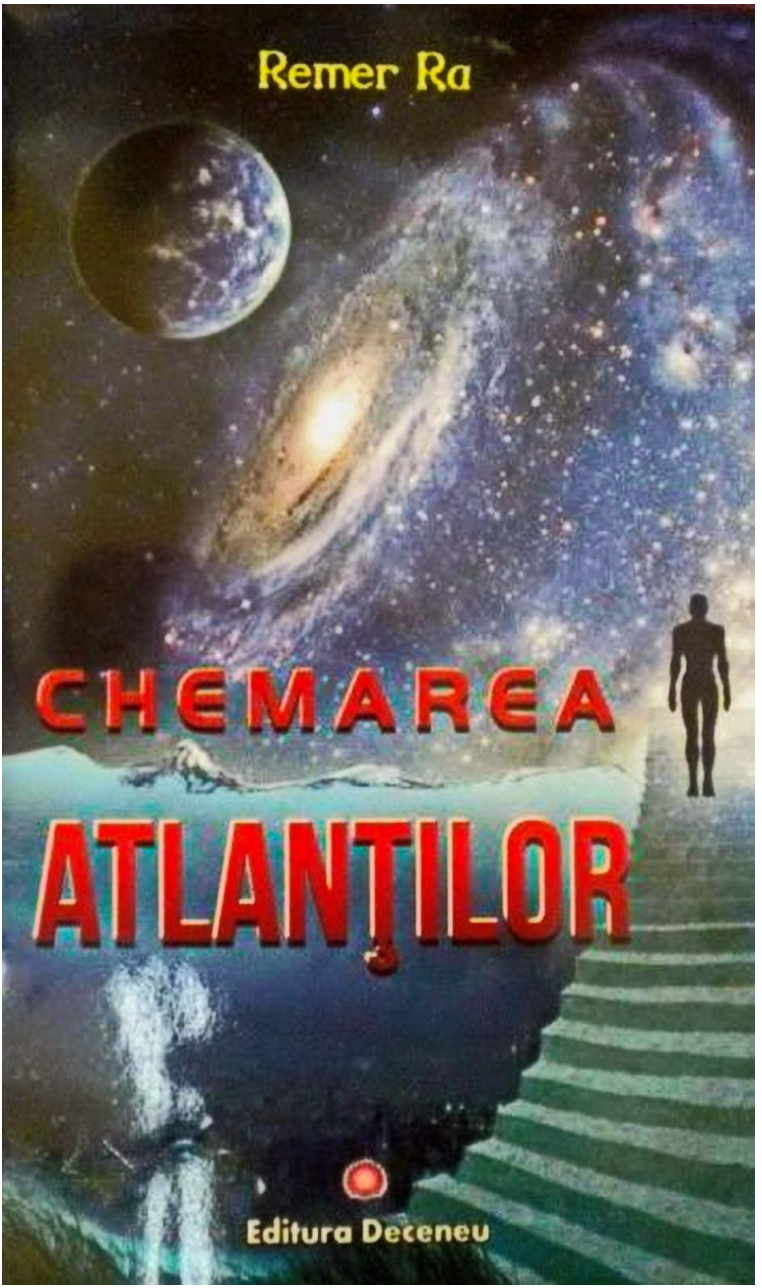

Remer Ra
Chemarea atlanţilor

Editura Deceneu 2011

ISBN 978-973-9466-37-0

Coperta IV:

„În această lucrare se revelează măreţia Atlantidei, dar şi aspecte mai puţin cunoscute despre lumea în care trăim. în ce priveşte Atlantida, sunt scoase la lumină multe dintre caracteristicile acestei civilizaţii, precum organizarea socială, învăţământul, spiritualitatea, cultura, arta, ştiinţa şi relaţiile cu alte civilizaţii.

În ţara noastră deja s-au întrupat destul de mulţi atlanţi, iar această carte va constitui pentru ei un prilej de aducere aminte. Cu această ocazie ei vor descoperi şi câteva chei, cu ajutorul cărora vor descătuşa anumite vibraţii, scoţându-se astfel la lumină cunoştinţe ezoterice valoroase, rămase ascunse în multe zone ale subconştientului. Foarte multe spirite evoluate au venit în trup, în această zonă geografică, încărcaţi fiind cu inestimabile comori spirituale.

Cu ocazia acestei lucrări, mi s-a dat acceptul de a prezenta câteva aspecte legate de alte zone importante ale planetei. Aceste zone vor avea, alături de România, roluri vitale în viitoarele transformări planetare. Mi s-a mai cerut să fac şi anumite lămuriri cu privire la „temutul” an 2012, deoarece informaţiile apărute în ultima vreme au creat un val de teamă referitor la această dată.” (Remer Ra)

Cuprins

CUVÂNT ÎNAINTE … 6

ÎNCEPUTURI … 9
PRIMII PAŞI … 14

CONEXIUNI. PIRAMIDA DIN RETEZAT ... 24
PRIMELE REGRESII ... 42
UNDEVA DEPARTE ... 55
LEGĂTURI ... 74
UNITĂŢI DE CONŞTIINŢĂ DIVINĂ ... 83
UNDEVA... CÂNDVA ... 108
A FOST ODATĂ... ATLANTIDA. PRIMA VIZITĂ ... 131
EXPERIMENTUL GEEA ... 249
ROMÂNIA ÎN PRAGUL UNOR TRANSFORMĂRI SPIRITUALE MAJORE. FENOMENUL 2012 ŞI NOUA ENERGIE ... 309
ROMÂNIA ÎN PERIOADA DE TRANZIŢIE ... 342

Cuvânt înainte

În prima lucrare (Legile lui Zamolxe) am căutat să aduc la lumină o parte din legile universale, legi ce constituiau temelia şcolii de spiritualitate fondată de Zamolxe în această zonă geografică (Dacia), Zamolxe fiind una dintre unităţile de conştiinţă ale divinităţii care s-a întrupat printre oameni. Prin aceste legi se pot accesa vibraţii deosebite, iar informaţii ancestrale, ascunse în subconştient, pot ieşi la lumină, determinând schimbări majore în conştiinţă.

În această lucrare se va revela măreţia Atlantidei, dar şi aspecte mai puţin cunoscute despre lumea în care trăim. În ce priveşte Atlantida, vor fi scoase la lumină multe dintre caracteristicile acestei civilizaţii, precum organizarea socială, învăţământul, spiritualitatea, cultura, arta, ştiinţa, relaţiile cu alte civilizaţii etc.

Pentru mulţi dintre dumneavoastră, ceea ce voi relata despre Atlantida, poate că va fi catalogat drept ficţiune, ba chiar sunt aspecte la care nici măcar producătorii de acest gen de filme de la Hollywood n-au îndrăznit să prezinte. Toate acestea trebuiesc revelate, deoarece în această zonă geografică deja s-au întrupat

destul de mulţi atlanţi (şi nu numai), iar această lucrare va constitui pentru ei un prilej de aducere aminte. Cu această ocazie ei vor descoperi şi câteva chei, cu ajutorul cărora vor descătuşa anumite vibraţii, scoţându-se astfel la lumină cunoştinţe ezoterice valoroase (şi nu numai), rămase ascunse în multe zone ale subconştientului. Foarte multe spirite evoluate au venit în trup, în această zonă geografică, încărcaţi fiind cu inestimabile comori spirituale.

Cu ocazia acestei lucrări, mi s-a dat acceptul de a prezenta câteva aspecte legate de alte zone importante ale planetei. Aceste zone vor avea, alături de România, roluri vitale în viitoarele transformări planetare. Mi s-a mai cerut să fac şi anumite lămuriri cu privire la „temutul" an 2012, deoarece informaţiile apărute în ultima vreme au creat un val de teamă referitor la această dată.

Chiar dacă voi dezamăgi pe mulţi dintre dumneavoastră, trebuie să spun că nu am primit încă acceptul de a revela traseul energetic vital, care de altfel constituie „pilonul central" al transformărilor ce vor avea loc, nu numai în România, dar şi în restul lumii. Trebuie să înţelegeţi că acest traseu este structura de bază a matricei energo-informaţionale din această zonă geografică şi constituie, de asemenea, temelia transformărilor planetare (care deja au început). Nu este vorba de protecţia traseului, ci de protecţia celor care vor lua cunoştinţă de acest traseu. Fără o pregătire prealabilă, pătrunderea în acest traseu poate determina dezechilibre grave în toate corpurile (fizic, eteric, emoţional, mental şi chiar cauzal). Prea multă lumină poate orbi o persoană, iar prea multe vibraţii înalte pot, de asemenea, avea efecte contrare.

Peste câteva luni voi scoate la lumină misterele şcolii de spiritualitate fondată de Zamolxe în vechea Dacie. Voi revela etapele parcurse de către vechii maeştri daci, iniţierile şi tehnicile secrete care erau folosite pentru a se depăşi condiţia umană limitată. Am avut acces la o lume extraordinară… Acest pământ ascunde taine greu de imaginat pentru cei mai mulţi.

Rolul pe care România, această mică ţară, îl va avea în cadrul viitoarelor transformări planetare a fost revelat, într-o măsură mai mică sau mai mare, în urmă cu mai mulţi ani de către unii vizionari străini (Sundar Singh, Vanga sau alţii mai puţin cunoscuţi), însă aceste informaţii au constituit doar un motiv de amuzament pentru mulţi. Într-un fel, au dreptate să fie sceptici. Este greu de crezut că o ţărişoară mică, din acest colţ de lume, poate avea un rol atât de important, ba chiar vital. Cât de curând, zâmbetele lor ironice se vor transforma în mirare, uimire, ba chiar şoc.

Eu îmi fac în continuare datoria…

Remer Ra[1]
Bucureşti, 2011

Începuturi

Înainte de toate, pentru a răspunde unor întrebări, aş dori să aduc anumite lămuriri cu privire la începuturile drumului meu în ceea ce priveşte spiritualitatea. Având în vedere conţinutul acestor lucrări, este de la sine înţeles că, cei mai mulţi dintre voi, aţi dori să aflaţi cum a început totul.

Ei bine, totul a început cu mulţi ani în urmă. Primele semne au apărut încă din primii ani ai copilăriei. Nu cred să fi avut mai mult de 5-6 ani. Nu-mi aduc aminte să fi mers încă la şcoală. Primul semn a fost un vis. Se făcea că eram singur în scara blocului unde locuiam. La un moment dat, în spaţiul de la intrare, în zona unde sunt de obicei cutiile poştale, mi-a apărut în faţă o imagine. Era pur şi simplu imaginea clară a unei reprezentări din iconografia creştină. Nu mai ţin minte exact, şocul a fost extrem de mare, dar mi s-a părut că era vorba de reprezentarea lui Dumnezeu. Am văzut clar norii, dar şi o entitate deasupra lor. Exact ca imaginile văzute de mine pe icoane. Imaginea

1 (remer.ra@gmail.com)

îmi părea ca fiind foarte vie, ba chiar mi s-a părut că entitatea dorea să-mi spună ceva. Recunosc, visul m-a speriat foarte tare şi m-am trezit imediat. Nu am povestit nimănui acest vis, însă nu l-am uitat niciodată.

Mai târziu am aflat că, de fapt, fusese primul meu contact cu o entitate de lumină, din zona pe care noi o numim „cer”. Era evident că informaţia cauzală a fost trecută prin senzorii mentali, iar la acea vârstă, imaginea despre Doamne-Doamne era cea văzută la icoana bunicii de la ţară, adică o persoană cu barbă, stând pe un nor… Exact aşa „traductorii” mentali mi-au revelat imaginea.

Al doilea vis care m-a marcat enorm, a fost un peisaj ce părea dea dreptul desprins din filmele ştiinţifico-fantastice. La fel, se întâmpla în primii ani ai copilăriei. Ţin minte că admiram o clădire imensă, ca un zgârie-nori din zilele noastre. Însă atmosfera era ceea ce mi se părea de-a dreptul ieşită din comun. Pur şi simplu, aerul era roşu! La un moment dat am văzut câteva persoane, îmbrăcate în alb, care păreau să comenteze ceva legat de o schemă. Unul dintre ei ţinea în mâini o hartă sau o schemă, nu mai ţin minte exact ce era, dar ştiu că erau foarte prinşi în discuţie. La un moment dat s-au desprins de imaginea mea şi am mai rămas puţin să admir respectiva clădire. Semăna oarecum cu clădirile moderne din zilele noastre, doar că în locul a ceea ce păreau a fi ferestrele, erau de fapt nişte forme ovale.

Acest vis a fost, de asemenea, foarte marcant pentru mine, deoarece era pentru prima dată când visam ceva ce nu mai văzusem niciodată. Cu toate că acest fel de clădiri înalte se construiseră în lume chiar de la sfârşitul secolului 19, eu nu mai văzusem asemenea construcţii. Nu mă uitam la televizor, iar părinţii nu aveau obiceiul să-mi răsfoiască paginile diverselor cărţi din casă; eram prea mic pentru aşa ceva. Însă visul nu l-am putut uita niciodată.

Mai târziu, aflasem că imaginea era din… Atlantida. De ce era aerul roşu? Ulterior, am căutat să găsesc răspunsul. Niciunul din ghizii spirituali nu mi-a răspuns la aceasta. Mi-au spus că într-o bună zi, voi înţelege mesajul.

Vreau să mai spun că în perioada copilăriei, în momentul în care intram în casa cuiva, imediat simţeam amprenta energetică. Era ca un „miros energetic”. Puteam chiar să simt câmpul emoţional al celor din casă. Niciodată nu m-am înşelat. Dacă mergeam cu părinţii la unii amici de-ai lor, simţeam imediat dacă sunt cumva compatibili energetic şi emoţional. Ştiam-simţeam cu care vor menţine amiciţia şi cu care nu o vor menţine. La fel, simţeam când un prieten de joacă nu mă plăcea sau când era sincer. Din păcate, această capacitate s-a diminuat cu timpul. Acum, pentru a realiza acest lucru, trebuie să intru într-o stare specială de relaxare fizică şi psiho-mentală, iar apoi să mă conectez la câmpul mental al respectivei persoane.

Însă evenimentul care m-a determinat să privesc cu alţi ochi fenomenele neobişnuite şi să încerc să pătrund cu mintea şi cu sufletul diversele capacităţi latente din om, s-a petrecut câţiva ani mai târziu. Aveam în jur de 13-14 ani şi eram încă în şcoala gimnazială. Pentru prima dată în viaţă, am avut parte de o îmbinare între planul fizic şi cel subtil.

Visasem că eram la o oarecare distanţă de blocul unde locuiam (câteva staţii de autobuz) şi mă grăbeam să ajung cât mai repede acasă. În copilărie, am locuit într-un oraş muncitoresc, iar pe atunci circulau foarte multe maşini speciale (dube) care transportau muncitori către diversele întreprinderi orăşeneşti. De multe ori, şoferii opreau dubele în apropierea staţiilor şi, dacă era suficient loc, luau pe lângă muncitori şi câţiva călători grăbiţi. În viaţa reală, de multe ori am apelat la aceste dube, căci autobuzele circulau din ce în ce mai rar datorită restricţiilor impuse de regimul comunist. La fel am făcut şi în acele momente din vis. Când cineva vroia să coboare din dubă, trebuia să apese un buton de lângă uşă şi astfel şoferul era înştiinţat de acesta. În momentul în care m-am apropiat de blocul unde locuiam şi am apăsat respectivul buton s-a petrecut pur şi simplu să sune şi ceasul deşteptător, motiv pentru care, evident, mam trezit din somn. Pe moment nu am realizat ceea ce se întâmplase.

Sunase ceasul deşteptător deoarece trebuia să merg la şcoală, dar sunase exact în momentul în care apăsasem butonul din vis.

Sincronicitatea dintre planul subtil al visului şi realitate nu mi-a dat pace mult timp după aceea. Pentru prima dată, am fost pus în faţa unui fapt împlinit. Cum se întâmplase? Ceasul meu deşteptător era o marcă rusească (Slava) de calitate medie, şi zilnic avea o eroare de 3- 4 minute. Evident, ceasul era mecanic, cu arc. Vreau să mai spun că ceasul nu avea secundar. Surprinderea mea a fost şi mai mare în acest caz. Cumva, ceasul intern al subconştientului meu preluase inclusiv eroarea ceasului mecanic, dar preluase eroarea chiar la secundă, iar astfel a prelucrat visul (care de altfel a fost extraordinar de realist) în aşa fel încât să apară o sincronicitate perfectă.

Am încercat să povestesc acest vis multor persoane, însă ori nu eram crezut, ori eram luat peste picior. Prin urmare, am început să cercetez singur evenimentul. Din păcate, regimul comunist nu „rezona" cu literatura ezoterică, aşa că la un moment dat a trebuit să mă las păgubaş cu răspunsurile din afară. Totuşi, pentru mine, şi această experienţă (alături de celelalte enumerate mai sus) nu a făcut altceva decât să nască şi mai multe întrebări.

Evident că după revoluţia din decembrie 1989 au început să apară tot felul de cărţi cu tematică ezoterică şi spirituală. Le devoram pur şi simplu. La început, au apărut cărţi care tratau în special aspecte spectaculoase, de genul „previziuni" despre catastrofe (Nostradamus,

„vizionari" etc.), horoscoape de tot felul, persoane cu fel de fel de capacităţi, extratereştri, OZN-uri etc. Printre toate aceste subiecte, mai ieşeau de sub tipar şi lucrări cu adevărat valoroase, care tratau la modul serios capacităţile latente ale omului. Erau lucrările unor psihologi, scriitori, medici sau chiar ale unor gazetari, care tratau aceste aspecte legate de ezoterism cât se poate de profesional. De regulă, cei mai mulţi oameni, atunci când îşi exprimă părerea referitor la aceste aspecte, au o reacţie previzibilă. Ori cred tot ceea ce le este pus sub nas, ori iau în derâdere

subiectele. Cerusem părerea unui profesor de psihologie din liceu, despre ceea ce ar fi putut să determine interesanta sincronicitate dintre vis şi realitate, dar, din păcate, am remarcat că profu' de psihologie încerca să determine cauzele pentru care vreau să par diferit de ceilalţi. Credea că sunt un tânăr care vrea să impresioneze în orice fel. Am remarcat imediat tiparul psihologiei comuniste. Această gândire reactivă de tip pavlovian a celor mai mulţi oameni m-a determinat să fiu, ulterior, mult mai discret.

Ca o ultimă încercare, am contactat o persoană, de la o oarecare revistă, spre a mă lămuri cât de cât. Răspunsul a fost cât se poate de simplu şi de direct. Visul nu reprezenta altceva decât o confirmare a faptului că, pentru mine, exista o punte de legătură între realitatea fizică şi cea subtilă şi că sunt multe cazuri de acest gen. Problema cea mai mare consta în faptul că foarte puţini dintre cei care au formată această punte acceptă să parcurgă o cale spirituală autentică. De ce? Pentru că parcurgerea unei căi spirituale autentice presupune schimbări pe toate planurile, iar lenea şi inerţia psiho-mentală sunt de regulă foarte mari. De acest lucru m-am convins pe pielea mea. A trebuit să suport foarte multe lovituri ale sorţii, pentru a fi „trezit" cât de cât şi pentru a-mi urma drumul pentru care m-am întrupat.

Primii paşi

Datorită acestor întâmplări prin care trecusem încă din fragedă copilărie, am căutat nu numai să găsesc anumite răspunsuri, dar simţeam totodată că viaţa mea trebuia cumva să capete un sens. Adică simţeam destul de clar că şcoala nu era îndeajuns pentru mine. Simţeam că trebuia să fiu implicat cu totul în… altceva.

În acele vremuri, sistemul de evoluţie reprezentat de yoga a fost singurul care părea să rezoneze cu ceea ce căutam. Din păcate, doar câteva lucrări apărute la

începutul anilor şaptezeci îmi erau la dispoziţie, iar tematica lor cuprindea aspecte ce ţin mai mult de poziţiile corporale (asana). Era oarecum uimitor că au apărut (în regimul comunist) chiar şi numai câteva lucrări, dar probabil că, pentru autorităţile vremii, yoga nu reprezenta mai mult decât o simplă gimnastică fizică indiană.

După revoluţie au apărut mai multe lucrări despre yoga, inclusiv unele care prezentau aspecte cenzurate de puterea comunistă. Tehnicile de meditaţie, tehnicile de concentrare, aspectele legate de corpurile energetice subtile, legile universale, precum şi multe altele, îmi erau acum la îndemână. Important era să particip efectiv, să fiu consecvent în străduania mea.

Dintre tehnicile de concentrare pe care le practicam destul de des, era una la care trebuia să parcurg mental un anume traseu. Parcurgerea trebuia să fie în conformitate cu modelul real de parcurs. Astfel, dacă îmi lua 30 de secunde să cobor scările, atât trebuia să dureze şi „coborârea" mentală, dacă în mod real îmi lua 4 minute să ajung undeva, atât trebuia să parcurg şi mental. De asemenea, trebuia să mai „întorc" mental capul, să observ locaţia, clădirile din jur, oamenii, maşinile etc. Acest exerciţiu este extrem de puternic şi determină nu numai creşterea puterii de concentrare, dar echilibrează şi calibrează anumite circuite energetice subtile. Pe de altă parte, realizează şi o foarte bună echilibrare între emisferele cerebrale.

În timpul unui astfel de exerciţiu am fost, pur şi simplu, luat „ca din oală" şi dus în interiorul unui munte. La început nu realizam ce se întâmpla cu mine. Credeam că din cauza oboselii, mintea mea nu mai reuşea să se concentreze cum trebuie şi se lăsa purtată de diversele imagini mentale. Cei care practică anumite forme de meditaţie ştiu că aceste imagini survin destul de des, fiind rezultatul unor câmpuri energetice subtile, care sunt localizate în „fundalul" mentalului. De obicei, aceste câmpuri sunt legate de preocupări, temeri, aşteptări etc., şi pot induce imagini diverse. Fenomenele de atracţie şi

respingere stau de regulă la baza acestor câmpuri. Suportul energetic al acestor câmpuri sunt, în general, emoţiile şi sentimentele, dar pot fi şi anumite stări induse de câmpul energetic al altor persoane sau sunt scăpate din propriul inconştient.

Nu prea am dat importanţă acestei escapade, însă am remarcat că s-a petrecut şi a doua oară. Şi a treia… De-abia după câteva astfel de „ieşiri” din schema exerciţiului, am început să-mi pun anumite întrebări. Mi s-a părut foarte interesant că doar într-o anumită zonă din traseu se întâmpla să fiu „luat”. La următorul exerciţiu chiar mi-am impus să fiu foarte concentrat când ajung în respectiva zonă. Am remarcat că, pur şi simplu, atunci când „treceam” mental prin acea zonă, eu eram „ridicat” fără să vreau şi eram „introdus” într-un munte. În interiorul muntelui, undeva în depărtare, observasem ceva ce părea să fie o lumină. În rest, întuneric total. Recunosc, mi-a fost frică să mă apropii de acea lumină. Din acel moment, teama că nu eram capabil să-mi stăpânesc mintea începuse să devină tot mai pregnantă. Am remarcat că respectiva imagine nu era una de „fundal”, care durează câteva clipe, ci se menţinea tot timpul. Necunoscând situaţia, m-am speriat, crezând că m-am aventurat întrun spaţiu mult prea pretenţios pentru mine. Citisem despre riscul unor exerciţii de meditaţie mai pretenţioase, iar eu nu aveam niciun îndrumător. Cei câţiva instructori sau practicanţi yoga din oraş, cu care luasem contact, aveau aceeaşi gândire reactivă pavlovianã. Fie deviau discuţiile către asanele corporale, fie mă priveau cu neîncredere, fie nu ştiau ce să-mi spună.

Prin urmare, am întrerupt aceste tehnici. De fapt, încetasem să mai parcurg vreo cale spirituală şi m-am preocupat mai mult de viaţa aşa-zis normală. Numai că… stupoare, lucrurile începuseră să devină din ce în ce mai neplăcute pentru mine. Am început să pierd din ce în ce mai mult, pe toate planurile. Nu mai aveam niciun fel de control asupra vieţii mele. Pierdusem din punct de vedere sentimental, îmi pierdusem şi locul de muncă, pierdusem

chiar şi majoritatea prietenilor. Pierdusem aproape totul. Când avusesem preocupări diferite de ceilalţi, aveam aproape totul, când revenisem la „normalitatea” majorităţii, mi s-a luat aproape totul. Nu înţelegeam ce se petrece cu mine.

Din punct de vedere economic şi social, localitatea natală devenise între timp un dezastru. Fiind o localitate care s-a dezvoltat foarte mult pe baza planificărilor comuniste, era oarecum normal să apară probleme după revoluţie. Cum nu mai aveam ce pierde, am hotărât să plec şi să reiau totul de la zero.

Am plecat fără regret…

Capitala mi-a deschis multe posibilităţi. Deşi nu cunoşteam pe nimeni în acest oraş, mi-am găsit repede un loc de muncă, fără niciun fel de intervenţii (şi conform studiilor). De asemenea, rezonanţa şi sincronicitatea mi-au purtat paşii către cei cu preocupări asemenea mie şi, în scurt timp, în viaţa mea au apărut noi prieteni. Totuşi, simţeam că o tensiune ascunsă era gata să răbufnească. Mi-am adus aminte de respectivele tehnici. Le-am reluat…

Aflasem de la foarte multe persoane (care aveau experienţă în activităţi ezoterice) că nu trebuie să-mi fie frică de nimeni şi de nimic, căci frica este cel mai mare duşman al omului. Trebuia să mă las purtat de aceste „răpiri”, deoarece ele făceau parte din planul meu cauzal, din viaţa mea. Toate aveau un sens şi un rol. Nu trebuia să mă împotrivesc şi nici să mă las cuprins de teamă.

Prin urmare, m-am lăsat purtat în munte. M-am apropiat de respectiva lumină şi am simţit instinctiv că trebuie să pătrund în ea. Era ca o energizare, ca şi cum m-aş fi înconjurat cu o afecţiune deosebită. Ulterior, am aflat că de fapt mi se reechilibrau anumite circuite energetice subtile. Simţeam şi o prezenţă alături de mine, dar nu puteam percepe nicio formă. De asemenea, planul mental devenise mult mai clar. În foarte scurt timp am revenit la vechile preocupări. Acum, faptul că stăteam în capitală reprezenta pentru mine un avantaj din punct de vedere

informaţional, căci aveam acces la multe informaţii.

Pentru cei care nu cunosc fenomenul, vreau să spun că există mai multe feluri de a accesa spaţiul astral. Cel mai des întâlnit, este cel de conectare vibraţională. Mai poartă denumirea şi de vedere astrală sau vedere subtilă. Poate că mai corect ar fi termenul de percepţie astrală, deoarece intervin mai multe simţuri subtile.

Conectarea vibraţională nu este chiar o călătorie astrală, căci nu are loc deplasarea propriu-zisă a corpului astral, ci se realizează numai o legătură vibraţională la anumite câmpuri energetice subtile. Este asemănător fenomenului de recepţie tv, doar că „televizorul" nostru este mult mai complex. Este ca un aparat de recepţie multidimensional extrem de sofisticat.

Absolut tot ce există în lumea largă şi este parte integrantă în cadrul unor procese dinamice (oameni, obiecte, spaţii, fenomene etc.) prezintă câmpuri energetice specifice. Fie că prezintă câmpuri proprii, fie că fac parte din alte câmpuri mai complexe, toate acestea prezintă câmpuri energetice specifice. De asemenea, fiecare câmp energetic prezintă o amprentă vibraţională specifică. Omul are câmpul energetic cel mai complex de pe această planetă, fiind capabil să-şi „ajusteze" receptorii astralo-mentali astfel încât să intre în rezonanţă cu toate tipurile de vibraţii. Pentru a reuşi o conectare vibraţională la un câmp anume, este necesar să avem un „circuit receptor" funcţionabil.

Aşa cum un receptor tv poate prelua transmisiile unor staţii de emisie, pe anumite frecvenţe, la fel, omul este capabil să recepţioneze o foarte largă varietate de vibraţii comune tuturor, dar şi vibraţii foarte complexe şi foarte puternice (transmisiuni ale unor fiinţe extraterestre, transmisiuni din spaţiile 4D, 5D etc). Dar pentru a fi un bun receptor, este necesar să avem un circuit receptor bine calibrat, echilibrat şi purificat, altminteri riscăm nu numai să avem parte de mulţi „purici" şi „zgomote de fond" la nivel mental, dar şi să „prelucrăm" diferit informaţiile receptate. Sunt foarte multe de făcut în acest

sens.

O bună conectare spirituală presupune aşadar o curăţare şi o bună echilibrare a tuturor corpurilor. Este foarte greu de realizat o bună conectare vibraţională atunci când:

— corpul fizic este într-o continuă „încordare” şi tensiune, pentru a asimila şi elimina alimentele denaturate ce sunt ingerate zi de zi;

— există dependenţă faţă de diverse vicii;

— corpurile subtile (în special emoţional şi mental) sunt tulburate de diverse temeri, angoase, prejudecăţi, cutume, blocaje mentale şi diverse tipare negative;

— omul nu se bazează pe propriile forţe şi se lasă condus de alţii sau de diverse utopii.

Capacitatea de conectare la diverse vibraţii din spaţiul astral este o rezultantă a eforturilor depuse în mai multe vieţi anterioare.

Comunicările cu entităţile din spaţiul astral se realizează fie prin intrarea într-o stare specifică de recepţie şi „traducerea” complexului de energii receptat, fie prin transfer direct (scriere sau vorbire automată), fie folosind un anumit limbaj simbolic (forme, culori, sunete).

Intrarea în „starea specifică” de recepţie-comunicare presupune generarea unui câmp energetic subtil specific. Prin intermediul acestui câmp specific o entitate se poate conecta la conştientul unei persoane şi îi poate transmite diverse date. În acest caz, informaţia receptată poate fi foarte clară şi se aude ca un fel de voce interioară. Cu cât receptorul are o capacitate mai mare de concentrare şi de detaşare faţă de alte influenţe, cu atât mai mult se pot recepta mai multe date. Prin scrierea sau vorbirea automată, receptorul îşi „retrage” simţurile conştientului şi lasă efectiv entitatea să se manifeste prin el. Folosirea unui limbaj simbolic este o metodă greoaie, dar se pot transmite date destul de complexe. Necesită o pregătire de ani de zile, dar are avantajul că se pot transmite date complexe care nu rezonează cu structura vibraţională a

receptorului sau care sunt în afara spectrului lui de percepţie.

Călătoria astrală propriu-zisă se poate face corect numai după ce s-a realizat calibrarea şi echilibrarea din cadrul conectării vibraţionale. Deşi călătoria astrală este destul de uşor de realizat, nu este deloc recomandabil să se facă acest lucru fără o pregătire prealabilă. Pericolul cel mai mare constă în faptul că, în timpul acestor călătorii, se pot prelua multe amprente energetice care pot fi dăunătoare corpurilor noastre subtile sau pot crea interferenţe care nu sunt de dorit.

La ora actuală au „transpirat" foarte multe tehnici de ieşire în spaţiul astral însă, din păcate, foarte puţini atrag atenţia asupra riscurilor la care se expun cei care fac acest lucru fiind nepregătiţi. Dacă înainte de ieşirea în astral nu se realizează anumite curăţări energetice, emoţionale şi mentale, există riscul major de a fi „agăţat" de vibraţii şi chiar entităţi care nu sunt chiar pe placul nostru. Întotdeauna, în astral vă veţi întâlni cu ceea ce rezonaţi! Dacă manifestaţi teamă în viaţa voastră, atunci veţi interacţiona cu vibraţii asemănătoare. Dacă urmăriţi scopuri ascunse sau vreţi să manipulaţi (persoane, energii, procese etc.), atunci şi voi sunteţi „cobaii" altor entităţi. Dacă sunteţi în relaţii duşmănoase cu multe persoane şi ştiţi că sunteţi foarte urâţi de aceştia, atunci riscaţi să cunoaşteţi formele lor mentale, care pot fi de-a dreptul oribile. Ar trebui să cunoaşteţi câteva legi foarte importante înainte de-a încerca să realizaţi călătorii astrale. Legea rezonanţei, legea polarităţii şi a sincronicităţii sunt foarte pregnante în spaţiul astral. Prin urmare, ceea ce daţi aceea primiţi, ceea ce emiteţi aceea recepţionaţi, asemănătorul atrage asemănătorul etc.

Cel mai indicat ar fi să nu încercaţi călătoria astrală de unul singur, ci să cereţi ajutor. Este mult mai indicat (şi mai sigur) să fiţi asistaţi de către un ghid spiritual în primele călătorii. Înainte de a cere ghidului să vă asiste într-o călătorie astrală, este obligatoriu să aveţi o stare de relaxare avansată, să eliminaţi orice fel de teamă, să

eliminaţi îndoiala şi oscilaţiile emoţionale şi să aveţi încredere în propriile forţe. Cel mai important este să înţelegeţi că orice fel de experienţă legată de călătoria astrală trebuie să vă ajute numai şi numai pentru evoluţia spirituală.

La început, călătoria astrală poate fi destul de înşelătoare, căci se poate confunda cu imaginaţia sau cu starea de visare conştientă, numită în literatura de specialitate „lucid dreaming”. Foarte mulţi sunt dezamăgiţi de primele încercări şi apoi întrerup experimentele. Este foarte bine că se petrece astfel. Planul astral este la început „suprapus” peste planul mental şi emoţional, astfel că mulţi nici nu realizează atunci când fac o călătorie astrală.

La primele experimente, o călătorie astrală nu este la fel de „clară” ca o călătorie fizică, dar are anumite particularităţi prin care se poate diferenţia de visarea conştientă sau de meditaţie. Astfel, primul semn poate fi o uşoară senzaţie de răcoare, căldură sau senzaţia că sunteţi „electrizat”. Călătoria astrală are un caracter continuu, adică nu apar interferenţe cu diversele fluxuri mentale; componenta emoţională este incomparabil mai puternică; apar situaţii neprevăzute (apar personaje şi aspecte legate de obiectul călătoriei), se pot percepe informaţii, culori, forme, dar şi stări şi emoţii deosebit de puternice.

Legat de călătoriile astrale, este bine să se cunoască alte câteva aspecte extrem de importante. În primul rând, în călătoriile astrale nu sunt permise încălcări ale legilor universale. Observ în anumite lucrări că se încearcă să se profite de aparenta naivitate a primului val de suflete evoluate deja întrupate, dorindu-se detectarea şi racolarea lor în diverse scopuri. Cine încearcă să intervină în planul cauzal al altor oameni, comite o mare greşeală şi va plăti pentru asta. Ce se vrea de fapt? Anumiţi „cercetători” (cu epoleţi) caută să detecteze persoanele care dispun de „ecran” pe corpul eteric. Este cu totul altceva decât călătoria astrală. „Ecranul” pe corpul eteric este un instrument extrem de puternic şi prin el se pot detecta

aspectele energetice primare. Adică se pot colecta date din realitatea fizică, dincolo de spectrul normal de percepţie vizuală. Foarte puţine fiinţe dispun de un asemenea instrument. De regulă, cei care au acest instrument nici nu realizează acest lucru. Persoanele cu „ecran” pot detecta orice fel de date din spectrul energetic primar, de aceea se încearcă folosirea lor pentru diverse forme de spionaj. De regulă, persoanele care dispun de „ecran” pe corpul eteric sunt folosite de către spiritele superioare pentru diverse observaţii (atunci când se fac reglaje pe spaţiile energetice din zona 4D şi 5D). Altfel, nu. Dacă sunt detectaţi, anumite programe cauzale intră în acţiune şi se „bruiază” ecranul. Se poate merge până la scoaterea entităţii din planul fizic.

Călătoria astrală are însă multe limite. Ea devine din ce în ce mai clară odată cu evoluţia spirituală şi cu realizarea echilibrului interior. Nu este recomandat să se realizeze călătoria astrală fără a fi bine angrenat în procesul de evoluţie spirituală.

O altă problemă poate fi dependenţa faţă de anumite zone din dimensiunea astrală, existând riscul de-a rămâne ancorat pe diverse vibraţii, stopându-se astfel evoluţia spirituală. Este ca o „beţie vibraţională”. Cei atinşi de această problemă au tendinţa de a se izola de ceilalţi.

Călătoria pe firul karmic reprezintă atât călătoria în trecutul actualei vieţi, în viitorul probabil, cât şi călătoria în propriile vieţi anterioare.

Călătoria în trecutul actualei vieţi se face de regulă pentru a schimba anumiţi vectori energo-informaţionali. Aceştia s-au format ca urmare a unui eveniment neplăcut sau chiar dramatic şi care, ulterior, au reprezentat un factor destabilizator foarte puternic pentru planul cauzal. Metoda cea mai simplă de călătorie în trecutul vieţii actuale este hipnoza sau autohipnoza. Metoda hipnozei este recomandată pentru persoanele care nu sunt capabile a realiza un bun autocontrol. În funcţie de câmpul energetic al terapeutului, se poate depăşi chiar bariera actualei vieţi. Este o terapie relativ bună, verificată, dar este foarte important să cunoaştem bine terapeutul

(personalitatea, profilul etic, social etc.) deoarece câmpul său energetic poate interfera cu cel al pacientului şi se pot prelua şi tipare energetice negative.

Pentru a realiza autohipnoza, este necesar să avem un bun autocontrol mental. Pe acelaşi fir karmic se pot face chiar călătorii în viitor. Aceste călătorii în viitor sunt de fapt proiecţii probabile, care sunt făcute de către supramentalul nostru. Important este să realizăm o cât mai bună legătură cu supramentalul, iar acest lucru se face numai dacă este realizată ordinea şi armonia la nivel psiho-mental.

Călătoriile în viitor sunt instrumente de lucru destul de des folosite de anumiţi maeştri. Viitorul este dat de rezultantele tuturor proceselor evolutive din prezent. Aşa cum meteorologii pot face anumite predicţii despre vreme folosindu-se de datele din prezent, la fel se pot face şi proiecţii ale unui viitor probabil.

Pentru a face o călătorie în viitor, este obligatoriu să fim foarte bine ancoraţi în prezent şi să cunoaştem cât mai multe aspecte ce ţin de procesualitatea evenimentelor. De regulă, cei care pot „vedea” evenimentele viitoare sunt fiinţe cu foarte multe întrupări la activ. Ei mai sunt numiţi „spirite bătrâne”, vizionari, profeţi.

CONEXIUNI

Piramida din Retezat

După ce am parcurs etapele premergătoare ieşirii în astral (curăţare, energizare, armonizare), Ramo, ghidul meu spiritual, mă anunţă că urmează să facem o călătorie în zona Bucegilor, dar că această călătorie va fi mai specială.

Am ajuns în foarte scurt timp. M-am ataşat de raza cilindrică de lumină şi am ajuns în interiorul primei cupole, după care am pătruns prin portalul dreptunghic în cea de-a doua cupolă. Mă aşteptam, ca de obicei, să mă întâmpine

Zamolxe. Spre mirarea mea, Zamolxe nu era prezent (de fapt nu reuşeam eu să-l percep), însă am văzut mai multe entităţi de lumină aşezate în cerc. Ramo mi-a transmis să pătrund în cercul format de entităţile de lumină. Erau 16 entităţi de lumină. La un moment dat, între noi s-a declanşat un fel de bandă de lumină-forţă de-o foarte mare intensitate. Am simţit din plin această energie luminoasă, inclusiv corpul fizic vibra foarte puternic, deşi este oarecum anormal acest lucru atunci când te deplasezi în spaţiul astral.

La un moment dat, observ în interiorul cercului de entităţi un fel de coloană de lumină diafană şi, fără să am niciun fel de iniţiativă, mă văd dus în mijlocul acestei coloane. În acel moment am simţit atât prezenţa lui Zamolxe cât şi prezenţa lui... Iisus. Părea a fi o persoană relativ tânără, cam la fel cu imaginea cunoscută din majoritatea icoanelor. De asemenea, prezenta o lumină diafană venită parcă din spatele său, dar această lumină nu era numai în jurul capului, ci părea că emană din tot corpul. Era pentru prima oară când Iisus îşi făcea simţită prezenţa în interiorul Bucegilor. Am mai avut o singură întâlnire cu Iisus, anume, când am făcut ieşirea în grup, cu mai multe luni în urmă, moment în care mi-a dăruit piramida aurie.

Pentru mine, această întâlnire a fost realmente un şoc. În urmă cu câteva luni, întâlnirea cu Iisus a declanşat în sufletul meu o stare greu de transpus în cuvinte. Acea stare depăşise orice fel de emoţie sau sentiment, era mai degrabă o uniune a totului, ca o revenire la... spaţiul divin.

Însă, de această dată, în momentul în care l-am zărit pe Iisus mi-a venit în minte, extrem de clar, o anumită imagine pe care am preluato din prima mea tinereţe. În timpul unui meci de fotbal, auzisem în tribune o înjurătură de-a dreptul mizerabilă. N-ar fi fost mare lucru dacă n-aş fi încercat să mă dau „mare” faţă de cunoscuţi cu respectiva „operă lingvistică”. Însă, ca un tânăr naiv şi fără prea multă minte, n-am ştiut că de fapt contaminasem mai multe minţi şi suflete cu acea imagine ordinară. Pentru

mine, acel episod intrase de mulţi ani în negura uitării. Până acum…

Nu ştiu câţi pot realiza ceea ce am simţit în acele momente! Aveam în faţă imaginea acelei înjurături. Pur şi simplu îl vedeam pe Iisus în respectiva postură mizerabilă. De fapt, am simţit nu numai dezgustul zecilor de suflete (pe care le contaminasem în tinereţe), cât mai ales ruşinea şi groaza că ceea ce făcusem cu mulţi ani în urmă este acum în faţa mea, în faţa lui Zamolxe, a lui Ramo, a entităţilor de lumină, dar mai ales în faţa lui Iisus. Vreau să spun că starea pe care am simţit-o atunci nu are corespondent în viaţa mea reală. Nu mai trăisem aşa ceva. Am fost cu atât mai mult şocat de faptul că respectiva coloană de lumină diafană mă ţinea legat de planul astral. Altminteri, orice fel de gând neplăcut, orice gând de teamă sau de nervozitate m-ar fi împins înapoi în corpul fizic. Eram de-a dreptul şocat de ceea ce mi se petrecea. A fost singurul moment în care mi-am pierdut încrederea în cei din jurul meu. Pentru câteva clipe chiar am crezut că nişte fiinţe întunecate reuşiseră să pună cumva stăpânire pe sufletul meu. Respectiva imagine persista şi parcă îmi ardea sufletul ca un fier înroşit. Era cumplit!

— *De ce te judeci atât de aspru*? îmi spuse Iisus. Atât Ramo cât şi Zamolxe păreau a fi doar simple prezenţe. Imaginea continua să mă sfâşie realmente. În planul fizic, simţeam o arsură intensă în gât şi în coşul pieptului. Reuşisem să remarc acest aspect şi ştiam că aşa ceva era anormal. În foarte scurt timp, din grupul entităţilor de lumină, am auzit câteva voci salvatoare.

— *Ceea ce ai făcut nu înseamnă nimic în comparaţie cu ceea ce*

— *am făcut eu cândva*, îmi spuse o entitate de lumină.

— *Tu eşti cel care se judecă acum. Iartă-te!* îmi spuse altă entitate din grup.

Deşi auzisem clar încurajările celor din grupul de lumină, precum şi faptul că Iisus îmi spusese clar să nu mă

judec atât de aspru, în faţa mea persista macabra imagine, care îmi sfârteca sufletul.

— Cum să nu mă judec Doamne-Iisuse? Cum să fac asta?

Cuuuuuuum? Strigătul meu disperat părea abia perceptibil…

— *Nu fugi de imagine, priveşte-o! Accept-o pur şi simplu. Nu o respinge, căci îi dai putere.*

— Nu pot

— *Preia controlul. Înfruntă imaginea. Priveşte-o indiferent de ceea ce simţi!*

— E greu să fac asta, i-am răspuns.

— *Priveşte imaginea şi apoi elimină culorile,* venise remarca salvatoare a lui Zamolxe. Simţeam puternic vibraţia lui Zamolxe. Am simţit însă şi o uşoară dezamăgire din partea lui Ramo, ghidul meu.

— *Priveşte imaginea fără culori, apoi schimbă formele. Ce imagine vezi? E bidimensională sau tridimensională? Ce sunete percepi? Nu te lăsa controlat de imagine!*

Reuşisem să mă adun cumva, să înfrunt imaginea, s-o „decompilez” de culoare, de formă, ba chiar şi sunetul l-am eliminat. Cu greu am reuşit s-o desprind de mentalul meu. Am simţit că imaginea pătrunsese în mai multe spaţii.

— A fost greu din cauza faptului că ai afectat mai multe persoane, care la rândul lor au dus imaginea mai departe, îmi spuse Zamolxe.

În acel moment, mă întrebam: oare ce fel de stări teribile ar trebui să suporte unii care au adus suferinţe mult mai mari altor oameni decât o simplă înjurătură? Mă cutremur numai la acest gând! Să simţi durerea tuturor celor pe care i-ai făcut să sufere. Ba chiar şi suferinţa acelora care au avut de suferit indirect de pe urma acţiunilor tale.

Experienţa teribilă, avută de mine în acele clipe, nu s-a şters. Ceva s-a rupt din mine… nu ştiu… şi din acel moment, lucrurile parcă n-au mai fost la fel. Nu mă

împăcam cu gândul că eu puteam să mă judec atât de aspru.

Cu toate acestea, mi-am simţit sufletul eliberat de o foarte mare povară. Cu această ocazie, am reuşit nu numai să învăţ o metodă de înfruntare a stărilor negative, dar mai ales s-o înţeleg foarte bine. Înţelegerea implică trăirea, vibraţia. Uitasem foarte repede experienţa teribilă prin care trecusem. Dincolo de toate acestea, am remarcat un aspect de-a dreptul incredibil pentru mine. Iisus se amestecase între cele 16 entităţi de lumină. Nici n-ai fi remarcat că se deosebeşte cu ceva de ei. Câtă modestie, simplitate şi iubire! Părea că discută ca între prieteni cu unii dintre ei. N-am reuşit să percep ce anume discutau. Mai târziu, Ramo mi-a transmis că „discutaseră" aspecte legate de matricea energo-informaţională din zona românească. Cele

16 entităţi sunt spirite coborate din zone inalt vibrationale care răspund de această zonă geografică. Toţi sunt fiinţe întrupate în România. Au familii, locuri de muncă, prieteni etc. Mi s-a spus că numărul lor este extrem de mic, iar dintre aceştia numai foarte puţini (nu mi-a spus exact câţi) sunt conştienţi de rolul lor la nivel de trup fizic. Toţi sunt întrupaţi, dar numai câţiva vin conştient la aceste întruniri, prin dedublare. Am intuit că nu sunt mai mulţi de cinci. Pentru o ţară de importanţa României, este îngrijorător de puţin. Totuşi, de bunul mers al matricei carpatice se ocupă multe fiinţe din spaţiile înalt vibraţionale.

La un moment dat Zamolxe îmi transmite:

— *Urmează-mă. Vom merge într-un alt loc special. Vreau să pătrunzi într-o locaţie deosebită.*

M-am deplasat alături de Zamolxe prin coridorul din stânga sălii, până la acea masă circulară, în care mi se făceau infuzii în zona centrului energetic Ajna. Într-adevăr, infuzia a fost scurtă şi cât se poate de eficace. Toate stările rezonante, lăsate de experienţa teribilă de mai înainte, au dispărut ca prin minune. Am remarcat că nu doar prin

centrul energetic din zona frunţii (Ajna) mi s-a făcut o infuzie energetică, ci şi prin centrul Vishuddha (zona gâtului) şi Manipura (plexul solar). Probabil că, în timpul experienţei de mai înainte, aceste centre energetice mi-au fost puternic perturbate. Totuşi, experienţa mă preocupa. Zamolxe mi-a prins gândul:

— Sunt mai multe motive pentru care trebuia să treci prin această experienţă. Nu este vorba de o pedeapsă. Nimeni nu vă pedepseşte... voi sunteţi cei care o faceţi.

— Aşa mi-a spus şi Iisus, că eu sunt cel care se pedepseşte. Însă nu pot să cred că sunt atât de dur cu mine. În mod conştient, nu cred că mi-aş fi dat o astfel de stare.

— Pentru etapele pe care le ai de parcurs de acum înainte, trebuia să te eliberezi de anumite tensiuni care nu erau perceptibile la nivel conştient. Dacă ai fi urmat tehnica pe care ţi-am dat-o cu luni în urmă, ai fi ajuns şi singur la deblocarea acestor tensiuni.

— Dacă nu mi-ai fi dat ideea de-a „decompila” imaginea de culoare, formă şi sunet, cât timp ar fi trebuit să suport starea aceea cumplită?

— În mod normal, fără niciun fel de intervenţie externă, omul poate să atingă tensiunea maximă de suportabilitate, după care intervin mecanisme subtile de autoreglare. În acel moment, nu ai ajuns nici măcar la un sfert din cât puteai să suporţi. Dacă urmai tehnica de eliberare pe care ţi-am dat-o, reuşeai singur să depistezi acest blocaj din zona inconştientului. Ai fi depistat multe altele...

— Oricum, mi-aduc aminte că la stadiul de observator ar fi trebuit să exersez meditaţia cel puţin câteva luni, iar pentru a scoate la suprafaţă alte tensiuni cred că trebuia să explorez inconştientul. Nu de alta, dar eu uitasem complet de acea experienţă.

— Ţi-am mai spus că în cazul tău lucrurile vor merge mult mai repede pentru că ai deja structura cauzală formată din alte vieţi. Practic, ai nevoie de o curăţenie.

— Aşa am să fac. Nu mai vreau să trec prin aşa ceva…

Imediat l-am simţit şi pe Ramo cum se alătură nouă, iar la un moment ne-am desprins împreună de spaţiul Bucegiului, ţâşnind puternic prin scoarţa Pământului. Eu eram condus pur şi simplu; mă simţeam cumva legat subtil de Zamolxe şi Ramo. În foarte scurt timp am ajuns într-o altă zonă muntoasă.

— Este masivul Retezat, îmi spuse Zamolxe.

La un moment dat, am remarcat în interiorul Pământului o piramidă albastră de-o frumuseţe şi simplitate deosebită. Acea culoare albastră semăna cumva cu albastrul cerului senin de iarnă, iar radianţa piramidei m-a învăluit pur şi simplu. Aş fi stat să admir piramida şi să mă scald în plăcuta sa radianţă ani de zile.

Am remarcat imediat că am fost desprins cumva de energia celor doi. Ramo mi-a spus să încerc să pătrund singur în piramidă, prin partea superioară. Trebuie să spun că, dacă în cilindrul de lumină din apropierea Sfinxului avusesem o oarecare reuşită la început (în urmă cu câteva luni), înainte de primirea codului vibraţional, aici nici nu puteam să mă apropii măcar. Piramida părea că este apărată de o forţă imensă, ca un câmp energetic impenetrabil. Spre deosebire de sălile Bucegilor, piramida Retezatului avea un „aer” mult prea tare pentru mine. Nici vorbă să mă apropii.

Am simţit „învăluirea” lui Zamolxe şi am pătruns în piramidă prin vârf. În momentul în care am pătruns în interior, am avut senzaţia pătrunderii într-un spaţiu vast, gigantic… Era pur şi simplu copleşitoare starea pe care o simţeam. Mi se părea interesant faptul că o simţeam… goală. Mi se părea vastă, gigantică, dar cumva… goală. Am vrut să-i fac o localizare, încercând oarecum să-i asociez poziţia în raport cu forma crestelor muntoase din zonă, însă am observat că îmi este imposibil să fac asta. Imaginile îmi jucau feste şi cu cât încercam mai tare să fac o localizare, cu atât mai puternic părea bruiajul mental.

— *Nu este nicidecum goală,* îmi spuse Zamolxe. *Încă nu ţi se permite să percepi clar piramida. Nici nu ţi se permite s-o localizezi în exterior. Cândva vei înţelege de ce. Este o piramidă plină de viaţă şi de înţelepciune, dar este, de asemenea, de-o putere greu de intuit de către cei mai mulţi dintre voi. Vastitatea pe care ai perceput-o este numai din cauza a ceea ce conţine din punct de vedere vibraţional această piramidă. Câmpul de protecţie al piramidei este impenetrabil de către cei mai mulţi dintre voi. Este greu de pătruns chiar şi de către multe fiinţe evoluate. Este un câmp de protecţie multidimensional. Doar cei care sunt fiinţe pure din toate punctele de vedere şi cei care au codurile vibraţionale de acces pot pătrunde aici. Altfel, nu este cu putinţă. Importanţa acestei piramide este uriaşă.*

În acel moment mi-am adus aminte de relatarea lui Zamolxe, referitoare la „chemarea" pe care a simţit-o cu 2500 de ani în urmă, când a fost întrupat şi se afla alături de Pitagora la şcoala de spiritualitate de la Crotona.

— Presupun că este vorba de acea piramidă…

— *Aşa este, într-adevăr. Este mai mică decât piramida pe care voi o numiţi „al lui Kheops", însă cu mult mai vastă în interior. Este o piramidă construită de atlanţi, în colaborare cu lyrani şi fiinţele de lumină pură din centrul galaxiei. Această piramidă are un rol vital nu numai pentru această zonă geografică, dar şi pentru planetă.*

Într-adevăr, simţisem clar că piramida nu era deloc „goală", ba chiar simţeam cumva că în jur se desfăşura o activitate intensă. Şi, bineînţeles, simţeam că sunt multe fiinţe în jur, însă nu percepeam nici activitatea şi nici nu „vedeam" vreo fiinţă.

— *Va urma o energizare specială,* îmi spuse Zamolxe. *O vei simţi mai puternic. Să nu-ţi fie teamă…*

La un moment dat, atât Zamolxe cât şi Ramo, dispar din jurul meu şi mă observ pe mine „plutind" undeva în interiorul piramidei. Mi se părea gigantică… Dintr-o dată,

apare deasupra mea o piramidă triunghiulară perfectă (tetraedru) de culoare albastru închis, asemenea sferei „şlefuite” din interiorul Bucegilor. Am lăsat respectivul tetraedru de lumină să mă cuprindă cu totul. Nu părea să aibă mai mult de trei metri înălţime. Senzaţia simţită era de căldură şi mai simţeam şi o uşoară furnicătură în tot corpul. În foarte scurt timp, de undeva din mijlocul pereţilor laterali ai tetraedrului au ţâşnit puternice fluxuri de energie, încărcându-mi puternic corpul astral. Intensitatea fluxurilor energetice devenea din ce în ce mai puternică. Mi-am simţit inclusiv corpul fizic vibrând foarte puternic. În acelaşi timp l-am simţit pe Ramo apropiindu-se de mine. Mi-a transmis că se va încheia repede energizarea.

După aproximativ 20 de secunde energizarea s-a încheiat, iar eu aveam senzaţia că crescusem în volum de câteva ori. Parcă eram un balon sub presiune. După aceea, am simţit cum câmpul vibraţional al lui Zamolxe m-a cuprins şi senzaţia de presiune a dispărut în scurt timp.

— Ţi-am distribuit energia pe care ai primit-o acum, de-a lungul unor circuite energetice subtile. Când vei reface conexiunea cu trupul fizic, corpul eteric va prelua acest circuit şi îl va integra. Pe lângă circuitul şi energia specială, ai primit şi codul energetic subtil de acces în interiorul piramidei. Cu ajutorul acestui circuit putem comunica şi fără să te deplasezi în spaţiul astral. Este îndeajuns să fii bine relaxat şi să aluneci în starea mentală specifică. Ajunge pentru ziua de azi…

Această „stare mentală specifică” presupune „acordarea” la o anumită frecvenţă vibraţională, resimţită de mine în momentele în care aveam „discuţiile” cu Zamolxe. Este foarte greu de explicat. Pur şi simplu „alunecam” în respectiva stare. Era ca un fel de „intrare” într-un alt spaţiu. Eu nu trebuia decât să mă relaxez, să-mi retrag gândurile din exterior şi apoi parcă eram „suspendat” în respectiva stare.

Revenirea în corpul fizic s-a făcut fără probleme. Ulterior, în decursul zilei, am remarcat uşoare ameţeli, dar

şi o stare deosebit de plăcută la nivel sufletesc. Cu toate că experienţa teribilă m-a afectat destul de mult, cumva sufletul meu s-a eliberat de o tensiune ascunsă. N-am crezut că o acţiune oarecum banală, chiar şi o simplă înjurătură, poate afecta atât de puternic unele fiinţe. Nu-mi venea să cred cât de mult am murdărit imaginea lui Iisus în multe suflete. Eu am auzit-o pe stadion şi am transmis-o mai departe altora, care la rândul lor au transmis-o mai departe, şi tot aşa… Trebuie să fac însă şi o mărturisire: mi-am adus aminte cât se poate de clar de faptul că, chiar tânăr şi naiv fiind, ceva din interiorul meu mă avertizase să nu vorbesc despre cele auzite, însă nu am ţinut cont de avertismentul subtil. Asta e… se pare că unele lecţii sunt învăţate cu „nuiaua”.

Totuşi, experienţa nu mi-a dat pace nici în starea normală. Pe de altă parte, m-am simţit destul de penibil faţă de Ramo. L-am simţit cumva că a fost dezamăgit de reacţia mea. În acel moment, vibraţia lui s-a simţit foarte puternic în cameră. Deşi nu trecuseră mai mult de câteva zeci de minute de la revenirea din experienţa astrală, am simţit nevoia să fac o conectare vibraţională cu Ramo. M-am relaxat foarte uşor şi am intrat rapid în conexiune cu el.

— Ramo, îmi pare rău că te-am dezamăgit şi că ţi-ai pierdut vremea cu mine, i-am spus. Deşi am lucrat de multe ori împreună pentru eliminarea componentelor corpului reactiv, iată că am dat-o în bară. Se pare că…

— *Ba dimpotrivă, am fost foarte mulţumit de tine*, mi-a replicat Ramo.

Eu, în schimb eram extrem de contrariat de răspunsul lui. I-am spus ce simţisem în acele momente:

— Dar te-am simţit atunci că erai nemulţumit de mine.

— *Atunci ai simţit altceva. Din cauza tensiunii, te-ai conectat la o imagine care proiectase o posibilă părere de-a mea. De fapt, a fost o percepţie construită tot de tine.*

Răspunsul lui Ramo m-a cam nedumerit. Acum chiar

că nu înţelegeam nimic.

— Fără a realiza un foarte bun autocontrol psiho-mental, în momentele de tensiune intervin schemele corpului reactiv şi ele dictează comportamentul. Tu, pe de altă parte, ai fost complet copleşit de vibraţiile celor din jur şi a fost normală reacţia ta. Eu nu am de ce să fiu dezamăgit. De fapt, eu nu cunosc această stare specifică vouă. Nici eu şi nici Zamolxe nu putem fi dezamăgiţi sau supăraţi. Noi observăm reacţiile şi vedem unde putem acţiona pentru a optimiza un proces.

— Şi totuşi… am lucrat împreună de multe ori pentru anihilarea unor stări negative.

— În acest caz, trebuia făcută o eliberare vibraţională din inconştient. Acesta preia nu numai tensiunile refulate, precum mânia, ura, supărarea, decepţia şi altele asemănătoare, dar şi efectele de bumerang ale acţiunilor tale. Când faci rău cuiva sau deranjezi într-un anume fel alte fiinţe, intervine legea acţiunii şi reacţiunii şi, prin urmare, vei ajunge în cele din urmă să culegi roadele. Adică vei primi înapoi ceea ce ai dat. De fapt, vei primi chiar mai mult decât atât, pentru că tu ai sădit o sămânţă negativă. Aceste vibraţii-rod nu au fost simţite efectiv de tine pentru că s-au stabilit în inconştient. Într-un fel sau altul, trebuia să te eliberezi de aceste tensiuni şi această experienţă a fost pentru tine ca o supapă de siguranţă.

— Nu era normal ca eu să fi simţit dinainte aceste efecte de bumerang? Dacă le-aş fi simţit, poate că ştiam ce să fac. Dar şi mulţi alţii… Poate că nu aveam parte de tirani, de criminali, ticăloşi etc. Dacă am avea cu toţii acest simţ…

— Este vorba de aspecte ceva mai greu de înţeles pentru voi deocamdată. Acest simţ de care vorbeşti se cultivă. Este un simţ specific fiinţelor evoluate şi se dezvoltă atunci când vă apropiaţi de 4D. În 3D voi gândiţi mai mult instinctual şi reactiv, iar în 4D procesual.

— Şi totuşi… acum câteva luni am mai avut o

întâlnire cu Iisus şi atunci nici vorbă să am parte de asemenea reacţii. Ba dimpotrivă, atunci am simţit printre cele mai sublime stări din viaţa mea.

— Atunci nu aveai un traseu spiritual bine stabilit, ca acum. Prin urmare nu au intervenit şi alte componente…

— Alte componente?

— Când cineva urmează un traseu spiritual autentic, se declanşează o serie de forţe foarte puternice. Acestea determină anumite schimbări majore în energetica subtilă. Sunt forţe declanşate de acele „diferenţe de potenţial" de care am mai vorbit.

— Da, ştiu. Mi-aduc aminte clar discuţia cu Zamolxe despre acest

— aspect. Ceea ce eşti şi ceea ce aspiri să devii creează o „diferenţă de potenţial" psiho-mental care acţionează, la fel ca în electricitate, anumite circuite din corpul psiho-mental.

— Cu cât se înaintează mai mult în spiritualitate, cu atât mai puternice sunt aceste energii subtile. Ele interferează foarte puternic cu anumite forme vibraţionale care nu sunt compatibile cu drumul spiritual. Ele se pot elimina mai uşor, folosind diverse tehnici, sau mai greu, caz în care se poate acţiona mai dur. Adică persoana în cauză poate experimenta diverse pierderi sau aşa-zise lovituri ale sorţii. Dacă formele vibraţionale inferioare nu sunt eliminate, atunci ele se resimt îndeosebi în corpul emoţional.

— Cum acţionează în corpul emoţional? Cumva ca nişte stări foarte neplăcute?

— În general, da. Pot fi şi stări prin care simţi acut că drumul îţi este greşit.

— Cum se elimină formele vibraţionale inferioare?

— Ele sunt energii, prin urmare se va lucra la cauzele lor, adică la informaţia care le animă. Vorbim aici de eliminarea blocajelor şi tiparelor mentale negative sau inferioare. Un prim pas este stadiul de observator al propriilor gânduri. Pierderile sau diversele lovituri apar

doar când nu este depistată cauza din zona informaţională. În acest caz, se lucrează cu energia emoţională, adică e nevoie de un oarecare şoc. De regulă, el apare când se simte o durere acută. Însă, de cele mai multe ori, stadiul de observator este îndeajuns.

— Aşadar meditaţia este „sfântă”?

— *Acest cuvânt are foarte multe înţelesuri. Unii dintre voi înţelegeţi prin meditaţie a reflecta, alţii înţeleg a vizualiza, alţii a scăpa de gânduri…*

— Care ar fi începutul?

— *Stadiul de observator al propriilor gânduri. De aici trebuie început.*

— Exact cum mi-a spus şi Zamolxe. Am început practica şi, întradevăr, am observat că mintea îmi devine din ce în ce mai calmă şi mai centrată. Probabil că dacă aş fi început cu mai multe luni în urmă, situaţiile cu care m-am confruntat ar fi fost altfel abordate.

— *Pentru unii este mai uşor, pentru alţii poate fi mai dificil la început. Depinde de structura cauzală a fiecăruia. Această structură cauzală modelează structura mentală.*

— Adică unii sunt mai norocoşi decât alţii…

— *Nu există noroc şi nimeni nu este favorizat. Fiecare are structura cauzală pe care o merită. Ea reprezintă suma tuturor rezultantelor din vieţile anterioare. În cazul tău, a fost mai uşor pentru că ai exersat şi înainte. Intrarea în „starea mentală specifică” de dinaintea conectării cu Zamolxe este rezultanta unui efort concertat din alte vieţi. Acum ai lucrat mult mai puţin pentru a dobândi acea stare, de aceea nici nu o percepi ca fiind rezultatul vreunei munci spirituale.*

— Credeam că toţi pot intra într-o astfel de stare. Pur şi simplu intru în ea…

— *Intri în respectiva stare doar în momentul în care îţi retragi simţurile din exterior. Ţie ţi-a fost mai uşor pentru că ai mai lucrat pentru aceasta în vieţile precedente. Este vorba de fapt de a realiza deconectarea de la lumea exterioară. Ca şi cum conştientul tău s-ar fi*

„demagnetizat” de lumea exterioară.

— Cum de este atât de greu de realizat această „demagnetizare”?

— Din cauza structurilor subtile din „fundalul” conştientului. Aceste structuri creează câmpuri mentale care nu numai că atrag gândurile, dar le şi conferă o oarecare dinamică. Aceste câmpuri dau conştienţa „magnetizată”. Acest aşa-zis magnetism al conştienţei este de fapt în relaţie directă cu procesele de atracţie şi respingere. Greşeala cea mai mare pe care o faceţi voi este să fugiţi de ceea ce vă respinge şi să alergaţi spre ceea ce vă atrage.

— Toţi fugim de ceea ce ne displace şi alergăm spre ceea ce ne place. Este normal să fie aşa.

— Nu ştiu ce normalitate vezi tu aici... De fapt este acelaşi lucru, căci atracţia şi respingerea sunt într-o strânsă dependenţă. Una o creează pe cealaltă. Când eşti atras de ceva, automat creezi potenţialul de respingere. Şi invers.

— Şi totuşi, dacă aş fi rece faţă de această polaritate, atunci viaţa ar fi cam searbădă. Eu aşa văd situaţia...

— Nicidecum! Prin calmul mental căpătat ca urmare a meditaţiei, veţi reuşi să vă plasaţi conştienţa deasupra formelor reactive. Aceste forme reactive sunt cele ce determină descărcările energetice care nu vă plac. Sunt aspecte greu de înţeles. „Dulceaţa” dată de calmul mental este fără egal. Este senzaţia de libertate interioară. Libertatea interioară determină libertatea exterioară. Niciodată

— invers! Degeaba sunteţi liberi în exterior dacă sunteţi înlănţuiţi de diverse forme şi scheme mentale. Doar practica meditaţiei vă poate aduce calmul mental. După ce vei mai exersa meditaţia o perioadă de timp, vom mai discuta despre aceste aspecte.

Ral

Stabilisem să fac două ieşiri pe săptămână. Ramo şi Zamolxe miau cerut să merg în prima sală din Bucegi şi să mă „încarc” cu toată pulberea de acolo. Trebuia să parcurg o singură dată circumferinţa cupolei şi să „aspir” în câmpul meu astral toată pulberea argintie şi aurie. Apoi eram cumva ajutat de Ramo să mă ridic deasupra spaţiului terestru, la o oarecare distanţă. Nu simţeam niciun fel de „greutate” în plus în planul astral, dar se pare că energiile subtile ale Pământului interferau cumva cu pulberile. De fapt, cred că ne-am ridicat la o distanţă de câteva sute de kilometri, căci percepeam arcul muntos carpatic destul de clar.

— *Trimite toată pulberea către zona României*, îmi spuse Ramo.

— Îmi poţi explica despre ce este vorba? l-am întrebat.

Ceea ce tu percepi ca fiind pulbere argintie şi aurie, nu reprezintă altceva decât un fel de catalizatori energetici pentru circuitele subtile din corpul vostru energetic. Numai persoanele care au codul vibraţional al matricei energo-informaţionale vor putea prelua aceste pulberi. Conexiunea se va face la nivel subtil şi rolul lor este de a „deschide” din punct de vedere energetic unele circuite din corpurile subtile. Este necesar să vii de două ori pe săptămână în acest loc din interiorul Bucegilor şi să redistribui la nivel subtil „pulberea” către spaţiul românesc. Şi asta timp de trei luni.

— Care sunt „simptomele” pe care le au cei ce preiau la nivel subtil această pulbere?

— *Într-o primă fază nu vor simţi niciun fel de „simptome”. Acţiunea acestor catalizatori este deosebit de fină. După 2011, când circuitul energo-informaţional al matricei se va activa din ce în ce mai puternic, aceşti catalizatori vor acţiona ca nişte receptori-transmiţători energetici foarte fini. Abia atunci, cei care sunt parte din lucrarea atlantă, vor simţi efectiv conexiunea cu matricea energo-informaţională.*

— Totuşi, mi se pare incorect să fac acest lucru fără să le fi cerut

— permisiunea. Nu cumva se încalcă liberul arbitru?

Aceste „pulberi” ajung doar la persoanele care au un anumit tipar vibraţional rezonant. Nu se încalcă liberul arbitru deoarece planul comun, al vostru şi al nostru, a fost ca atunci când cineva din grup va pătrunde aici, să înceapă redistribuirea catalizatorilor. S-a întâmplat să fii tu. În curând va veni altcineva după tine. Şi nu numai „pulberea” trebuie distribuită. Va trebui să mergem în piramida din Retezat şi să te încarci cu energia tetraedrului şi apoi s-o reverşi asupra ţării. Este o energie specială şi mulţi au nevoie de ea.

— De ce este nevoie de mine sau de altcineva din planul fizic? De ce nu faceţi voi asta?

— *Este simplu,* îmi spuse Ramo. *Tu (şi nu numai tu) ai preluat o medie vibraţională a celorlalţi. În momentul în care „aspiri” în câmpul tău astral aceste pulberi, automat le imprimi un substrat energetic subtil corespunzător acestei medii. Dacă am fi făcut noi distribuirea catalizatorilor, atunci ceilalţi nu ar fi putut prelua suportul energetic specific vibraţiilor voastre.*

— Adică le imprim un fel de vibraţie-interfaţă?

— *Exact.*

Ne-am deplasat apoi spre Retezat, unde am remarcat cu satisfacţie că reuşisem să pătrund singur în interiorul superbei piramide albastre. Baza piramidei era un pătrat, dar parcă înălţimea ei era mai mare decât înălţimea piramidei egiptene, raportat la bază. Sau poate că percepţia mea nu era foarte exactă…

La scurt timp a apărut şi Zamolxe. Este de nedescris forţa vibraţiei sale. Sincer să fiu, încărcarea cu energia tetraedrului nu era chiar plăcută, spre deosebire de încărcarea cu pulberile din Bucegi. Când mă încărcam cu această energie, îmi vibrau extrem de puternic toate corpurile, inclusiv cel fizic, rămas acasă. În fapt, era vorba de energia piramidei, tetraedrul fiind doar un fel de

terminal energetic, ca o staţie de transformare. Rolul acestei energii este de a alimenta „forţa interioară”, de a da un „impuls lăuntric” celor care reuşesc să rezoneze cu ea. Nu ştiu cum să traduc exact termenul…

La întoarcerea în piramidă, Zamolxe îmi spune să-l urmez. Dintr-o dată, peisajul din jurul meu se schimbă şi percep o sală luminoasă. În stânga lui Zamolxe se afla o entitate deosebită, care emana o lumină asemănătoare cu cea emanată de Iisus.

— *Acesta este Ral,* îmi spuse Zamolxe. *Este una din entităţile care coordonează activitatea din sfera de influenţă a matricei energo-informaţionale. De azi înainte vei avea doi ghizi spirituali, Ramo şi Ral.*

Ral îmi părea a fi o entitate cu o fizionomie de 40-45 de ani, ceea ce era o noutate pentru mine. Majoritatea entităţilor cu care luasem contact în astral aveau figuri tinere. Senzorii mei astrali îl percepeau pe Ral ca fiind între două vârste, prezentând o figură blândă, dar fermă în acelaşi timp, fiind mai tot timpul zâmbăreţ. Părea a fi îmbrăcat într-un fel de costum alb-argintiu. La fel ca şi Iisus, Ral emana din tot corpul o foarte plăcută lumină diafană.

Din acel moment îl simţisem pe Ral alături de mine de fiecare dată când ieşeam în astral sau când efectuam curăţări şi energizări în piramida aurie personală. Nu participa efectiv, pur şi simplu îl percepeam ca fiind prezent. La un moment dat îmi spune:

— *Acum îţi observ corpurile subtile precum şi vectorii energo-informaţionali. Împreună vom călători în Atlantida…*

— Adică vom călători în trecut? întrebasem eu.

— *Vom călători în trecutul tău. Vom urmări firul tău karmic. În trecut, în multe vieţi din Atlantida, ai făcut parte din structurile de conducere şi comandă. Prin urmare, vei putea accesa multe informaţii valoroase.*

După ce mi-a spus toate acestea, am simţit fiori şi stări sufleteşti greu de explicat. Aceste stări alternau între

plăcut, înălţător, sublim chiar, şi stări de amărăciune, disperare, deznădejde, însă acestea din urmă păreau cumva estompate. Mi-a fost clar că participasem atât la gloria Atlantidei cât şi la distrugerea sa. Cumva, am înţeles că, alături de alţii, trebuie să contribui nu numai la renaşterea Atlantidei, dar şi la continuarea unei mari lucrări.

— Ral, ce ar trebui să ştiu referitor la aceste călătorii în trecut? Sincer, nu mai doresc să trec prin ceea ce am trecut… referitor la imaginea cu Iisus. Chiar dacă aş putea înfrunta şi elimina anumite stări, prefer să n-am parte de ele.

— Nici nu-ţi dai seama cât de mare ajutor ţi-a fost acea experienţă. Energiile resimţite de tine atunci te-au ajutat enorm.

— Adică?

— Acum ai reuşit să-ţi activezi un câmp energetic subtil, care te va proteja de anumite conexiuni cu Atlantida. Când vei avea primele experienţe de regresie, este posibil ca anumite vibraţii să scape de protecţia noastră.

— Nu-mi place cum sună… Ral, de ce simt că am fost de partea celor vinovaţi?

— Nu ai fost nici de partea celor vinovaţi, nici de partea cealaltă. Este posibil să te simţi vinovat din cauza faptului că puteai interveni în stoparea primului dezastru. Apoi, într-o altă viaţă ai făcut parte dintr-un anumit program, care a fost întrerupt şi ca urmare a acestui fapt, au rezultat o serie de consecinţe…

Primele regresii

Trebuie să mai spun că, destul de des, eram supus (cu voia mea fireşte) unor mici intervenţii chirurgicale subtile asupra corpului energetic, astral şi mental, în special în timpul calibrărilor, energizărilor şi purificărilor din piramidă. Cu toate acestea, atunci când mi s-a spus că

urmează să încep regresiile în Atlantida, nu puteam să-mi opresc anumite emoţii. Stările resimţite erau unice şi foarte greu de transpus în cuvinte. Aceste stări generau câmpuri perturbatoare asupra percepţiei, de aceea de multe ori se amânau regresiile.

Pentru a se evita acest lucru, au apelat la un tertip, care se pare că a funcţionat foarte bine. Astfel, la un moment dat, Ramo mi-a sugerat să pătrund într-un peisaj frumos, înconjurat de toate tipurile de relief. Când l-am întrebat despre decorul peisajului, mi-a spus să-l fac aşa cum mi-ar place mie. Evident că am ales şi munte şi un lac, şi pădure şi izvoare şi cer senin, iar în depărtare chiar şi o apă mare… Ral a intervenit şi mi-a spus să privesc imaginea de sus, apoi să cobor uşor către Pământ.

— *Ce vezi?* mă întrebase Ral.

— Ceea ce am vizualizat. Nu vezi la fel ca mine?

— *Nu am cum, noi putem percepe doar anumite energii din corpurile tale subtile. Ceea ce vezi acum este… Atlantida!*

— Nu am niciun fel de emoţie Ral, am spus. Interesant…

La un moment dat, în timpul coborârii observ o anumită construcţie în formă de L, însă această construcţie părea a fi neconformă cu logica unei clădiri din zilele noastre. Raportat la arborii din apropiere, am aproximat că respectiva construcţie avea peste 1000 de metri înălţime, ceea ce era foarte mult. Grosimea pereţilor era în schimb foarte subţire. Nu părea a fi o construcţie pentru locuit, birouri sau altceva. La o oarecare distanţă am mai văzut încă o construcţie asemănătoare.

— *Ce culoare sau sunet percepi?* a intervenit Ramo.

— Este gri, de fapt pereţii par a avea nişte grilaje care au nuanţe de gri, iar sunetul pe care-l percep este asemănător cu zumzetul din apropierea unui transformator de înaltă tensiune.

— *Poţi vedea cât de mult pătrunde în Pământ?*

Atunci mi s-a părut că în interiorul Pământului,

construcţia pătrundea mult mai mult, de vreo patru ori mai mult decât se ridica la suprafaţă. În spaţiul astral se pot vedea atât obiecte cât şi anumite fenomene care sunt aparent ascunse. Totuşi, eram nedumerit, căci nu înţelegeam anumite aspecte. În realitate, o astfel de construcţie nu cred că ar fi rezistat sub propria greutate, având în vedere fragilitatea ei. Ral intervine:

— *Ceea ce percepi acum este un captator energetic.*

— Nu văd nimic altceva, am spus. Nici fire de înaltă tensiune, nici vreo altă conexiune, nici vreo construcţie care să deservească acel… captator energetic.

— *Atlanţii aveau multe captatoare de energie,* intervenise Ral. *Ei foloseau foarte multe tipuri de energie. Ceea ce vezi este un captator de energie specific unei anumite benzi de vibraţii. Mai exact, este vorba de energetica subtilă specifică spaţiului elemental.*

Aveam o mulţime de întrebări, însă Ramo şi Ral mi-au cerut insistent să preiau cât pot de mult din vibraţia locului.

— *Acum nu este timp de explicaţii*, îmi spuse Ral. *Nu poţi rămâne mult timp în acest loc. Caută să integrezi vibraţia locului. Va fi poarta ta de intrare în Atlantida.*

Regresia a avut loc în piramida aurie, în camera destinată energizărilor. Nu era o deplasare propriu-zisă în trecut, ci era un fel de alunecare într-un… alt interior. După ce am revenit în piramidă, Ramo şi Ral mi-au spus că sunt foarte mulţumiţi de prima mea regresie şi că atât locaţia cât şi factorul temporal au fost într-o bună sincronicitate. Adică fusesem la locul potrivit şi mai ales la timpul potrivit.

— De unde sunteţi siguri că am ajuns acolo unde trebuie şi la timpul potrivit?

— *Din observaţiile asupra corpului tău energetic subtil.*

— Răspunsul lui Ral mi se părea oarecum nesatisfăcător. Eu nu sunt genul care să mestece uşor anumite explicaţii. De fapt, sunt adeptul celor care cred că

pentru orice fenomen există o explicaţie logică. Am continuat cu întrebările

— În ce timp am făcut regresia Ral?

— *În urmă cu aproximativ 12.000 de ani. În acea perioadă s-a finalizat şi construcţia piramidei energetice din Retezat.*

— M-am întors tot pe aceste meleaguri?

— *Nu, este vorba de o insulă a arhipelagului atlant. Era cu puţin înainte de distrugerea finală.*

— Adică înainte de scufundare?

— *Exact.*

— Care au fost cauzele scufundării Atlantidei? Zamolxe mi-a spus odată, în treacăt, că a fost vorba de dorinţa atlanţilor de-a trece peste anumite etape, însă nu mi-a dat mai multe amănunte.

— *Te vei lămuri pas cu pas de ceea ce s-a petrecut. Nu se poate explica în câteva cuvinte. Nici nu ai putea recepţiona ceea ce ţi-aş putea transmite. Ai nevoie de un anumit suport energo-informaţional subtil, iar acest suport este încă blocat în corpul tău spiritual. Pentru a înţelege ce s-a întâmplat, vei face alte regresii. Vei merge în urmă cu până la 90.000 de ani. Între 90.000-70.000 s-a consumat perioada de glorie a civilizaţiei atlante. Acum 70.000 de ani a avut loc o turnură dramatică a istoriei atlante. Vom ajunge acolo încetul cu încetul.*

— Atunci de ce nu am făcut regresia în acea vreme?

— *Regresia în vremurile de glorie ale Atlantidei o vei face prin acest portal pe care l-ai descris. Construcţiile în formă de L au rolul de a capta, modula şi transforma anumite energii specifice.*

— Care este legătura cu piramida din Retezat?

— *Codurile de acces în piramidă şi portal sunt aceleaşi. Din această cauză ai ajuns unde trebuia să ajungi şi în perioada potrivită. Era necesar doar să te racordezi la bucla temporală şi ai fi fost dus în timpul şi locaţia potrivită.*

Răspunsurile lui Ral nu făceau decât să-mi tulbure şi

mai mult judecata. Intrasem într-o zonă în care factorul logic mă depăşea evident. Eu unul, nu sunt deloc adeptul călătoriilor temporale şi asta nu pentru că aş avea „ochelari de cal” dar, după părerea mea, dacă ar fi fost posibile astfel de călătorii, atunci, pe de-o parte, s-ar încălca liberul arbitru, iar pe de altă parte, s-ar interveni în forma şi conţinutul prezentului, ceea ce este evident fals. I-am spus lui Ral părerea mea. Răspunsul lui a fost cât se poate de tranşant.

— Se pot face călătorii atât în trecut cât şi în viitor. Însă ele nu pot fi făcute în planul fizic. Cei mai mulţi dintre voi călătoriţi în trecut în mod frecvent în planul mental, adică retrăiţi evenimentele trecute fără să vă daţi seama.

— Asta e adevărat, dar aceste călătorii sunt atât de normale încât nu are rost să le discutăm acum, am intervenit eu. De multe ori pătrund şi eu în trecut pentru a analiza un eveniment oarecare.

— Tot aşa pătrunzi şi tu acum în trecutul îndepărtat, dar tu o faci cu ajutorul unui suport energetic. Sunt posibile călătoriile în trecut şi pe fond energetic, însă ele nu pot fi făcute decât pe „bucla temporală personală”. Nu sunteţi mulţi care aveţi acces la acest portal. Doar cei care l-aţi construit puteţi pătrunde acolo. Doar voi aveţi codurile de acces.

— În ce constă aceste coduri de acces?

— Bucla temporală poate fi accesată şi folosită doar dacă se lucrează cu anumite frecvenţe vibraţionale. Cei care aţi construit acest portal temporal aţi reuşit să găsiţi o metodă prin care să vă inseraţi în corpul cauzal anumite structuri energo-informaţionale multidimensionale. Accesul se face printr-un cod 4D, ceea ce implică factorul temporal. Timpul este o componentă a dimensiunii 4D.

— Totuşi, nu înţeleg de ce a trebuit să facem aşa ceva? Nu puteam continua, pur şi simplu, să facem ceea ce era de făcut în acea perioadă?

— Insula urma să fie scufundată. Voi ştiaţi toate acestea cu mulţi ani înainte.

— Bun, şi atunci de ce n-am construit portalul acela în altă parte? De ce n-am construit portalul chiar lângă Retezat? În acest caz nu mai era nevoie de regresiile temporale, ci am fi avut acces direct.

— Civilizaţia atlantă, după cum ştii şi tu, şi mulţi alţii, s-a format şi s-a dezvoltat într-o zonă care acum este acoperită de Oceanul Atlantic, iar ceea ce s-a numit Atlantida, constituia un anumit număr de insule. Unele mai mari, altele mai mici. Faptul că civilizaţia atlantă s-a dezvoltat în acest spaţiu nu este întâmplător. Structura energetică a planetei prezenta atunci câteva puncte nodale, în care existau convergenţe de energie „pământească" şi „cerească". Doar

— în aceste zone de convergenţă energetică se pot construi aceste portaluri temporale. Retezatul se află într-o altă zonă specială, dar nu prezintă astfel de convergenţe energetice. Energetica Retezatului a permis construcţia şi susţinerea energetică a piramidei, dar nu putea susţine un portal temporal.

— Să înţeleg că, în ciuda faptului că insula s-a scufundat, portalului este încă activ?

— Energetica portalului a rămas activă, căci s-a construit un circuit închis în 4D. Acest circuit a fost independent de factorul material. Şi mai sunt şi alte portaluri de acces.

Nu am mai putut rămâne mult timp în spaţiul astral, căci aceste regresii, precum şi încercarea de a înţelege măcar la nivel superficial toate aceste mici amănunte, îmi consumau foarte multă energie. Chiar şi după ce ieşeam din astral, resimţeam acut o formă de toropeală şi o stare ciudată, ca şi cum nu aveam un confort în propriul corp fizic. Nu găseam nicio poziţie în care să mă simt relaxat. Şi asta timp de câteva ore. Ramo mi-a spus ulterior că în timpul regresiilor corpul astral prelua anumite energii reziduale, iar când reveneam în corpul fizic acestea interacţionau un timp cu corpul eteric. După care totul revenea la normal.

Următoarea regresie temporală a decurs de asemenea foarte bine. Nici vorbă de interferenţe emoţionale. Probabil că micile intervenţii pe corpurile subtile au avut ca scop eliminarea acestor inconveniente. Totuşi, mai aveam nevoie de unele lămuriri.

— De ce trebuie să trec prin acest portal pentru a ajunge cu 90.000 de ani în urmă? De ce nu am „sărit" direct atunci?

— Pentru că atunci nimeni nu ştia ceea ce avea să se întâmple peste câteva zeci de mii de ani. Ţi-am mai spus că aceste călătorii energetice nu pot avea loc decât în condiţii speciale. Este necesar ca tu să faci o călătorie în trecut cu corpul astral, nu o călătorie mentală. Călătoria mentală este inexactă, căci este supusă multor filtre, de aceea nu poate avea o valoare mare. Tu ai nevoie de o călătorie cu corpul astral în trecut, pentru a putea prelua o anume matrice energetică. După care, regresiile în perioada amintită vor avea efectul scontat. Prin acea matrice energetică, tu vei avea acces la informaţii valoroase. Altfel, nu vei face decât să-ţi dai şi tu cu părerea, asemenea multor autori care au scris despre Atlantida.

— Am auzit că s-au scris mii de cărţi despre Atlantida. Cei mai mulţi „fani" ai Atlantidei dau crezare informaţiilor furnizate de Edgar Cayce, socotit unul dintre cei mai mari mediumi ai tuturor timpurilor.

— Cayce avea un dar special, era un excelent receptor vibraţional, dar informaţia trecea prin filtrul mental al epocii sale. Accesa aproape orice frecvenţă vibraţională, dar nu putea să „traducă" decât o parte. A fost de mare folos celor din jur, dar alte aspecte au rămas „necunoscute" pentru el. Informaţia cauzală este trecută prin anumite filtre.

— Ca şi cum ai oferi unui băştinaş din zona Amazonului o maşină performantă şi ar folosi-o doar pe post de căruţă? Va observa roţile, dar nu şi motorul, căci doar cu aşa ceva poate rezona.

— Cam aşa ceva. În cazul tău, poţi prelua o matrice

energetică din zona acestui portal şi apoi vei putea accesa informaţii din toată perioada atlantă. Avem mare nevoie de aceste date.

Această informaţie m-a cam pus pe gânduri. Nu puteam concepe că ei au nevoie de informaţiile mele. Mi se părea foarte interesant, mai ales că, deşi nu puteam percepe vizual, în zona piramidei din Retezat părea că există multă activitate şi, de asemenea, simţeam vibraţia multor entităţi. Pe de altă parte, fiinţele din zonele înalt vibraţionale pot avea acces la orice fel de informaţii. Unde mai pui că însuşi Zamolxe, din câte mi-a transmis, a fost de multe ori întrupat în acele vremuri. Mi-am făcut cunoscută părerea. Ral mi-a răspuns:

— Nu noi avem nevoie de aceste informaţii, ci voi. Noi doar ajustăm anumite circuite energetice din ceea ce Zamolxe ţi-a spus că reprezintă noua grila rezonantă a planetei. La fel ca în cazul distribuirii pulberilor, este nevoie de amprenta voastră energo-informaţională. Tu, ca şi alţii, deţii o medie a acestei vibraţii. Dacă noi am face-o în locul vostru, voi nu aţi mai fi putut realiza o conexiune vibraţională. Noi vă susţinem şi vă ajutăm atât cât ne permit legile universale. Nu putem interveni decât într-o mică măsură în evoluţia voastră. În zona noastră lucrăm cu anumite vibraţii, iar voi, pe Pământ, lucraţi cu alte vibraţii. Între noi pot exista conexiuni mentale şi, în anumite cazuri, chiar şi conexiuni energetice. Nimic mai mult!

— Aceste date nu pot fi deduse?

— Informaţiile pe care le receptăm din corpurile tale subtile în timpul acestor regresii sunt extrem de complexe. Ele alcătuiesc

— foarte multe variabile şi în funcţie de acestea putem ajusta geometria multidimensională a energeticii grilei rezonante.

În continuare am făcut regresia. În timpul coborârii, Ral mi-a cerut să mă deplasez către dreapta construcţiei în formă de L. La scurt timp am observat o interesantă clădire care părea formată în principal din cinci sfere.

Sferele erau lipite una de cealaltă şi erau aşezate în cerc. Doar o parte din calotele sferelor erau în afară, restul erau în pământ. În mijlocul acestor sfere am observat o altă sferă, care le pătrundea pe toate cinci, dar ea era cumva imaterială. Parcă ar fi fost o sferă de lumină diafană. Ral mi-a cerut să pătrund în mijlocul respectivei sfere. În momentul în care am pătruns în sfera diafană, am simţit o amorţeală în corpul astral, ceea ce era cumva anormal. Dintr-o dată am simţit o profundă relaxare, de parcă aş fi fost anesteziat. Apoi am simţit o stare deosebit de plăcută, aproape familiară. La un moment dat am observat că în jurul corpului meu astral se formaseră mai multe „halouri de lumină”.

— Ral, ce sunt aceste sfere şi ce reprezintă sfera de lumină?

— *Ele amplifică anumite semnale ale corpurilor tale subtile şi le traduc într-o formă perceptibilă.*

— Halourile ce reprezintă? Am o senzaţie aparte referitor la ele…

— *Nu-ţi fie teamă. Ele sunt un fel de ecrane de osciloscop. Te afli într-un dispozitiv special de investigare energetică. Atlanţii foloseau această aparatură specială pentru a observa anumiţi vectori energo-informaţionali din corpurile lor subtile.*

Mi-am adus aminte imediat de intervenţiile complexe de acum câteva luni, pe corpul astral. Atunci remarcasem deasupra mea o deosebită cupolă stratificată prin care se perindau fel de fel de suprafeţe curbate colorate. Mai târziu mi s-a spus că nu se aşteptau să observ ceea ce am văzut şi chiar şi aşa, văzusem doar foarte puţin. Mi-am dat seama că nu prea doresc să-mi se ofere alte amănunte…

— *În scurt timp, vei avea parte de mici infuzii energetice,* îmi spuse Ral. *Ele au un rol reglator.*

— Adică voi avea parte de mici intervenţii chirurgicale?

— *Nu vor fi intervenţii de acest gen.*

Starea mea devenise destul de „amorţită”. Aveam

senzaţia că sunt foarte relaxat, dar relaxarea părea cumva că intră în zona letargiei.

— Senzorii subtili au identificat anumiţi vectori energetici din corpurile tale subtile şi se vor face câteva reglaje. Din această cauză

— te simţi puţin amorţit. Să nu te neliniştească faptul că vei percepe multe altele. Să fii atent la ceea ce vezi şi auzi.

Într-adevăr, în foarte scurt timp, mi s-a înceţoşat imaginea şi apoi am perceput că eram într-un spaţiu mult mai mare. Atmosfera era destul de întunecată; parcă eram într-un spaţiu cu atmosferă gri. Nu am mai perceput nici halourile de lumină care mă înconjurau. La un moment dat mi-au apărut în faţă nişte cordoane sau benzi colorate, care se mişcau aparent haotic împrejurul meu. Parcă erau un fel de şerpi zburători coloraţi. Se mişcau în toate direcţiile.

— Ce vezi? mă întreabă Ral.

Eu eram nedumerit de faptul că nici Ral şi nici Ramo nu văd nimic. I-am spus ceea ce văd, dar şi faptul că îmi place să privesc acest spectacol neobişnuit.

— Ţi-am mai spus că noi nu putem vedea regresiile tale. Putem percepe doar energetica subtilă a corpului tău astral şi astfel putem deduce ceea ce vezi, dar nu foarte exact. De aceea te vom întreba despre anumite aspecte. Benzile colorate care par să se deplaseze aparent haotic au rolul de-a face o fină calibrare din punct de vedere mental. În scurt timp vei auzi şi sunete. Nu încerca să interpretezi imaginile şi sunetele. Fii relaxat, ca şi cum ai fi la un spectacol.

Nu ştiu cum şi în ce fel, dar am simţit efectiv că mişcarea benzilor colorate m-a adus într-o stare de totală detaşare. Apoi, după cum mă anunţase şi Ral, am perceput sunete. Fel de fel de sunete… de diferite tonalităţi şi intensităţi. Apoi acele sunete păreau că se deplasează aleator în spaţiu, asemenea benzilor colorate. La un moment dat am simţit efectiv că se mărise atât viteza

benzilor cât şi intensitatea culorilor. De asemenea, şi sunetele. Mi-a fost foarte clar că sunetele veneau şi se deplasau în spaţiu în toate direcţiile şi că nu aveau legătură cu benzile. Nu ştiu cum, dar la un moment dat toată relaxarea şi amorţeala dispăruseră. Păream extrem de concentrat să observ atât mişcarea benzilor cât şi cea a sunetelor. La un moment dat mi-a fost extrem de greu. Simţeam că nu mă pot deconecta din starea de intensă concentrare, care devenise destul de stânjenitoare. Era ca şi cum aş fi simţit la nivel mental acea tensiune pe care o simte muşchiul la un efort fizic repetitiv.

— *Nu mai durează mult,* îmi spuse Ral. *Nu intra în panică, este normal ceea ce simţi.*

Nu a mai durat mult într-adevăr. Totuşi, Ral m-a simţit că am intrat puţin în panică, deoarece pentru prima oară, am observat că nu mă pot deconecta din respectiva stare. După momentul cu imaginea lui Iisus, a fost pentru a doua oară când voinţa mea nu putea rupe o legătură astrală. Dacă la momentul cu Iisus era cumva de înţeles, acum nu s-a pus problema unor conexiuni vibraţionale cu alte fiinţe.

— *Vei ieşi imediat din regresie,* îmi spuse Ral.

În foarte scurt timp am simţit eliberarea din ciudata strânsoare mentală. Parcă aş fi terminat o cursă de maraton.

— Aş dori să fiu informat pe viitor asupra unor stări mai puţin plăcute, i-am spus lui Ral. Nu înţeleg de ce voinţa mea nu m-a scos din acea stare?

Imediat l-am simţit pe Ramo în jurul meu. Luase o formă umană.

De obicei făcea acest lucru pentru a mă menaja.

— *Sper că nu ne vei pârî la Zamolxe pentru asta,* spuse Ramo pe un ton aparte.

— *Am fost şi eu întrupat,* intervenise Ral. *Ştiu cum este. Demult, tare demult, fiind fetiţă…*

— Am înţeles, am spus oarecum jenat.

Se pare că Ramo nu era singurul care avea un apetit

crescut pentru diverse glume. Deşi Ral îmi părea zâmbăreţ tot timpul, a fost pentru prima dată când l-am auzit făcând o glumă. În acelaşi timp, mi-am dat seama că mă comportasem asemenea unei fetiţe speriate de întuneric. În realitate, starea de tensiune pe care o simţisem la nivel mental nu a fost chiar atât de neplăcută. Cred că de fapt suspiciunea faţă de tehnologia atlantă mi-a acutizat starea de tensiune.

— Îmi cer scuze că n-am avut încredere în suportul vostru, le-am spus.

Atât Ramo cât şi Zamolxe m-au asigurat de multe ori că nu voi păţi nimic, atât din punct de vedere energetic, cât şi emoţional sau fizic. Dar am fost avertizat că voi avea parte de anumite mici şocuri energetice sau emoţionale, însă ele vor fi destul de suportabile.

— Atât benzile colorate cât şi sunetele au rolul de a-ţi deschide şi regla al doilea nivel mental. Relaxarea de la început ţi-a indus o stare modificată de conştiinţă, iar jocul de lumini şi sunete în spaţiu ţi-a deschis al doilea nivel mental. În acelaşi timp, ţi s-au făcut alte observaţii asupra corpurilor subtile. Trebuie să-ţi mai aducem la cunoştinţă că ţi-au fost făcute şi câteva grefe energetice.

— Ce înseamnă acest lucru? Sper că e de bine…

— Când te vei întoarce în corp, aceste grefe vor fi ataşate corpului eteric şi îi va îmbunătăţi structura. În timpul experienţei, s-a făcut o analiză a corpului tău astral şi mental şi s-au făcut şi aici anumite reglaje şi curăţări.

— Deşteaptă aparatură, remarcasem eu. Nu mă aşteptam ca atlanţii să fie atât de dotaţi din punct de vedere tehnologic.

— Gradul lor de dezvoltare tehnică şi tehnologică atinsese un nivel foarte înalt. Voi sunteţi abia la început…

— Şi atunci cum de n-au reuşit să supravieţuiască cataclismului? Unii vizionari au spus că numai o mică parte s-au putut salva de dezastru. Alţii au spus că atlanţii nu deţineau decât un singur tip de aparat zburător cam neperformant şi că…

— Tehnologiile lor sunt greu de intuit de către voi, mi-a retezat-o Ral. *Toţi cei care au avut unele viziuni despre acele vremuri, le-au făcut prin filtrul mental. Prin urmare, nu aveau cum să „vadă" adevărata dimensiune a tehnologiei atlante. Vei înţelege în foarte scurt timp desfăşurarea evenimentelor şi din ce cauză nu s-a permis continuitatea civilizaţiei atlante. Lucrurile sunt puţin mai complexe. Te vei lămuri asupra a ceea ce s-a petrecut.*

— Mai are vreo importanţă?

— ACUM ARE! Până acum nu a avut, dar acum are o importanţă majoră, deoarece lucrurile se deplasează rapid către o primă convergenţă între anumite mişcări şi evoluţii spirituale.

— Îmi sună cam neobişnuit. Spiritualitatea nu este la fel?

— Sunt mai multe dinamici spirituale. Ca şi cum aţi avea mai multe poteci care duc în vârful aceluiaşi munte. Nu poţi fi cu un picior pe o potecă şi cu celălalt picior pe o altă potecă. În societatea voastră încep să se reaşeze lucrurile.

— În ce sens să se reaşeze? Această „reaşezare" are legătură cu criza economică globală?

— Foarte puţin. Criza economică globală este reflexia crizei interioare şi se ştie foarte bine acest lucru. Este vorba de o altă reaşezare. Te vei lămuri foarte curând despre ce este vorba. Vei avea câteva zile de pauză, după care vom relua regresiile. Este foarte posibil să ai parte, în stare de veghe, de reglaje energetice destul de puternice.

La fel ca după intervenţiile de acum câteva luni, am avut parte de reglaje energetice pe care le-am resimţit puternic. Aceeaşi foame aproape continuă, puseuri de transpiraţie fără a face vreun efort fizic şi chiar am simţit de câteva ori stări pe care le ai atunci când decolezi cu avionul, ca un fel de presiune interioară. Alteori chiar am avut impresia că este cutremur.

Doar în prima zi aceste stări au fost mai puternice, după care s-au mai domolit şi au dispărut cu totul, cam

după o săptămână. Schimbări spectaculoase în viaţa de zi cu zi nu am avut şi n-am simţit că organismul meu a suferit o extenuare. Ba dimpotrivă, după câteva zile mă simţeam ca şi cum aş fi fost într-un concediu prelungit. Pentru prima dată, percepeam la nivel fizic că se deblocaseră anumite circuite energetice. Simţeam că devenisem mai uşor şi mintea îmi era mai limpede.

Undeva… departe

La următoarea ieşire în spaţiul astral, Ramo mi-a spus că vom face o vizită în zona Bucegiului. De cum am ajuns, am fost preluat de Zamolxe. L-am urmat până la masa circulară. Am crezut că voi fi „tratat” cu o infuzie energetică în Ajna, dar lucrurile au evoluat diferit de data aceasta. Zamolxe mi-a spus să pătrund în camera destinată reechilibrărilor energetice, unde m-am desfătat câteva zeci de secunde cu fulgerele colorate care împresurau camera. Acestea îmi provocau o stare deosebit de plăcută. Eram nu numai energizat, dar mă simţeam de parcă aş fi fost plin de fericire, fără să pot spune de ce anume eram fericit. Îmi venea să mă zbengui asemenea mieilor, fără un motiv anume. De data aceasta nu mai percepusem acea atracţie gravitaţională (pe care o simţisem foarte puternic cu ceva timp în urmă). După ce am ieşit din plăcuta „baie de fulgere”, ne-am aşezat în poziţie diametral opusă pe masa circulară. În clipa următoare am observat cum un cilindru de lumină, de culoare albastru deschis, s-a ridicat uşor din mijlocul respectivei mese. Când acel cilindru a ajuns la aproximativ doi metri deasupra, am observat că s-a format în jurul nostru un halou semisferic de lumină. În foarte scurt timp am simţit şi văzut că ne-am desprins nu numai de spaţiul Bucegiului, dar şi de spaţiul terestru. Zamolxe mi-a spus că vom face o vizită într-un loc foarte special, însă nu mi-a spus unde. Călătoria a durat câteva secunde bune, dar am fost contrariat de ceea ce vedeam.

Părea că zburăm cumva în salturi prin cercuri.

Vedeam în jurul nostru cum se perindau multe stele, iar „semisfera zburătoare” făcea o rotaţie după care executa un… salt spre alte grupuri de stele. După aproximativ 20-30 de secunde am pătruns într-un spaţiu întunecat. Parcă am fi intrat într-o nebuloasă fără stele. Am simţit vibraţii foarte puternice în jur, dar fără să percep nimic vizual, la fel ca în jurul piramidei din Retezat. Mi-am dat seama că este multă activitate în jur.

La scurt timp, m-am simţit aspirat într-un spaţiu închis. Între timp s-a mai luminat puţin atmosfera din jur. Atunci am observat că mă aflu într-o sferă care avea cam 20 metri în diametru. Eu „pluteam” la mijloc. Eram puţin nedumerit de ceea ce se petrece, dar simţeam o siguranţă totală când Zamolxe era în zonă. Dintr-o dată am perceput o gravitaţie în sferă, dar era vorba de o gravitaţie scăzută, ca şi cum aş fi fost într-un bazin cu apă. Am simţit efectiv că mă deplasez uşor în jos. În momentul când am atins sfera, am avut o reacţie instinctuală de-a mă împinge cu picioarele înapoi. În acel moment am intuit la entităţile ce mă supravegheau o oarecare dezaprobare faţă de reacţia mea. Am înţeles că, din punctul lor de vedere, nu eram încă pregătit să ajung în sfera respectivă. Probabil că se aşteptau la o altă reacţie din partea mea. În acelaşi moment am perceput şi intervenţia lui Zamolxe care a dorit ca testarea să continue. Ceea ce s-a şi petrecut.

În continuare, atmosfera din sferă a devenit din ce în ce mai interesantă. Entităţile începuseră să se joace cu gravitaţia. Ba era o gravitaţie care se manifesta de jos (ca cea de pe Pământ), ba din lateral, ba din faţă sau dintr-un anumit unghi. Aveam impresia că sunt într-un carusel gravitaţional. Nu mă stânjeneau cu nimic aceste schimbări de percepţie a gravitaţiei. Ba dimpotrivă, erau cumva distractive. Însă după câteva astfel de manevre, apăruseră în interiorul sferei tot felul de lumini colorate, iar mai apoi imagini. Imagini extrem de realiste. Parcă eram în interiorul unui televizor tridimensional. La un moment dat observ clar imaginea unei plaje. De fapt, era vorba de filmul tridimensional al unei plaje, numai că în loc să fie

normală imaginea, cu marea jos şi cerul sus, ea părea că este decalată la vreo 45 de grade. Vedeam clar cum valurile se sparg puternic de ţărm, şi chiar sonoritatea era extrem de clară. Se respecta la perfecţie modelul real. Parcă mă aflam într-adevăr la ţărmul respectiv. În momentul imediat următor am simţit o gravitaţie din partea laterală, pe dreapta. Era o gravitaţie puternică, de parcă aş fi fost aşezat pe podea, întins într-o parte. În acelaşi timp, valurile mării se spărgeau de ţărm sub o altă gravitaţie, deşi eu eram parte din respectivul peisaj. Acest lucru m-a cam dat peste cap. Senzaţiile resimţite de mine sunt greu de transpus în cuvinte. Aveam impresia că memoria mea se desface în bucăţi şi că se deplasează cumva din mine. Aveam în faţă toate imaginile din memorie, legate de experienţa valurilor mării, din toţi anii în care am fost pe litoral. Şi, de parcă n-ar fi fost de ajuns, a mai apărut şi imaginea unui pârâu şi a unei păduri, de asemenea decalată cu un oarecare unghi faţă de orizontala normală. La fel ca în cazul experienţei din dispozitivul atlant, am simţit că sunt prins cu totul din punct de vedere mental, dar nu am mai intrat deloc în panică. Atunci ştiam că sunt singur în acea experienţă însă acum erau multe entităţi, inclusiv Zamolxe, de aceea mă simţeam în siguranţă. Totuşi, senzaţia de „desfacere” în bucăţi a conştiinţei şi a memoriei era de nedescris, fascinantă. Era incredibil că pot privi simultan la mai multe imagini din memorie. Ca şi cum aş fi experimentat mai multe lumi deodată. Vedeam „vederea” fiecărei imagini în parte. Ca şi cum conştienţa mea s-ar fi spart în bucăţi asemenea unei oglinzi şi fiecare bucăţică percepea o altă imagine. Experienţa era incredibilă!

După o oarecare perioadă, imaginile cu plaja şi pădurea dispăruseră, însă mintea mea părea în continuare „desfăcută” şi parcă era desprinsă de zona capului. Ţin minte că încercam să-mi dau seama dacă se făcuse cumva o expandare forţată a unor componente din corpul mental pentru ca ei să vadă anumite dinamici. Am cerut informaţii despre ceea ce se petrece, însă nu mi s-a răspuns la

întrebare. Apoi percep o vibraţie-voce a unei entităţi din jur:

— Încearcă să ne spui ceea ce percepi. Vorbeşte în interiorul tău, ca şi cum ai sta de vorbă cu tine însuţi. Descrie cât poţi de bine.

Au dispărut între timp toate imaginile şi nu mai simţeam nici vreo gravitaţie. Pluteam în centrul sferei într-o stare foarte plăcută. La un moment dat îmi apare în faţă un cub alb. Le-am spus ce văd, culoarea, dimensiunea aproximativă. Apoi cubul a început să se deplaseze şi să se rotească. Le-am spus ceea ce văd. Ulterior lucrurile au început să se precipite. Cubul respectiv s-a transformat foarte rapid în alte forme neregulate; culoarea i s-a schimbat de asemenea. Nu ştiu cum.. ori eu m-am micşorat, ori cubul şi sfera s-au mărit (sau poate amândouă variantele), căci m-am trezit înconjurat de respectivul cub. Îl vedeam foarte mare şi eu eram înăuntru. Feţele laterale s-au lungit, apoi s-au desprins în forme curbe diferite, ca şi cum cubul ar fi fost făcut din gumă de mestecat. Apoi alungirile feţelor au devenit parţial transparente şi s-au colorat foarte divers. Erau toate culorile şi nuanţele posibile. Aceste culori prezentau diferite gradiente în spaţiu. Parcă s-ar fi picurat cerneluri de diferite culori în apă din toate direcţiile. Apoi culorile au început să se deplaseze prin formele neregulate. Ulterior, se deplasau şi culorile, dar se schimbau şi formele neregulate, fără a fi o sincronicitate între ele. Apoi au apărut şi sunetele. La fel ca în instalaţia atlantă, sunetele aveau diferite tonalităţi şi intensităţi şi se deplasau pur şi simplu. Nu percepeam niciun fel de suport pentru mişcarea sunetelor. Pur şi simplu auzeam cum sunetele se deplasează în spaţiu. Deja era prea mult pentru mine. Nu mai puteam spune nimic. Imaginea mă bloca. Erau mult prea multe schimbări. Pur şi simplu nu reuşeam să ţin pasul cu observaţiile. Din cauza formelor complicate aflate într-o continuă schimbare, dar şi a dinamicii complexe a culorilor şi a sunetelor, am simţit că nu pot ţine pasul cu observaţia, darămite să explic ceea ce vedeam…

La un moment dat m-am desprins cumva de ceea ce fusese cubul.

Simţeam o presiune destul de mare în zona capului, dar am simţit presiunea şi în afară. Era tare interesantă această senzaţie. Îmi percepeam foarte clar zona capului, dar simţeam o presiune şi în afară sa. Atunci am realizat că într-adevăr corpul mental mi-a fost cumva expansionat. Ulterior am avut şi oarecare senzaţie de greaţă, ca şi cum m-aş fi învârtit într-un montagne-russe.

Am ieşit în cele din urmă din respectiva sferă. Mai degrabă am fost scos de către ei, căci nu aceasta a fost intenţia mea. La sfârşitul testelor, din cauza efortului de observaţie, mă simţeam destul de istovit din punct de vedere psiho-mental. Aveam totodată senzaţia că lucrurile au mers bine şi că au fost relativ mulţumiţi până la urmă.

Fără să realizez ce se petrece, m-am trezit alături de Zamolxe în semisferă şi am refăcut drumul către Bucegi în acelaşi mod, în „salturi prin cercuri”. Când am ajuns în interiorul Bucegilor mi-am mai revenit din starea de epuizare, însă tot mai simţeam că aveam mintea expandată.

— *Vei mai simţi că ai mintea expansionată şi în starea de veghe,* îmi spuse Zamolxe*. Câteva ore, maximum o zi. După care vei experimenta câteva stări mai aparte.*

— În ce sens mai aparte? i-am spus. În sferă am simţit că experimentez mai multe experienţe. N-am mai trăit aşa ceva şi nici naş fi crezut că este posibil.

— *În timpul regresiei în Atlantida, ai fost supus unei investigaţii energetice pe corpurile subtile şi apoi ţi s-au făcut câteva grefe energo-informaţionale pe corpul astral. Acestea aveau rolul de-a echilibra anumite circuite. Ai fost pregătit pentru intervenţia de azi.*

— Unde am fost? Mi s-a părut că văd multe stele în jur şi salturi…

— *Ai fost într-un alt sistem solar,* îmi spuse Zamolxe. *Sfera pe care ai perceput-o este mult mai performantă decât cea din Atlantida.*

— Altfel nu se puteau face investigaţii asupra corpurilor mele subtile?

— Se puteau face şi prin alte metode, dar ar fi durat mai mult timp, iar unele teste puteau fi mai dure. Sfera reprezintă un foarte complex sistem de senzori. Locaţia însă este una specială, la o anumită distanţă faţă de mai multe corpuri cereşti. Influenţa subtilă a acestora determină o activitate specială a corpurilor subtile. Nu sunt multe astfel de locaţii în galaxie.

Imediat am vizualizat, fără să fi avut intenţia, două corpuri cereşti şi multe luni în jurul lor. Acele corpuri cereşti păreau a fi planete, dar nu asemănătoare Pământului. Semănau mai degrabă cu planetele moarte. Nu erau ca Terra. Nu aveau un halou frumos albastru sau de vreo altă culoare. Păreau mai degrabă că au o atmosferă cenuşie. I- am spus lui Zamolxe ceea ce-am vizualizat.

— Sunt două planete gazoase, ceea ce-ai vizualizat. Dar nu ele sunt atât de importante, cât efectul dat de câmpul energetic subtil al sateliţilor lor. Sateliţii energetici, nu cei fizici. Sunt sateliţi fizici, materiali, dar şi sateliţi energetici. Instalaţia de investigaţie din care face parte şi sfera s-a construit undeva între aceste două planete. Influenţa sateliţilor energetici este specială. În respectiva zonă, câmpurile subtile ale sateliţilor energetici conferă o activitate aparte corpurilor subtile ale fiinţelor pe bază de carbon.

— De ce s-au axat atât de mult pe gravitaţie?

— Gravitaţia are un rol foarte important în activitatea mentală. Nu este vorba doar de gravitaţia naturală, ci de multe alte tipuri de gravitaţie. Mai corect ar fi să spui fenomene de atracţie. Acestea se referă la toate felurile de atracţie. Corpul mental egotic este structurat şi funcţionează prin dinamici ale atracţiei şi respingerii. Întreaga activitate a omului de azi pendulează între atracţie şi respingere.

— Mi-aduc aminte de discuţia cu Ramo referitor la

atracţie şi respingere. Îmi explica importanţa meditaţiei în „demagnetizarea” observatorului. Problema este că fenomenele de atracţie şi respingere sunt naturale. Ne place ceva şi ne displace altceva. Orice am face, când suntem puşi în faţa unui fapt împlinit, simţim ori atracţie, ori respingere. Foarte puţine aspecte ne lasă indiferenţi. Şi nici nu ştiu dacă într-adevăr merită starea de robot la nivel psiho-mental. Dacă aş alege între o stare inertă şi una în care să oscilez din punct de vedere sufletesc, eu aş alege starea oscilantă. Prefer să am parte şi de neplăceri, dar şi de plăceri.

— *Este de înţeles capcana în care ai intrat. Oscilaţia de care vorbeşti este o iluzie. La fel şi starea pe care o numeşti inertă. Nu există stări inerte din punct de vedere emoţional. Chiar şi mirarea sau curiozitatea au o activitate energetică specifică în zona emoţionalului, cu toate că sunt imparţiale.*

În timp ce Zamolxe îmi răspundea, mi-am adus aminte de una din legi: „… dar înţeleptul vede şi frumosul şi urâtul, simte şi frigul şi căldura, şi fineţea şi asprimea, aude şi plăcutul şi neplăcutul, gustă şi dulcele şi amarul, simte şi mireasma şi duhoarea şi nu face judecată între ele… Şi toate acestea luminează sufletul înţeleptului pentru că cele bune şi plăcute hrănesc şi bucură al său trup şi simţuri, iar cele neplăcute hrănesc mintea şi înţelepciunea sa, căci prin ele vede înnoirea lucrurilor şi seminţele viitoarelor bucurii.”

— Dar este o mică problemă aici, Zamolxe. Se pare că acest corp mental reactiv îmi joacă feste. Pare că este cu un pas în faţa conştientului. Mi s-a petrecut de multe ori. Şi nu numai mie. De ce oare?

— *Pentru că el este asemenea forţei gravitaţionale. La fel cum aveţi nevoie de o anumită forţă pentru a învinge gravitaţia terestră, la fel, să învingi gravitaţia corpului reactiv cere un efort. Trebuie să depăşeşti viziunea limitată asupra realităţii. Este viziunea ego-ului, o viziune foarte îngustă.*

— Cubul, de fapt formele complexe, culorile, sunetele, erau atât de halucinante… Îmi pare rău dacă am dezamăgit pe cineva, dar nu puteam ţine pasul. Cum puteam să explic în cuvinte ceea ce vedeam? Doar pentru un simplu instantaneu al imaginii mi-ar fi luat câteva zeci de pagini ca să-l descriu cât de cât cu amănunte, ce să mai zic de mişcarea tuturor…

— Totul a decurs bine. Importante au fost observaţiile. Totuşi, când vei ieşi din spaţiul astral, vei avea parte de câteva stări atipice din punct de vedere mental.

— În ce sens atipice? Sincer, nu vreau stări atipice din punct de vedere mental!

— Nu-ţi fie teamă. Nu vei avea parte de dereglări din punct de vedere mental. Ba dimpotrivă, lucrurile se vor aranja şi clarifica. Se va face ordine. Vei experimenta anumite fluxuri informaţionale. Ele se vor desfăşura în „fundalul" conştienţei. Stai liniştit! Nimic rău nu ţi se poate întâmpla. Dimpotrivă, îţi va fi din ce în ce mai bine.

Chiar şi după ce am ieşit din spaţiul astral, am simţit o extenuare din punct de vedere psiho-mental. Ţin minte că am mâncat ceva la repezeală şi m-am pus în pat. Simţeam nevoia să dorm, deşi nu fac acest lucru înainte de ora 23, iar atunci nu era nici ora 19. Am deschis televizorul să urmăresc ce se mai petrece în lume, ştiind că majoritatea televiziunilor au programul de ştiri la această oră. Ca de obicei, înainte de ştiri, sunt tot felul de reclame, iar cei ce le concep sunt artişti în manipularea subtilă. Coloristică bogată, forme aparte, personaje atrăgătoare şi scenarii bine puse la punct. Atunci am realizat de ce unele produse (foarte slabe din punct de vedere calitativ) reuşesc să se vândă atât de bine. Pentru că producătorii investesc în reclame bine puse la punct. Trist e că nu numai în reclame se aplică aceste tehnici de manipulare subtilă; totuşi, se pare că reclamele sunt cele mai eficiente.

Chiar extenuat fiind, din punct de vedere psiho-mental, am realizat că mintea mea devenise mult mai clară

decât înainte. Dacă mă uitam la televizor, imediat „vedeam” şi mesajul ascuns, adică mesajul de dincolo de mesaj. Aceste mesaje nu sunt subliminale, adică nu sunt mesaje ascunse în imaginile sau sunetele reale, ci altfel de mesaje. Mesajele subliminale nu prea şi-au verificat eficienţa în practică, deşi s-a investit mult în cercetarea lor.

Exista o teorie care spunea că subconştientul preia mesajele pe care simţul vizual le scapă. De exemplu, o secundă de film este alcătuită din 24 de cadre fixe, iar dacă un cadru este înlocuit cu o altă imagine, aceasta nu este percepută de senzorii vizuali, dar este preluată de subconştient. În această imagine se pot insera tot felul de mesaje de genul „cumpără acest produs” sau „votează pe…” sau altele, dar experienţa a dovedit că nu este chiar aşa. Drept urmare şi marile companii au renunţat la aceste tehnici în publicitate. În schimb, funcţionează sugestia directă şi indirectă. Cele directe apelează la dorinţele profunde ale oamenilor, iar cele indirecte la anumite procese mentale, ce nu sunt percepute de conştient, dar care influenţează conştientul. În starea mentală echilibrată, aceste procese pot fi percepute foarte clar şi de conştient.

În momentele de după ieşirea din astral, deşi eram foarte obosit, aveam mentalul mai „aşezat” şi reuşisem să percep şi mesajele ascunse ale unor reclame. Evident că aceste reclame erau mai ales din partea unor firme extrem de mari şi de puternice. Celelalte reclame erau mai slăbuţe, dar cele ale marilor firme erau foarte bine puse la punct. Asta e lumea comerţului, se vinde orice şi se caută orice modalitate de-a face omul să cumpere.

Am adormit înainte de ora 23, ceea ce este neobişnuit pentru mine. Totuşi, m-am trezit în jur de ora 4 dimineaţa, pesemne că n-am avut nevoie de mai multe ore de somn decât de obicei. Ţin minte că nu am mai reuşit să adorm după aceea. Îmi ajunsese cât dormisem.

Imediat după trezire, am realizat că mentalul meu prezenta o activitate aparte în „fundal”. Adică eram cumva

legat de experienţa astrală cu sfera din seara precedentă. Mi-am adus aminte de aproape fiecare experienţă prin care trecusem: de călătorie, de cub, de formele în care se transformase cubul, de culori, de sunete şi de dinamica lor. Parcă retrăisem experienţa. Fiind o oră atât de matinală, evident că liniştea din jur era aproape perfectă, deci nici vorbă să fiu deranjat de alte fenomene.

Activitatea mentală „de fundal” este perceptibilă mai ales dacă te afli sub un anumit stres sau te preocupă intens ceva anume. Este ca un fel de vector energo-informaţional perceptibil, ca un motor care determină sensul de mişcare. Orice ai face, orice gânduri ai avea, până la urmă toate vor converge către rezultanta dată de „fundal”. Majoritatea oamenilor au păţit să audă o melodie şi apoi să nu mai scape de ea un timp. Parcă o parte din mental a înregistrat melodia respectivă şi o „derulează” de mai multe ori. Cam aşa ceva se petrece şi cu activitatea de „fundal”.

Am remarcat că prind uşor „frecvenţa” lui Zamolxe. Într-adevăr, pot lua legătura cu el din ce în ce mai uşor. Înainte nu reuşeam de fiecare dată să intru atât de uşor în „starea mentală specifică”, adică să-mi retrag simţurile spre interior şi să „alunec” spre frecvenţa de conexiune vibraţională. I-am comunicat cât de clară îmi este mintea acum şi că pot percepe şi alte dinamici din punct de vedere mental. Totuşi, vroiam să ştiu mai multe despre cea mentală de „fundal”, deoarece am întâmpinat multe probleme în acest sens.

— Ce poţi să-mi spui despre activitatea „de fundal” a minţii? Am observat că diferă de cea a blocajelor sau a tiparelor mentale normale.

— Diferă prin formă, nu şi prin conţinut. Ele sunt într-o strânsă dependenţă. Ceea ce tu numeşti „activitate mentală de fundal” este tot o construcţie mentală. La fel ca şi blocajele şi tiparele mentale, acest „fundal” este format din mai multe blocuri de informaţie care sunt activate de energii emoţionale.

— Nu este foarte deranjantă starea, dar efectul de „picătură chinezească” îşi spune cuvântul. Sunt conştient de fenomen, dar cum să fac să schimb acest „fundal”?

— Ţi-am mai spus. Meditaţia este cheia. Nu vizualizarea, ci intrarea în starea meditativă. Adică deconectarea, demagnetizarea.

— Primul pas din stadiul de „observator”. Am mai vorbit despre acest aspect.

Da, mi-aduc bine aminte. Am început să practic acest tip de meditaţie, dar totuşi e greu să fiu cu conştientul „pe lângă” imaginile generate de mental. Cred că are legătură cu mecanismele subtile de „fundal”.

— Pentru că te grăbeşti. Ai crezut că treci mai repede prin primul stadiu de observator, dar nu a fost aşa.

— Am reuşit să privesc toate evenimentele neplăcute, toate temerile le-am privit în faţă. Am „consumat” şi eliberat toată încărcătura emoţională. Totuşi, observ anumite tensiuni mentale „de fundal”, pe care nu le pot explica şi nici influenţa. Ca şi cum acest curent mental de fundal ar fi un râu, iar eu un simplu barcagiu ce vâsleşte împotriva curentului. Nu pot face nimic.

— Exact asta e ideea. Dacă ai fi trecut cu bine de primul stadiu, nu ţi-ai fi făcut probleme în legătură cu aceste fluxuri mentale de fundal. Te-ai fi ridicat deasupra lor. Fiind încă destul de „încărcat” de grija lor, te simţi prins în vâltoarea fluxului. Este normal să fie aşa. Tu n-ai reuşit să elimini cauzele acestor tensiuni, ci doar să eliberezi încărcătura emoţională. Cauza a rămas. Cauza este blocul de informaţie care generează încărcătura. Această construcţie mentală va continua să genereze tensiuni şi să le cumuleze. Tu doar te eliberezi de încărcătura emoţională acumulată, dar nu elimini cauza. Ca şi cum ai ţine afară în ploaie un vas şi când se umple, te deranjează şi te hotărăşti să-l goleşti, dar odată cu golirea n-ai făcut decât să amâni următoarea problemă.

— Asta am înţeles foarte bine. Dar cum să fac să nu mai plouă? Atunci nici vasul nu s-ar mai umple.

— De plouat, va ploua tot timpul. Fluxurile mentale de fundal vor continua pentru că este normal să fie aşa. Ideea este de-a nu mai plasa vasul afară, adică de-a nu mai fi afectat de aceste fluxuri.

— Asta am întrebat. Cum să scap de aceste fluxuri mentale sau cum să nu mai plasez vasul afară. Ceva îmi scapă… Aceste imagini se tot ivesc. Dacă apar probleme, aceste fluxuri mentale devin foarte puternice. Nu s-a schimbat mai nimic. Dacă cineva mă deranjează, eu mă simt deranjat, deşi ar fi trebuit să nu mai fie aşa. Dacă am o veste proastă despre cineva, mentalul meu reacţionează şi mă îngrijorez. O ştire negativă mă face să mă gândesc la ceea ce s-a

— întâmplat. O înşelăciune mă revoltă, iar o nedreptate mă înfurie. Întradevăr, acum am reuşit să avansez puţin, căci nu mai las reacţia să se manifeste în exterior, dar tot simt reacţia în interior. Eu de acest corp mental reactiv vorbesc.

— Tu vrei să elimini tot corpul mental reactiv în câteva săptămâni? N-am auzit de cineva care să reuşească aşa ceva într-un timp atât de scurt. Tu încerci să împingi marea cu degetul, după cum spune o vorbă de-a voastră. Eu îţi spun să priveşti detaşat ceea ce se petrece în mentalul tău, iar tu cauţi să forţezi nota. Nu poţi limpezi un izvor tulburat decât lăsându-l să se liniştească de la sine. Tu nu faci altceva decât să grăbeşti limpezirea. Ca şi cum ai căuta să grăbeşti limpezirea mărind debitul cu palmele. Nu faci decât să tulburi şi mai tare izvorul. Efortul în sine reprezintă un factor perturbator. E nevoie doar de răbdare. Nu de efort, nici de forţă, nici de inteligenţă, nici de strategie. Nu e nevoie de nicio acţiune. Orice acţiune sau efort în acest sens se va întoarce înapoi şi vei resimţi şi mai puternic aceste fluxuri mentale. Nu intra în capcana lor. Nu încerca să le controlezi, căci nu vei reuşi. Ţi-am mai spus asta. Te vei istovi încercând. Cu timpul, vei observa că nu vei mai fi atât de deranjat de acţiunile cuiva, că nu vei mai simţi furie când vezi nedreptate sau înşelăciune, că nu vei mai fi atât de

îngrijorat de vreo veste neplăcută. Şi nu pentru că ai deveni „fără inimă” şi insensibil, ci pentru că acest calm mental este cel mai bun lucru care ţi se poate întâmpla.

— Ziceai că la un moment dat să mutăm fluxurile mentale la o oarecare distanţă de noi.

— Această mutare este extrem de subtilă. Aproape insesizabilă. N- ai ajuns încă la acel stadiu. Nu încerca să fii ceasornicar folosind mănuşi de sudor! Revino la primul nivel. Fii observatorul propriilor gânduri. Nu te implica, doar priveşte. Nu eşti încă la stadiul de-a le pune într-o dinamică *specifică. Vei ajunge acolo mai repede decât alţii, căci ai ajutor din alte vieţi şi ai parte şi de coordonarea unor ghizi din subtil, însă de tine depinde.*

— Nu era mai bine să-mi fi spus că nu sunt pe drumul cel bun?

— Nu ai fi înţeles. Trebuia să te loveşti de primele probleme. Nici acum nu pricepi prea bine. E nevoie de experienţă. Continuă cu stadiul de observator. Nu forţa nimic. Priveşte! Bucură-te de privelişte! Nu te grăbi!

— Fără să realizez, au trecut mai bine de două ore de la contactul vibraţional cu Zamolxe. Faptul că încep să-l percep vibraţional fără a ieşi în planul astral, îmi dă o stare de bucurie interioară deosebită. Totodată simt că este mult mai aproape de mine.

Trecuse de ora 7. Este incredibil cât de repede percep trecerea timpului atunci când sunt conectat cu fiinţe din spaţiile subtile!

Este weekend. Mă simt excelent când sunt în weekend. La sfârşit de săptămână am mult timp la dispoziţie, folosit în special pentru a mă aduna în gânduri şi simţiri. În decursul zilei de sâmbătă, am fost nevoit să mă deplasez în oraş, pentru o întâlnire cu o persoană. După ce m-am despărţit de respectiva persoană, am hotărât să merg la un magazin cunoscut din zonă. Uşa de la intrare era circulară, cum erau într-o vreme în multe locaţii. Tamburul era astfel împărţit încât intra şi ieşea doar o singură persoană. De nenumărate ori am intrat prin

astfel de uşi circulare, însă pentru prima dată mi s-a întâmplat să mă lovească de mai multe ori partea din spate. La ieşire, la fel. M-am mirat de lipsa mea de coordonare. Am mai intrat o dată şi am păţit la fel. La ieşire, aceeaşi situaţie. Nu mi-a venit să cred. Oare mi-a fost afectat simţul coordonării? Sincer, eram puţin mirat şi oarecum revoltat de această situaţie. Am pătruns şi ieşit de atât de multe ori prin acest fel de uşi încât nici nu pot aproxima, dar niciodată nu am avut parte de o lipsă acută de coordonare. Ori apăsam mai tare partea din faţă şi astfel mă lovea partea din spate, ori făceam eu pasul mai mare.

M-am aşezat pe o bancă, în parcul din apropiere, încercând să mă liniştesc şi să mă bucur de verdele viu din jurul meu. Aproape de fiecare dată când ies undeva, merg într-un parc din apropiere. Îmbâcseala energetică a capitalei, aerul poluat, nervozitatea excesivă a oamenilor, alergătura continuă (de cele mai multe ori fără folos), aglomeraţia de blocuri tipice comuniste, arhitectura nu prea reuşită şi nearmonizată, circulaţia supraaglomerată, toate acestea îmi intensifică o nevoie acută de evadare. Are multe lucruri bune capitala, dar şi multe rele. Parcurile sunt singurele care oferă o oarecare oază de linişte în Bucureşti. Nu ştiu de cine au fost proiectate şi nici când au fost construite, dar Herăstrăul, Cişmigiul, chiar şi Parcul Tineretului, sunt foarte bine amplasate, fiecare având parte de câteva zone în care energiile sunt puternice, cu un efect de revigorare pentru corpurile subtile.

Aproape de fiecare dată când sunt într-un parc, caut să „pătrund” cât mai bine spaţiul din jurul meu, să intru practic în vibraţia naturii, ea fiind cel mai bun ghid, nu numai pentru reechilibrarea energetică, dar şi pentru reechilibrările corpurilor subtile. În natură, şi în special în zonele cu multă verdeaţă (copaci, flori, iarbă, plante), energiile curg liber, abundent şi armonios, iar eu nu fac altceva decât să mă bucur din plin de toate acestea. Iar dacă simt o mai bună rezonanţă cu natura, pot chiar să mă

deschid energetic către fluxurile subtile. Nu ştiu exact cum funcţionează fenomenul, dar simt cum devin una cu energetica subtilă a naturii din jurul meu. Simt cum energiile copacilor curg prin mine, seva lor curgând în rezonanţă cu sângele meu, respiraţia plantelor, florilor fiind asemenea respiraţiei mele. Nu trebuie decât să tac din punct de vedere mental, să las deoparte toată zarva mentală, şi atunci lucrurile decurg de la sine, cursiv, normal, natural, eficient. Exact ca şi natura. Probabil că ea este cel mai mare maestru!

Sunetul de apel al unui telefon din apropiere, foarte strident de altfel, m-a scos din starea deosebit de liniştită în care fusesem câteva minute bune. Nu m-a deranjat acest lucru. Important e că mi-a fost îndeajuns deconectarea de tumultul cotidian. Atunci am remarcat o deosebită stare de lucruri. Mă simţeam, din punct de vedere fizic, ca şi cum aş fi participat la un antrenament intensiv. În trecut am făcut câteva sporturi, iar după un antrenament intensiv, resimţeam acut zonele musculare mai puternic solicitate. La fel simţeam şi acum, şi m-am mirat foarte tare de acest lucru. Imediat mi-am dat seama că, fără să realizez, fusesem încordat o perioadă de timp. Zamolxe, dar şi Ramo, mi-au atras atenţia asupra faptului că orice tensiune psihomentală îşi lasă o amprentă şi asupra corpului fizic, determinând o oarecare încordare. Din păcate, grupele de muşchi nu sunt chiar la „vedere”, adică sunt muşchi abia sesizabili, în general în zona spatelui, gâtului, dar şi a feţei şi a unor zone interne. Atunci am realizat de ce n-am avut o bună coordonare la intrarea prin uşa circulară. Eram încordat, iar eu nu conştientizam acest lucru. Tensiunile de „fundal”, care mă preocupaseră câteva zile înainte, şiau lăsat amprenta şi asupra corpului fizic. Atunci am înţeles despre ce este vorba…

Faptul că împingeam mai tare de uşa circulară (fără să doresc asta în mod special) a determinat lovirea mea din spate şi exact aşa se petrec lucrurile şi din punct de vedere mental. Am încercat să forţez lucrurile; doream să

manevrez dinamica de fundal a minţii, dar eu nu făceam decât să precipit lucrurile. Cu cât încercam mai mult să lucrez asupra fluxurilor mentale din fundal, cu atât mai mult resimţeam influenţa corpului mental reactiv. Axul „uşii mentale” era chiar conştienţa mea. Atunci am realizat cât de important este să trec de primul prag.

Nu trecusem de stadiul de observator. Nici pe departe! Chiar dacă lucrurile nu decurseseră aşa cum speram, aveam o oarecare stare de satisfacţie deoarece înţelesesem cât de cât fenomenul. Cel mai dificil pas în controlarea unui fenomen este să-l înţelegi. Când ai înţeles fenomenul, este numai o chestiune de timp până vei găsi şi metoda sau tehnica de acţiune.

Am ajuns în cele din urmă acasă. Am simţit foarte puternic vibraţia lui Ramo, ghidul meu spiritual. Entuziasmat fiind de cele descoperite în parc, am făcut repede pregătirile pentru a ieşi în astral şi pentru a discuta problema cu Ramo.

— Abia acum am înţeles de ce Zamolxe nu mi-a spus că nu sunt pregătit pentru etapa a doua. De fapt, nici măcar la jumătatea primei etape de „observator” nu am ajuns. A fost nevoie de experienţa cu uşa, ca să-mi dau seama de asta.

— Nu toate procesele subtile pot fi explicate. Ai nevoie de experienţa directă. Şi chiar dacă ţi s-ar fi spus că nu eşti pregătit pentru a doua etapă, tot nu ai fi înţeles cu adevărat.

— Într-adevăr, nu cred că aş fi înţeles. Înainte aveam impresia că aş putea merge mai departe, dar se pare că nu a fost aşa. Realitatea mi-a demonstrat contrariul.

— Înţelegerea este importantă, dar nu este cheia! Experienţa este cheia! Experienţa determină vibraţia. Înţelegerea este importantă, fără doar şi poate, dar numai experienţa contează. Este ca diferenţa dintre cunoaştere şi înţelepciune. Cunoaşterea este importantă, dar numai experienţa conferă caracterul de aplicabilitate. Iar dacă o informaţie nu poate fi aplicată sau folosită, atunci ea este

inutilă, fie că vorbim de aspecte grosiere, fie că vorbim de aspecte subtile.

— Am avut noroc că am fost foarte atent la ce se întâmplă în jurul meu. Înainte nu eram aşa.

— *Unul din primele semne că eşti pe drumul cel bun, este acesta prin care ai trecut. Începi să-ţi observi greşelile, dezechilibrele,*

— *problemele. Le recunoşti şi le aduci în faţă. Este şi un semn că egoul cedează din spaţiul pe care-l avea la nivel mental. Sinceritatea şi recunoaşterea propriei poziţii este un pas obligatoriu. Tu te-ai bucurat când ai reuşit să descoperi anumite tehnici* (se referea la reclamele televizate – n.a.), *dar micul avans la nivel mental nu a fost susţinut de planul energetic şi cel emoţional. Avansul trebuie făcut pe toate planurile, altminteri apar tensiuni şi vei reveni în cele din urmă la stadiul de dinainte.*

— Am observat aceste tensiuni şi când am încercat să trec dintr-o dată la alimentaţia naturistă. Ba chiar au fost mult mai puternice. Culmea este că Zamolxe m-a avertizat asupra acestui aspect, dar nu am ţinut seama de el.

— *Atunci ai crezut că o schimbare pe un plan poate determina automat schimbări şi pe celelalte planuri. Acest lucru se petrece arareori. Este nevoie de un foarte puternic impuls, care de obicei survine când apare un pericol.*

— Într-adevăr, nu s-a petrecut aşa. Ce se întâmplă? De ce este necesar să fac pasul pe toate planurile?

— *Pentru că nu exişti numai într-un plan, ci pe toate! Vorbim aici de un sistem interconectat! Trebuie să acţionezi pe toate planurile pentru a reuşi. Dacă ai avea o maşină cu tracţiune pe toate roţile şi numai o roată ar merge înainte iar celelalte trei înapoi, în ce direcţie ai merge?*

— Normal că ar învinge celelalte trei. Cred că am început să înţeleg mult mai bine.

— *Aşadar, pentru a reuşi să faci o schimbare pozitivă în viaţa ta, trebuie să mergi în aceeaşi direcţie, cu toate*

planurile. Stai de vorbă cu tine însuţi! Vezi cum se prezintă situaţia nu numai din punct de vedere fizic sau mental, ci şi din punct de vedere energetic sau emoţional. Încearcă să vezi problema inclusiv din punct de vedere procesual, adică desfăşoar-o în timp. Vei reuşi să înţelegi procesul pe toate planurile şi mai ales cum să acţionezi pe toate planurile.

— Da, am reuşit acest lucru când m-am lăsat de fumat. Am primit atâtea „şuturi" de la acest viciu, încât a trebuit să atac pe toate planurile posibile şi numai aşa am reuşit să elimin acest viciu.

În continuare, Ramo m-a avertizat că în scurt timp voi mai face o vizită la instalaţia-sferă din sistemul îndepărtat şi că voi fi însoţit şi de această dată de Zamolxe. Mi-a cerut să fiu cât mai relaxat în următoarele zile.

Legături

Aveam o oarecare stare emotivă referitor la instalaţia-sferă. Nu ştiu de ce anume, dar am simţit că aproape tot ceea ce reprezintă fiinţa mea s-a relevat şi desfăşurat în respectiva sferă, şi aceasta a fost vizualizată de cei prezenţi. Aveam o puternică intuiţie referitor la acest fapt.

Am primit şi recepţionat impulsul subtil, cel care mă anunţă că este vremea să ies în astral. Imediat am început pregătirile. În timpul curăţărilor şi calibrărilor din piramidă, am remarcat că Ramo şi Ral acţionau la o oarecare distanţă de corpul meu astral.

— *Ai fost înştiinţat că ţi s-au făcut unele grefe energetice,* mi-a spus Ramo*.*

— Da, ştiu. În instalaţia energetică atlantă*…* Dar acum parcă acţionaţi diferit.

— *Acum calibrăm circuitele energetice ale grefelor. Aceste circuite sunt la o oarecare distanţă de corpul tău astral.*

— De ce a fost nevoie de grefe energetice?

— Acestea au atât un rol de fixare cât şi un rol reglator foarte fin.

— Nu se putea lucra direct pe circuitele mele energetice?

— Lucrurile sunt mai complexe decât par la prima vedere. Circuitele energetice sunt interconectate, prin urmare pot fi numeroase interferenţe şi dereglări. În mod normal acestea nu vă afectează decât foarte puţin în viaţa de zi cu zi, dar în cazul tău, trebuia să pregătim investigaţia.

— Am înţeles. E ca un fel de pregătire de dinaintea operaţiei.

— Nu va fi nicio operaţie, stai liniştit. Nici măcar nu vei avea parte de intervenţii pe corpurile subtile. Azi doar se vor face anumite măsurători şi unele reglaje. Va fi mult mai puţin solicitant decât data trecută.

Ajung în interiorul Bucegilor. I-am simţit vibraţia lui Zamolxe, dar nu l-am perceput vizual. Fără să-mi fi spus nimeni nimic, m-am deplasat către masa circulară. Nu ştiu exact ce este; am observat că are şi rol de mininavă extraterestră. La un moment dat, Ramo se apropie de mine şi îmi spune să privesc undeva sus. Atunci am observat ceva ce nu aş putea să descriu în cuvinte. Părea că văd o gigantică reţea de lumină, asemănătoare luminii lui Zamolxe, adică o nuanţă indefinită de albastru. Un fel de albastru-indigo foarte strălucitor, fosforescent. Reţeaua îmi părea de-o complexitate, frumuseţe şi maiestuozitate fără egal. Era ameţitoare imaginea. Părea că se deschide către alte spaţii… Senzaţia de vastitate era copleşitoare. Ramo a intervenit:

— Ceea ce percepi este o mică parte din energia lui Zamolxe. În curând va face trecerea spre nivelul 5. Poate în mai puţin de doi ani.

— Mi-aduc aminte când mi-a spus că este la nivelul 6 din 10 şi că va mai trece încă vreo 50-60 de ani până la întruparea propriu-zisă. Ce înseamnă acest lucru?

— Este mai aproape de vibraţia Pământului. Deja a

început să coordoneze mai multe lucrări. Ţi-a spus odată că sunt şapte unităţi de conştiinţă desprinse de energia Principiului Unic, dar nu toate se vor întrupa în aceeaşi perioadă.

— Ceea ce am perceput mai înainte este energia Principiului Unic?

— Este energia unităţii care în trecut s-a numit Zamolxe. Energia Principiului Unic nu poate fi percepută de senzorii tăi. Tu percepi doar o mică parte din dimensiunile superioare, deoarece ai avut acces la aceste dimensiuni cândva... demult. Mai mult de atât nu poţi vedea.

— Am înţeles.

— Nu confunda dimensiunea a 5-a cu nivelul 5. Când Zamolxe ţi-a făcut aproximarea, a făcut-o pentru ca tu să-ţi faci o părere referitor la motivele pentru care durează mai mult timp întruparea.

— Am înţeles. Am aflat că şi lui Iisus i s-a profeţit venirea chiar cu sute de ani înainte. Mi-am dat seama atât de faptul că este nevoie de timp pentru alinierea vibraţională, dar şi că timpul este altfel perceput în spaţiile înalt vibraţionale.

În scurt timp a apărut şi... Zamolxe. Acel Zamolxe pe care eu îl ştiam.

— Nici nu ştiu ce să mai cred. Imaginea pe care am văzut-o m-a lăsat fără grai, am spus. Ceea ce-am văzut este imaginea ta?

— Ai văzut ceea ce puteai să vezi. Doar o parte... Ce percepi tu acum este numai o umbră. Am luat o formă umană doar pentru a înlesni percepţia ta. Nu asta e important, ci lucrarea voastră este importantă. Ceea ce faceţi fiecare dintre voi este important. Noi venim în ajutorul vostru, dar nu putem face în locul vostru. Şi chiar

— dacă am face-o, ar fi în defavoarea voastră. V-ar putea distruge.

— Ce a vrut Ramo să-mi spună adineaori? Mi-a spus că nu toate unităţile de conştiinţă ale Principiului Unic vor

fi întrupate în acelaşi timp.

— Situaţia actuală a determinat acest lucru. Unitatea din Indonezia este deja întrupată; unitatea din America de Nord şi cea din India, se vor întrupa între 2020-2030; unitatea din zona Chinei şi cea din vechea Persie între 2040-2060, iar unitatea din America de Sud, în primii ani ai secolului următor. Eu mă voi întrupa între 2060-2080 în această zonă, după cum ţi-am mai spus.

— Se poate spune ceva despre fiecare? Spuneai că unitatea din Indonezia este deja întrupată. Ce rol va avea? Se ştie cine este?

— Unitatea de conştiinţă divină din Indonezia este cu totul specială. S-a întrupat de puţină vreme. Acum este un copil, ca oricare altul... Nimeni nu ştie cine este şi nici el nu va şti decât peste mai mulţi ani. Are un rol special. Este ceva de genul „reglator interdimensional". Pregăteşte din punct de vedere energetic venirea noastră, a celorlalţi. Nu degeaba s-a întrupat acolo. Se ştie bine că zona este foarte activă din punct de vedere seismic, însă la fel de activă este şi din punct de vedere energetic. Mă refer la energetica subtilă a planetei.

În Indonezia se află un vortex energetic special. Acesta este legat de celelalte centre energetice ale planetei. Structura energetică subtilă a unităţii din Indonezia, prezintă o matrice interdimensională capabilă să descifreze atât vectorii dinamici ai primelor reţele ale noii grile rezonante, cât şi procese ale dimensiunilor superioare.

— Va fi un fel de hibrid om-structură energetică?

— Nimic de genul acesta. Fiecare dintre voi aveţi o matrice energo-informaţională. Asta nu înseamnă că sunteţi hibrizi. El are această matrice puţin mai complexă. Simt acum o oarecare compasiune din partea ta pentru acel copil. Nu e cazul să-ţi faci griji. Chiar dacă activitatea seismică din zonă a crescut, el nu va fi afectat de aceasta. Nu va suferi din acest punct de vedere. Intensificarea activităţii seismice a fost demult prevăzută.

— De ce nu se ştie cine este? Nu este nevoie de protecţia lui? Ştiu că voi nu puteţi interveni în dinamica fiinţelor întrupate pentru că legile universale nu permit decât în anumite condiţii acest lucru. Dar mai ştiu şi alţii… Acei alţii… au ştiut şi pe vremea lui Iisus de acest lucru.

— *Te asigur că are parte de cea mai bună protecţie. După cum ţiam spus, nici el nu va şti cine este decât la maturitate. Nimeni nu va şti cine este. Va lucra din umbră.*

— Acolo este un alt regim. La fel şi în vechea Persie. Acum este Iran, un stat islamic. Aceste regimuri nu prea sunt permisive cu alte sisteme de gândire şi de acţiune.

— *Nu-ţi fă probleme din acest punct de vedere. Modul nostru de acţiune va fi foarte diferit. Nimeni dintre noi nu va organiza acţiuni împotriva regimurilor politice sau administrative. Nu vom orchestra nici revoluţii, nici lovituri de stat. Nu vom căuta să subminăm nicio autoritate.*

— Atunci ce veţi face? Cum veţi acţiona? Cum se poate schimba ceva fără a avea o reacţie? Cum poate „noul” schimba ceva fără a intra în conflict cu „vechiul”?

— *Nu există nou şi vechi decât în zona mentală dominată de ego. Noul şi vechiul sunt doar parametri ce ţin de o anumită stare de lucruri. Prin revenirea la legile universale, nu vor mai exista conflicte.*

— Dar după cum observi, ego-ul domină lumea la ora actuală. Fie că vorbim de ego-urile personale, fie că vorbim de ego-urile instituţiilor, ale organizaţiilor diverse sau ale ţărilor puternice. Şi ca orice ego, dacă observă ceva ce poate să-i submineze într-un fel sau altul poziţia, va ataca imediat.

— *Ego-ul poate domina doar o mică parte din realitate. S-a văzut în ce situaţie a adus lumea dominaţia ego-ului. Ego-ul este o reminiscenţă a regnului animal. Nu poate domina decât prin constrângere. Fie că exploatează slăbiciunile, fie că răspândeşte teama, fie că foloseşte într-un fel sau altul forţa. Ego-ul a creat o stare generală plină de tensiune şi a ajuns să nu o mai poată controla în niciun*

fel. A ajuns să se sperie de propria sa creaţie. Ego-ul a ajuns să strige după ajutor, căci nu mai poate lupta cu ceea ce a creat.

— Teoria e una şi realitatea e alta. Întotdeauna noul a avut parte de reacţia dură a vechiului. Chiar dacă nu a fost afectat direct.

— Cum poate vechiul ataca noul, când doar noul îl mai poate salva şi vechiul ştie acest lucru? Situaţia actuală impune schimbarea. Pe întreaga planetă au loc acum schimbări vibraţionale

— foarte mari. Şi se vor amplifica. Acestea determină timpi de reacţie foarte mici. Legea cauzei şi a efectului îşi va face simţită prezenţa din ce în ce mai rapid. Omul va şti şi va înţelege de ce suferă. Ego-ul nu va mai şti pe unde să se ascundă… Va ajunge să cedeze bucuros locul spiritului, ştiind că doar astfel se mai poate salva! Ţi-am mai spus că ***este nevoie de ego, dar nu la conducere****.*

— La ora actuală se trâmbiţează foarte mult pe tema calendarului maya, care spune că se termină o epocă şi începe o altă epocă, iar schimbările vor fi foarte mari, chiar dramatice. Chiar se vehiculează o dată: decembrie 2012.

— Vom discuta altă dată despre aceste schimbări. Sunt mai multe de lămurit legat de această dată. Acum vei merge la măsurători.

Mi-am dat seama că urma să mergem la instalaţia-sferă din sistemul îndepărtat. Mi-am adus aminte de călătoria de data trecută şi l-am întrebat dacă am perceput corect deplasarea în salturi prin cercuri.

— Sunt mai multe moduri de deplasare, dar deocamdată aceasta este sigură pentru tine. De fapt, corpul tău astral suportă deplasarea şi prin portaluri mai puternice, dar atunci ai avea parte de mici dereglări energetice. Acestea pot distorsiona anumite circuite fine. Deplasarea pe care tu o numeşti „în salturi prin cercuri” se foloseşte de proprietăţile câmpurilor gravitaţionale şi de forţele speciale din apropierea astrelor.

În foarte scurt timp am ajuns în sistemul respectiv. De data aceasta lucrurile s-au desfăşurat într-adevăr foarte simplu. Nici vorbă de reprezentări complexe de imagini, sunete sau activităţi multiple şi rapide. Imaginile care apăreau prin sferă semănau foarte mult cu cele care erau generate în timpul intervenţiilor pe zona astrală a capului, de acum câteva luni. Trebuia să fac diverse construcţii din linii, cercuri, pătrate, forme ovale etc. Imaginile tridimensionale erau construite de voinţa mea. Apoi mi-au apărut câteva imagini nedefinite. Păreau a fi un fel de sculpturi abstracte, dar fără a avea vreo corespondenţă pentru mine. Parcă erau pereţi de peşteri… La început erau albe, iar ulterior s-au „colorat” cu toate nuanţele, dar nu am observat nicio dinamică. Unele… să le numesc sculpturi, aveau o deschidere vizuală de peste 180 de grade. N-aş putea face o asemănare a lor. Pur şi simplu le priveam… Nu mi s-a spus să fac vreo asociere a lor sau să le modific cumva forma ori culoarea.

Ulterior am remarcat şi câteva sunete. Ţin minte că mi se părea destul de ciudat să aud sunete în respectivele sculpturi. Unele sunete erau la suprafaţa lor, iar altele erau din interiorul lor.

Nu ştiu ce anume au măsurat ei acolo, căci nu mi-au spus (nici nu erau darnici la vorbă), dar de această dată lucrurile au decurs mult mai uşor pentru mine şi n-am simţit niciun fel de extenuare psihomentală, cum s-a petrecut data trecută. Nici nu a durat atât de mult ca ultima oară.

După ce am revenit în zona Bucegiului, m-am simţit extraordinar de bine. Zamolxe mi-a spus:

— *Intervenţiile au avut un foarte mare succes. Şi măsurătorile au indicat acest lucru. Acum eşti mai bine pregătit pentru a recepţiona datele din Atlantida.*

— Totuşi, mi-e greu să cred că este nevoie de datele mele. Voi aveţi aceste date. Aveţi acces la akasha…

— *Ţi s-a spus că de alte date avem nevoie.* ***Nu noi*** *avem nevoie de aceste date,* ***ci voi****. Nu datele sunt*

importante, cât energetica din spatele acestor date. Tu vei pătrunde în regresie cu un anumit tipar energo-informaţional în corpul astral şi vei lua contact cu un alt tipar energo-informaţional. Practic, noi avem nevoie de rezultanta interacţiunii celor două tipare. Sunt date de-o complexitate foarte mare. Ele sunt necesare pentru a realiza ajustări şi calibrări pentru noua grilă rezonantă.

— De ce a fost nevoie de alte intervenţii? Cam multe…

— Ţi s-a mai spus că nu eşti încă foarte bine pregătit. Corespunzi doar pentru anumiţi parametri. Eşti oarecum pregătit pentru o parte, dar insuficient pregătit pentru alta. Trebuiau grăbite puţin lucrurile. Cei care aţi construit portalul de acum 12.000 de ani aţi luat măsuri de siguranţă în ceea ce priveşte accesul. Trebuia să fi ajuns la o oarecare evoluţie pentru a accesa portalul. Când ai pătruns în instalaţia atlantă s-a făcut un fel de radiografie a corpurilor subtile. S-au observat zonele unde eşti deficitar, iar prin instalaţia din care ne-am întors acum, s-au făcut intervenţii care să suplinească zonele deficitare.

— Dar eu fac o regresie, din câte am înţeles. Aceasta nu este pur mentală?

— Regresia are loc până la un punct, după care pătrunzi într-un alt spaţiu dimensional. Regresia mentală are doar rolul de cheie de

— acces în dimensiune. Tu nici nu realizezi când intri într-un nou spaţiu dimensional. Trecerea este foarte subtilă.

— Voi intra în regresie azi?

— Este prea devreme. Vom mai aştepta câteva zile până se va face o armonizare între corpurile tale subtile şi grefele energo-informaţionale care ţi-au fost montate. Va trebui să fii atent la semnal. Este obligatoriu să intri zilnic în starea mentală specifică. Ele nu rezistă mult timp anumitor forţe perturbatoare. Nicio intervenţie nu poate suplini evoluţia spirituală normală! Să nu uiţi acest lucru!

— Am înţeles. Până acum nu am fost pregătit pentru

a accesa realitatea atlantă de dincolo de portal.

— Acum, fiind mai bine echilibrat din punct de vedere subtil, la contactul cu energia instalaţiei atlante va trebui să se activeze un cod 4D din corpul tău spiritual.

— Mi s-a mai spus acest lucru, dar n-am înţeles despre ce este vorba.

— Când este realizată compatibilitatea vibraţională dintre energia ta subtilă şi energia instalaţiei atlante, codul 4D se va deschide şi va determina unificarea celor două matrice energo-informaţionale. Se va realiza o joncţiune vibraţională, iar această rezultantă va constitui cheia de acces către perioada cuprinsă între 90.000-70.000 î. Ch., dar va furniza şi date extrem de importante pentru reglajul grilei rezonante.

— Acest cod, ce reprezintă de fapt?

— Reprezintă doar o jumătate de hologramă informaţională. Instalaţia atlantă deţine o jumătate, iar anumite fiinţe, printre care şi tu, deţineţi cealaltă jumătate. Pentru a se „potrivi", trebuie parcurşi anumiţi paşi evolutivi. Când se potrivesc, holograme le se reunesc şi noua hologramă rezultantă formează de fapt cheia de acces.

— Chiar era nevoie de astfel de metode complicate? Parcă ar fi o spargere de seif.

Îţi vei da seama de ce a fost nevoie de aşa ceva. Atlanţii au fost „ajutaţi" să se autodistrugă. Te vei lămuri în curând despre ce s-a petrecut...

Unităţi de conştiinţă divină

De când am avut parte de intervenţii pe corpurile subtile, pentru prima dată am început să resimt anumite energii (specifice spaţiului astral) şi în starea de veghe. Şi nu vorbesc despre interferenţele cu energiile reziduale din instalaţia atlantă, care-mi dădeau pentru scurtă vreme o oarecare stare de disconfort fizic, ci de altfel de energii. Aceste energii generau stări sufleteşti foarte greu de tradus în cuvinte. Păreau că sunt stări emotive atipice; nu le-aş putea încadra în zona emoţiilor şi sentimentelor

(pozitive sau negative). Aveam impresia că am sentimente nepământene, ca şi cum mi-aş fi adus aminte de evenimente ancestrale. Şi nu vorbesc despre stări de acum zeci de mii de ani, ci de milioane sau chiar miliarde de ani. Îmi veneau – şi simţeam stări emotive care păreau a fi ancestrale – dintr-un timp nedefinit. Sau poate din… alte spaţii atemporale. Stări care nu aveau nimic comun cu planeta noastră.

Altă dată aveam impresia că sunt doar o celulă dintr-un alt organism-entitate uriaş, multidimesional şi de neînţeles. Toate acestea îmi păreau de neconceput, dar totuşi simţeam stările emotive aferente lor.

A două zi am încercat să iau legătura cu Zamolxe, dar fără să ies în spaţiul astral, adică am încercat să fac doar o conexiune vibraţională. Deconectarea de exterior am realizat-o destul de repede şi ulterior am reuşit să prind bine „frecvenţa”. L-am înştiinţat pe Zamolxe de aceste stări emotive atipice.

— *Sunt stări trecătoare*, îmi spuse Zamolxe*. Nu fi neliniştit din acest punct de vedere. Ai preluat anumite vibraţii din zona testărilor. În câteva zile se vor disipa de la sine.*

— Sper să scap repede de ele. Nu mă deranjează prea tare, dar îmi dau o stare neobişnuită, nefamiliară…

Mi-am adus aminte de unităţile de conştiinţă desprinse din energia divină. Eram nerăbdător să aflu cât mai multe despre ceea ce vor avea de făcut.

— Mi-ai spus că unitatea din zona Indoneziei este deja întrupată, acum fiind doar un copil ca oricare altul, şi că numai la maturitate va şti cine este.

— *Nu va şti cu adevărat cine este, dar va şti că are un rol important şi va acţiona ca atare,* îmi spuse Zamolxe.

— Spuneai că este protejat şi că nu va avea de suferit. Mă gândesc la ce au păţit multe spirite întrupate din Înalt. Mă gândesc şi la experienţa cu Iisus. Dar mă gândesc şi la forţele care sunt împotriva schimbărilor. Şi nu este vorba neapărat de autorităţile din ţara respectivă,

cât mai ales de grupările oculte care conduc din umbră această lume, şi care au mijloace eficiente de a depista şi neutraliza astfel de fiinţe. Acestea deţin nu numai resurse materiale şi echipamente tehnice performante, dar şi mijloace indirecte prin care pot influenţa chiar regiuni întregi. Sincer să fiu, eu n-am crezut în aceste forţe, dar realitatea mi-a demonstrat, nu doar că există, dar şi că acţionează extrem de eficient.

Ţi-am mai spus să fii liniştit din acest punct de vedere. Unitatea din Indonezia este protejată de o structură energo-informaţională specifică spaţiului 5D. Această structură nu poate fi detectată de către voi şi nici chiar de către alte fiinţe extraterestre, care încă mai bântuie zona planetei şi care mai încearcă să vă folosească. Această structură este alcătuită din energii care sunt în afara spectrului vostru de percepţie. Pe de altă parte, structura mai realizează şi un „defazaj" temporal, astfel că orice eventual pericol este depistat cu ceva vreme înainte.

— Am perceput bine, „defazaj temporal"?

— Da. Corpul său energetic subtil nu este doar foarte puternic, ci şi foarte eficient în a decodifica vibraţiile potrivnice planurilor divine, încă dinainte de a se manifesta la nivelul percepţiei conştiente.

— Apoi ai spus că unităţile din America de Nord şi India se vor întrupa între 2020-2030. Ce poţi să-mi spui referitor la acestea? Care va fi rolul lor?

— Unitatea care se va întrupa în India va avea rolul de-a accelera renaşterea spirituală a zonei asiatice. Va fi considerată întruparea lui Vishnu, deoarece va avea forţa, abilitatea şi viziunea de-a reuni aproape toate religiile şi sectele religioase din zonă. Structura sa energo-informaţională îi va conferi aceste capacităţi extraordinare. Atât unitatea din India, cât şi cea din China vor avea o altfel de dinamică. Nu vor acţiona direct, asemeni unor lideri, ci vor acţiona prin intermediul câmpurilor subtile pe care le vor genera. Practic, aceştia

vor avea capacitatea de a se conecta la câmpul subtil al altor fiinţe evoluate şi apoi de a le coordona.

— Toate unităţile de conştiinţă divină care se vor întrupa vor fi însoţite de un anumit număr de spirite foarte evoluate. Unele se vor întrupa înaintea unităţilor divine, iar altele se vor întrupa în aceeaşi perioadă cu ele. Cele care se vor întrupa înainte, le vor „pregăti" calea, iar cele care se vor întrupa în aceeaşi perioadă cu unităţile, le vor asigura suportul dinamic. Fiecare unitate divină întrupată va acţiona asupra spiritelor ajutătoare prin intermediul câmpurilor lor subtile.

— Este greu de reunificat spiritualitatea Indiei, darămite a întregii Asii. Sunt enorm de multe religii, secte şi facţiuni religioase. Cu cât sunt mai vechi, cu atât sunt mai rigide şi mai refractare la schimbare.

— Tocmai din această cauză unităţile vor acţiona prin intermediul câmpurilor subtile. Spiritele ajutătoare vor prelua „vectorii" de câmp şi le vor transmite celorlalţi. Se vor crea curente mentale subtile care vor dirija schimbările.

Această informaţie m-a cam pus pe gânduri, deoarece îmi seamănă a manipulare mentală. Acest tip de manipulare este, după părerea mea, unul destul de periculos. Mi-am spus părerea referitor la acest aspect.

— Nu pare a fi o schimbare corectă, naturală. Chiar dacă nu se foloseşte forţa sau teama, este tot o manipulare şi un atentat la liberul arbitru.

— Nu se atentează cu nimic la liberul arbitru. Nu ai încă abilitatea de-a observa clar planul mental al celorlalţi. Marea majoritate a locuitorilor planetei cere disperat ajutorul. Câmpurile mentale sunt o soluţie salvatoare pentru a interveni în schimbare. Majoritatea oamenilor planetei se simte sufocată de stres, nelinişte, nesiguranţă. Strigătele voastre de ajutor răzbat spaţiile subtile de mulţi ani. Nu este vorba nicidecum de încălcarea liberului arbitru. Majoritatea aţi cerut insistent intervenţia.

— Din acest punct de vedere ai dreptate. Majoritatea

oamenilor suferă din multe puncte de vedere. Fie că sunt săraci, fie că sunt bogaţi, fie că sunt învăţaţi sau analfabeţi, oamenii timpului nostru par a avea ca numitor comun deriva sufletească. Aceasta include neliniştea, teama, nesiguranţa, boala, instabilitatea, incertitudinea etc. Din păcate, cu greu se mai întrevede vreo schimbare. Poate că intervenţia divină este singura noastră scăpare.

— În China, situaţia se va prezenta altfel. Încă mai sunt variabile

— de luat în seamă. Acum au loc puternice schimbări la nivel subtil. China este puternic destabilizată de către câteva grupări tibetane.

— Credeam că e invers. Tibetul a fost cucerit de China acum mai bine de jumătate de secol. Multe lamaserii au fost închise, de asemenea mulţi lamaşi au fost bătuţi, arestaţi, condamnaţi, alungaţi, şi nu puţini au fost chiar ucişi de către chinezi.

— Tocmai acest lucru a creat un handicap Chinei la nivel subtil. Este handicapul karmic de care au profitat unele grupări tibetane.

— China are o spiritualitate foarte diversificată şi dezvoltată. Cum pot câţiva maeştrii tibetani să acţioneze împotriva lor?

— Nu capacitatea, nici forţa, nici puterea şi nici numărul nu contează în spaţiul spiritual. Lucrurile sunt încă în impas. Nu se poate interveni încă acolo. Dacă situaţia o va impune, se va acţiona altfel.

— Mi-e greu să cred totuşi…

— Aici este vorba de o altfel de dinamică*. Câteva grupări tibetane şi-au unit forţele în trecut şi au reuşit să creeze un câmp energetic destul de puternic. Acesta acţiona dincolo de spaţiul 3D, având legături puternice cu corpul cauzal. Astfel, mulţi dintre ei, după ce au părăsit planul fizic, au ales să se întrupeze în China şi să-şi continue misiunea, aceea de dominare a dinamicii zonale.*

— Adică cineva e născut chinez, dar peste o vreme va realiza că este de fapt… un suflet tibetan?

— *Exact.*

— Mi se pare că se încalcă atât liberul arbitru cât şi mersul natural al evoluţiei. Divinitatea nu poate interveni?

Nu se intervine decât în anumite condiţii. Se pare că tibetanii au reuşit să acceseze şi să controleze forţe subtile superioare spiritualităţii chineze. S-au folosit de handicapul chinez ca forţă de „propulsie” şi se pare că au făcut paşi spre cucerirea Chinei la nivel subtil.

— Nu se intervine din spaţiile subtile?

Nu sunt motive. Tibetanii nu au fost ajutaţi de alte fiinţe, ci au reuşit singuri. Ceea ce oamenii reuşesc prin propriile puteri, nu se poate lua. Nimeni nu poate lua. Munca spirituală a omului este „sfântă”. Acolo sunt aspecte ce ţin de reglări karmice şi de „treburi interne”. Se va interveni numai dacă se confirmă anumite bănuieli.

— Ce fel de bănuieli? Pentru voi, fiinţele spirituale divine, există

— acest cuvânt „bănuială”? Credeam că voi ştiţi tot, inclusiv gândurile oamenilor.

— Toate fiinţele sunt divine. Nu este permisă violarea liberului arbitru şi nici a intimităţii. Pe de altă parte, pot fi numeroase variabile în ce priveşte dinamica spirituală. Din această cauză nu se pot face predicţii pe termen lung. Există semnale care spun că tibetanii nu se vor opri aici, ci vor continua să meargă dincolo de cucerirea subtilă a Chinei.

— Sunt cumva aceleaşi grupări care au influenţat organizaţiile naziste din perioada premergătoare ascensiunii lui Hitler?

— Aceste aspecte nu trebuie să te preocupe. Tu ai altele de făcut. Ajung informaţiile acestea.

— Există posibilitatea amânării întrupării unităţii din China?

— Nu se va amâna întruparea. Ea va avea loc conform programului. În funcţie de situaţie, se vor face adaptări ale vectorilor de câmp.

— Spuneai că în aceeaşi perioadă se va întrupa şi

unitatea divină din zona Americii de Nord. Ce poţi să-mi spui despre această unitate?

— *Această unitate este cu totul specială şi programul ei este bipolar. Câmpul unităţii are rolul, pe de-o parte, de a reorganiza sistemul economic, iar pe de altă parte, de a reface joncţiunea cu spiritualitatea vechilor băştinaşi.*

Legat de spiritualitatea vechilor amerindieni, am observat că, la ora actuală, sunt foarte multe mişcări spirituale care încearcă, cu destul de mare succes, să o readucă la lumină. Lucrurile încep să devină din ce în ce mai clare din acest punct de vedere şi este un lucru îmbucurător. Am citit câteva lucrări ale unor autori din Statele Unite şi am simţit o extraordinară forţă spirituală în ele.

Pe de altă parte, toată lumea ştie că America şi Europa reprezintă forţele economice principale ale lumii şi vor mai fi încă o perioadă bună de timp. Chiar dacă, socotind ca volum de producţie, China va depăşi America în 10-15 ani, America şi Europa încă vor dicta mersul economiilor lumii, încă cel puţin câteva zeci de ani, pentru că nu volumul, nu cantitatea contează, ci evoluţia aprocesuală a acestui volum. Totuşi problema cea mai mare o reprezintă sistemul în sine, care este învechit şi nu mai poate face faţă noului.

Nimeni nu poate întrevede mersul acestui „nou”. Nici măcar marea criză economică actuală, care este numai o latură a evoluţiei „noului”, nu a putut fi prevăzută. Abuzurile din sistemul bancar nu sunt cauzele principale care au contribuit la declanşarea crizei economice. S-au dovedit a fi doar efecte ceva mai subtile.

Eram desigur foarte nerăbdător să aflu cum va acţiona unitatea din America de Nord.

— Se va întrupa în Statele Unite presupun, am întrebat.

— *Nu se ştie încă. Este posibil ca vortexul energetic care susţine această unitate să fie mutat în nord. Posibil să ajungă în Canada. Structura acestui vortex permite o*

astfel de mişcare, deoarece nu are elemente de stabilitate în structura Geei, ca alte vortexuri.

— Iarăşi mă uimeşti. „Nu se ştie încă”? Nu credeam că există aceste cuvinte în spaţiul divin.

— Să presupunem că tu te hotărăşti să faci o plimbare de relaxare de câteva ore. La un moment ajungi la o intersecţie şi trebuie să alegi pe care drum să mergi mai departe. Poate fi oricare, nu ţi-ai ales un drum anume. Tu doar te plimbi…

— Este cu totul altceva. Vortexul nu face „plimbări de voie”. Este cumva în legătură cu „voia” Americii?

— Bineînţeles că este. Sunt cinci vortexuri mobile care au o legătură foarte puternică între ele şi şapte vortexuri stabile. Acestea formează o reţea. Trei dintre vortexurile mobile sunt cunoscute de către anumite organizaţii şi se încearcă manipularea dinamicii lor. Una este în zona de est a statului Irak, alta în zona Israelului, iar cealaltă în partea de nord-vest a Statelor Unite. Aceste organizaţii fac eforturi deosebite pentru a minimiza acţiunea vortexurilor şi caută metode de a le modifica vectorii de mişcare.

— Cum pot face acest lucru?

— Creând câmpuri potrivnice. Teama, ura, nesiguranţa, disperarea, pot crea astfel de câmpuri potrivnice. Acestea sunt singurele care pot crea probleme. Pentru o perioadă de timp, pot limita destul de mult acţiunea acestor vortexuri. Pentru că nu sunt stabilizate de Geea pot chiar să le deplaseze prin spaţiul 3D.

— De ce ar face-o? Ce ar avea de câştigat?

— Nu au de câştigat. Ei doar cred că au de pierdut, dar este o percepţie eronată! Prin aceste vortexuri se pot face infuzii de vibraţii din spaţii înalt vibraţionale. Prin vortexul irakian s-au făcut intervenţii cu peste 3500 de ani în urmă, prin cel din Israel, acum

— două mii de ani, iar prin cel nord-american, acum circa 1000 de ani.

— De ce nu s-a făcut stabilizarea cu Geea?

— Acestea sunt altfel de vortexuri. Ele sunt create de sateliţii energetici ai planetei. Ceea ce se numeşte planeta Nibiru, este de fapt un satelit energetic care are o perioadă de revoluţie de aproximativ 3600 de ani. Acesta activează vortexul de deasupra Irakului. Deschiderea vortexului este undeva deasupra Pământului. Este un vortex natural şi un portal foarte bun pentru a transmite vibraţii înalte către Pământ. De vreo 30 de ani a dat semne de activare, iar de atunci zona a fost într-un permanent conflict, tocmai pentru a se limita acţiunea vortexului.

— Chiar şi aşa, nu prea văd logica investirii a mii de vieţi de partea americană şi a altora, precum şi a sute de miliarde de dolari, doar într-o primă fază, într-un război fără logică. Pentru ce un asemenea efort? Pentru a câştiga câteva firme producătoare de armament? Puţin probabil. Pentru lupta împotriva terorismului? Din câte ştiu, pentru supoziţia că Irakul ar deţine arme de distrugere în masă s-a intervenit acolo. Nici acum nu s-a găsit vreo eprubetă măcar… Din ceea ce observ, într-adevăr, s-a reuşit crearea unui câmp subtil al terorii, distrugerii, foametei, al nesiguranţei şi disperării. De la sfârşitul anilor ’70 ai secolului trecut zona este într-o continuă tensiune.

Şi totuşi, ce treabă are vortexul din zonă, cu America şi cu alte state?

— Nu numai vortexul din zona irakiană, ci şi cel din zona israeliană. Prin ele, s-au făcut în trecut schimbări foarte mari în conştiinţa locuitorilor planetei. La fel vor face şi în aceste vremuri, doar că acum intră în joc şi celelalte vortexuri. Actualmente, planeta este aparent condusă de câteva organizaţii, care nu vor cu niciun chip să se schimbe ceva. Cele două vortexuri din zonă sunt foarte puternic conectate şi dinamicile *lor energetice sunt sincrone, de aceea s-au alimentat în mod voit tensiunile dintre israelieni şi arabi. Această ură între fraţi generează câmpuri perturbatoare extrem de puternice.*

— Vortexul israelian este animat tot de un satelit energetic?

— Şi acest vortex este animat de un satelit energetic, dar activitatea sa este controlată din cromosfera solară. Fiinţele solare au realizat această conexiune cu mult timp în urmă. Acest vortex a

— fost activ în zona Egiptului, apoi a fost deplasat spre Israel, iar în viitor se va deplasa către nord.

— Câţi sateliţi energetici are planeta noastră?

— Trei. Vor fi detectaţi către sfârşitul secolului.

— De ce ai spus că lumea este doar „aparent” condusă de aceste organizaţii?

— Ele mai fac jocurile planetei numai la nivel economic. Oricât sar strădui, nu se vor putea opune deschiderii vortexurilor. Ba chiar au reuşit să deplaseze „centrul de greutate” al vortexului irakian către zona iraniană. Acest lucru i-a scos din minţi, căci tocmai acest lucru îl evitau. Vortexul nord-american, fiind într-o strânsă legătură subtilă cu celelalte, a determinat deplasarea către nord, riscând intrarea în zona canadiană. Tot efortul acestor organizaţii s-a întors împotriva lor.

— Nu vreau să intru în detalii legate de activitatea vortexurilor din zona irakiană şi israeliană. M-ar interesa mai mult despre ce va face unitatea care se va întrupa pe continentul nord-american. Ai spus că pe de-o parte, va reînvia spiritualitatea vechilor amerindieni, iar pe de altă parte va aduce schimbări în sistemul economic. Treaba e că, dacă am auzit de minuni în medicină, în arte etc., în economie nu prea cred că este posibil. Doar dacă nu se intervine cu alte tehnologii, adică prin intervenţia altor civilizaţii. Va fi ceva de genul acesta?

— Nu va fi nimic de genul acesta. Legile universale interzic infuziile de tehnologii către civilizaţii care nu au atins „convergenţa planetară” la nivel de mase. Nicio civilizaţie extraterestră nu ar risca o astfel de karmă. Nici chiar cele care nu vă văd cu ochi buni.

— Ce înseamnă „convergenţa planetară”? Globalizarea atât de mult trâmbiţată?

Când veţi reveni la valorile spirituale, veţi şti ce

înseamnă „convergenţa planetară”. Când veţi detrona egoul personal şi de grup, când fiecare va avea acelaşi potenţial de creştere, fie că este din Statele Unite, Congo sau Bolivia. Când fiecare om va avea cel puţin acelaşi grad de libertate de mişcare ca un animal, atunci veţi şti ce înseamnă „convergenţă planetară”. Cei care vor auzi de „convergenţa planetară”, vor şti ce înseamnă acest lucru. Din punct de vedere tehnologic, puteţi fi ajutaţi, dar numai după ce veţi face un efort în acest sens. Pot fi ajutate anumite minţi savante, dar nu veţi primi nimic gratuit până când nu realizaţi convergenţa planetară.

— Atunci cum va acţiona unitatea din spaţiul nord-american? Va acţiona tot prin intermediul unui câmp mental?

— Toate unităţile vor acţiona astfel. Schimbările vor fi în etape. Criza economică, de care se tot vorbeşte, nu este defel o criză economică. Este doar începutul sfârşitului actualului sistem economic. Aşa-zisa revenire este doar o amăgire. Într-o primă fază, se vor accelera aceste suişuri şi coborâşuri, după care se va intra într-un colaps general. Angrenajul financiar nu va putea susţine angrenajul economic. Va fi ca şi cum s-ar fi rupt o curea de transmisie într-un mecanism. Atât sistemul financiar cât şi sistemul economic o vor lua razna. Se vor forma noi centre de putere economică, iar sistemul politic ar putea pierde definitiv terenul.

— De parcă ar fi avut vreo putere şi până acum! Dezvăluirile din ultima vreme au demonstrat că tot finanţele şi marile corporaţii au condus cu adevărat lumea. Din umbră fireşte…

— Măcar a funcţionat! A fost un sistem care a permis cât de cât revoluţia industrială. Acum, dacă nu se va face nimic în următoarea perioadă, spre jumătatea secolului se va instaura haosul politicoeconomic global.

— Adică să păstrăm actualul sistem?

— Nu se poate păstra actualul sistem pentru că nu va trece de schimbările vibraţionale, dar măcar se poate face

ceva pentru a avea o tranziţie mai puţin dureroasă.

Presupun că pentru această tranziţie va lucra unitatea de conştiinţă din America de Nord. Poate că e necesar un şoc de acest fel. Poate că şocul astfel creat va schimba ceva şi în zona „interiorului" şi atunci schimbările vor fi de bun augur. Altminteri se va reveni la vechiul sistem.

— Este tocmai invers. Schimbările de la nivelul interior au determinat apariţia crizei. Colapsul economic este consecinţa schimbărilor interioare.

— Mă refeream la schimbările pozitive. De multe ori în istorie, astfel de schimbări au venit fie pe fondul unor războaie, fie pe fondul unor crize grave. În vremurile noastre, lăcomia instituţionalizată a fost promovată, impulsionată şi chiar încurajată la vedere de către autorităţi.

— Creşterea vibraţiilor determină, printre multe altele, amplificarea tendinţelor interioare. Priveşte situaţia în ansamblu.

— Nu s-a amplificat doar lăcomia celor care fac parte din angrenajul financiar, ci şi aspectele pozitive.

Este adevărat. Spiritualitatea, în general, parcă a renăscut. Fie că vorbim de religiile existente, care se „curăţă" şi se „reîmprospătează", fie că vorbim de noile curente spirituale, se pare că sunt semnale ce indică o revenire la valorile spirituale. Totuşi, trebuie să-i dăm cezarului ce-i al cezarului şi să admitem că problemele economice au un rol foarte important în viaţa noastră. Nu de puţine ori, partea economică a umbrit sau chiar a înăbuşit firavul avânt spiritual.

— Situaţia la ora actuală este cu totul altfel. Vechiul sistem economic nu va dăinui decât într-o mult mai mică măsură. Va funcţiona la sub o treime din cât funcţionează acum. S-a atins, cum spuneţi voi, „pragul critic". Trebuie să faci un mic efort de observaţie şi să urmăreşti o rezonanţă, anume că actualul sistem economic s-a dezvoltat pe fondul dezvoltării sistemului informaţional.

Acum situaţia s-a schimbat. Dacă înainte informaţia circula într-un cadru restrâns, acum informaţia este la îndemâna majorităţii. Înainte, era importantă acumularea de informaţie, deoarece nu era atât de disponibilă ca în ziua de azi. Consumul de informaţie a atras consumul de bunuri. Pe această relaţie s-a dezvoltat actualul sistem economic.

— Chiar dacă acum avem acces la informaţie, nu avem acces în asemenea măsură şi la bunuri. Se interpune partea financiară.

— Finanţele sunt efect. Cine se împotmoleşte la partea financiară, înseamnă că, fie are probleme cu partea informaţională, fie că este îngrădit de karmă. Nu sistemul financiar reprezintă problema, ci sistemul informaţional. Bani sunt destui în lume, chiar mai mulţi decât sunt necesari. Problema este: ce faci cu aceşti bani? Organizarea lor se pare că dă bătăi de cap finanţiştilor. Şi va mai da, pentru că nu vor să înţeleagă că situaţia s-a schimbat. Oamenii nu mai sunt impulsionaţi de bunurile materiale ca în trecut. Creşterea vibraţiilor determină schimbări foarte mari.

— Ce fel de schimbări?

— Schimbări ale percepţiei. Omul începe să se perceapă altfel pe sine. Nu va mai pune preţ pe cantitate, volum, capacitate etc. Acestea dădeau în trecut o oarecare stare de siguranţă. Acum nu mai dau acelaşi efect. Cei mai mulţi încep să perceapă faptul că

— reprezintă mai mult decât valoarea materială pe care o deţin, mai mult decât eticheta pe care ţi-o dă o oarecare funcţie, mai mult decât numele, grupul, religia sau ţara. Omul începe să perceapă tot mai mult latura divină din el.

— Sistemul de bunuri de larg consum se bazează pe aceste etichete, pe „nevoia” omului de-a fi „mai mare”, „mai bun”, de-a avea „mai mult”, de-a merge „mai repede”, de-a deţine „mai mult” etc. Eu trăiesc printre oameni şi observ că lucrurile nu prea s-au schimbat. Sau nu atât

precum spui. Tocmai spectrul pierderii îi sperie. Chiar foarte tare. Faptul că pot pierde casa, slujba, bunurile etc. Criza economică a adus toate acestea.

— *Toate acestea se petrec într-o primă fază.*

— Nu se pot evita aceste pierderi?

— *Se pot evita, bineînţeles. Această teamă denotă faptul că sunt prinşi cu totul în acest imens angrenaj social şi economic. Pe ei nu-i sperie pierderile, ci faptul că nu se pot descurca singuri. Au ajuns să prefere acest sclavagism financiar. Le este teamă de libertate! Ei reacţionează în loc să acţioneze! Le este teamă de responsabilitate!*

— Ai mai evidenţiat aceste aspecte. Totuşi, nu se pot face schimbări bruşte. Sunt convins că nu pot fi impuse schimbări bruşte. Nici măcar folosind violenţa socială. Schimbarea trebuie să înceapă de la sistemul actual.

— *Exact de acest aspect se va ocupa unitatea divină din America de Nord. De realizarea tranziţiei de la vechiul sistem economic la noul sistem economic.*

— Plecând de la cele existente. Altfel nu va fi posibil… Sau va fi posibil doar dacă vom avea o catastrofă. Eu, şi mulţi alţii, nu credem în catastrofe.

— *Da, plecând de la cele existente.*

— Aici, pe Pământ, puterea sa va fi limitată. Va fi întrupat, limitat. Va intra într-o vâltoare uriaşă. Materialismul nord-american are o structură gigantică. El va trebui să pătrundă şi apoi să determine aceste schimbări.

— *Orice mecanism, indiferent cât de puternic şi de imens este, se află în spatele unui sistem informaţional. Informaţia este cea care o dinamizează.*

Într-o primă fază, spiritele superioare care ajută unitatea divină, dintre care unele deja s-au întrupat, vor oferi soluţii pentru a evita dezastrele provocate de prăbuşirea marilor corporaţii.

— Deja s-au prăbuşit unele corporaţii. Falimentul lor este cunoscut.

— *Vor fi mult mai multe. Sistemul oscilant creştere-*

descreştere economică se va amplifica şi va acţiona asupra marilor corporaţii asemenea unui lanţ de cutremure. În aceste condiţii, foarte multe firme şi bănci nu vor rezista. Foarte probabil că acest lucru se va petrece între 2015-2030. Mai mult de două treimi din acest sistem se va prăbuşi.

— Soluţia se pare că este fuziunea. Multe firme au fuzionat şi sunt semnale că vor mai fuziona. Deja sunt multe tratative în acest sens.

— Tocmai aceste mari corporaţii sunt primele afectate. Se vor prăbuşi sub propria lor greutate.

— Pare să fie o contradicţie aici. Ele fuzionează tocmai pentru a gestiona mai bine criza. Prin fuziune, politica de piaţă este îmbunătăţită. De asemenea, se poate merge pe exploatarea comună a numelui (brand-ul), a experienţei de piaţă, a tehnologiilor etc.

— Teoria sună bine, numai că realitatea v-a luat-o înainte.

— Ce vrei să spui?

— Creşterea vibraţiilor va determina câteva efecte secundare, pe care nu le bănuiţi deocamdată. De exemplu, veţi observa că organismul vostru nu va mai tolera alimentele care nu sunt cultivate şi preparate în zona voastră.

— Care ar fi cauza?

— Expansionarea câmpurilor voastre subtile. Veţi vedea că exact aşa stau lucrurile. Când veţi consuma alimente din alte zone geografice, veţi experimenta stări de confuzie şi chiar probleme digestive şi metabolice. În plus, veţi consuma multă energie pentru a le digera. Alimentele au şi ele un câmp energo-informaţional, la fel ca oamenii. Chiar dacă alimentele sunt denaturate prin procesele de preparare sau semipreparare, câmpurile lor nu vor fi distruse, ci doar fragmentate. Aceste câmpuri vor interfera cu câmpurile voastre şi nu vă va place starea. Vă veţi convinge de acest lucru. Drept consecinţă, o întreagă pleiadă de industrii vor fi rearanjate. Va fi o transformare

foarte mare. Aceasta va atrage cu sine un imens circuit economic, începând de la agricultură şi până la ramurile industriale şi servicii. Legumele şi fructele vor fi cel mai mult influenţate. Chiar şi o banală pungă de hârtie, fabricată în altă parte, va crea interferenţă.

— Câmpurile noastre energetice se vor expansiona de la sine?

Chiar dacă nu se va lucra pentru evoluţia spirituală?

— Da, câmpul vostru se va mări chiar dacă nu aţi intrat într-un proces de evoluţie spirituală. Deja a început expansionarea. Totuşi, acest lucru va forţa lucrurile. Ori veţi începe evoluţia spirituală, ori veţi fi nevoiţi să părăsiţi planul fizic. Puteţi verifica faptul că procesul a început. Consumaţi o perioadă de timp produse făcute în afara câmpului vibraţional zonal, adică în afara ţării, şi vedeţi cum vă simţiţi. Apoi consumaţi numai produse din această zonă. Veţi fi uimiţi de diferenţă. Şi situaţia este numai la început...

— Dacă este aşa cum spui, atunci într-adevăr, multe corporaţii se vor prăbuşi. Dar vor apărea alte firme, zonale, care vor profita de noua situaţie.

— Cu această ocazie, foarte multe resurse financiare vor fi puse în circulaţie şi va fi şi o ieftinire a multor produse. Înainte, doar o parte din resursele financiare erau folosite, majoritatea erau fie tezaurizate, fie prost folosite. Se vor sparge foarte multe monopoluri şi mulţi veţi vedea amploarea multor nereguli şi înşelăciuni. Chiar dacă economia actuală pare de piaţă, marii producători acţionează din umbră pentru a menţine preţurile ridicate şi pentru a perpetua anumite procese de producţie, care nu sunt tocmai sănătoase.

O altă ramură care va pierde enorm este industria farmaceutică. Dacă nu se vor readapta, se vor prăbuşi iremediabil. Schimbările vibraţionale vor determina întărirea corpului energetic, deci omul nu va mai cunoaşte decât arareori boala fizică.

— Unitatea de conştiinţă divină nord-americană şi

spiritele evoluate care o vor însoţi ce vor face referitor la toate aceste schimbări?

— *Vor pune la punct şi vor dezvolta noi sisteme economice. Dacă până acum a funcţionat sistemul piramidal, după 20 de ani va fi un sistem de tip piramidă în piramidă, iar evoluţia financiară va fi mai mult zonală.*

— Este valabil şi pentru alte produse în afară de cele alimentare?

— *Este valabil şi pentru alte produse, dar mult mai puţin.*

— Mi se pare mie sau ajungem la izolaţionism din toate punctele de vedere?

— *Toate acestea se petrec numai în tranziţie şi doar acelora care nu sunt angrenaţi conştient în procesul de evoluţie spirituală.* ***Adică***

— ***marea majoritate****! Izolaţionism nu va fi, ba dimpotrivă!*

— Cât va dura tranziţia?

— *Până spre 2100-2150. Atunci trebuie să fie bine delimitată evoluţia spirituală.*

— Cum adică?

— *Vom vorbi după o vreme despre acest lucru. Va trebui să faci câteva regresii în trecut pentru a înţelege mai bine despre ce este vorba. Oricum, tranziţia va dura ceva vreme pentru voi.*

La scurt timp am ieşit din „frecvenţa” de transmisie. Rămăsesem destul de mult, căci apăruseră tot felul de interferenţe.

Această transmisie mi-a dat o stare de nelinişte referitor la cele câteva fenomene conexe ale procesului de creştere a vibraţiilor. Nu ştiu dacă lumea ar face faţă unor asemenea schimbări, fără un ajutor. Şi nu vorbesc doar de schimbările de natură economică, care oricum ar fi uriaşe, ci mai ales de faptul că nu s-ar găsi explicaţii materialiste pentru aceste schimbări. Eventual, se va putea spune că de reacţia negativă a organismului la alimentele străine ar fi responsabil ADN-ul sau poate reacţia întârziată a

organismului uman faţă de poluare, creşterea temperaturii globale etc. Oricare ar fi explicaţia de faţadă, omul materialist va resimţi foarte puternic un stres de „fond”. Eu cred că acest stres va crea foarte mari probleme.

A doua zi am încercat să intru din nou în legătură cu Zamolxe pentru a primi informaţii suplimentare legate de acest fapt. I-am făcut cunoscută părerea mea referitor la stresul care va fi resimţit de către cele mai multe persoane.

— Zamolxe, recunosc sincer că stresul îl resimt şi eu, chiar acum, cu toate că înţeleg puţin fenomenul, dar mă gândesc cum ar putea gestiona alţii acest stres.

— Prin cunoaştere. Stresul vine din dezechilibru şi teamă, iar teama din necunoaştere şi din identificarea cu ego-ul, adică din identificarea cu forma. Identificarea cu forma duce la limitare. Aceste aspecte vor fi mult mai bine înţelese de către marea majoritate a oamenilor, peste puţin timp. Expandarea (expansionarea) biocâmpului personal va genera stres numai într-o primă fază. Ulterior, fiecare se va adapta acestui fapt şi va reuşi să înţeleagă toată fenomenologia legată de schimbare.

— De ce nu s-au făcut aceste schimbări gradat? Adică de ce nu s-a început de acum o sută, două sau mai multe sute de ani?

— Aceste schimbări nu sunt determinate de intervenţia fiinţelor din spaţiile înalt vibraţionale. Ele sunt fenomene naturale care se petrec ciclic. Fiinţele pe care voi le numiţi divine doar vă asistă în toate aceste procese.

— Despre unitatea divină din zona vechii Persii ce poţi să-mi spui?

Se va întrupa în Iran? Ce rol va avea?

— Sunt mari şanse să se întrupeze în Iran.

— Nu este sigură locaţia Iranului? Sunt şanse să se întrupeze chiar în Irak? Ce factori pot interveni?

— Vortexul energetic local acţionează asupra unei zone foarte mari. În mod normal, trebuie făcută joncţiunea cu circuitul vibraţional persan, adică este ideal să se

întrupeze în Iran. Irakul nu este exclus de asemenea.

— Situaţia geopolitică poate influenţa întruparea?

— *Nu.*

— Poate fi un alt risc pentru unitate?

— *Situaţia va fi de aşa natură încât va acoperi orice risc. Unitatea de conştiinţă divină din zona vechii Persii va avea un tipar de întrupare asemănător cu al meu. Vor fi avute în vedere sute de mii de persoane, care vor forma prima treaptă a unui sistem piramidal. O zecime dintre acestea vor fi atent selectate şi pregătite pentru a forma a doua treaptă, apoi o zecime dintre persoanele celei de-a doua trepte va forma cea de-a treia treaptă şi tot aşa până la ultimele două persoane. Selecţiile şi probele vor fi pe măsură. Acestea vor da fondul spiritual şi genetic pentru unitate. Atât câmpurile sistemului persan cât şi cel românesc vor proteja foarte bine unitatea. Dacă situaţia o cere, unitatea poate acţiona din umbră, fără a fi cunoscută.*

— Este interesant ce-mi spui. Sistemul acesta îmi pare totuşi destul de complex. De ce nu se au în vedere doar câţiva indivizi?

— *Persoanele întrupate în aceste regiuni au o parte a corpului cauzal astfel constituit încât să ajute unitatea nu doar în procesul de selectare a fondului genetic şi spiritual, ci şi pentru a forma câmpuri energetice, mentale şi cauzale prin care unitatea divină va acţiona. Practic, unitatea se va întrupa într-un individ, dar corpul său energetic va fi format din corpurile energetice ale tuturor celor participanţi la sistemul piramidal. Aşadar, corpul său energetic va fi extrem de puternic şi de complex.*

— În ce constă aceste probe? Cum poţi şti că eşti selectat pentru a participa la acest sistem piramidal?

— *Nu sunt importante aceste aspecte şi nici nu este cazul să fie cunoscute.*

— Am înţeles. Deci există totuşi nişte riscuri.

— *Nu acele riscuri la care te gândeşti. Chiar dacă, presupunând prin absurd, unitatea va avea un accident şi*

va părăsi planul fizic, vor fi pregătite câteva persoane, din ultimul plan, care să preia spiritul său, iar în timp scurt – cel mult câteva luni, să poată reface toate conexiunile avute înainte.

— Mă gândesc totuşi la faptul că acolo situaţia politică este cea care este…

— Îţi faci probleme degeaba. Nu ştii care este situaţia din zonă. Nu judeca fără să cunoşti despre ce este vorba. Îţi observ acum formele mentale… Să subliniezi ceţi transmit acum: nu se va avea în vedere instituirea vreunei forme de guvernământ prin care să se îngrădească drepturile oamenilor. Nu se vor forma sisteme fasciste, comuniste, fundamentaliste sau ceva de acest gen.

— Care va fi rolul unităţii persane?

— Rolul său va fi extrem de important. Va realiza o bună parte din convergenţa planetară de care îţi spuneam data trecută. Va crea vectorii de mişcare în planul social prin care se va realiza convergenţa.

— Sper să realizeze acest lucru. Paşnic bineînţeles. Nu de alta dar…

— Ştiu că te gândeşti la „jihad” şi că musulmanii fundamentalişti consideră că lumea întreagă ar trebui convertită la credinţa musulmană chiar prin forţă. Stai liniştit. Nimic din toate acestea nu se vor petrece. Singurul „jihad” care se va purta, va fi împotriva dezordinii interioare. Toate schimbările viitoare se vor face paşnic. Fiecare va avea de ales ce va vrea să facă. La început, cei mai mulţi nici nu vor vrea să audă de schimbare şi de evoluţie, dar într-un final se vor sătura de mizeria lor sufletească, de haosul lor interior şi vor alege schimbarea. Acest „jihad” va fi special. Este „jihadul” inimii! Va cuceri prin iubire, frumos, armonie, altruism, prin sublim…

— Spuneai că şi tu vei avea un sistem asemănător cu cel persan.

— Sistemul persan este asemănător cu cel românesc. Sistemul persan este susţinut energetic de vortexul din estul Irakului şi cel

— israelian, iar cel românesc de către mai multe locaţii, însă rolul cel mai important îl va avea piramida din Retezat. Aceasta este proiectată să funcţioneze în baza 7. Este de asemenea structurată pe şapte nivele. Primul are codul 7, al doilea 49, al treilea 343 şi tot aşa, până la nivelul şapte, care va avea codul şapte la puterea a şaptea.

— Ce reprezintă aceste „coduri”?

— Sunt nivele de acces la diferite grade de vibraţie. Gradul 1 sau de cod 7 este primul grad de acces vibraţional. Cine va fi conectat la gradul 1, va fi supus unor influenţe vibraţionale de şapte ori mai mari decât în mod normal.

— Ce înseamnă mai exact acest lucru?

— Legile universale vor acţiona de şapte ori mai rapid şi mai puternic decât în mod normal. Nimeni nu poate rezista la gradul 1 dacă nu respectă cu sfinţenie preceptele etice şi morale. Chiar şi gândurile rele sunt taxate de şapte ori mai puternic. Orice mic furt, chiar şi o scurtă călătorie cu autobuzul, fără bilet, va fi întoarsă de legea acţiunii şi reacţiunii (karma) de şapte ori mai repede şi mai puternic. O vorbă aruncată aiurea se va întoarce înapoi de şapte ori mai repede etc. Cine va avea acces la gradul 1 şi va duce aceeaşi viaţă, în scurt timp, chiar şi câteva luni, viaţa sa ar putea deveni un adevărat iad. Fără un bun autocontrol mental nu se poate rezista. La gradul 2, sau cod 49, lucrurile devin de 49 de ori mai puternice şi tot aşa… Este greu de imaginat pentru voi gradele următoare.

— De unde ştim că suntem la gradul 1?

— Îţi voi spune cu altă ocazie cum se accesează primul grad. Curând… Deocamdată nu este cazul.

— Ral spunea că piramida a fost creată de atlanţi acum 12.000 de ani.

— Piramida a fost făcută de atlanţi, dar structura energo-informaţională s-a făcut în colaborare cu lyranii şi fiinţele de lumină din centrul galaxiei. Primele patru grade au fost proiectate şi structurate de către atlanţi, gradele

cinci şi şase de către lyrani, iar gradul şapte de către fiinţele spirituale.

— Spuneai că şi tu vei avea acelaşi tipar de întrupare ca unitatea persană, adică va fi un fond de bază de câteva sute de mii de persoane şi apoi se va fragmenta. La noi baza va fi formată din şapte la puterea a şaptea persoane, adică aproape 824 de mii de persoane?

— Am intuit bine?

— *Da, dar nu confunda gradele cu numărul de persoane. Cele peste 800 de mii de persoane din fondul genetic şi spiritual de bază vor avea acces limitat la gradul 1. Asta nu înseamnă că cei din gradul şase, adică aproape 120.000 de persoane vor accesa gradul 2 şi tot aşa. Voi nu puteţi accesa deocamdată decât cel mult gradul 2. La gradul 3, chiar şi cei mai evoluaţi pământeni ar rezista doar câteva săptămâni. Vorbim de energii extrem de puternice…*

— Şi totuşi, atlanţii au avut acces la gradul 4, căci au proiectat acest grad din câte mi-ai spus.

— *Voi nu vă puteţi compara deocamdată cu atlanţii. Mai aveţi nevoie de cel puţin câteva sute de ani de evoluţie.*

— Dacă au ajuns la un grad atât de elevat de cunoaştere, cum se face că n-a rămas nimic din civilizaţia lor? Tot ce au realizat a rămas pe fundul Atlanticului?

— *Îţi voi da mai multe lămuriri când vom vorbi despre energetica subtilă a planetei. Tot atunci îţi voi da amănunte şi despre întruparea mea. Nu este cazul acum.*

— Am înţeles. A mai rămas unitatea divină din America de Sud. Spuneai că se va întrupa ultima, în prima parte a secolului următor. De ce la urmă? Şi ce rol va avea?

— *Pentru că atunci este necesar să se întrupeze. Trebuiesc întâi iniţiate celelalte lucrări ale unităţilor de conştiinţă divină, abia apoi va începe lucrarea ultimei.*

— Unde se va întrupa?

— *În Brazilia. Rolul său va fi acela de a readuce*

familia pământeană în rândul marilor civilizaţii galactice.

— Cam multă „pregătealã” pentru aceste contacte.

— Aveţi nevoie de realizarea convergenţei planetare, altminteri veţi suferi un colaps din punct de vedere psihic şi mental.

— Oricine ar face un sondaj printre oameni, va afla că ei abia aşteaptă acest contact. Majoritatea sunt convinşi că un astfel de contact, oficial bineînţeles, ar avea un impact pozitiv extraordinar de mare.

— Experimentele au demonstrat contrariul. Ţi-am mai spus cândva că vă priviţi cu suspiciune pe voi înşivă, darămite alte civilizaţii. Structura voastră emoţională şi mentală nu poate suporta un astfel de contact ***acum****. Dacă el s-ar realiza acum, ar arunca planeta în*

— haos total. Încă sunteţi dominaţi şi controlaţi de corpurile reactive. Încă vă domină ego-ul. Încă sunteţi dominaţi de formă şi de dualitate.

— Spuneai că unitatea divină din Brazilia se va întrupa în prima parte a secolului următor. Adică va începe să acţioneze cam după un secol şi jumătate. Totuşi, mi-ai spus odată că se pot face contacte în masă chiar şi sub 100 de ani. Este posibil acest lucru înainte de a se întrupa unitatea divină din Brazilia?

— Este posibil, dar nu la nivel oficial. Adică nu se vor desfăşura decât în foarte puţine direcţii. Abia după întruparea unităţii din Brazilia se vor întocmi protocoalele de contact şi colaborare.

— Îmi sună atât de… birocratic.

— Toate acestea sunt necesare pentru a nu afecta negativ planeta Pământ, care se află în urma celorlalte planete. Voi sunteţi în urmă nu numai tehnologic, ci mai ales spiritual. Gândeşte-te ce impact poate avea asupra planetei o banală tehnologie energetică. Câteva ecuaţii şi o schemă pot arunca în haos tot angrenajul economic de pe planetă. Nu sunt permise astfel de schimbări bruşte. Nu atâta vreme cât spiritualitatea nu va ocupa locul primordial. Încă sunteţi dominaţi de materie, de imaginea

materiei şi de interferenţe de tot felul.

— Unii vor crede că „ceilalţi” ne-ar putea folosi resursele minerale ale planetei, ba chiar ne-ar putea manipula în aşa fel încât să ne folosească în diverse scopuri. Nefiind foarte evoluaţi, putem fi uşor manipulaţi.

— Nu va fi nimic de genul acesta. Majoritatea civilizaţiilor avansate nu folosesc resursele minerale din interiorul planetelor. Nici nu au nevoie de astfel de materiale decât în foarte puţine cazuri. De obicei, se folosesc atunci când se realizează ceea ce unii dintre voi numesc „terraformare”. Atunci se folosesc astfel de resurse materiale, dar în acest caz sunt luate direct din astre. Deci nu vă fie teamă căci nimeni nu are nevoie de resursele voastre. Peste câteva sute de ani nici voi nu veţi mai avea nevoie de ele. Veţi avea acces la tehnologii care vor realiza transmutarea materiei. Oricât de nebunesc ar suna, vă spun că minunatul vostru corp fizic deţine cele mai grozave tehnologii din univers. Dacă aţi fi pe deplin dezvoltaţi spiritual, nu aţi avea nevoie de nimic. Chiar aşa, de nimic. Totul se află în voi…

— De ce Brazilia? Unii s-ar aştepta în alte zone ale Americii de Sud.

— Acolo este centrul energetic Vishuddha al planetei. Prin urmare, unitatea va trebui să integreze vibraţia centrului energetic în propria sa vibraţie. Responsabilitatea sa va fi uriaşă.

— Presupun că nu va fi singur. Va fi ajutat de un sistem gen piramidal, ca în cazul unităţii persane sau româneşti?

— Este o unitate cu totul specială. Structura sa energovibraţională va fi diferită. Va lucra cu un spectru de vibraţii mult mai larg. Va fi şi o selecţie spiritual-genetică, dar şi o colaborare cu alte civilizaţii. Dat fiind faptul că rolul său va fi unul special, în jurul său vor fi întrupate atât fiinţe terestre cât şi fiinţe extraterestre. Unele vor fi hibride. Este greu să înţelegi acum amploarea şi complexitatea lucrării pe care o va avea de făcut unitatea

din Brazilia.

— Este adevărat că România este centrul energetic Anahata al planetei? Prin unele medii circulă această informaţie de mult timp.

— *Da, este adevărat. Însă o spui de parcă aţi avea motive de bucurie. Ca şi cum aţi avea un as în mânecă. Ba dimpotrivă, acest lucru vă dă o imensă responsabilitate.*

— Unele informaţii spun că Anahata planetei ar fi în Anglia, la Glastonbury sau chiar Stonehenge.

— *Acolo este o zonă de convergenţă a energiilor pământeşti cu cele cereşti. Nu este Anahata planetei.*

— Adică un fel de portal? Ral mi-a spus de aşa ceva când am făcut regresia în Atlantida.

— *Da, este un portal natural foarte puternic. Nu degeaba apar în zonă formaţiuni în lanuri. Dar nu este Anahata planetei. În curând se vor convinge şi ei, şi voi.*

Undeva… cândva

Trecuseră câteva zile de la ultima călătorie astrală. Experienţa avută de mine în instalaţia-sferă, undeva în galaxia noastră, aproape că nu mai reprezenta decât o amintire ştearsă, abia perceptibilă memoriei mele. Parcă avusese loc în alte timpuri, cu mulţi ani în urmă. M-am mirat şi eu de o asemenea stare de fapt. Ramo mi-a transmis că nu sunt pregătit pentru a opera cu parametri 4D şi din această cauză aspectele procesuale şi temporale sunt mai greu de prelucrat de către mentalul meu. Neavând niciun fel de „bază” informaţională sau vibraţională în realitatea mea, adică a Pământului, era normal ca experienţa astrală să fie tratată de către mentalul meu, ori ca reverie sau visare, ori ca un şoc. Visarea este repede dată uitării. De asemenea, şocul poate fi izolat de către anumite mecanisme autonome ale mentalului inconştient şi subconştient.

Dar, cu toate că experienţa cu Zamolxe a fost una destul de bizară pentru mine, nu la fel pot spune despre

senzaţiile avute în timpul regresiilor (dar mai cu seamă după ce ieşeam din regresii). Atunci am simţit cât se poate de clar, atât faptul că trăisem în acele vremuri, dar şi că participasem în mod activ la viaţa din Atlantida. Undeva în sufletul meu începuse a se ivi o senzaţie de teamă, însă era o teamă aparte. O teamă de ceva ce făcusem cândva în acele vremuri, însă ştiam cumva că ceea ce făcusem nu reprezenta doar responsabilitatea mea. Simţeam că eram mult mai multe persoane implicate. Mi-a fost clar, mă simţeam şi eu responsabil de ceea ce s-a întâmplat în Atlantida, fără doar şi poate.

Într-una din serile următoare, am avut o foarte puternică senzaţie legată de Atlantida. Imediat am intuit că este foarte posibil să fi sosit vremea pentru regresia în perioada cuprinsă între 90.000 şi 70.000 î. Ch. Mi s-a adus la cunoştinţă faptul că atunci a avut loc perioada de glorie a Atlantidei şi că acele vremuri sunt foarte importante.

Evident, în foarte scurt timp l-am simţit pe Ramo şi Ral alături de mine. Mi-am dat seama că venise vremea pentru regresie. Cu puţin timp în urmă Zamolxe îmi spusese că regresia avea loc până la un punct, după care intram într-o altă dimensiune, însă eu nu percepeam trecerea.

Îmi dispăruse total teama. Chiar eram foarte nerăbdător să aflu ce se întâmplase şi care a fost gradul meu de implicare. Simţeam că trebuie neapărat să aflu aceste amănunte. Eram pregătit pentru orice. Sau credeam că sunt…

În timpul pregătirilor din piramidă, Ramo mi-a spus:

— Pentru început vei regresa în primii ani ai vieţii tale actuale. Este necesar să refaci conexiunea cu anumite vibraţii.

Nu am dat prea mare importanţă spuselor sale. Credeam că sunt anumite vibraţii imperceptibile (care sunt alăturate unor tendinţe mentale).

Primele imagini apărute au fost în vremea când aveam câţiva ani, poate trei-patru. Eram la bunici, la ţară

şi asistam la pregătirea unor răsaduri. Mi-am adus aminte că eram foarte curios de ceea ce făceau, ba chiar eram foarte neastâmpărat, deranjându-i destul de tare. Am simţit foarte puternic starea pe care o aveam. Nu era vorba de vreo toană de-a mea, ci de o stare sufletească extrem de pregnantă. Aveam impresia că ei fac ceva rău, nu înţelegeam de ce fac asta. Plângeam… şi eram convins că pregătirea răsadurilor nu este un lucru bun.

Următoarea imagine care mi-a venit în minte… cred să fi avut vreo 8-9 ani, m-a cam tulburat. La fel, se întâmpla la ţară. Eram alături de un văr de-al meu. Făcusem cumva rost de o seringă şi ţin minte că aveam o plăcere deosebită de-a injecta apă în plante. Apoi am avut ideea de-a zdrobi unele plante şi a le colecta serul, injectându-l apoi în alte plante. Eram extrem de curios de ceea ce sar putea întâmpla. Când făceam asta, aveam o stare sufletească inconfundabilă, oarecum asemănătoare cu emoţia avută la prima întâlnire romantică cu o fată. Ulterior, găsisem o broască moartă şi cu ajutorul briciului străbunicului meu am făcut prima „autopsie”. Nu-mi era greaţă, nici frică… doar extrem de curios.

Apoi mi-a venit în memorie vizita pe care am făcut-o la gara din localitate. Tot în jurul vârstei de 8-9 ani. De fapt, am fost în camera de control a gării şi ţin minte cât de puternic m-a afectat ceea ce văzusem acolo. Panoul acela imens, plin de butoane şi lumini, prin care se monitoriza activitatea feroviară, mi-a dat o stare greu de transpus în cuvinte. Începusem să tremur din toate fibrele fiinţei mele. Îmi venea să butonez toată instalaţia. Aveam impresia că ceva anume trebuia să se întâmple. Ţin minte perfect că emoţia era copleşitoare.

În scurt timp au dispărut toate aceste amintiri. Pe moment uitasem complet că mă aflam în regresie. Mă simţeam foarte amorţit din punct de vedere psiho-mental. Apoi mi-am revenit încetul cu încetul… Părea că ceea ce se întâmplase în copilăria mea avusese loc în altă viaţă. Erau imagini peste care se aşezase complet uitarea.

În scurt timp imaginile au revenit. Parcă mi-aş fi

sondat memoria. Atunci am realizat că tendinţele mele din copilărie erau de fapt impulsuri păstrate undeva în subconştientul meu. Încetul cu încetul se perindau şi alte imagini din copilăria mea. La un moment dat, aveam în minte toate cele trei imagini, atât experienţele mele cu plantele cât şi disecţia broaştei şi experienţa cu panoul de control de la biroul gării. Mi-am adus aminte de experienţa cu instalaţia-sferă când mentalul meu s-a mărit şi s-a divizat în mai multe conştiinţe şi vedeam-simţeam prin fiecare conştiinţă în acelaşi timp. Mă simţeam pus în aceeaşi ipostază. L-am auzit pe Ral spunându-mi să nu mă opun stărilor sufleteşti care îmi apar.

În momentul când am adus şi imaginea cu bunicii care alegeau răsadul alături de celelalte, s-a întâmplat ceva ieşit din comun. Realizasem că, chiar copil mic fiind, plânsul meu era anormal. Se simţea o altfel de durere în glas…

— *Încearcă să pătrunzi mai adânc,* îmi spuse Ral. *De ce plângeai când bunicii tăi alegeau răsadurile? Ce simţeai?*

Am încercat să pătrund mai adânc, iar pe moment am avut impresia că sufletul meu oscila între a pătrunde dincolo de primele senzaţii şi a lăsa totul baltă. Senzaţia pe care am avut-o imediat după, a fost atât de puternică încât m-a scos destul de violent din starea de regresie. Inima începuse să-mi bată extrem de puternic şi rapid. Nici nu ştiu ce s-ar fi putut întâmpla dacă aş fi rămas în acea stare. Am sărit imediat din pat. Inima continua să-mi bată foarte rapid şi puternic şi eram extrem de agitat. Ceva se întâmplase, însă nu reuşeam să percep ce anume. Am mai avut astfel de ieşiri din astral, dar atunci a fost vorba de interferenţa unor stări neplăcute, care apăreau prin reacţie, dar prin aşa ceva nu mai trecusem.

Mi-am revenit în cele din urmă. Mi-am dat seama că revenirea la starea normală, cu toate că a fost rapidă şi violentă din punct de vedere psiho-mental, a fost totuşi reuşită. Ramo şi Ral şi-au făcut datoria de a mă susţine din toate punctele de vedere. În astfel de cazuri, revenirea

bruscă poate cauza dereglări energetice subtile, căci „alinierea” corpului astral cu cel energetic nu se face perfect. Din această cauză la ieşirile în spaţiul astral se recomandă asistenţa unui ghid spiritual. Acesta poate reface conexiunile chiar dacă revenirea este bruscă. După ce m-am mai calmat cât de cât, mi-am dat seama că ei nu se mai aflau în zonă. Nu mai percepeam deloc vibraţia lor. Şi nici nu ştiu cât m-ar fi ajutat prezenţa lor. Poate că nici nu aveam nevoie de ei atunci…

Simţeam cum valuri de energii stranii mă înconjurau. M-am întins pe pat. M-au asaltat din nou imaginile copilăriei. Imediat după aceea mi-au apărut flash-urile… Apoi îmi veneau imagini din ce în ce mai clare. Alţi munţi, alte pământuri, alţi oameni, alte vremuri… Viaţa era altfel în Atlantida… Oamenii simţeau altfel, priveau altfel, gândeau altfel… Totul era altfel. La început, ceva din mine refuza să vadă, să perceapă. Apoi n-am mai putut rezista. Am lăsat să se manifeste toate aceste energii.

Cuvintele sunt de prisos. Chiar şi imaginile ar fi de prisos. Unele trăiri nici n-ar trebui spuse în cuvinte, căci rişti să le batjocoreşti. Doar cu sufletul ar trebui atinse. Şi atunci doar în anumite condiţii, căci şi acel suflet ar trebui să fie cât mai pur. Poate că fiecare dintre noi i-a auzit pe părinţi şi bunici vorbindu-ne de vremurile de altă dată. Unii dintre noi chiar am prins acele vremuri. Când vara era vară şi iarna, iarnă. Când fructele de altă dată aveau alt gust, când vântul ne mângâia faţa cu delicateţe, când fulgii de zăpadă ni se topeau pe obrajii îmbujoraţi. Şi totuşi, toate acestea pălesc în comparaţie cu ce era odată Atlantida. Cândva, pe această planetă, viaţa omului a fost cu adevărat un rai. Atunci nu exista răul care este acum pe planetă. Nu, nu era deloc aşa ca acum. Şi nici nu sunt vreun visător. Nici nu vreau să evadez din realitatea zilelor noastre.

Voi chiar credeţi că visele noastre cele mai frumoase sunt doar rodul imaginaţiei noastre? Nu, nu sunt rodul imaginaţiei! Sunt amintiri! Pur şi simplu amintiri. Amintiri din altă lume. Le-am trăit. Le-am trăit cu toţii! Da, au fost

vremuri de vis! Am trăit acel vis, am crescut cu acel vis. Viaţa noastră era acel vis.

Nu mai rezistam să fiu asaltat de aceste energii şi amintiri. Era ca o tortură psihică pentru mine. În acel moment ceva s-a declanşat în fiinţa mea. Ceva, ca o putere interioară s-a activat şi mi-a anulat starea de melancolie, de dor nespus după vremurile demult uitate. Era ca o voinţă, ca o forţă, ca o lumină rece, dar foarte puternică. Imediat am realizat că acele vremuri sunt pentru totdeauna pierdute. Sufletul meu parcă se răcise. Priveam în gol tavanul alb, sec. La fel părea să fie şi sufletul meu. Mi-am întors instinctiv privirea către bibliotecă. M-am îndreptat direct către o carte scrisă prin intermediul mediumului american Edgar Cayce. În acea carte erau câteva relatări despre Atlantida. Am deschis-o. În acel moment ochii mi s-au îndreptat către referirile la „*lucruri*". Acestea erau, se pare, un fel de animale-oameni. Acolo se spunea că au fost creaţi de atlanţi pentru diverse munci, în special munci fizice. Nu, nu era chiar aşa. Era doar o mică parte din adevăr…

De cum am recitit aceste aspecte, s-a declanşat în mine o milă faţă de aceste fiinţe, greu de transpus în cuvinte. În câteva momente s-a declanşat tornada de flash-uri… Da, îmi amintisem!

Eram unul dintre cei care creaseră aceste fiinţe amărâte. Imediat am simţit prezenţa lui Ramo şi Ral în cameră. Pentru prima dată în viaţa mea, am perceput fizic formaţiuni luminoase în cameră. Puncte şi chiar fâşii de lumină. Nu mă interesa… Dacă acea forţă interioară nu s-ar fi declanşat înainte, probabil că nu aş fi făcut faţă torentului incredibil de emoţii negative. Nu ştiu cum şi în ce fel, dar conştientul meu s-a mutat pe un alt plan. Un plan mult prea rece. Dar eram la adăpost de a nu fi sfârtecat. Am realizat ce făcusem. Mi-am dat seama de karma pe care o aveam în spate şi de ce s-au întâmplat anumite lucruri în viaţa mea. Am lăsat amintirile să vină. Le priveam ca un robot… sau ca un *„lucru"*. Mulţime de astfel de fiinţe… Unele hidoase la vedere, altele păreau a fi

hibrizi.

Şocul emoţional nu a durat mult. Cumva, forţa care s-a declanşat în mine înainte, m-a apărat să nu fiu copleşit de vina de-a fi făcut ceam făcut. Nu mai conta că nu fusesem singur. Am fost implicate foarte multe persoane. Am revăzut în frânturi de imagini… camere extrem de ciudate ce erau în mod sigur laboratoare, teste diverse, forme elicoidale care păreau a fi structuri ADN, alte chipuri…

Pentru prima dată l-am simţit pe Zamolxe în cameră. Ramo şi Ral erau de asemenea în preajmă. Am realizat că forţa lăuntrică ce se declanşase mai devreme mă transformase într-o brută, aproape insensibilă. Am eliminat-o ca pe o haină hidoasă. Vibraţia lui Zamolxe m-a înconjurat cu o căldură de nedescris. Nu am putut rezista să nu izbucnesc în plâns. Nu puteam, în starea în care eram, să fac o ieşire în astral. Totuşi, cumva Zamolxe mi-a dat o stare de calm deosebit. Imediat am simţit că lucrurile au evoluat diferit în Atlantida. Am realizat cumva că situaţia nu a fost chiar aşa de gravă precum mi s-a părut prima dată. Am căutat să fac o conectare vibraţională cu Zamolxe, dar nu era cu putinţă. Eram prea tulburat de ceea ce experimentasem. În foarte scurt timp, m-a cuprins o toropeală de nedescris. Cred că nu a durat mai mult de un minut şi am adormit.

A doua zi am hotărât că este cazul să-mi iau câteva zile de concediu. Cu toate că aş fi făcut faţă situaţiei de la serviciu, am simţit nevoia de a fi singur câteva zile. Starea mea se ameliorase destul de mult. Am simţit din nou acea forţă lăuntrică, ce se declanşase cu puţin timp înaintea amintirilor. Părea că este ca o oază de linişte pentru mine. Simţeam nevoia de-a mă lăsa cuprins de această stare. Şi bine am făcut, căci a fost ca o eliberare, ca o spălare sufletească. Însă am mai simţit şi altceva… ca o altă vibraţie. Era o stare care nu era specifică omului cu mentalitatea aşa-zis normală. Părea că am conştiinţa unei fiinţe ce transcende propria condiţie. Simţisem puţin infinitatea sufletului. Simţeam că orice experienţă

materială, indiferent cât de negativă poate fi, nu poate umbri realitatea şi divinitatea spiritului. Am realizat că nu conta foarte mult ceea ce făcusem, nici experienţele prin care trecusem, ci conta doar faptul că spiritul meu, al tuturora, nu poate fi umbrit de absolut nimic. Ceea ce experimentăm în trupul material sunt doar jocuri. Pur şi simplu jocuri. Un joc este şi bucuria, dar şi durerea. Ştiam şi simţeam că nu sunt osândit pentru că participasem la crearea acestor fiinţe. Însă mai erau foarte multe întrebări la care doream un răspuns.

Calmul psiho-mental s-a instalat în doar câteva ore. Mă simţeam chiar împăcat cu mine însumi. În scurt timp l-am simţit pe Zamolxe alături de mine. Am intuit imediat că vrea să mă conectez vibraţional. Spre surprinderea mea, am reuşit foarte rapid să intru în starea specifică. Nu a durat mult până am reuşit conectarea.

— Experienţa avută ieri aproape că m-a dat gata, am spus. Am simţit că am o karmă legată de Atlantida, dar nu m-aş fi gândit la aşa ceva.

— *Nu eşti tu responsabil pentru ce s-a întâmplat,* mi-a transmis Zamolxe. *Nici măcar nu faci parte dintre cei care au cea mai mare vină.*

— Zamolxe, am simţit-văzut-trăit că am participat la crearea acestor fiinţe.

— *Într-adevăr, ai participat direct la primele programe experimentale, dar ulterior ai fost înlăturat. Ai doar o foarte mică parte de vină.*

— Cum de s-a ajuns la crearea acestor fiinţe amărâte? Simt că nu neapărat pentru muncile fizice.

— *Aşa e. Nu pentru muncile fizice au fost create aceste fiinţe, dar au fost folosite şi pentru aşa ceva. Scopul primordial a fost altul, anume, de-a prelua vibraţiile negative ale oamenilor*.

— Cum este posibil aşa ceva?

— *Istoria atlantă a fost şi ea presărată cu violenţe şi suferinţe, în*

— *special datorită ego-ului şi influenţelor corpului*

mental reactiv. În urmă cu peste 90.000 de ani, civilizaţia atlantă a cunoscut un mare război. Acest conflict devastator a lăsat urme groaznice în mentalul locuitorilor. A fost un război care a pus faţă în faţă două ramuri ale civilizaţiei acelor vremuri. Voi le cunoaşteţi sub denumirea de atlanţi şi lemurieni. În realitate, sunt aceeaşi civilizaţie, diferenţierile erau date doar de mentalitate. Mai existau şi câteva mici diferenţe de ordin fizic. Acestea au fost doar justificări puerile; în realitate egoul, corpul reactiv şi anumite tendinţe mentale au fost cauzele principale ale declanşării acelui război.

— Cum pot unele fiinţe să preia vibraţiile negative? Nu se încalcă legea acţiunii şi reacţiunii? Eu nu pot să cred aşa ceva. Chiar tu spuneai că nu putem scăpa de această lege.

— Nimeni nu poate prelua karma altuia. Nu era vorba ca aceste fiinţe să fi preluat karma războiului atlantean. Acest lucru nu era cu putinţă. Războiul atlantean a fost unul groaznic. Distrugerile de ordin fizic şi psihic au fost oribile. Armele folosite în război mergeau de la cele aşa-zis clasice până la arme biomagnetice, sonice, elementale şi chiar termonucleare. Nimeni nu a învins în acest război, distrugerile erau mult prea mari.

S-a hotărât ca aşa ceva să nu se mai întâmple niciodată cât va fi acest Pământ!

Karma acumulată datorită războiului nu a putut fi preluată de nimeni şi toţi ştiau acest lucru, însă unii oameni de ştiinţă au preluat o idee care la acea vreme a fost considerată excepţională. Tu ai fost unul dintre promotorii şi dezvoltatorii acestui proiect. Ideea era să se creeze fiinţe hibride care să rezoneze vibraţional cu oamenii şi să le consume anumite vibraţii-efect. Urma să fie făcută o buclă evolutivă în regnul elemental, acest regn situându-se între regnul animal şi cel uman. S-ar fi creat o nouă specie elemental-umană, iar această specie ar fi ajutat atât civilizaţia atlantă cât şi regnul elemental.

— Cum ar fi ajutat regnul elemental? Preluând

vibraţiile-efect de care spuneai, ar fi însemnat suferinţă pentru ei şi karmă pentru oameni.

— Hibrizii ar fi preluat doar efectele, adică descărcările energetice care ar fi avut ca rezultat suferinţa psihică a oamenilor. Cauzele ar fi rămas în structurile subtile ale oamenilor, dar nu s-ar

— mai fi simţit efectele, adică suferinţa. Regnul elemental a fost de acord cu acest experiment, căci prin preluarea acestor vibraţii-efect ei ar fi realizat salturi mari în evoluţie. Acest regn este energetic şi reprezentanţii lor au considerat ideea întrupării ca fiind foarte atractivă. Atlanţii deveneau astfel direct responsabili de evoluţia lor. Prin anumite manipulări genetice, noile fiinţe ar fi simţit altfel suferinţa faţă de cum o simţiţi acum fiecare. Toată pleiada de emoţii şi sentimente negative s-ar fi simţit ca o tensiune perceptibilă mai mult senzorial, iar durerea ar fi fost destul de suportabilă. Ulterior, prin manipulări genetice succesive s-a ajuns ca aceste vibraţii-efect să fie simţite doar ca un fel de oboseală cronică.

— Mă mir că regnul elemental ar fi fost de acord cu aşa ceva. Decât o evoluţie scurtă şi plină de suferinţă, mai bine una mai lungă, dar mai fericită. Care a fost relaţia cu alte civilizaţii? Atlanţii aveau doar conducători civili sau existau şi conducători spirituali? Toată lumea a fost de acord cu acest experiment?

— Înainte de a fi aplicată ideea, s-a făcut o foarte mare mediatizare. Au fost contactate şi fiinţe extraterestre, dar şi entităţi spirituale. Atlanţii nu aveau contacte directe decât cu o civilizaţie din zona pe care voi o numiţi Pleiade. Aceştia erau o ramură a lyranilor. Ei erau singura civilizaţie superioară cu care erau în contact direct. Mai existau contacte sporadice cu alte civilizaţii, dar numai ei păstrau un contact direct cu atlanţii. Ceilalţi nu prea doreau să aibă de-a face cu ei. Atlanţii erau consideraţi de către multe civilizaţii ca fiind destul de egotici. Pleiadienii erau singurii care le impuneau un oarecare respect. După marele conflict, mutaţia suferită la nivelele subtile a fost uriaşă. Distrugerile au fost mult prea

mari. Transformarea venise practic peste noapte. S-a hotărât ca de atunci înainte, nicio hotărâre legată de noua civilizaţie să nu mai fie luată fără consultarea pleiadienilor sau a fiinţelor spirituale. Pleiadienii trăiau în armonie de sute de mii de ani, fiind deci un bun exemplu de urmat. Când au fost consultaţi, referitor la crearea hibrizilor, atât pleiadienii cât şi fiinţele spirituale nu au agreat ideea creării unui regn nou pe planetă. Exista riscul ca anumite frecvenţe vibraţionale ale noului regn să nu fie bine armonizate cu vibraţia Geei. Totuşi, unii preoţi atlanţi reuşiseră să acceseze înregistrările akashice ale unei civilizaţii din galaxie care mai făcuse acest experiment, de aceea s-a considerat că merită mers mai departe. În

— caz de reuşită, succesul ar fi fost imens.

— De ce nu au fost pleiadienii mai fermi?

— Pleiadienii nu puteau impune nimic atlanţilor, cu toate că erau urmaşii direcţi ai creatorilor fizici ai rasei umane, lyranii. Nimeni nu impune nimic între civilizaţiile avansate. Unele civilizaţii pot avea o părere, dar nimeni nu poate impune o soluţie, mai ales că era o chestiune internă. Impunerea ar fi însemnat preluarea responsabilităţii asupra civilizaţiei atlante. Astfel de cazuri sunt rare în Univers. Niciun experiment nu seamănă cu altul, darămite când vine vorba de alte civilizaţii.

Aceste informaţii m-au făcut să mă simt mult mai bine şi o mare parte din tensiunea acumulată în fundalul mentalului s-a mai eliberat. Totuşi, eram nedumerit cum era cu putinţă ca o altă fiinţă, chiar hibridă, să preia vibraţiile mele negative. Ştiu doar că anumite persoane sensibile pot prelua prin empatie suferinţa altora, dar asta nu înseamnă că îl eliberează pe celălalt de suferinţă. L-am întrebat pe Zamolxe cum a fost posibil aşa ceva.

— Care este tehnica prin care o fiinţă hibridă poate prelua vibraţia negativă a unei fiinţe umane? Nu-mi pot imagina că este cu putinţă aşa ceva.

— Prin manipularea câmpurilor psiho-mentale. Lucrurile sunt în realitate ceva mai complexe. Civilizaţia

atlantă ajunsese la un grad mult mai mare de dezvoltare mentală decât sunteţi voi în momentul actual. Câmpul vostru mental este neuniformizat, din această cauză este greu să vă găsiţi liniştea. Spre deosebire de atlanţi, voi mai aveţi şi unele handicapuri din cauza ego-ului. Ceea ce voi numiţi în momentul de faţă suferinţă psihică, era foarte uşor rezolvată de către atlanţi. Aceştia reuşiseră să descopere anumite tehnici prin care deveneau conştienţi de vibraţiile lor negative şi apoi reuşeau să le izoleze foarte bine. După ce izolau energiile negative, delimitau componentele informaţionale şi astfel reuşeau să transfere vibraţia pe un alt plan. Acest plan era specific regnului hibrid. Era ca un fel de împământare a vibraţiilor negative umane. Regnul hibrid elemental-uman prelua aceste vibraţii şi le utiliza ca şi cum ar fi fost o energie psihică.

— Chiar este posibil aşa ceva?

— Este posibil. Câmpul mental al noului regn elemental-uman avea patru subcâmpuri. Aceste subcâmpuri erau în legătură directă

— cu elementele, mai simplu spus, cu focul, apa, aerul şi pământul. Acestea sunt denumiri generice, căci în realitate aceste elemente constituiau benzi specifice de frecvenţă vibraţională. De exemplu, subcâmpul vibraţional specific elementului „pământ" prelua vibraţiile negative legate de formă, dualitate şi incompatibilitate; subcâmpul vibraţional specific elementului „foc" prelua vibraţiile negative care puteau fi generate în cadrul schimbărilor diverse, al transformărilor psiho-mentale, adică schimbările survenite în cadrul proceselor de evoluţie; subcâmpul specific elementului „apă" prelua vibraţiile negative care erau generate în cadrul proceselor de oscilaţie emoţională. Toate ritmurile emoţionale intră în această categorie. Subcâmpul specific elementului „aer" prelua vibraţiileefect generate de contradicţiile la nivel mental, precum şi tensiunile psiho-mentale de „fundal".

— Vrei să spui că dacă apăreau probleme şi dispute, indiferent de cât de dure erau, stările aferente lor, adică supărarea, teama, ura, gelozia şi altele asemenea, nu se

mai simţeau efectiv în corpul emoţional al atlanţilor?

— *Exact!*

— Cum Dumnezeu este posibil aşa ceva? Mie mi se pare o încălcare flagrantă a legilor universale. Ceva îmi spune că este vorba de o imensă nedreptate adusă elementalilor.

— *Şi totuşi, elementalii au fost de acord cu experimentul.*

— Dar atlanţii erau superiori elementalilor, aşa că puteau fi manipulaţi. Probabil că posibilitatea de a se întrupa era foarte atractivă pentru ei. Eu ştiu că toate regnurile au fiinţe evoluate care le coordonează evoluţia. Deci şi elementalii aveau spirite superioare care le coordonau evoluţia. Aceştia au fost cumva de acord?

— *Nu au văzut cu ochi buni experimentul. La fel şi pleiadienii. Nici alte civilizaţii nu au agreat aşa ceva.*

— Spuneai că o altă civilizaţie din galaxie a făcut acest experiment şi el a reuşit. Atlanţii au avut, se pare, un precedent.

— *Condiţiile erau foarte diferite. Atlanţii făceau parte dintr-un alt experiment. Geea avea o altă configuraţie vibraţională faţă de planeta unde s-a făcut primul test. Dacă exista o greşeală sau se întâmpla ceva, atunci lucrurile ar fi devenit grave. Ceea ce s-a şi petrecut!*

— Ce s-a întâmplat?

— *În curând vei realiza ce s-a întâmplat.*

— Totuşi, dacă stau să mă gândesc mai bine, ideea părea salvatoare pentru noi, deşi nedreaptă pentru fiinţele hibride. Genială, dar şi perversă în acelaşi timp. Cum ar fi participat atlanţii la saltul evolutiv al elementalilor?

— *Atlanţii întocmiseră programe evolutive prin care se accelera dezvoltarea mentală a hibrizilor. Ei ar fi devenit direct responsabili de bunul mers al acestor programe. Acestea cuprindeau modificări ale matricelor energo-informaţionale. Stăpânind destul de bine ingineria genetică, dar folosindu-se şi de informaţiile, receptate suspect de uşor, din structurile akashice ale galaxiei,*

atlanţii puseseră la punct o întreagă tehnologie prin care se reuşeau manipulări ale vectorilor de câmp mental. Au reuşit astfel să delimiteze un spaţiu dimensional mental în care să activeze structurile mentale ale noului regn. Aceste structuri mentale ar fi fost mediul de activitate al suporturilor informaţionale ale emoţiilor şi sentimentelor care sunt considerate negative de către oameni.

— Cum avea loc transferul vibraţional? Cumva trebuiau să fie conectaţi.

— Transferul se făcea telepatic, de cele mai multe ori. În anumite cazuri, se recurgea la tehnologia cristalelor. Fiecare atlant avea acces la astfel de tehnologii. Ele erau precum ceasurile sau telefoanele mobile din ziua de azi. Între câmpul mental colectiv al atlanţilor şi cel al hibrizilor exista o bandă vibraţională de legătură. Prin această bandă de legătură se făcea transferul vibraţional. Totuşi, această tehnologie implica un anume autocontrol mental din partea atlanţilor. Majoritatea aveau acest autocontrol.

— Dacă reuşeau autocontrolul, de ce mai aveau nevoie de hibrizi?

— Una e să fii conştient de energia negativă acumulată, chiar şi dacă ai reuşit izolarea sa, şi alta e să o elimini complet sau să o transcenzi. La început, trebuia să se realizeze numai transferul energiei negative către câmpul specific hibrizilor, dar ulterior atlanţii au dorit să transfere chiar şi substratul informaţional, adică s-ar fi dorit ca hibrizii să fie un fel de apendice al atlanţilor, ceea ce ar fi fost extrem de grav. Acest lucru însemna sclavie cruntă! Atunci a fost momentul când conducerea atlantă s-a divizat. Atunci a fost momentul când tu, alături de mulţi alţii, v-aţi opus programului. Ulterior aţi fost înlăturaţi.

— La această scindare se referea Edgar Cayce când spunea de Fii lui Belial şi Fii Legii lui Unul?

— Da, dar mai erau şi alte aspecte.

— Cum justificau ceilalţi continuarea? Nu realizau că acest lucru ar fi însemnat o karmă gravă? Liderii spirituali

atlanţi nu au avut un cuvânt de spus?

— Tocmai aceştia au fost cei din spatele scindării. Preoţii atlanţi nu erau asemenea preoţilor din ziua de azi. Mai corect ar fi termenul de ***maeştri****. Rolul lor era de a coordona evoluţia spirituală a atlanţilor. Se ocupau atât de evoluţia mentală cât şi de cea spirituală. Deşi societatea atlantă avea şi o conducere civilă, adevăraţii conducători erau marii preoţi-maeştri. Societatea atlantă era împărţită în patru mari clase. Cea mai importantă era clasa preoţilor sau a maeştrilor. A doua clasă era a oamenilor de cultură. A treia clasă era cea a învăţătorilor. Din această clasă făceau parte şi oamenii de ştiinţă. A patra clasă o reprezenta comunitatea lucrătorilor specialişti din diferitele ramuri economice.*

O parte din preoţii sau maeştrii atlanţi au considerat că dacă experimentul a reuşit atât de bine, ar fi fost benefic să se exploateze toate posibilităţile. Au descoperit că pot scoate multe alte avantaje din relaţia cu hibrizii. Într-o primă parte, au reuşit să-i folosească şi pe post de bioroboţi pentru diverse munci fizice. Apoi i-au folosit şi pentru diferite experimente prin care se realiza îmbunătăţirea fondului genetic atlant.

— Edgar Cayce spunea că în acea perioadă s-ar fi realizat separarea sexelor şi că apoi atlanţii s-au curăţat de anumite imperfecţiuni. Unii ar fi avut solzi, alţii chiar pene, branhii, etc. Ce poţi să-mi spui referitor la aceste aspecte?

— Informaţia este parţial corectă. Filtrul mental al mediumului a distorsionat percepţia informaţiei cauzale. Atlanţii nu au fost androgini. Ei sunt creaţia unor fiinţe spirituale din centrul galaxiei. Lyranii au întocmit fondul genetic şi au folosit pentru acest lucru cinci rase compatibile. Ele sunt şi în ziua de azi. De la început, au fost parte masculină şi parte feminină. Când experimentul cu hibrizii a reuşit, maeştrii atlanţi au căutat să facă un mare salt evolutiv la nivel mental. Când au analizat cauzele subtile ale declanşării marelui război din trecut, au realizat că interferaseră două curente mentale care păreau a avea un „defazaj”. Pentru fiinţele mai puţin

— evoluate spiritual, aceste „defazaje” pot determina antagonismul, conflictul. La început nu şi-au dat seama ce se întâmplă, credeau că aceste curente se formaseră datorită evoluţiei diferite a lemurienilor şi atlanţilor, dar ulterior au descoperit că acestea fac parte din alte structuri vibraţionale, care nu au nimic de-a face cu planeta. Ele interferaseră cu societatea şi au influenţat spaţiul mental uman. Acest lucru a creat stupefacţie şi confuzie între atlanţi. Informaţia a fost cunoscută doar de o parte din clasa maeştrilor. Unii dintre maeştrii au bănuit de multă vreme că civilizaţia atlantă a fost manipulată subtil pentru anumite scopuri, dar numai acum aveau confirmarea. Ulterior s-a decis că pentru a scăpa de influenţa acestor „defazaje” era necesar să se modifice structura matricei energo-informaţionale a omului. Dar acest lucru nu era deloc uşor de făcut. Atlanţii nu erau chiar atât de evoluaţi încât să manevreze aceste matrice extrem de complexe.

Pleiadienii nu au răspuns pozitiv la cererile atlanţilor, considerând aceste „îmbunătăţiri” mai mult decât periculoase. Alte civilizaţii avansate nici nu vroiau să audă de asemenea manipulări. Prin urmare, atlanţii au hotărât că este cazul să facă singuri îmbunătăţirile, iar pentru realizarea lor s-au folosit de hibrizi. Întocmiseră programele psiho-mentale de ascensiune spirituală, dar nu aveau suportul genetic. Au început astfel experimentele... Pas cu pas, au reuşit să armonizeze programele mentale şi spirituale cu noile modificări în ADN. Procesul a fost lung, greoi şi nu o dată apăreau erori, cu consecinţe grave, dureroase. Ceea ce mediumul american a vizualizat ca fiind oameni cu pene, solzi şi altele, erau de fapt imagini prelucrate de mental. Nu au fost solzi, nici pene, branhii sau ceva de acest fel. Solzii reprezentau o creştere pe banda vibraţională a elementului apă şi pământ în structura energo-informaţională a omului. Penele erau reprezentarea elementului aer etc. În cele din urmă, după o lungă perioadă de experimente, s-a reuşit crearea şi implementarea noilor modificări. Succesul a fost destul de

mare. S-a reuşit parţial izolarea de influenţele extraterestre. Se anunţa o perioadă de mari schimbări pentru civilizaţia atlantă.

— Ce poţi să-mi spui despre acest „defazaj”?

— Este destul de greu de înţeles deocamdată acest termen. Îţi pot spune că de vreo câteva zeci de milioane de ani încoace, în această

— galaxie s-au diferenţiat în cadrul fiinţelor umanoide pe bază de carbon două mari ***curente evolutive****. Aceste curente evolutive cuprind, fiecare, un spectru foarte larg de vibraţii, deci şi un foarte mare număr de civilizaţii. În momentul când aceste două curente se întâlnesc, apar diferite situaţii de incompatibilitate. Acestea pot genera conflicte în spaţiile 3D şi chiar 4D, dacă o eventuală civilizaţie poate recepta aceste curente evolutive şi nu este suficient de evoluată. Ele se prezintă ca un fel de curenţi vectoriali de informaţie multidimensională. Datorită faptului că aceste două curente includ civilizaţii evoluate din toată galaxia, niciun spaţiu nu este la adăpost de influenţa lor.*

— Este vorba de bine şi rău?

— Astfel e perceput doar de fiinţele mai puţin evoluate. În realitate nu există aşa ceva. Nimeni nu este bun sau rău, niciun curent evolutiv nu poate avea o astfel de etichetă. Ambele curente evolutive au civilizaţii înfloritoare greu de imaginat de către voi.

— Prin unele medii ezoterice circulă informaţia că rasele de nepământeni ar reprezenta pericolul pentru umanoizi.

— Este de înleles această reacţie. Ea vine pe fondul uni mentalităţi duale. Civilizaţii nepământene sunt în ambele curente evolutive. Unii dintre ei sunt mai agresivi şi mai involuaţi, la fel ca şi unii umanoizi. Cei drept, unii nepământeni sunt foarte dezvoltaţi din punct de vedere mental, având printre cele mai puternice şi mai performante tehnologii.

— Foarte mulţi ezoterişti sunt convinşi de pericolul

nepământenilor. De ce este această părere proastă despre ei?

— *Rădăcina acestei repulsii pleacă de la un eveniment ce a avut loc în urmă cu peste cinci milioane de ani. Atunci a avut loc un conflict de proporţii între cele două mari curente în această zonă din galaxie. Unul dintre curente era reprezentat de lyrani şi celălalt de o rasă de nepământeni foarte evoluată.*

— Am auzit că o rasă evoluată de *nepământeni* a ajuns în această galaxie dintr-un alt univers şi apoi au început să cucerească şi să colonizeze cât au putut.

— *Acei nepământeni nu au avut o astfel de intenţie. Nici nu veniseră din alt „univers”. Această galaxie are patru braţe-spirale, iar ei veneau de pe braţul galactic alăturat. De regulă, este foarte greu de realizat „saltul” între braţe, căci necesită tehnologii foarte*

— *avansate şi manevrarea unor energii uriaşe, dar aceşti nepământeni au fost nevoiţi să facă acest salt datorită unui cataclism petrecut într-o zonă întinsă a braţului lor galactic.*

— Presupun că au dat „nas în nas” cu lyranii.

— *Nu asta ar fi fost problema. Nepământenii respectivi aveau alte structuri senzoriale şi psiho-mentale. Exista şi o mare diferenţă în ceea ce priveşte spectrul de percepţie. De fapt, aici a fost cauza principală a declanşării conflictului. Practic, nu s-au perceput decât atunci când a fost foarte târziu. Fără să realizeze, nepământenii din celălalt braţ galactic au produs daune structurii subtile a sistemului din zona Lyra.*

— Citisem despre acest lucru. Lyranii ar fi fost alungaţi de către acei *nepământeni*, iar ulterior s-au împrăştiat în multe alte zone, printre care şi Pleiade.

— *Lucrurile nu stau chiar aşa. Nepământenii doreau doar o nouă casă, nicidecum nu aveau intenţii agresive. În momentul când au ales un sistem din apropierea constelaţiei Lyra, au şi început lucrările la ceea ce voi numiţi terraformare. Au fost selectate ulterior şi alte*

câteva sisteme solare nelocuite. Se foloseau tehnologii vibraţionale extrem de puternice. Nepământenii nu aveau habar că tehnologiile lor sunt dăunătoare corpurilor subtile ale lyranilor. Aceştia monitorizau atent şi discret fiecare mişcare a noilor veniţi, şi au catalogat aceste acţiuni ca o agresiune. A fost momentul când s-a dorit iniţierea contactului direct. Lyranii nu bănuiau că spectrul de percepţie al acestor nepământeni este atât de diferit de al lor, din această cauză nici nu au iniţiat un protocol special de contact. Anumite tehnologii nepământene interferau cu sistemele lyrane la modul dramatic. Întâmplarea a făcut ca în momentul realizării contactului, câteva sisteme energetice ale navelor nepământenilor să distrugă reţelele energetice ale corpurilor lyranilor. Atunci au crezut că sunt atacaţi de nepământeni şi drept urmare au contraatacat în forţă. Devastator! În foarte scurt timp flotila nepământeană a fost aproape anihilată. Când şi-au dat seama ce au făcut, a fost prea târziu. Flota distrusă de lyrani nu reprezenta decât o mică parte din uriaşa flotilă care a făcut saltul din celălalt braţ. Majoritatea navelor principale ale nepământenilor erau îngrădite de un spaţiu interdimensional, dar datorită faptului că spectrele de percepţie erau foarte diferite, lyranii nu au sesizat acest lucru. Atacul asupra

— nepământenilor a declanşat o reacţie foarte puternică în spaţiile subtile. Atacul a fost ca lansarea unui bumerang. „Bumerangul" urma în cele din urmă să se întoarcă. Karma era destul de grea. Practic, când avea loc întoarcerea „bumerangului" karmic, sistemul lyran ar fi fost foarte grav perturbat din punct de vedere vibraţional. O soluţie pentru „arderea" karmei o reprezenta părăsirea sistemului. S-a ales această variantă.

— De ce au atacat lyranii atât de repede? N-au reuşit să sesizeze diferenţele vibraţionale dintre ei? Spuneai că atlanţii au reuşit în cele din urmă să perceapă curentele subtile generate de cele două sisteme evolutive.

— Diferenţele dintre curentele evolutive sunt destul de subtile. Ele pot fi percepute numai când se realizează

salturi de conştiinţă. Atlanţii au suferit un salt de conştiinţă ca urmare a şocului ultimului război. Pe de altă parte lyranii nu aveau spectrul vizibil decât puţin mai mare decât îl aveţi voi acum, însă acei nepământeni aveau un spectru vizibil mult mai larg, fiind astfel avantajaţi. Lyranii operau doar teoretic şi tehnologic cu alte spectre vibraţionale, dar nu puteau trece dincolo de propriul spectru, din punct de vedere vibraţional.

Totuşi, nepământenii nu au fost chiar corecţi. Ei reuşiseră să decodifice o parte din structurile mentale ale lyranilor şi bănuiau care ar fi fost reacţia lor. Ulterior s-a descoperit faptul că flota distrusă de lyrani era reprezentată de modele tip cargo şi puţin performante. Lyranii şi-au dat seama mai târziu că a fost vorba de o „momeală". Cu toate acestea nu se justifica amploarea atacului lyran.

— De ce şi-au ascuns nepământenii flotila principală? Putea fi distrusă de lyrani?

— Nepământenii făcuseră saltul din celălalt braţ galactic cu şase nave planetoid. Este vorba de nave de dimensiuni uriaşe, apropiate de cea a Lunii. Nu puteau risca anihilarea lor. Da, lyranii puteau distruge acele nave planetoid.

— Deci până la urmă au învins nepământenii?

— Nu se pune astfel problema. Tu poţi prelua doar puţine informaţii referitor la acel conflict. Lucrurile au fost mult prea complexe pentru a se considera că a fost vorba de conflict. A fost vorba mai mult de confuzii legate de anumite defazaje de percepţie. Faptul că mulţi

— dintre voi simţiţi o oarecare repulsie faţă de aceste rase se datorează faptului că deţineţi şi elemente de ADN nepământean.

— Cum aşa?

— Îţi voi explica peste o scurtă perioadă de timp de ce s-a ajuns să aveţi elemente de ADN nepământean. Va trebui să faci o regresie specială pentru a înţelege şi a putea recepţiona informaţiile pe care ţi le voi transmite.

— Spuneai că acum vreo cinci milioane de ani s-a întâmplat să apară acest conflict sau „defazaj” de percepţie. Aceştia au început să-şi amenajeze noi planete, însă tehnologiile lor făceau rău corpurilor subtile ale lyranilor. Ca urmare a situaţiei, lyranii i-au atacat. Atacul a fost o greşeală, căci nu a fost vorba de o agresiune. Apoi au fost nevoiţi să-şi părăsească sistemul nativ. O parte dintre ei s-au stabilit în Pleiade. Întrebarea mea este: care era situaţia planetei noastre în acele momente?

— Exista o altă civilizaţie atunci. De fapt era vorba de o colonie a locuitorilor planetei pe care voi o numiţi Venus. Voi nu aveţi legături cu ei din punct de vedere genetic. Când şi-au încheiat ciclurile de întrupări planetare, au ales să evolueze într-o altă dimensiune vibraţională. Locul lor a fost luat de o rasă de nepământeni. Alta decât cei care au pătruns din celălalt braţ-spirală galactică. Nici aceştia nu au stat prea mult aici, căci energetica planetei nu rezona foarte bine cu structurile lor energo-informaţionale.

— Spuneai acum câteva luni că ai luat o formă mai condensată în urmă cu cinci milioane de ani. Are legătură cu acel conflict?

— Bineînţeles că are. A fost o situaţie excepţională. Se întâlniseră cele două mari curente evolutive, iar reprezentanţii lor, lyranii şi acei nepământeni, au determinat un conflict în 3D. Exista riscul extinderii situaţiei şi în 4D. În această zonă galactică erau multe seminţe civilizaţionale. Exista riscul ca situaţia să degenereze. Multe legi universale s-au „încovoiat”. S-a hotărât intervenţia din Înalt. Multe unităţi de conştiinţă s-au desprins şi s-au întrupat pentru a ajuta la remedierea situaţiei.

— Înaltul este ceea ce noi numim Dumnezeu?

— Da, este Divinitatea! Ar trebui să nu mai batjocoriţi Divinitatea prin forme sau alte caracteristici specifice oamenilor. Nici măcar prin nume. Prima „uşă” care trebuie deschisă, atunci când apelaţi la Divinitate,

*este **tăcerea**... Cine învaţă lecţia tăcerii este mai*
— aproape de a simţi divinul.

S-a întâmplat ca în acele momente să încerc tăcerea... Să simt doar existenţa; fiinţa care sunt... acea fiinţă... dincolo de fiinţa pe care o ştiu, cea din carne. Nu ştiu când m-am desprins de Zamolxe. La un moment dat m-am trezit din comunicare ca şi cum m-aş fi trezit dintr-un somn de mii şi mii de ani. Simţeam ceva în sufletul meu... ca o atingere magică. Cred că primisem ceva în dar, o energie... o altfel de energie. Poate că nici nu are rost să spun despre ea. O simt mai bine când privesc cerul înstelat şi caut să ajung cu sufletul dincolo de tot Universul. Doar atunci o simt aproape palpabil...

A FOST ODATĂ... ATLANTIDA

Prima vizită

Primisem semnalul. Ramo şi Ral se aflau în preajmă, vibraţia lor îmi este mai mult decât familiară. Trecuseră deja două zile de la ultima conexiune vibraţională cu Zamolxe. Eram foarte liniştit şi echilibrat. Eram de asemenea împăcat cu implicarea mea în experimentele cu hibrizii. Chiar dacă rolul meu a fost major doar într-o primă fază a proiectului, am partea mea de vină şi îmi voi duce karma. O parte din ea am „ars-o" în alte întrupări. Cealaltă va fi şi ea în cele din urmă plătită. Nu prea contează, atâta vreme cât jocul vieţii durează la infinit...

Am încercat conexiunea vibraţională cu Ramo, însă nu acest lucru îl vroiau cei doi, ci ieşirea în spaţiul astral. Am început pregătirea. Nu mai intrasem de câteva săptămâni în piramida aurie. Aveam o senzaţie stranie, o emoţie fină îmi străbătea corpul emoţional. Asta însemna că urma ceva special. Corpurile subtile percep anumite vibraţii care scapă conştientului, dar se pot simţi stările, emoţiile deosebite.

Am pătruns în piramidă. Ramo îmi spuse că ar fi bine să fac o curăţire generală a corpurilor subtile şi chiar o mică intervenţie la nivelul corpului mental.

— *Descărcările energetice din ultima vreme ţi-au afectat destul de mult corpurile subtile,* îmi spuse Ramo.

— Mi-am revenit la fel de repede, i-am răspuns. La ultima conexiune cu Zamolxe am primit în dar o energie deosebită. Energia pe care o percepusem ca urmare a „tăcerii” acţionează asupra mea extraordinar de plăcut, dar are şi o anume profunzime. Sper să nu dispară.

— *Nu a fost vorba de un dar gratuit. Zamolxe a reuşit să-ţi elibereze o zonă a psiho-mentalului şi să-ţi facă o conexiune cu energia spaţiului spiritual. Dar numai pentru că tu ai reuşit să realizezi puţin „tăcerea”. Şi nu, nu va dispărea această energie. Să nu-ţi faci probleme în legătură cu asta.*

— Mi s-a părut că vine şi pleacă. Pe moment am bănuit că e vorba de interferenţa cu câmpul lui Zamolxe.

— *La început o vei percepe în anumite perioade. De tine depinde dacă vrei să fie o prezenţă constantă. Mai există şi anumite interferenţe cu psiho-mentalul tău. Înainte chiar ai gândit că este posibil să ai unele probleme cu activitatea psiho-mentală datorită fluctuaţiilor energetice din ultimele săptămâni. Acest lucru generează oscilaţii subtile şi cauzează interferenţe energetice.*

— Era normal să am în vedere şi acest aspect. De prea multe ori am avut parte de schimbări aproape bruşte la nivel psiho-mental. Acest lucru reprezintă o problemă pentru o persoană oarecare. Nu mă pot rupe de Pământ. Am un obicei în a-mi trece periodic în revistă situaţia la nivel general. Am observat că aceste fluctuaţii de energii plăcute şi neplăcute pot reprezenta semnale periculoase…

— *Ţi s-a spus că eşti protejat de orice fel de vătămare.*

— Corect. Dar eu trăiesc aici. Pe Pământ, realitatea este 100% cunoscută şi nu pot să nu ţin cont de acest lucru. De multe ori, astralul mi-a jucat feste. Am observat

că spaţiul astral este foarte volatil şi depinde de mulţi factori. Am mai observat că aceşti factori sunt variabili.

— *Trebuie să înţelegi realitatea. Universul nu este doar fizic. Este TOTUL. Cuprinde şi spaţiile subtile.*

— Nu voi nega niciodată realitatea spaţiilor subtile. Cele mai sublime stări le-am avut când am reuşit să accesez aceste spaţii. De exemplu, această „atingere magică" avută la ultima conexiune cu Zamolxe.

— *Este o normalitate a spaţiilor înalt vibraţionale.*

— Chiar este posibil să mă simt astfel tot timpul? Pare ceva de vis.

— *Este starea naturală a lucrurilor. De fapt, ai realizat o conexiune la energiile 5D. Asta înseamnă că pătrunzi din ce în ce mai mult în 4D cu corpul mental.*

A urmat curăţarea corpurilor subtile. Simţeam efectiv ca şi cum sar fi deschis anumite robinete şi s-ar fi eliberat energiile uzate. Am rămas şi eu foarte surprins de acest lucru. Deşi calmul şi liniştea psiho-mentală se reinstalaseră în mine de câteva zile, nu realizasem că am corpurile subtile încărcate de energii uzate. După ce s-a terminat curăţarea, energizarea şi calibrarea circuitelor subtile, mă simţeam extraordinar de bine, ca un nou născut.

— *Vom face o nouă incursiune în Atlantida,* a intervenit Ral.

— Sunt pregătit, am spus.

Vei pătrunde în acelaşi mod ca data trecută. Ca şi cum ai „ateriza" de undeva de sus. Vei intra în instalaţia atlantă. Acolo va trebui să ştii ce ai de făcut…

— Cum adică?

— *Pur şi simplu… Holograma ar trebui să se „desfacă" şi astfel vei avea acces la anumite informaţii.*

Ral a spus-o atât de clar şi de răspicat încât nu mi-a mai lăsat loc de alte întrebări.

— *Vei transmite telepatic ceea ce percepi.*

— Este interesant că voi nu vedeţi…

— Călătoria pe care o faci este pe firul karmic. Noi nu avem acces la acest fir atât timp cât persoana este întrupată. Este o chestiune ce ţine de intimitate. Ţi s-a mai spus că noi percepem doar energiile aferente, dar mai departe este foarte greu de „văzut”.

Eram destul de curios referitor la ceea ce se poate întâmpla la „deschiderea” holoramei. Ral mi-a spus că holograma informaţională din corpul meu spiritual se va alinia cu holograma din instalaţia atlantă şi astfel se vor debloca anumite circuite subtile.

Nu de puţine ori am avut parte de „surprize” în astral. De cele mai multe ori, ele au rolul de a activa anumite circuite energetice subtile atunci când mentalul nu poate face acest lucru. Având în vedere faptul că astralul este foarte uşor influenţat de către mental, aceste „surprize” sunt necesare pentru a nu „modela” realitatea astrală. Ramo mi-a spus cândva că dacă aş fi ştiut dinainte de anumite dinamici ale spaţiului astral, mentalul putea interveni schimbând anumiţi parametri. Este vorba doar de un mecanism subtil de apărare, având în vedere că surprizele nu sunt deloc agreate. Nu numai organismului fizic îi displac surprizele, se pare că nici corpurilor subtile.

Am pătruns în cele din urmă în spaţiul atlant. Nici atunci nu am perceput momentul când am făcut joncţiunea. Am remarcat imensa construcţie în formă de L, iar alături, pe dreapta, instalaţia cu cele cinci sfere aşezate în cerc. Doar partea superioară a sferelor era vizibilă. Când m-am apropiat de instalaţie, nu am remarcat numai sfera de lumină diafană, ce cuprindea celelalte cinci sfere, ci mai multe forme geometrice păreau că se intersectează atât cu sferele, cât şi între ele. Formele erau de fapt mai multe piramide triunghiulare neregulate ce se intersectau în spaţiul cuprins de sfere. Am observat că dispunerea lor nu era armonică, ci aparent haotică. I-am comunicat lui Ral ce vedeam.

— Aceste piramide neregulate nu erau înainte. Percep şi anumite nuanţe mai fine de culoare în interiorul lor…

Am încercat să spun mai multe despre aranjament, dar Ral mi-a transmis că ele fac parte din dispozitiv.

— *Nu este important ceea ce vezi în instalaţie. Pătrunde în mijlocul sferei.*

În momentul când am pătruns acolo, am observat că respectivele piramide neregulate începeau să-şi modifice atât volumul cât şi forma feţelor. Am remarcat şi halourile de lumină din jurul meu. Acum percepeam mai multe halouri de lumină. Erau cumva stratificate. Am perceput un sunet ascuţit. Apoi dintr-o dată mă văd „aruncat" afară… Nu ştiu ce s-a întâmplat. Îi comunic lui Ral despre acest lucru.

— *Este perfect. Ridică-te şi scrutează orizontul. Porneşte în direcţia pe care o intuieşti.*

Am simţit nevoia să mă deplasez înainte. Simţeam că aşa trebuie. În timp ce mă deplasam, admiram peisajul… Nu părea cu mult diferit faţă de atmosfera timpului nostru. Era un peisaj… să-i zic clasic. Vedeam dealuri, copaci, iarbă, tufişuri. Unii copaci aveau flori, alţii îmi păreau nefamiliari, dar păstrând totuşi o anumită armonie cu restul peisajului. La un moment dat am observat o întindere de apă. Am intuit că este oceanul. Ma cuprins o senzaţie aparte, oarecum neutră, nici plăcută, nici neplăcută, formată parcă dintr-un amestec de curiozitate şi fascinaţie.

M-am simţit atras de o clădire foarte interesantă, care se zărea undeva în apropierea coastei. Clădirea era formată din mai multe construcţii cilindrice, de diferite înălţimi şi grosimi. La anumite distanţe, pe verticală, erau şi forme ovale, dar nu erau dispuse în vreo simetrie anume. Nu toţi cilindrii erau verticali, cam jumătate erau înclinaţi la diferite unghiuri faţă de verticală şi păreau că se intersectează cu altele. Toate erau de culoare albă. Un alb ca laptele.

Apoi m-a cuprins o senzaţie puternică de… bucurie. O bucurie aparte. În acel moment mi-a venit în minte o amintire de pe vremea când eram la şcoală în clasele

primare. Parcă era bucuria simţită de mine în ultima zi de şcoală, când mă gândeam la zilele minunate petrecute în vacanţă; fără să fiu trezit dimineaţa devreme, fără teme de casă, fără note. Mă gândeam cu plăcere la litoralul pe care-l vizitam alături de părinţi, la prietenii pe care-i întâlneam la ţară la bunici, şi multe altele. Cred că aproape fiecare elev are această bucurie în ultima zi de şcoală. I-am spus lui Ral ce-am văzut, dar şi faptul că mă încearcă senzaţii stranii.

— *Ai pătruns într-o şcoală primară atlantă. Este foarte posibil să apară multe interferenţe cu amintiri din viaţa actuală. Se fac anumite ajustări ale hologramei. Intră înăuntru. Ce vezi?*

Imediat m-am şi văzut înăuntru. Era fascinant ce vedeam. Dacă la exterior, clădirea era formată numai din cilindri şi forme curbe, la interior vedeam doar forme drepte. Atât holurile cât şi camerele sau clasele aveau forme drepte, însă neregulate. Podeaua era dreaptă, dar tavanul era format din mai multe suprafeţe aşezate fiecare sub un anumit unghi faţă de orizontală. Lumina venea din pereţii laterali, nu din tavan cum sunt luminate sălile la noi. Erau ca un fel de neoane şi erau aşezate asimetric pe pereţii laterali. Formau corp comun cu pereţii, însă doar aceste forme luminau. Predominau culorile albă, argintie şi albastru foarte deschis.

— *Încearcă să pătrunzi într-una din clase,* a intervenit Ral*. Nu încerca să vizitezi mai multe. Arhitectura specială a interiorului îţi poate activa stratul al doilea din mental şi nu vei reuşi să o controlezi. Rişti să ieşi din regresie.*

— E atât de diferit de ceea ce ştiu eu că reprezintă şcoala. Nici în arhitectura futuristă n-am văzut aşa ceva! Păcat că stau atât de prost cu desenul!

— *Atât interiorul cât şi exteriorul sunt special proiectate pentru a*

— *stabiliza anumite activităţi mentale mai profunde. Acum te afli într-o şcoală care la voi este echivalentă cu*

şcoala primară şi gimnaziul. În acest tip de şcoală se studia până la vârsta de 12 ani.

La sfatul lui Ral, am pătruns într-una din… hai să le numesc clase. Erau doar 10 obiecte ce păreau a fi bănci (sau pupitre). Acestea aveau culoarea argintie şi erau dispuse în semicerc, sau mai corect spus, în sfert de cerc. Clasa era în formă de trapez. Am observat în zona tavanului, în partea ascuţită a clasei-trapez, o cupolă din ceva ce părea a fi cristal. I-am spus lui Ral ceea ce văd.

— Este un proiector de imagine, asemenea proiectoarelor voastre din şcoli, doar că este vorba de o altă tehnologie. Prin aceste dispozitive se puteau proiecta imagini tridimensionale. Ele erau interactive. Fiecare elev se putea conecta la acest proiector, iar anumite imagini generate de dispozitiv puteau fi modificate de către mentalul fiecăruia.

— Superbă clădire Ral. Ce diferenţă faţă de şcolile tipice pe care le avem noi!

— Aşează-te într-o bancă. Stai liniştit şi priveşte dedesubtul cupolei.

Nu s-a întâmplat nimic în dedesubtul cupolei sau nu a mai apucat să se întâmple deoarece în acelaşi moment am avut câteva mici străfulgerări de imagini şi vibraţii. Eram acolo… pur şi simplu mă văzusem… elev acolo, în Atlantida. În câteva fracţiuni de secundă sau întâmplat atât de multe! Feţe familiare de copii, o bucurie aparte a faptului că mă aflu la şcoală, stările de afecţiune sau chiar de iubire ce le simţeam pentru învăţători, experienţele diferite din şcoală… Toate aceste amintiri mi-au declanşat iarăşi dorul de Atlantida. Un dor cumplit!

— Ral, este posibil să nu mai vizităm aceste locuri? Ele sunt fascinante dar declanşează în mine sentimente pe care nu prea le pot suporta. Mă doare dorul după acele vremuri. Este groaznic să ştiu că toate acestea s-au dus.

— Forma acelor vremuri s-a dus, nu şi vibraţia. Veţi reface Atlantida! O veţi reface mai măreaţă decât a fost odată! Ştiu că te dor cumplit imaginile, dar trebuie să faci

acest lucru. Doar astfel poţi percepe informaţiile pe care ţi le voi transmite în continuare. Adu-ţi aminte că ai fost de acord cu acest lucru. Nu sunteţi mulţi care aveţi acces la astfel de informaţii.

— În foarte scurt timp, am simţit o toropeală accentuată. Parcă eram ameţit. Aveam impresia că sunt aspirat cumva de tavanul clasei. Ral a intervenit:

— Arhitectura specială, străfulgerările dar şi dorul de Atlantida ţiau creat mici probleme de percepţie. Este foarte greu să te menţinem în regresie când ai stări de tensiune sau de melancolie. Vei ieşi imediat din regresie.

Cred că Ral m-a ajutat să ies din regresie deoarece eram prea obosit pentru a face eu revenirea. Parcă eram într-o stare de visare. În piramidă, această senzaţie dispăruse. Atunci am remarcat că de fapt era tare interesant ceea ce făceam. Ieşirea în astral însemna pătrunderea într-un alt spaţiu, iar regresia însemna o altă pătrundere, într-un alt spaţiu dimensional.

— Vei reveni mâine în piramidă.

— Îmi pare rău că nu am putut sta mai mult. Senzaţia de toropeală devenise foarte puternică.

— Nici nu era nevoie să stai mai mult. Ceea ce trebuia să se întâmple s-a întâmplat. Ai făcut o legătura cu o matrice specială. Acum se stabilizează şi creează legături cu mentalul. Astfel îţi pot transmite mai multe despre Atlantida. Până mâine se va stabiliza.

— Abia aştept să ne revedem.

Revenit la starea normală, am remarcat că nu simţeam niciun fel de oboseală. Ba dimpotrivă, mă simţeam de parcă dormisem câteva ore. Eram echilibrat, odihnit şi chiar aveam o vitalitate crescută. N- am încercat să caut alte răspunsuri. În continuare mi-am văzut de altele…

A doua zi am revenit la… şcoala atlantă. Ral mi-a sugerat să pătrund într-o altă sală. Aceasta era cu adevărat interesantă. Nu am observat niciun fel de bănci sau cupolă de cristal. Mi se părea că este un cub perfect.

Albul era fantastic. Nu credeam că albul poate avea nuanţe. Pereţii parcă erau formaţi din spumă de alb. Chiar aveam impresia că pot pătrunde prin ei. Privirea spre acel… alb îmi dădea o foarte plăcută stare de calm şi echilibru.

— *Stai liniştit,* îmi spuse Ral. *Doar stai câteva minute astfel. Nu te gândi la nimic. Fii doar tu cu tine însuţi.*

Sincer să fiu, nici nu doream să fac altceva, decât să stau liniştit în acea încăpere. Nu mă interesa cauza acelui calm deosebit. Importantă era starea. La un moment dat, am remarcat că nu mai percepeam forma cubică a camerei. Eram doar eu şi acea spumă de alb… Parcă pătrunsese şi în mintea mea. Simţeam că plutesc efectiv. Era minunat! Credeam că pot face orice. Chiar puteam zbura! Nici forma mea astrală nu o mai percepeam. Nu am intrat deloc la îndoieli. Starea pe care o simţeam era deosebit de plăcută. Doar asta conta!

— Aşa să tot faci regresii Ral, i-am transmis. Albul acesta… pare un fel de esenţă de alb. Ca o spumă de alb pur. Aici intrau elevii care luau note bune?

— *În şcolile atlante nu se dădeau note. Nu în perioada în care funcţiona acest tip de şcoală. Camera specială în care te afli servea pentru a se descoperi tendinţele mentale subtile ale elevului. În aceste camere se făceau joncţiunile cu vectorii energo-informaţionali formaţi în vieţile trecute. Este o cameră extrem de complexă. Dincolo de acei pereţi se aflau toţi maeştrii-învăţători. De multe ori asistau şi câţiva preoţi-maeştri.*

— Este asemănătoare instalaţiei cu cinci sfere de la intrarea în spaţiul atlant?

— *Este chiar mai complexă. Instalaţia de la intrarea în spaţiul atlant era mai mult un „cititor” de corpuri subtile. Instalaţia din şcoală era şi „cititor” şi „analizor”. Analizorul avea rol de diagnostic în funcţie de diferite aspecte procesuale. Se puteau analiza, funcţie de anumite aspecte, eventualele evoluţii ale corpurilor subtile.*

— Ca un fel de aparat cu rezonanţă magnetică folosit

în spitalele noastre?

— Ceva de genul acesta, doar că mult mai complex. Spectrele de frecvenţă electromagnetică pe care le folosesc aparatele voastre nu pot percepe câmpurile energetice subtile. Pot detecta doar anumite anomalii în zona lor de efect, adică numai în energetica grosieră a corpului fizic. Pentru a depăşi bariera fizică de diagnostic, trebuie să folosiţi câmpuri mai subtile. Acestea pot fi generate de anumite configuraţii ale cristalelor. Cândva veţi ajunge şi voi la acest fel de tehnologii. Pentru a putea programa un cristal, care ulterior să genereze şi să capteze câmpuri subtile, aveţi nevoie de un foarte bun autocontrol.

— Ţin minte că Zamolxe mi-a spus ceva de genul acesta.

— Ele nu se pot programa asemănător microcircuitelor electronice din ziua de azi, ci folosind propriile câmpuri mentale ale

— programatorilor. Cine nu are acest autocontrol, nu poate nici programa, nici „citi" un astfel de cristal.

— Atlanţii nu foloseau tehnologiile care le folosim noi?

— Le foloseau, dar într-o mai mică măsură. Electronica era folosită mai mult în instalaţiile energetice care foloseau câmpuri magnetice de mare putere şi în controlarea proceselor mecanice automate. Cele mai folosite tehnologii erau cele care foloseau proprietăţile cristalului. A fost o vreme când foloseau şi ei tehnologiile pe care le folosiţi voi acum, dar le-au depăşit. Au atins şi ei pragul maxim de progres în aceste tehnologii. Acum sunteţi şi voi foarte aproape de a le depăşi.

— Auzisem de câteva firme care experimentează puterea mentală. O firmă chiar a conceput o cască specială prin care putea mări volumul sonor la un dispozitiv audio folosind doar puterea gândului.

— De mult timp se fac astfel de experimente. Ceea ce ai văzut reprezintă doar un mic început, însă tehnica a fost

greşit aleasă. Câmpurile folosite sunt mult prea grosiere. Curând, unii dintre voi veţi ajunge să redescoperiţi cum se programează cristalele.

— În această şcoală elevii învăţau să programeze cristale?

— *Nu. În următorul ciclu învăţau acest lucru.*

— Spuneai că nu primeau note. Care era modalitatea de-a diferenţia elevii buni?

— *Îţi înţeleg întrebarea. Ea vine pe fondul unei mentalităţi dualiste. Nu există elevi buni şi elevi răi. Maeştrii atlanţi ştiau acest lucru foarte bine, de aceea se evitau conjuncturile care puneau elevii în faţa unor astfel de situaţii.*

— Care era atunci motivaţia lor?

— *Pentru a înţelege acest lucru trebuie mers înapoi, cu mai mulţi ani în urmă.*

— Chiar din primii ani?

— *Da. Încă de la naştere, copiii erau atent supravegheaţi de către educatori foarte bine pregătiţi. Ei aveau calitatea de maestru. Majoritatea atlanţilor îşi duceau copiii la aceste centre speciale. Ele erau asemănătoare grădiniţelor din zilele de acum. Educatorii atlanţi, spre deosebire de cei de acum, ştiau că fiecare copil vine la naştere cu o anumită zestre spirituală. Rolul lor era de-a descoperi structura şi* dinamica *acesteia.*

— Au apărut şi în vremurile noastre grădiniţe speciale, unde sunt

— atent observate preocupările şi tendinţele copiilor. Foarte mulţi dintre aceşti educatori speciali sunt licenţiaţi în psihologie. Ei pot face observaţii cu privire la anumite tendinţe şi talente înnăscute, dar se pot face şi observaţii în ceea ce priveşte comportamentul şi tendinţele de socializare.

— *Într-adevăr, sunt semne bune din acest punct de vedere. Dar sunt foarte puţine şi destul de scumpe. Este un început. În vremea Atlantidei, toate centrele de copii erau sub autoritatea preoţilormaeştri. Aceştia erau*

autoritatea cea mai înaltă. Educatorii erau foarte des verificaţi şi erau puşi la curent cu anumite schimbări din energetica subtilă a zonei geografice. Centrele pentru copii nu erau construite în orice locaţie. Se ţinea cont de reţeaua energetică zonală, de locaţia centrului, de arhitectura ei interioară, precum şi de alte aspecte. Copiii erau atent selectaţi încă de la naştere. Anumite dispozitive puteau depista primele structuri energo-informaţionale, iar în funcţie de alte caracteristici, copiii erau apoi selectaţi pentru diferite „grădiniţe”.

— Ce alte caracteristici?

— *Caracteristicile genetice ale părinţilor erau foarte importante, dar mai importantă era pregătirea concepţiei.*

— Cum se pregătea concepţia? Era artificială?

— *Concepţia era naturală însă exista o anume pregătire din punct de vedere fizic, energetic şi mai ales spiritual. Acest lucru era necesar pentru a fi sigur de întruparea unui spirit superior. În acele vremuri Geea era locuită de foarte multe entităţi însă nu toate erau evoluate asemeni atlanţilor şi lemurienilor. Arhipelagul atlant şi lemurian aveau, amândouă, câte o grilă energetică specială, care, din punct de vedere subtil, determinau o evoluţie accelerată a locuitorilor. În celelalte zone ale planetei existau populaţii mult mai slab dezvoltate din punct de vedere mental şi spiritual. Din această cauză atlanţii doreau să evite întruparea entităţilor mai puţin evoluate. În acest sens, viitorii părinţi pregăteau de cel puţin doi ani concepţia. Se purificau fizic, energetic, mental dar se pregăteau mai ales din punct de vedere spiritual. Rezonanţa astfel creată permitea numai întruparea unui spirit evoluat.*

— Este valabil şi în zilele noastre?

— *Bineînţeles.*

— Despre pregătirea din punct de vedere fizic, se ştiu multe şi

— acum: alimentaţie corectă, sedentarismul şi viciile eliminate, evitarea efortului exagerat şi altele asemenea;

despre pregătirea emoţională şi mentală de asemenea, adică armonie din partea ambilor părinţi, evitarea conflictelor etc. Dar cum se poate face pregătirea spirituală acum?

— Pentru început este nevoie de o viziune comună, de o dezvoltare psiho-mentală armonioasă a ambilor părinţi. Toate acestea se pregătesc de mulţi ani. Unii atlanţi se pregăteau chiar de vieţi. Era obligatoriu ca ei să fi realizat eliberarea de structurile psihomentale reactive, să detroneze ego-ul, chiar şi cel subtil. Părinţii trebuie să ştie bine ce vor de la ei şi de la viitorul copil, care va fi relaţia dintre ei, cum vor susţine viitorul copil şi cât de largă este viziunea lor cu privire la viitor. Toate acestea constituie elemente de câmp subtil. Părinţii nu oferă doar fondul genetic, ci şi o structură energetică prin care copilul se va dezvolta în primii ani. Toate acestea pot fi decodificate din câmpurile subtile ale părinţilor. Entitatea superioară analiza aceste elemente de câmp şi putea decide dacă-i va alege sau nu. Dacă nu erau aleşi, atunci s-ar fi întrupat un spirit care a mai avut legături cu ei ori un spirit evoluat al societăţii respective. Oricum ar fi, pregătirea concepţiei ajută enorm de mult orice entitate care se va întrupa.

— Ai spus că atlanţii se puteau pregăti chiar cu câteva vieţi înainte.

De ce?

— În cazul în care s-ar fi dorit întruparea unor entităţi foarte evoluate. Pleiadienii au comunicat atlanţilor că este posibil să ofere entităţi spre întrupare, pentru a ajuta societatea să se refacă după marele război. Aceştia erau foarte doriţi deoarece deveneau adevărate genii ale vremii. Totuşi, diferenţa de evoluţie era clară, din această cauză erau necesare multe pregătiri. Concepţia putea fi pregătită chiar din alte vieţi. Când se observau aceste întrupări, era mare bucurie între atlanţi. Vieţile lor erau spectaculoase, domeniul în care activau mai târziu se transforma enorm. Fie că era vorba de artă, tehnologie, psihologie, învăţământ, sociologie sau mai ales în zona

spiritualităţii, entităţile pleiadiene întrupate deveneau mari forţe motoare, transformând imens zona lor de activitate. Erau ca o sursă de lumină indispensabilă.

— Se pare că în anumite perioade s-au întrupat şi la noi astfel de spirite.

— Acum, aceste întrupări trebuiesc făcute discret, căci există riscul suprimării unor astfel de entităţi. În următoarele zeci de ani, în lume şi mai ales în această zonă, se vor întrupa multe entităţi evoluate.

— Aşa mi-a spus şi Zamolxe. Vom vedea… Revenind la atlanţi, spuneai că din primele zile se observau anumite structuri subtile ale nou-născutului şi astfel se făcea o primă selecţie. Presupun că aceia care prezentau structuri subtile asemănătoare erau puşi împreună. Apoi?

— Nu erau puşi împreună. În acest mod s-ar fi realizat o omogenizare care nu era de dorit, deoarece puteau reprima motivaţiile de dezvoltare şi evoluţie. Tot astfel se puteau dezvolta şi structurile egotice. Punându-i împreună, puteau motiva creşterea numai prin folosirea unor atribute dualiste. Acestea generau dezvoltarea egotică. Grupurile de copii erau foarte atent selectate şi întotdeauna se ţinea cont de mecanismele motivaţionale. Fiecare tendinţă era activată şi motivată de anumite activităţi. Activităţile curente din aceste centre, chiar şi jocurile dintre ei, erau astfel concepute încât să permită desfăşurarea optimă a tuturor structurilor cauzale. În funcţie de energetica zonei, de tendinţele societăţii dar şi de alte necesităţi, structurile cauzale puteau fi modelate astfel încât să existe o continuitate evolutivă sau să se urmărească armonizarea structurilor cauzale.

— Ce înseamnă acest lucru?

— Doar preoţii-maeştri decideau ce este mai bine pentru copii. Doar ei erau suficient de evoluaţi pentru a putea decide ce anume este cel mai potrivit pentru un copil. Se putea opta fie pentru evoluţia unui eventual talent înnăscut, fie pentru armonizarea altor vectori energo-informaţionali. Dacă de exemplu, o entitate

prezenta un foarte mare talent din punct de vedere artistic dar era deficitar la capitolul relaţii sociale, preotul-mestru putea decide spre ce direcţie se va îndrepta evoluţia. În funcţie de dinamica *socială, preotulmaestru putea decide suprimarea talentului prin stoparea evoluţiei sale şi se urmărea doar motivarea aspectelor relaţionale. Acest lucru nu însemna că structura energo-informaţională cauzală era suprimată, ci doar că nu mai era motivată.*

— Dispozitivele pe care le-am văzut nu puteau face acest lucru în mod obiectiv?

— Nimeni nu punea la îndoială capacitatea de investigare energetică a unui preot-atlant. Dispozitivele puteau face această treabă dar nu asupra unor copii. La aceştia, structurile energo-informaţionale nu sunt activate şi desfăşurate complet, ca la un adult. Ele pot prezenta foarte multe variabile. După toate aceste investigaţii, se putea face o „hartă" probabilă a traseului mental şi spiritual al viitorului copil. Odată definitivată „harta", se puneau în aplicare metodele motivaţionale. Acestea erau atât de eficiente încât copilul nu găsea plăcere decât pentru a-şi dezvolta capacităţile trasate.

— Spuneai că metodele acestea motivaţionale sunt o problemă pentru noi. Noi motivăm copiii prin buline, note, premii etc. Am înţeles că nu sunt cele mai bune…

— Nu sunt recomandate deoarece motivează ego-ul. Foarte mulţi copii pot deprinde tendinţe tiranice, alţii pot dezvolta grave complexe de inferioritate, alţii de izolare, precum şi multe alte aspecte negative. Toate acestea nu dispar, ci devin seminţe pentru viitoare manifestări antisociale.

— Îmi poţi transmite câteva metode de motivaţie folosite de educatorii atlanţi?

— Se foloseau toate metodele care motivau pozitiv simţurile. La început se motivau simţurile fizice. Apoi cele mentale. Se foloseau în special culorile, sunetele şi formele. Exista o întreagă tehnologie de folosire eficientă a lor în diverse combinaţii.

— Despre asemenea metode am citit şi eu.

— Unele metode sunt cunoscute de către psihologii actuali, dar inerţia sistemelor de învăţământ preşcolar frânează implementarea lor. Este semnul că unele entităţi atlante deja s-au întrupat şi îşi fac bine treaba. Dar este numai începutul.

— Existau şi atunci grupe de vârstă?

— Nu existau astfel de grupe. Etapa preşcolară avea loc până la cinci ani. În toată această perioadă educatorii observau desfăşurarea şi evoluţia primelor structuri cauzale. După o altă perioadă, în care structurile subtile deja se dezvoltau sub influenţa factorilor motivaţionali, educatorii înştiinţau preoţii de evoluţia fiecărui copil.

— Apoi urma şcoala? De la cinci ani?

— Da, şcoala primară începea în jurul vârstei de cinci ani. Înainte

— de-a merge la şcoală, fiecare copil era prezentat comisiei de preoţimaeştri. Atunci se puteau folosi şi anumite dispozitive de diagnostic pentru energetica subtilă. În funcţie de datele primite de la dispozitivul de investigaţie, al datelor furnizate de educatori, dar şi de percepţia preotului-maestru, se puteau face primele intervenţii asupra corpurilor subtile.

— În ce constau aceste intervenţii?

— Preoţii întocmeau anumite matrice energetice şi le ataşau de structurile subtile ale copiilor. Ele aveau rolul de-a determina aspectul motivaţional şi în special de-a amplifica energetica aferentă fiecărui talent. Trebuia să-ţi spun toate acestea pentru a înţelege de ce în şcolile atlante nu se foloseau note. Nu era necesar. Elevii erau foarte capabili să studieze fără a fi motivaţi de „cubuleţul de zahăr" sau fără frica vreunei note scăzute. Elevii făceau ceea ce le făcea plăcere. ***Motivaţia adevărată este interioară, nu exterioară.*** *Aici este arta motivaţională!*

— Până la „grefa" matricei, cred că şi noi putem face ceea ce făceau atlanţii. Totuşi, matricea îmi pare cumva… nenaturală.

— Era foarte necesară, deoarece procesul de învăţământ nu era chiar atât de simplu. Atunci nu se punea accent pe memorare, ca acum. Toţi atlanţii aveau acces la orice fel de informaţie. În curând şi pe Geea va fi la fel. Important era: ***ce faci cu această informaţie****? Dacă structurile cauzale nu sunt bine conturate şi desfăşurate, avalanşa informaţională te poate dezorienta foarte rapid şi rişti să nu te mai poţi menţine integrat în societate. Acest lucru duce la izolare şi apoi la dezvoltarea unor aspecte negative în structurile subtile. Şi nu numai informaţia era accesibilă ci şi posibilităţile materiale. Atunci societatea nu era restrictivă din acest punct de vedere, ca acum. Aspectul material nu constituia o problemă. Problema era:* ***ce faci cu bogăţia?*** *Dacă nu ştiai ce să faci cu libertatea, cu bogăţia şi cu informaţia, erai ca şi pierdut. La fel stau lucrurile şi în ziua de azi, după câte se pare.*

— M-ai făcut curios referitor la societatea atlantă. Spui că aspectul material nu constituia o problemă.

— Vom discuta separat despre acest aspect. Mai sunt câteva lucruri de spus despre şcolile atlante. Vei ieşi acum din regresie. Continuăm mâine.

Nici nu mi-am dat seama de faptul că în sala-cub apăruseră nuanţe de gri şi ceva galben. Chiar şi cubul se deformase. Parcă devenise o prismă oblică. Mi-am dat seama că percepţia mea nu corespundea realităţii subtile. Am ieşit din regresie şi apoi din spaţiul astral. La fel ca prima dată, nu simţeam niciun fel de tensiune, nici oboseală.

Cred că preluasem o anume energie specifică în timpul regresiei, care s-a fixat cumva pe fundalul mentalului, deoarece în starea normală, gândurile îmi erau focalizate spre arhitectura specială a şcolii. Orice activitate făceam, îmi fugea gândul la formele curbe de la exterior şi apoi la ciudatele forme drepte din interior. Deşi Ral mă avertizase să nu ţin seama de arhitectura interioară, nu m-am putut abţine să nu o privesc. Contrasta aproape total cu ceea ce văzusem eu în

realitatea noastră. Până seara târziu s-a menţinut această focalizare pe arhitectura şcolii, dar în special pe formele drepte din interior.

În următoarea zi, am continuat regresia. Am ajuns în cele din urmă în clasa de formă cubică. Albul era într-adevăr special. Avea şi ceva fosforescent... În foarte scurt timp, albul mi-a „invadat" şi mentalul. Atunci am simţit o stabilitate specială. Parcă aveam mintea prinsă într-un spaţiu clar delimitat. Simţeam un calm rece, iar atenţia îmi părea mult mărită.

— *În timpul calibrărilor circuitelor subtile, ţi s-a făcut o mică intervenţie la nivel mental,* îmi spuse Ral.

— Aceasta e cauza acestei senzaţii?

— *Da. Dar nu va ţine mult. Însă poţi avea constant această stare după ani de meditaţie.*

— Îmi place acest calm, această stabilitate. Îmi dă o senzaţie deosebită.

— *Spune-mi ce percepi acum?*

În mijlocul camerei am observat o sferă argintie, apoi am văzut mai multe străfulgerări în interiorul ei. Am observat în acele străfulgerări toate culorile. Am mai perceput un fel de benzi argintii care apăreau sporadic în încăpere. După care au dispărut şi în locul lor albul imaculat şi-a reluat locul. I-am spus lui Ral despre toate acestea.

— *Este bună percepţia. Mergem mai departe cu transmisia.*

— Spuneai că vrei să-mi dai mai multe amănunte despre şcolile atlante.

— *În primul rând vreau să-ţi elimini suspiciunea referitor la*

— *intervenţiile preoţilor-maeştri asupra corpurilor subtile ale elevilor atlanţi. Acum eşti influenţat şi de imaginea actualilor preoţi şi fără să realizezi, faci un transfer de informaţie. În Atlantida, preoţiimaeştri erau cei mai evoluaţi dintre atlanţi. Ei prezentau şi cele mai deschise minţi. Nici vorbă să-i compari cu cei de acum.*

Erau mai degrabă echivalentul academicienilor voştri de acum, doar că erau academicieni ai spiritualităţii. Majoritatea preoţilor de acum, indiferent de confesiune, aduc o jignire termenului de preot. De aceea ţi-am transmis termenul de maestru-preot. În vremea Atlantidei, maestrul-preot demonstra că merită acest statut. În zilele voastre sunt extrem de puţini cei care merită cât de cât titlul de preot. Existau foarte multe probe şi examene care trebuiau trecute. Preoţii-maeştri atlanţi erau cei mai echilibraţi, cei mai puternici, cei mai modeşti, cei mai iubitori şi cei mai disciplinaţi dintre atlanţi. Toate calităţile lor erau verificate prin teste dure. Pregătirea lor dura mulţi ani, chiar toată viaţa.

Ei nu impuneau aceste schimbări ale traseului evolutiv al elevilor, ci informau părinţii despre toate spectrele evolutive pe care elevii le puteau experimenta. Foarte puţini părinţi nu ţineau cont de recomandările preotului-maestru.

— Am înţeles. Ce făceau efectiv în această şcoală? Care erau materiile lor de studiu?

— Sunt câteva similitudini cu programele şcolare din prezent. La fel ca şi acum, printre primele materii studiate erau literatura, arta, matematica şi ştiinţele naturii. Copiii atlanţi mai studiau despre aspecte ce ţin de energetică şi armonie universală. Tot acum erau iniţiaţi şi în primele legi universale.

— Materiile erau tot atât de greoaie şi de încărcate ca acum?

— Se poate spune că gradul de dificultate era mult mai ridicat ca acum deoarece mentalul copiilor atlanţi era mult mai disciplinat, temerile de orice fel erau aproape inexistente, iar energetica corpurilor subtile era mult mai dezvoltată. Pedagogia era şi ea mult mai bine pusă la punct. Tehnicile de predare şi de stimulare erau şi ele mult mai performante decât cele de acum şi nu se bazau pe atribute dualiste. Maeştri-învăţători atlanţi ştiau foarte bine cum să lucreze cu fenomenele de atracţie-respingere

care apăreau în psihomentalul elevilor. Învăţătorii-maeştrii erau socotiţi ca fiind a doua castă respectată, după cea a preoţilor-maeştri. Ei erau socotiţi la

— acelaşi nivel cu casta artiştilor.

— Iarăşi îmi apar în mental formele geometrice, dar acum le pot controla. Parcă le pot ţine deoparte. Ce rol are această arhitectură ciudată?

— Este vorba de o alternanţă dintre echilibru şi mişcare. Matematica aplicată, şi în special geometria sacră, atinsese un nivel extrem de ridicat în vremea Atlantidei de acum 90.000 de ani. Aceste informaţii erau aplicate în toate domeniile de activitate. La arhitectura acestei şcoli se foloseau în special unghiurile de 15, 30, 45, 60 şi 90 de grade pentru echilibru şi cele de 18, 36, 72 şi 108 grade pentru dinamică*. Toate aceste unghiuri erau dispuse tridimensional, în anumite secvenţe. Nu degeaba ai fost atras de aceste geometrii aseară. Exista o corespondenţă de vibraţie.*

— Triunghiul echilateral, pătratul, formele-stea, dar şi alte forme regulate au aceste unghiuri. Eu am fost atras de şirul lui Fibonnacci şi tu ştii prea bine de ce. Din el se deduce „secţiunea de aur” şi numărul de aur (Phi – 1,6180339887…). Triunghiul de aur, care are laturile corespondente cu acest număr, are unghiurile de mai sus.

— Atlanţii ajunseseră să lucreze extrem de eficient cu geometria pe care voi o numiţi sacră. Există foarte multe variabile de construcţii folosind multiplii din aceste unghiuri. Şi, după cum ai remarcat, arhitectura interioară folosea o geometrie spaţială foarte bine elaborată. Ea avea rolul ei, acţiona în special asupra fluxurilor informaţionale „de fundal” din mentalul elevilor. În funcţie de materiile studiate, puteau activa sau puteau echilibra energetica subtilă aferentă. Şi nu este vorba doar de geometrie sacră ci şi de acustică sacră, distribuţie sacră, cromatică sacră etc.

— Şi iluminarea mi s-a părut interesantă. Din lateral… şi nu părea să deranjeze. Dar acele neoane

speciale aveau diferite forme şi nu erau aşezate simetric, deşi iluminarea părea să fie foarte bună.

— Aici e vorba mai mult despre decodificarea unui limbaj simbolic. Lumina a fost şi este asociată cu evoluţia spirituală, cunoaşterea, şi chiar divinitatea. Atlanţii nu le mai percepeau ca venind de „deasupra”, din „cer”, de aceea iluminarea era mai eficientă dacă se realiza din lateral. Cu adevărat lumina divinităţii răsărise printre mulţi dintre ei... La vremea când au făcut aceste şcoli, atlanţii aveau deja mai multe mii de ani de experienţe ale influenţelor subtile legate de formă, culoare, lumină, sunet, precum

— şi de combinaţiile dintre ele. Nu este vorba doar de teorie. Aveau, după cum ţi-am spus, mii de ani de experienţă. Sunt enorm de multe de spus despre toate acestea însă nu este momentul şi nici nu ai o foarte bună recepţie faţă de aceste aspecte.

Legat de şcolile atlante, trebuie să-ţi mai spun că nu se avea în vedere doar dezvoltarea din punct de vedere mental. Un rol şi mai important îl avea experienţa. Fără a avea vibraţia care să susţină informaţia, nu exista nici motivaţie, nici înţelegere corectă. Nici măcar intervenţiile preoţilor-maeştri asupra energeticii subtile nu putea suplini experienţa directă. Şcolile atlanţilor erau astfel concepute încât să fie percepute atât ca parcuri de distracţii cât şi ca incitante aventuri în necunoscut.

— Ce program aveau? Câte ore stăteau la şcoală?

— În acea vreme nu se folosea timpul aşa ca acum. Existau diferite cicluri. De exemplu, şcoala era concepută în perioade de 10 zile. Elevii primari stăteau o perioadă de 10 zile cu părinţii şi apoi o altă perioadă la şcoală. De la jumătatea primului ciclu şcolar, deci de la 9 ani, locuiau numai la şcoală. În internatele lor, elevii dispuneau de tot confortul necesar. Nu exista niciun fel de obligaţie sau restricţie. Având un mental bine disciplinat, elevii atlanţi nu aveau apucăturile vicioase ale multor elevi din zilele de acum. Cât priveşte programul, el era foarte variabil. Se

evitau programele monotone. Învăţătoriimaeştrii concepeau configuraţia timpilor de studiu şi de dezbatere astfel încât să determine maximum de randament. Existau însă anumite acordări energetice. Programul era astfel conceput încât jumătate dintr-o clasa de zece elevi să prezinte bioritmurile interne în opoziţie cu cealaltă jumătate. Se aveau în vedere şi aspectele vibraţionale elementale.

— Nu apăreau „fricţiuni” în timpul dezbaterilor?

— Nu erau dezbateri în sensul înţeles de voi. Erau de fapt un fel de construcţii sau de compuneri pe diverse teme. Toţi participau cu ceva la compunere. În şcolile lor nu se preda. Elevii accesau informaţia în timpul liber, iar la şcoală se „configura” informaţia şi i se dădea caracterul de aplicabilitate.

— După ce terminau această primă treaptă, urma liceul? Aveau examene de final?

— Nu existau examene finale. Examene aveau totuşi loc în fiecare zi de şcoală. Maeştrii-învăţători alcătuiau în timp un profil complet

— al elevului. Această etapă şcolară nu avea doar rolul de-a pregăti elevul pentru o oarecare cultură generală, ci şi de a definitiva ansamblul de vectori energo-informaţionali, deci toate tendinţele, toate talentele, deprinderile, toate impulsurile lăuntrice erau scoase la suprafaţă. Preoţii-maeştri primeau rapoarte regulate despre evoluţiile elevilor şi chiar asistau în anumite perioade la programele elevilor. Aici rolul lor era mai puţin important decât la „grădiniţe”. Ei interveneau doar dacă vreun elev demonstra calităţi de preot. Mai puţin de un procent aveau aceste calităţi. Preoţii-maeştri ajutau la întocmirea „hărţilor” subtile ale elevilor datorită capacităţilor lor foarte mari de percepţie.

— Liceul atlant cât dura?

— De la 12 la 17 ani. Spre deosebire de şcolile primare, care aveau un caracter general, liceele atlante erau specializate pe categorii. Existau licee de artă, de

ştiinţe, de tehnologii etc.

— Dacă nu exista între ei o diferenţiere „dualistă”, cum se făceau selecţiile la licee? Nu alegeau toţi varianta cea mai convenabilă? Poate că unele licee nu erau agreate, iar la altele ar fi fost mare aglomeraţie.

— Priveşti din perspectiva actuală şi este de înţeles. Acum, puţini elevi, dar mai ales părinţi, ţin cont de ceea ce simt că li se potriveşte. Foarte mulţi aleg şcolile prin prisma reacţiei la ceea ce percep din exterior. Mare greşeală fac! Pun în prim plan aspectul social şi material al profesiei, ceea ce este complet greşit. Nu exteriorul trebuie să dicteze, ci interiorul. Exteriorul poate doar modela, nu este un factor cauzal, ci unul de observare al efectelor. Diferenţa faţă de Atlantida era uriaşă. Atunci fiecare clasă era respectată, chiar dacă preoţii erau cei mai bine văzuţi. Dar ei erau şi cei mai drastic pregătiţi. În Atlantida acelor vremuri nu exista admitere la licee. Fiecare elev alegea liceul dorit.

— Mi se pare cam neobişnuit.

— Îţi înţeleg nedumerirea. Nu existau licee pline sau goale. Deoarece societatea atlantă intrase de-a binelea într-o etapă de evoluţie pozitivă, de după marele război, legile universale erau respectate de aproape toată societatea atlantă. Prin urmare, braţul subtil al divinităţii îşi punea amprenta asupra evoluţiei structurii sociale. În acest caz, armonia şi echilibrul sunt foarte clar de observat. Preoţii-maeştri au descoperit anumite mecanisme sociale

— atunci când aceste legi sunt respectate şi s-a observat că divinitatea acţiona în cadrul unor mecanisme sociale prin entităţile care veneau la întrupare, dar acţiona mai ales prin anumite curente mentale şi cauzale ale atlanţilor. Toate acestea erau atât de complexe şi de bine structurate încât nici măcar marii maeştrii nu înţelegeau pe deplin mecanismul subtil. Au putut doar să observe cum divinitatea acţiona în mod optim. Au mai observat că existau anumite tipare de dezvoltare dar şi de întrupare.

După mai multe sute de ani de astfel de observaţii au pus la punct ansamblul activităţii sociale. Nu existau fluctuaţii majore decât în foarte puţine cazuri. Situaţia era de aşa natură încât şcolile erau astfel structurate încât să respecte dinamica *socială de ansamblu. Exista o rezonanţă între numărul de elevi, tendinţele lor şi liceele specializate. De asemenea, nimeni nu alerga după o anumită meserie doar pentru că era bine plătită. Oricum, societatea atlantă a acelor vremuri depăşise problemele materiale. Omul se simţea bine numai dacă* ***îşi exprima valorile interioare*** *şi observa că este pe făgaşul evolutiv ascendent. Nimic altceva nu-l motiva.*

— Vom merge şi la un liceu atlant?

— Poate, cândva. Deocamdată este riscant să mergi acolo. Nu vreau să te simţi inferior, dar mai sunt nişte etape de parcurs. Cândva ai fost chiar cu mult peste aceste nivele dar s-au aşternut multe milenii de ignoranţă. Mai ai ceva muncă…

— Presupun că materiile se diversificau, se împărţeau pe ramuri şi deveneau tot mai complexe.

— Exact.

— După liceu urma facultatea?

— Existau desigur şi multe şcoli superioare, echivalentul universităţilor din ziua de azi. Doar că se alternau perioadele de studiu cu cele de practică efectivă. Jumătate, adică 10 zile studiau şi cealaltă jumătate practicau. Cei care alegeau profesii din domeniile tehnologice, studiau şi practicau numai în cadrul unităţilor tehnologice, de producţie şi de cercetare.

— Adică nu existau facultăţi tehnice?

— Existau, dar numai în cadrul unităţilor. S-a observat în decursul vremurilor că era cea mai bună metodă de a învăţa şi deprinde informaţiile aferente.

— Existau numai clase de 10 elevi?

— Clasele de 10 elevi erau numai în primul ciclu. La următorul ciclu, adică echivalentul liceului, existau clase de 7 elevi. Elevii alternau în grupe de câte 3 sau 5 clase,

funcţie de specialitatea liceului, adică periodic se amestecau.

— De ce?

— Exista riscul apariţiei tendinţelor egotice. Era o etapă foarte importantă din viaţa unui tânăr. Energetica subtilă internă şi reglările hormonale puteau determina schimbări ale personalităţii.

— Şi totuşi, competitivitatea are rolul său în formarea tânărului.

— În societatea atlantă ego-ul nu-şi mai avea rostul. Competitivitatea nu este neapărat o caracteristică a ego-ului. În societatea voastră treburile merg prost tocmai din cauza exacerbării ego-ului şi s-a făcut corp comun, în mod fals, între ego, personalitate şi spiritul de competitivitate. Zamolxe ţi-a spus de câteva ori să faci diferenţa dintre ego şi individualitate.

— Ştiu, individualitatea presupune recunoaşterea propriei situaţii faţă de exterior. Totuşi…

— Pare dificil numai la început. Diferenţa este dată de motivaţie. Dacă motivaţia este exterioară atunci motorul vieţii este dorinţa şi ego-ul. Dacă motivaţia este interioară atunci motorul este ***intenţia şi aspiraţia****.* ***Dorinţa înlănţuie, aspiraţia eliberează!*** *Aici e diferenţa dintre omul nefericit şi cel fericit. Primul este dominat de exterior, iar al doilea domină exteriorul.*

— Dacă erau mult mai dezvoltaţi decât noi şi dacă nu mai aveau probleme legate de materie, şi dacă erau sănătoşi, ce anume îi motivau?

— Cea mai bună motivaţie este aspiraţia spre unirea cu divinitatea. Acest lucru presupune perfecţiunea, puritatea, dezvoltarea pe toate planurile. Nu teama şi ego-ul erau motivaţia principală, cum sunt acum, ci aspiraţia către tot ceea ce înseamnă sublim şi perfect.

Istoria şi societatea atlantă

Cu câteva zile înainte, Ral îmi comunicase faptul că

societatea atlantă era împărţită în patru mari clase sau caste: casta preoţilormaeştri, casta învăţătorilor şi a oamenilor de ştiinţă, casta artiştilor şi casta lucrătorilor-specialişti. Eram foarte curios să aflu mai multe amănunte despre societatea atlantă şi în special despre aceste caste. Ral mi-a comunicat:

— Societatea atlantă avea deja la începutul perioadei de vârf, deci acum 90.000 de ani, peste 100.000 de ani de civilizaţie în faţă.

— Într-una din primele transmisii, Zamolxe mi-a spus că s-a întrupat de mai multe ori în Atlantida, începând cu 200.000 de ani în urmă.

— Într-adevăr, atlanţii aveau date despre primele forme de civilizaţie încă de acum aproximativ 200.000 de ani. Mai multe zeci de mii de ani, civilizaţia atlantă a stagnat la stadiul de civilizaţie pre-industrială, alternându-se mai multe forme de guvernământ, de la democraţia de tip grec şi roman, până la cele mai crunte dictaturi.

— Adică un fel de ev mediu? De ce a durat atât de mult?

— Da, un fel de ev mediu. Nu a fost o perioadă chiar lungă. Tu socoteşti prin prisma evoluţiei actualei voastre istorii, din această cauză crezi că a durat mult. Voi aveaţi deja, la nivelul inconştientului colectiv, vibraţia multor experienţe atlante. Vi s-a oprit însă accesul la informaţia aferentă vibraţiei căci a fost vorba de încheierea unui ciclu evolutiv şi începerea altuia. Ciclul evolutiv atlant s-a încheiat mai devreme decât trebuia, dintr-o cauză obiectivă.

— Zamolxe mi-a spus că atlanţii au fost ajutaţi să se autodistrugă.

Ce a vrut să spună?

— Vom ajunge şi acolo. Într-adevăr s-a intervenit din afară dar vina atlanţilor nu putea fi absolvită. Zamolxe te va lămuri mai bine, legat de acest subiect. Mai ai nevoie de o experienţă de regresie specială. Doar câmpul energetic al lui Zamolxe te poate proteja la acea regresie.

Peste puţină vreme te vei lămuri despre ce a fost vorba.

— Presupun că la un moment dat s-a produs şi la ei revoluţia industrială.

— Da, acest lucru a venit în cele din urmă şi tiparul a fost asemănător cu al vostru, adică la început se foloseau combustibili fosili, apoi s-au folosit forţele naturale, adică forţa apelor, a vântului, a soarelui şi ulterior au descoperit şi folosit forţele nucleare. La un moment dat, pleiadienii au intervenit şi au impulsionat folosirea câmpurilor energetice.

— Care a fost motivaţia intervenţiei lor?

— La acea vreme, societatea atlantă nu atinsese convergenţa planetară. Existau multe state independente şi societatea era destul de asemănătoare cu cea existentă în momentul de faţă la voi. Pleiadienii au observat că tendinţele spre o mare conflagraţie, între ramura atlantă şi cea lemuriană erau iminente, şi au încercat să o evite pe cât posibil.

— Cum era împărţit pământul în acele vremuri?

— Pământul era altfel structurat din punct de vedere demografic. Arhipelagul Atlantidei şi zona Lemuriei aveau fiecare câte o reţea energetică specială. Ele menţineau în strânsă legătură energetica zonală cu energia colectivă precum şi cu inconştientul colectiv al celor două ramuri. Această reţea energetică specială este cea care determină să te stabileşti într-un anumit loc deoarece îţi oferă un sprijin energetic subtil foarte consistent. Din această cauză, cei mai evoluaţi dintre atlanţi şi lemurieni preferau să rămână în zonele reţelelor lor energetice. În decursul zecilor de mii de ani, atlanţii erau stabiliţi în zona dintre Europa şi Americi, iar lemurienii în zona unde acum este vastul ocean Pacific.

— Cum au făcut pleiadienii contactul?

— Au înscenat o „greşeală”. Au făcut în aşa fel încât să pară că se prăbuşeşte o navă pe Pământ. O navă impresionantă fusese suspendată sub un anumit unghi la o oarecare distanţă de Pământ şi toate datele păreau să

indice că nava avea mari probleme. Pleiadienii s-au prezentat autorităţilor şi au spus că în câteva zile vor remedia problema şi vor părăsi planeta. În acest timp se urmărea foarte atent valul emoţional generat de întâmplare. După ce au „remediat" problema, şi-au cerut scuze pentru eventualul deranj iscat şi apoi au plecat, lăsându-i perplecşi atât pe atlanţi cât şi pe lemurieni.

— Au plecat pur şi simplu? Autorităţile ce au zis? Ce căuta nava în zona planetei? Nu au încercat o intervenţie?

— Nava „avariată" şi cele care o asistau erau mult prea impresionante pentru a da măcar o astfel de idee autorităţilor. Acestea erau mai mult preocupate de şocul emoţional al populaţiei. Nici ei nu credeau în existenţa altor civilizaţii extraterestre. Pleiadienii nu au vrut să înceapă iniţierea unui dialog între ei şi autorităţi ci s-au rezumat numai la a-i anunţa despre „intervenţie". Doar atât. Pentru prima oară, atlanţii şi lemurienii se vedeau puşi în

— faţa unui „pericol" extern. Acest lucru a accelerat convergenţa planetară.

— Ce s-a întâmplat în continuare? Dacă la noi s-ar întâmpla aşa ceva, cred că s-ar zgudui din temelii toată societatea.

Asta se şi urmărea. La câteva săptămâni, o altă civilizaţie avansată s-a prezentat atât populaţiei cât şi autorităţilor. Aceştia şiau anunţat dorinţa de-a extrage un masiv dispozitiv energetic cuprins de un cristal toroidal, dintr-o anumită zonă din actuala Americă de Sud. Aici era o regiune „tampon" între lemurieni şi atlanţi. Acestea au asistat la operaţiune şi au constatat cu stupefacţie cum un uriaş cristal toroidal de mai multe sute de metri a fost extras din interiorul Pământului de la o foarte mare adâncime. Aceştia au iniţiat şi un contact direct cu societăţile celor două civilizaţii pământene. Le spusese că intervenţia pleiadiană folosise câmpuri energetice foarte puternice şi le „deranjase" dispozitivul energetic „plantat" de ei cu multe milioane de ani în urmă. Prin urmare era

necesar să îl extragă.

— Şi aceasta a fost tot o „regie”?

— Parţial. Deja societatea fierbea din pricina primului contact. Autorităţile şi oamenii cereau disperaţi amănunte. Teama începuse să pună stăpânire peste tot. Aceste tehnologii nemaivăzute, milioanele de ani pe care noii extratereştrii le vehiculau, creaseră curente de panică între atlanţi şi lemurieni. Dintr-o dată, „singura măreaţă civilizaţie cosmică”, după cum se credeau pământenii acelor vremuri, acum se vedeau minusculi, asemenea unor maimuţe speriate. Extratereştrii au dat atunci primele comunicate. Şi-au cerut şi ei scuze pentru deranj şi le-au spus că aşteaptă ca în câteva sute de ani, planeta să intre în marea familie a civilizaţiilor galactice.

— De ce câteva sute de ani?

— Aceeaşi întrebare era pe buzele tuturor. Răspunsul a fost simplu. Li s-a spus că alte civilizaţii au intrat după mult mai mult timp în confederaţiile galactice, faţă de echivalenţa societăţii lor, şi că sute de ani nu înseamnă o perioadă lungă. Încă nu erau pregătiţi. Era nevoie de convergenţa planetară. Prea multe amănunte n-au dat. Şi nici nu era nevoie. Au plecat şi ei foarte repede. Pentru a-i mai reţine, autorităţile au vrut să le ofere acces nelimitat la unele resurse. Nu au fost interesaţi nici de resursele planetei nici să rămână mai mult. Şocul generat de intervenţiile celor două civilizaţii

— a schimbat enorm societăţile atlante şi lemuriene. Unii preoţi din ambele curente au reuşit ulterior să realizeze contacte subtile cu aceste civilizaţii.

— I-au părăsit pur şi simplu?

Da. Li s-a spus că se vor întoarce atunci când generaţiile viitoare vor fi pregătite. Cei mai mulţi au înţeles că nu sunt suficienţi de maturi pentru a fi cooptaţi în rândul confederaţiilor galactice, dar li s-a spus clar că nu trebuie să se considere părăsiţi, căci acelaşi Creator îl avem cu toţii şi voia Sa este unitatea tuturor civilizaţiilor. În scurt timp, teama generală a fost înlocuită cu

stupoarea. Faptul că acum se vedeau respinşi de alte civilizaţii i-a mobilizat într-o şi mai mare măsură. În timpul intervenţiilor celor două civilizaţii, au „scăpat” anumite elemente de tehnologie. Acestea erau cristale care prezentau fluxuri energetice nenaturale. Când autorităţile ştiinţifice au analizat componentele, au descoperit pas cu pas tehnologiile manevrării câmpurilor energetice.

— Toată această tevatură pentru…

— S-a evitat declanşarea conflictului dintre lemurieni şi atlanţi, ba chiar s-a realizat o puternică uniune între ei; s-au iniţiat o serie de programe legate de convergenţa planetară; s-a strivit uriaşul orgoliu atlant, s-au dezvoltat noi tehnologii, dar cel mai mare câştig a fost realizarea primului pas spre convergenţa planetară. Începuseră să dispară rapid conceptele legate de formă şi dualitate. În scurt timp, ţările se uniseră şi exista o singură naţiune, cea planetară. Nu mai gândeau la timpul prezent ci vedeau lucrurile din perspectiva multidimensională. Sistemele antice de credinţă au fost puternic zdruncinate şi curăţate de dogme şi blocaje ideatice, şi s-a reuşit eliminarea conceptelor de zeitate. Din ce în ce mai mulţi vedeau lumina din fiinţa lor, care era Una în toţi şi toate.

— Până la urmă i-au primit, presupun.

Nu s-a ajuns până acolo. După nici două sute de ani, atlanţii şi lemurienii ajunseseră la un nivel destul de ridicat din punct de vedere tehnologic. Erau cu vreo două-trei sute de ani în avans de ceea ce sunteţi voi acum. Aveau deja primele baze pe Lună, Mercur şi Marte. Călătoreau în sistemul solar cu viteze apropiate de jumătatea vitezei luminii. Nu ajunseseră încă să descopere „salturile” între câmpurile stelare, deci nu puteau iniţia contacte cu alte civilizaţii. Eradicaseră bolile, sărăcia era o amintire.

— O lume de vis. Unde era problema?

— Problema era cu motivaţia unora şi lăcomia altora. Atlanţii nici nu mai erau interesaţi de cooptarea în rândul confederaţiilor galactice. Micile contacte cu alte civilizaţii

erau tratate superficial. Simţiseră gustul puterii. Adevărata putere nu mai era dată de cei care controlau industriile şi bogăţiile mobile şi imobile. Se atinsese pragul critic şi erau îndeplinite aproape toate condiţiile realizării saltului de conştiinţă pentru civilizaţia lor. Eradicarea bolilor şi a sărăciei, creşterea câmpurilor energetice, depăşirea viziunilor înguste, şi multe altele conexe acestora, au determinat prăbuşirea unor mari industrii, iar fluxurile financiare aferente au creat un mare impas. Nu s-a reuşit gestionarea eficientă a situaţiei. Unii dintre atlanţii setoşi de putere au considerat că este cazul să se refacă vechile sisteme de motivaţie. Aceasta presupunea revenirea la boală, sărăcie, ego.

— Îmi seamănă cu situaţia de acum.

— Diferenţele dintre ce a fost atunci şi ce este acum, sunt foarte mari. Atunci nu s-a reuşit trecerea de blocajul mental. Evident că au apărut tabere. Atât la lemurieni cât şi la atlanţi. Atlanţii au fost totuşi mult mai ataşaţi de ego decât lemurienii. Apăruseră semne serioase ale declanşării unui conflict intern de proporţii.

În cele din urmă s-a întâmplat. A fost războiul nimănui şi al tuturor! Nu a fost între state, ci mai mult între zone de interes. Primele conflicte au apărut în micile colonii de pe Lună şi Marte. Acolo funcţionau câteva baze ale unor companii de cercetare ale energiilor neconvenţionale şi al companiilor de turism aferente marilor societăţi industriale de pe Pământ. Ulterior au început luptele şi pe Pământ. Nu are rost să-ţi spun despre aceste lucruri. Despre cauzele, motivaţiile şi cursul acestui război se pot scrie mii de volume.

— Zamolxe mi-a spus ceva despre acest lucru. S-au folosit chiar şi arme termonucleare.

— Nu acestea au fost cele mai oribile, armele elementale au fost cele mai distrugătoare. Oribile au fost şi armele care atacau câmpurile energetice şi mentale. Unele grupări au construit şi folosit chiar şi arme biologice. Toate acestea erau deservite de către unităţi

automate de luptă.

— Cum s-a terminat?

— *Nebunia războiului a fost atât de mare încât toate părţile implicate căutau cu disperare o cale de-a se sfârşi.*

— De ce n-au încetat lupta, pur şi simplu?

— *Deja nu se mai respectau vechile tabere. Se formaseră altele noi, obscure. Nimeni nu ştia cu cine se luptă. Situaţia ajunsese disperată cu adevărat.*

— Mi-e greu să cred că este posibil aşa ceva.

— *La acea vreme, existau mult mai multe unităţi automate decât oameni. Un fel de roboţi. Acestea puteau fi programate pentru diverse misiuni. Erau extrem de complexe şi aveau misiuni variate. Era foarte greu să lupţi cu ele. Se adaptau şi chiar se multiplicau.*

— Deja îmi pare un scenariu de film. Mi-a venit în minte un film american, cu tot felul de roboţi care erau programaţi să lupte cu oamenii. Acolo am văzut ceva asemănător. Să nu-mi spui că mai călătoreau şi în timp.

— *Îţi înţeleg nedumerirea şi ironia. Ştiu că mereu te întrebi cum a fost posibil ca o astfel de civilizaţie să nu lase urme. Te vei lămuri de ce. Referitor la unităţile automate, acestea nu călătoreau în timp. Erau unităţi care aveau un sistem central foarte sofisticat. Acesta era format din structura energetică subtilă a unor organisme nevertebrate care anterior fuseseră modificate genetic să perceapă anumite câmpuri subtile, în special câmpuri specifice organismului uman, şi apoi să reacţioneze negativ, violent. Matricea energetică a sistemului nervos al organismului biologic, era preluată şi modulată-programată într-o serie de reţele cristaline, constituind structura centrală a unităţii automate de luptă. Alte cristale specializate ofereau energiile specifice de lucru. Întreg acest ansamblu era deservit de materiale sintetice uşoare dar foarte dure.*

— Cum se prelua matricea energetică? Îmi sună cam ciudat.

— *Se realiza o formă de magnetizare a sistemului*

nervos central, creându-se o dublură energetică, iar apoi dublura era inserată în structurile reţelelor cristaline. Anterior, reţelele erau prelucrate prezentând numeroase „trasee” de câmp energetic. Ulterior, se puteau face modificări în circuitele cristaline. Sistemul era destul de sofisticat dar era mult mai performant decât sistemele programabile din ziua de azi.

— Adică softul era luat direct din natură. Pare interesant, dar aşa ceva puteau construi doar taberele foarte puternice şi foarte dotate

— tehnic. Acestea nu se cunoşteau?

— Societatea atinsese un nivel de dezvoltare foarte mare. Puţini lucrau efectiv în aceste centre de producţie. Ele acţionau îndeosebi în regim automat. Populaţia acelor vremuri era preocupată mai mult de autodezvoltare, artă, turism, explorări diverse etc. Dar din păcate nu au reuşit să meargă mai departe, să „stabilizeze” noile preocupări. Încă predomina ego-ul, formele, dualitatea. Industriile diverse ocupau sub două procente dintre activităţile curente dar erau atât de eficiente încât se puteau proiecta şi construi mai multe tipuri de unităţi automate într-o singură zi, doar de către o singură subunitate de producţie. Computerele lor foloseau structuri moleculare şi diverse matrice energetice extrem de complexe, care se ataşau de structurile reţelelor moleculare ale cristalelor. Matricele erau formate din structurile sistemelor nervoase ale unor organisme fizice, fiind mult mai performante decât sistemele de calcul folosite de voi în momentul de faţă.

— În fine, am înţeles că s-a pierdut controlul asupra acestor unităţi automate. Cum s-a terminat până la urmă războiul?

— Au cerut insistent ajutorul altor civilizaţii. Ororile atinseseră cote greu de imaginat. Populaţia fusese decimată. Preoţii au iniţiat contactele. Pleiadienii, care ştiau de schimbările dramatice de pe planetă, au răspuns prompt, dar au condiţionat ajutorul. Trebuiau schimbate

anumite structuri în societate, iar preoţii urmau să constituie casta principală, gestionând atât dezvoltarea psihospirituală cât şi dinamica *de ansamblu a societăţii. Evident că au acceptat.*

— Cum au dezactivat unităţile?

— *S-a lucrat cu un câmp 4D care a neutralizat structura de comandă a unităţilor. Lucrurile sunt mult mai complexe decât poţi înţelege. În scurt timp, pleiadienii au anihilat toate unităţile automate de luptă. S-a reinstaurat pacea în cele din urmă. Îţi percep neîncrederea în toate acestea dar te înţeleg.*

— Nu neg ceea ce-mi spui, pentru că nu pot face acest lucru. Nu am argumente.

— *Este un mod de a-mi cere mie argumente sau dovezi pentru ceea ce-ţi spun?*

— Sincer Ral, acum încerci să ne dai avertismente despre un posibil viitor al nostru? Sunt unii care ar putea crede acest lucru.

— *Cei care cred că asemenea lucruri sunt posibile, au trăit acele vremuri. Chiar şi scenariile filmelor care au ca subiect aceste aspecte, sunt accesări ale vibraţiilor din subconştientul lor.*

— Nu am niciun fel de percepţie legat de acest conflict.

— *Nu erai întrupat în acei ani.*

— Ce s-a întâmplat ulterior?

— *Karma era destul de grea căci au fost afectate nu numai civilizaţiile lemuriene şi atlante, dar şi cele mai puţin dezvoltate din punct de vedere mental şi vibraţional. Planeta era împărţită între două civilizaţii. Una era mult mai dezvoltată din punct de vedere mental şi spiritual, fiind formată din populaţiile Atlantidei şi Lemuriei, iar cealaltă era formată din populaţiile vechiului continent Asia, Africa şi Americi. Acestea erau la un nivel oarecum primitiv. Geografia celor trei continente era alta decât cea de azi. Războiul ia afectat şi pe ei. Karma presupunea preluarea unei părţi din responsabilitatea evoluţiilor*

acestor populaţii.

— Cum era împărţită societatea înainte de marele război şi cum s-a structurat după?

— Majoritatea statelor independente de dinainte de marele conflict aveau o structură dualã de conducere. Pe de-o parte exista o democraţie asemănătoare cu a voastră, care alterna, în funcţie de alegeri, la diferite perioade de timp, iar cealaltă structură era formată din oamenii de ştiinţă din toate domeniile. Orice proiect global, orice act legislativ trebuiau să fie ratificate de ambele structuri. Acum, în societatea voastră, oamenii de ştiinţă sunt doar consultaţi cu privire la unele aspecte, dar nu au putere de decizie.

— Spuneai înainte că se eliminaseră bolile şi sărăcia. Cum au făcut asta? Faptul că una din structurile de conducere ale societăţii era formată din comunitatea oamenilor de ştiinţă, a fost de importanţă majoră?

— A fost, dar într-o mai mică măsură. Se dezvoltaseră într-un ritm foarte rapid ramurile industriale, iar unităţile automate de producţie asigurau tot ceea ce era de strictă necesitate. Toţi aveau cele necesare traiului prin lege, inclusiv consumul de apă şi energie era gratuit. Alimentele erau mai multe decât era necesar. Oamenii aveau acces chiar şi la alte resurse materiale în mod gratuit. Trebuia doar să justifici folosirea lor.

— Deci secretul este exploatarea ştiinţifică a resurselor? Îmi pare o

— lume ideală.

— Nu asta a fost problema, ci faptul că încă domina ego-ul şi dualitatea. Foarte mulţi ajunseseră să nu mai ştie ce să facă cu bogăţia, cu libertatea şi cu timpul liber. Doar o parte a societăţii s-a aplecat către autocunoaştere, autodezvoltare, artă, explorări ale conştientului, sau alte aspecte spirituale, şi doar foarte puţini au dorit să se implice în evoluţia populaţiilor semidezvoltate din celelalte zone geografice.

— O să ajungem şi noi în aceeaşi situaţie?

— Da, dar situaţia voastră este diferită.

— Cum au rezolvat atlanţii problema financiară a asigurării acestor resurse?

— Redistribuindu-le şi gestionându-le corect. O mare parte din resursele destinate sistemului medical şi al grupărilor armate naţionale au fost folosite în acest scop. Societăţile deveniseră atât de dezvoltate încât era exclus războiul direct; în acest caz s-ar fi anihilat reciproc. Automatizarea unităţilor de producţie a făcut restul.

— Seamănă cu situaţia noastră.

— Se poate face o asemănare deşi sunteţi cu mult înaintea acelei societăţi. Totuşi, în următoarele decenii veţi avea parte de foarte mari schimbări şi veţi avea şi resursele necesare pentru eradicarea sărăciei.

— Zamolxe mi-a spus că extinderea câmpurilor personale va determina o incompatibilitate energetică între alimentele produse în altă zonă geografică, iar acest lucru va determina importante schimbări în industriile zonale. Mi-a mai spus că majoritatea companiilor farmaceutice vor ajunge falimentare, iar sistemul medical actual va mai funcţiona doar la o treime din capacitate.

— Acum se produce şi la voi un salt de conştiinţă. Este doar la început acest proces. El este determinat de o serie de activări ale reţelelor energetice ale Pământului. Acestea determină creşterea câmpurilor energetice personale. În acelaşi timp cu creşterea câmpurilor vor dispărea majoritatea bolilor, iar odată cu ele şi resursele uriaşului sistem format din spitale-companii farmaceuticealimente degradate-companii de asigurări de sănătate-industrii de prelucrare-reţele de desfacere. Se vor debloca resurse foarte mari. Pe de altă parte, creşterea câmpurilor presupune şi creşterea

— vibraţiilor, iar acest lucru înseamnă un mult mai rapid răspuns din exterior.

— Acel feed-back de care se tot vorbeşte?

— Exact. Procesele de materializare se vor amplifica foarte mult. Acesta este unul dintre cele mai mari câştiguri

pe care le veţi avea. Nimeni nu va mai pleca cu o karmă nouă. Toate se vor plăti în aceeaşi viaţă. Karma se va întoarce în foarte scurt timp şi toată lumea va conştientiza acest lucru. Aceasta va aduce schimbări uriaşe de conştiinţă. Orice violenţă, orice înşelăciune, orice fărădelege, fie că este evidentă, fie că este subtilă, se va întoarce în foarte scurt timp la sursă. Acest lucru va duce la eliminarea majorităţii armatelor lumii şi la relocarea resurselor.

— Dacă e aşa cum spuneţi voi, atunci ar fi chiar mult mai multe resurse decât am avea nevoie. Ar fi greu chiar să le gestionăm. Când Zamolxe mi-a spus de imensul angrenaj al cuplului alimentaţie denaturată – boli diverse, nu mi-am dat seama pe moment ce resurse implică. Apoi am realizat că este vorba de zeci de milioane de oameni şi mii de miliarde de dolari. Dacă mai punem la socoteală şi prăbuşirea armatelor, prin dispariţia rolului lor, s-ar găsi alte resurse uriaşe, plus industriile aferente. Probabil alte câteva zeci de milioane de oameni şi mii de miliarde de dolari. Plus prăbuşirea unor mari concerne multinaţionale.

— La fel s-a întâmplat şi în vremea respectivă cu atlanţii şi lemurienii. Schimbările în societate au fost uriaşe. În curând se va întâmpla şi la voi.

— Şi dacă nu va fi aşa?

— Ba va fi! Deja sunt primele semne.

— Dacă noi nu dorim aceste schimbări? Poate că omenirea, per ansamblu, nu doreşte aceste schimbări. Dacă nu trecem peste pragul critic, asemenea atlanţilor, ne putem confrunta şi noi cu o conflagraţie.

— Majoritatea dintre voi aţi ştiut cu ce vă veţi confrunta. Aţi ştiuto cu mult înainte de a vă întrupa. Ca la orice schimbare, există o reacţie negativă. Veţi trece peste ea. Unii vor trece în această viaţă, alţii în următoarea. Doar atunci vor fi pregătiţi. Voi, ca şi civilizaţie, veţi trece peste pragul critic căci s-a pregătit o mare infuzie de spirite superioare. Atlanţii nu au avut parte de aşa ceva.

— Spuneai că atlanţii au fost de acord cu pleiadienii,

ca în

— schimbul ajutorului să accepte schimbarea în structura societăţii. Cum s-a făcut schimbarea, tranziţia?

— Atunci era foarte uşor de făcut schimbarea. În timpul războiului, structurile de conducere şi comandă au fost practic anihilate. După o altă perioadă, nimeni nu ştia cine conduce societatea şi nici cine controlează ostilităţile. Armele energetice detectau orice formă de comunicaţie şi apoi întreaga zonă era lovită crunt. Haosul general domnea. Prin urmare, după intervenţia pleiadienilor, nimeni nu s-a opus schimbărilor din societatea atlantă. Ba dimpotrivă, majoritatea supravieţuitorilor erau de acord cu propunerea pleiadiană.

— Care au fost schimbările cele mai mari din societatea atlantă şi lemuriană în perioada de după război?

— Pleiadienii au decis să ofere o asistenţă limitată în procesul de tranziţie de la o societatea bazată pe ego şi dualitate la una bazată pe unitate. Aici a fost marea problemă a atlanţilor. Înainte nu s-a reuşit tranziţia. În rest nu au fost foarte mari schimbări. Legislaţia a fost puţin îmbunătăţită, iar anumite tehnologii s-au interzis. Schimbările veritabile nu vin din exterior, ci din interior.

— Zamolxe mi-a spus că marii preoţi-maeştri au descoperit că Pământul fusese afectat de două curente informaţionale multidimensionale care nu aveau legătură cu planeta.

— Ţi-a mai spus şi faptul că acest lucru nu i-ar fi absolvit de vină pe atlanţi.

— Într-adevăr, aşa mi-a spus. Totuşi, chiar şi aşa, s-ar fi cuvenit să fi fost măcar ajutaţi de alte civilizaţii. Măcar informaţional. Pleiadienii ar fi trebuit să fi fost mai insistenţi înainte de conflict.

— S-au făcut cunoscuţi. Nu direct, ci prin intermediul unor maeştrii-preoţi.

La un moment dat, m-a cuprins o stare de nervozitate atât de puternică (pe care nu am reuşit să o controlez) încât m-a aruncat pur şi simplu din starea de regresie. Am

mai păţit aşa ceva cu Zamolxe, în urmă cu mai multe luni, când mi-a spus că spiritualitatea domină materialismul. Dar acum, habar nu aveam de unde a izbucnit această stare. Era ca o furie mută, venită din adâncuri…

Revenit la starea normală, de veghe, am fost chiar foarte surprins de reacţia avută. Eram nedumerit referitor la cauza acestei reacţii. Existau câteva posibilităţi. Unele conjuncturi şi anumite informaţii pot reprezenta factorul declanşator al unor acumulări energetice din zona inconştientului. Dar care au fost acestea?

Mi-am revenit destul de repede. De fapt, descărcarea a fost extrem de rapidă dar deosebit de violentă, altfel nu aş fi ieşit din starea de regresie şi de conexiune. Seara târziu, înainte să adorm, am primit primele semnale energetice. Era Zamolxe. Am simţit clar că dorea să stabilesc o conexiune cu el. Aceasta s-a realizat foarte rapid.

— *Trebuie să te lămureşti cu privire la reacţia avută,* mi-a spus Zamolxe.

În timpul conexiunii, mi-am dat imediat seama de cauza izbucnirii nervoase. Poate că Zamolxe m-a ajutat într-un anume fel să percep mai bine. Cert este că în timpul regresiei văzusem-percepusem cumva că, în timpul marelui război, planeta a fost foarte atent monitorizată şi că totul putea fi evitat. Cumva, m-am revăzut în acele vremuri. Cred că am fost întrupat la scurtă vreme după conflict şi ne zbăteam cu toţii să refacem societatea. Zamolxe a intervenit.

— *Dragul meu, te vei lămuri curând de ce nu s-a putut interveni. Ai fost unul dintre preoţii care au descoperit implicarea influenţelor celor două curente informaţionale galactice la declanşarea războiului. Ulterior aţi mai descoperit şi faptul că în structura reţelelor energetice rezonante din zona Atlantidei şi Lemuriei s-a intervenit în mai multe feluri.*

— Cum adică?

— *S-a întâmplat la nicio sută de ani de la sfârşitul*

războiului. Casta preoţilor reuşise să avanseze foarte mult în ştiinţele energeticii subtile. S-au făcut şi observaţii asupra curenţilor subtili care străbat planeta. Până la urmă s-a realizat o hartă a reţelei energeticii subtile. În momentul când aţi încercat să modificaţi parametrii vectoriali ai unei porţiuni din reţea, aţi constatat că o altă structură subtilă intervine dintr-un spaţiu dimensional superior şi o reaşează la loc. La început nu aţi ştiut ce se întâmplă, credeaţi că este un fenomen natural lăsat de Creator, dar aţi descoperit între timp că acest lucru nu se întâmpla şi pe alte planete locuite.

— Adică se manipulase reţeaua energetică?

— Concluzia unor preoţi a fost că întreaga civilizaţie fusese manipulată de către forţe neştiute. Unii dintre preoţi au căutat să accesese memoria subtilă akashică a planetei şi au observat că aceste schimbări în structurile energetice planetare s-au făcut în urmă cu aproximativ cinci milioane de ani.

— Atunci spuneai că a avut loc desprinderea unor unităţi de conştiinţă din sfera divină.

— Exact. Structura energetică subtilă a mai multor planete a fost modificată pentru a putea susţine mai multe tipuri de civilizaţii inteligente. Modificarea avea ca scop accelerarea evoluţiilor pe zona mentală şi cauzală.

— Preoţii atlanţi cum au reacţionat la cele aflate?

— A fost şi o mică revoltă în casta preoţilor, referitor la aceste descoperiri. Unii au considerat că este Voinţa Divină la mijloc, alţii că este vorba de manipularea unor rase evoluate. Tu ai făcut parte dintre cei care s-au retras ulterior din societate, fiind revoltat de cele ce s-au descoperit. Totuşi informaţia a fost cunoscută la început doar de o mică parte a castei preoţilor. Aceste informaţii nu pot suplini ororile unui război cumplit. Situaţia creată a adus un val de simpatie, inclusiv din partea unor pleiadieni.

— M-am retras ca un pustnic? Simt ceva de genul acesta.

— O perioadă te-ai retras, asemenea unui pustnic, într-o zonă izolată. Ulterior a apărut ideea modificării unor structuri din matricea energo-informaţională umană. S-a urmărit „defazarea” faţă de cele două curente informaţionale multidimensionale. Pentru că pleiadienii şi alte civilizaţii v-au refuzat ajutorul în acest sens, aţi hotărât să mergeţi singuri înainte. Între timp, informaţia aceasta a scăpat şi în celelalte caste. Până la urmă aproape toţi au fost de acord cu experienţele genetice şi implicarea regnului elemental.

— Am un sentiment de răceală. Dar o altfel de răceală…

— Descoperirile v-au zdruncinat serios sistemele de credinţă. Unii vă simţeaţi asemenea unor animale dintr-un laborator de cercetare. Faptul că unele civilizaţii avansate evitau contactele cu voi, v-a amplificat această stare. O altă problemă era faptul că nu puteaţi avea acces la dimensiunile superioare în care se făceau reglajele vectorilor cauzali de dinaintea întrupării. Aceste dimeniuni erau plasate în spaţii subtile ale căror frecvenţe vibraţionale erau în afara spectrelor voastre de percepţie 3D sau 4D.

Vremurile acelea sunt demult apuse.

— Totuşi, aşa ceva era greu de trecut cu vederea. Apropo, tu nu erai întrupat în acele vremuri? Spuneai că ai avut mai multe întrupări în Atlantida.

— Am fost întrupat. Ne-am întâlnit şi chiar am colaborat de mai

— multe ori.

— După întrupare ştiai de ce nu s-a intervenit din afară?

— Da, ştiam. S-a intervenit o dată, dar dacă anumite tendinţe nu sunt eliminate atunci trebuiesc lăsate să se manifeste. Amânarea continuă nu este o soluţie.

— Dacă nu interveneau cele două curente informaţionale, se mai ajungea la conflict?

— Posibil. Erau mari şanse. Îţi voi da mai multe

amănunte după câteva săptămâni. Va trebui să facem o altă regresie. După aceea vei înţelege mai bine.

— Care a fost rolul tău în acea perioadă?

— Dezvoltarea conştiinţei multidimensionale, dar am avut şi misiunea de-a realiza depăşirea barierelor organismului fizic. Acest lucru a potolit foarte mult revolta atlanţilor referitor la toate acestea.

— Adică?

— Adică depăşirea barierei de 360 de ani. Până la acea vreme, majoritatea atlanţilor abia dacă atingeau 200 de ani. Foarte rar unii atlanţi reuşeau să apuce 300 de ani. Cronicile atlante indicau un maximum de 360. Era echivalentul a 120 de ani în momentul de faţă.

— O compensare greu de refuzat. Era diferit ADN-ul lor de al nostru? Am înţeles că avem şi ceva ADN nepământean.

— Nu era foarte diferit în principiu. Al vostru este chiar mai performant. ADN-ul nepământean *este în legătură cu aspectele de percepţie în zona senzorială şi reactivă. Nu ADN-ul este problema, ci modul de acces la fluxurile energetice subtile.*

— Putem depăşi bariera celor 120 de ani ai noştri? Acum câteva luni mi-ai spus că se poate.

— Bineînţeles că se poate. Dar aceste energii vă pot distruge dacă nu reuşiţi să le controlaţi. Cândva îţi voi da ABC-ul depăşirii acestei bariere. Răbdare...

Este de ajuns pentru ziua de azi.

Înainte de-a adormi, am trecut în vedere toate cele ce-am perceput în timpul regresiei din ziua respectivă. Erau într-adevăr foarte multe întrebări care nu-mi dădeau pace. Am simţit o rezonanţă foarte mare legată de aceste evenimente. Faptul că o întreagă civilizaţie fusese manipulată în mod subtil, a declanşat în mine o puternică reacţie de dezaprobare. Mi-a fugit gândul la o carte scrisă de un autor american în care se făceau dezvăluiri cu privire la civilizaţia umană. Cartea se baza pe declaraţiile unei entităţi extraterestre, capturate în urma prăbuşirii

unei nave în spaţiul american. La un moment dat, entitatea a spus că pământenii sunt asemenea unor recipiente care conţin mostre de suflete inferioare, situaţia noastră fiind oarecum asemănătoare cu o mare fermă de animale. Tot acolo se afirma că entităţi ca Iisus, Buddha şi altele, care au lăsat urme adânci în spiritualitatea universală, au fost create de ei prin inginerie genetică, scopul fiind acela de a da un exemplu viu pentru „recipiente" şi a nu se mai război între ele. Totuşi, având în vedere faptul că entitatea a fost reţinută de americani împotriva voinţei ei, este posibil ca aceste informaţii să fi avut ca scop agresiunea informaţională sau chiar psihică.

Am simţit totodată că multe întrebări îşi vor găsi răspunsul în perioada următoare. Niciodată Zamolxe nu m-a lăsat fără răspunsuri, cu excepţia situaţiilor când îmi spunea răspicat că nu este necesar sămi răspundă, că nu-mi este permis sau nu trebuie să aflu alte amănunte.

A doua zi am reluat contactul cu Ral. Dispăruse total senzaţia de revoltă referitor la ceea ce am perceput. Mi-am cerut scuze pentru reacţia avută.

— *Nu este nevoie să-ţi ceri scuze. A fost o altă descărcare energetică. Era necesar să se producă. Încărcătura emoţională încătuşată în zona inconştientului poate distorsiona recepţia. Unele informaţii recepţionate de tine nu reflectă fidel informaţia cauzală.*

— Adică este posibil să „traduc" greşit?

— *Nu neapărat greşit, ci distorsionat. Oricum, informaţiile pot fi mai bine decodificate de alţii, care le vor primi în viitor.*

— În ceea ce priveşte recepţia lui Zamolxe, am o senzaţie de bine. Simt că lucrurile sunt aşa cum trebuie să fie. Ieri, Zamolxe mi-a spus clar că mă voi lămuri despre ce anume este vorba.

— *Cu siguranţă vei înţelege mai multe după ce vei face o regresie specială. Fără acea experienţă nu poţi avea suportul energetic pentru a putea „traduce" transmisia.*

— Nu este mai bine să transcriu după aceea toate

cele ce-am perceput zilele acestea?

— Nu. Toate au rolul lor.

— Ce s-a întâmplat cu societatea atlantă după ce s-a reuşit

— depăşirea barierei fizice?

— Nu au fost schimbări foarte mari. Depăşirea barierei fizice implica accesarea unor fluxuri energetice foarte puternice. Aceste fluxuri de energie se găsesc în dimensiunile superioare. Era foarte mult de lucru. Însă faptul că unii preoţi au reuşit să spargă aceste bariere, a dat un impuls lăuntric foarte mare celorlalţi atlanţi.

— Doar preoţii aveau acces la aceste energii?

— Nu era vorba de a avea un acces special sau de-a fi avantajat. Aceste energii erau şi sunt la dispoziţia tuturor. Preoţii atlanţi, prin natura muncii lor şi datorită faptului că aveau corpurile subtile mai dezvoltate, erau mai apţi pentru a realiza astfel de munci.

— Apropo, care era relaţia cu Dumnezeu? Cum era perceput Dumnezeu în acea perioadă?

— Până la contactul cu alte civilizaţii din galaxie, atlanţii şi lemurienii credeau într-un Dumnezeu-Fiinţă, care era considerată omnipotentă, omniscientă şi omniprezentă, dar, la fel ca acum, avea anumite „caracteristici", funcţie de zonă, ţară, istorie şi alte asemenea. Cărţile lor sfinte erau destul de asemănătoare cu cele ale voastre. Existau diferite personaje, considerate sfinte, care avuseseră rolul de îndrumători către cele spirituale. La fel ca şi în civilizaţia voastră, şi atunci au fost multe conflicte legate de credinţele din diversele zone ale planetei.

La un moment dat, apare în scena istoriei atlante un personaj aparte. Acesta reuşise să spargă bariera celor 50-70 de ani de viaţă şi astfel a reuşit să capteze atenţia tuturor popoarelor atlante. Învăţăturile sale au schimbat enorm civilizaţia atlantă. A reuşit să convingă popoarele că Divinul este în fiecare fiinţă umană şi ***singura cale de a ajunge la Divinitatea Supremă, era ca însăşi fiinţa***

umană să realizeze îndumnezeirea. *A arătat şi paşii care trebuiesc făcuţi.*

— Păcatele despart pe om de Dumnezeu. Este atât de simplu şi totuşi atât de greu.

— Ceea ce numeşti păcate înseamnă depărtarea de legile universale. Este greu pentru că voi le căutaţi afară.

— Dar legile se manifestă şi în afara noastră. Cine are ochi de văzut le va vedea şi cine are urechi de auzit, le va auzi. Fără îndoială!

Ele sunt şi în afara voastră dar, dacă nu ai ochii şi urechile „deschise" să vadă şi să audă, atunci rătăcirea este garantată. Se manifestă şi în afara voastră dar este mai greu să le depistaţi şi de cele mai multe ori necesită sacrificii din partea voastră. Mult mai uşor s-ar descoperi dacă aţi căuta în interiorul vostru.

— Am fi vrut să apară şi la noi o astfel de entitate.

— A fost şi la voi aceeaşi entitate, dar aţi respins-o. S-a întâmplat acum două mii de ani. V-au mai fost trimise altele, dar le-aţi respins într-un fel sau altul, şi pe ele.

— Spuneai că a „spart" bariera de 50-70 de ani. Presupun că a fost vorba de prima barieră. Îmi seamănă cu situaţia noastră. Cum a reuşit acest lucru?

— Descătuşând energiile subtile ale fiinţei.

— Fără vreo intervenţie din afară? Fără intervenţia asupra genelor?

— Fără astfel de intervenţii. Oricum, ele nu vă pot ajuta. Nu poţi face intervenţii asupra activităţii unui corp subtil folosind un corp grosier, ci doar prin accesarea nivelurilor superioare. Este asemănător cu un principiu din fizică: nu se poate ceda căldura de la un corp mai rece către un corp mai cald.

— A dezvăluit anumite tehnici?

— Nu e vorba numai de anumite tehnici ci de un nou mod de viaţă. Corpul fizic este rezultanta tuturor corpurilor subtile. Curăţenia se face pe toate corpurile, nu sunt îndeajuns doar tehnicile pentru corpul fizic şi energetic. Acea entitate a demonstrat prin exemplul său

personal că se poate. Astfel de întrebări i-au fost puse şi ei. La un moment dat, a încetat să mai răspundă întrebărilor. Când au văzut că trecuse bine de 100 de ani, lumea a încetat cu batjocura şi întrebările, iar foarte mulţi l-au urmat. În timp, reuşise să schimbe din temelii majoritatea credinţelor. Acea entitate a schimbat radical societatea atlantă.

— A încercat să schimbe societatea în ansamblul ei politic şi administrativ?

— Nu-ţi voi răspunde la această întrebare. Ea nu vine de la tine.

— Adică?

— Vei înţelege mai târziu despre ce este vorba.

— A fost înaintea revoluţiei industriale sau după?

— Chiar în timpul revoluţiei industriale. Totuşi, cele mai mari schimbări în societate au apărut după realizarea contactului cu primele două civilizaţii extraterestre.

Erau atât de multe întrebări pe care aş fi vrut să le pun încât la un moment dat Ral mi-a spus că este imposibil să facă acest lucru, şi nu pentru că nu aş avea suportul energetic pentru „traducere” ci pentru că informaţiile sunt atât de vaste încât nici măcar o bibliotecă n-ar fi îndeajuns să le cuprindă. În continuare Ral mi-a spus că va face o scurtă prezentare a societăţii atlante la începutul perioadei ei de glorie.

Casta preoţilor-maeştri

— Ral, am înţeles dintr-o transmisiune anterioară că mai puţin de un procent din populaţie avea o formaţie cauzală de preot.

— Da, este corect. În structura societăţii atlante, preoţii reprezentau casta cea mai puţin numeroasă. Exista un preot-maestru la aproximativ 130-150 de persoane.

— Mie îmi pare destul de mult în comparaţie cu numărul preoţilor din ziua de azi.

— Activitatea preoţilor atlanţi era cu totul diferită faţă de cea a preoţilor de azi. Ei nu aveau o meserie de

preot. Nu erau plătiţi pentru aşa ceva. Având rolul de coordonatori ai civilizaţiei, asistau şi coordonau atât transformările spirituale ale atlanţilor, cât şi dinamica *de ansamblu a societăţii. Erau şi psihologi, şi maeştrii energeticieni şi preoţi în sensul înţeles de voi, dar erau şi sociologi şi politicieni. Tot ei deţineau şi cele mai performante laboratoare de cercetare din domeniul tehnic, ştiinţific şi tehnologic.*

— Dacă nu erau plătiţi, ce anume îi motivau?

— Nu aveau altă bucurie decât rodul muncii lor. E greu să înţelegi o asemenea bucurie. Cea mai mare parte a castei preoţilor se ocupa de evoluţia unui grup de atlanţi, aproximativ 130-150 de persoane, după cum ţi-am mai spus.

— Mi-a zburat gândul la medicii de familie. Aveau un registru cu dosarele fiecărui membru în parte?

— Nu ai un termen de comparaţie. Acei preoţi erau ca un membru de familie pentru toţi cei care erau în grija sa. Ba chiar cu mult mai mult. Atlanţii îl iubeau şi îl respectau ca pe un adevărat sfânt. Acesta cunoştea perfect toate structurile mentale, cauzale şi spirituale ale celor din grija sa. Nu aveau dosare în sensul înţeles de voi. Tot el alcătuia şi coordona ulterior anumite programe evolutive personale.

— Spuneai că nu era plătit. Se respectau anumite jurăminte de sărăcie?

— Nu exista sărăcie în acea vreme. Societatea depăşise chiar de dinainte de marele război problema materială. Ulterior se eliminaseră chiar şi banii uzuali.

— Adică primeau case, alimente şi toate cele necesare de la un fel de sistem centralizat? Scuză-mă, această utopie nu o mai cred. La aşa ceva visau comuniştii. Fără un sistem financiar?

— Ce să cumpere cu banii? Case? Proprietăţi? Alimente? Produse? Toate acestea le aveau din belşug.

— Poate că eu vroiam 10 case, nu una. Câte una în fiecare emisferă, la poli, la munte, la mare, la ocean, la

câmpie.

— Toţi atlanţii doreau aşa ceva. Era foarte plictisitor să stai doar într-un singur loc. Chiar şi elevii îşi schimbau adesea şcolile.

— Păi şi cum s-a rezolvat problema?

— Simplu. Au programat unităţilor automate şi hibrizilor să construiască tot felul de locaţii şi apoi să le întreţină. La fel şi cu alimentele şi cele strict necesare traiului precum utilităţile, energetica şi multe altele.

— Deci nimeni nu era proprietar asupra acestor case?

— Tu priveşti lucrurile prin prisma mentalităţii actuale. Atunci nu mai existau proprietari în sensul înţeles de tine. Nu erai proprietar, dar în acelaşi timp erai proprietarul tuturor bunurilor materiale. Nici vorbă de concepţie comunistă. Nu materialismul era motorul activităţii, ci evoluţia din toate punctele de vedere. Autocunoaşterea, autocultivarea, muzica, sculptura, literatura, arta în general, dezvoltarea ştiinţelor şi tehnologiile de tot felul, explorările diverse, turismul, acestea erau preocupările de bază ale atlanţilor acelor vremuri.

— Acestea sunt şi preocupările noastre.

— Nu sunt. Preocupările voastre sunt legate de exterior, de-a avea mai mult decât... de-a fi mai mare decât... de-a fi mai puternic decât... de-a aduna mai mult decât... Preocupările voastre sunt în zona dualităţii.

— Dacă se plictiseau într-un loc, mergeau în altă parte şi luau în primire o casă? Doar aşa… la cerere?

— Nici măcar nu făceau o cerere. Erau de 3-4 ori mai multe locaţii de locuit decât numărul populaţiei. Când una din locaţii era ocupată, se punea un semn în apropierea ei. Exista şi o evidenţă centralizată, astfel că ştiai din timp dacă este liberă sau nu.

— Fără niciun fel de restricţii?

— Fără restricţii. Ceva restricţii erau în cazul transporturilor. În transportul local se foloseau mai multe

tipuri de sisteme de propulsie şi exista o verificare a stării tehnice. Mai existau ceva restricţii la culoarele de zbor, care trebuiau respectate. Câteodată, anumite locaţii pe care doreau să le exploreze unii atlanţi, erau în afara razei de acţiune a unităţii automate de comandă, iar atunci aparatele nu mai ajutau. Aici exista o oarecare restricţie. Restricţii mai erau şi în privinţa utilizării anumitor materiale compozite. Nici structurile automate centrale nu mai puteau fi accesate decât de către anumite persoane specializate. Aceste restricţii s-au menţinut de la sfârşitul marelui război.

— Nu ştiu ce să zic, îmi pare ceva utopic.

— Veţi ajunge şi voi aici. În unele zone, veţi avea astfel de centre în mai puţin de 100 de ani.

— Aha, deci în unele zone…

— Ulterior, zonele se vor extinde. La fel s-a întâmplat şi în Atlantida de dinaintea războiului. Marile companii construiau numeroase orăşele-staţiuni, în diferite locaţii, tocmai pentru a fideliza angajaţii. Ulterior au construit şi pe Lună, Marte şi chiar Mercur. După război, sistemul lor a fost preluat de către autorităţile atlante şi s-a extins.

— Preoţii controlau administraţia centrală de după război?

Presupun că existau şi atunci un fel de ministere ca acum.

— Funcţiona desigur o administraţie centrală, dar nu exista un control ca în ziua de azi. Multe ministere nu-şi mai aveau rostul. Preoţii nu controlau administraţia, ci aprobau anumite proiecte globale. În rest, administraţiile locale erau cele care se ocupau de bunul mers al societăţii.

— Spuneai că un preot coordona în medie 130-150 de atlanţi. Ce se întâmpla dacă cineva pleca mai mulţi ani din localitate? Spuneai că atlanţii se cam plictiseau dacă vieţuiau mai mult timp într-o singură locaţie. Se foloseau mijloacele de comunicaţie?

— De obicei, preoţii coordonau un grup timp de mai mulţi ani. Cu unii atlanţi, preotul păstra relaţia toată viaţa.

În tot acest timp, se fixau anumite întâlniri cu fiecare în parte. Nu conta locaţia. Se deplasa şi preotul şi omul. Având în vedere spectrul imens de activitate, preoţii erau împărţiţi pe mai multe categorii. După o

— perioadă, dacă vreun atlant dorea să-şi exploreze alte nivele de conştiinţă, care nu erau specialitatea primului preot, atunci acesta îi făcea o recomandare altui preot.

— Spuneai că tot ei aveau cele mai performante laboratoare ştiinţifice. Sincer, nu i-aş vedea pe preoţii din ziua de azi în această postură. De ce nu se ocupau numai de spiritualitate şi aveau tangenţe şi cu ştiinţa şi tehnologia?

— Realitatea a demonstrat foarte clar că dezvoltarea ştiinţei fără fundamentul spiritual, poate determina ceea ce a determinat. Adică un război devastator. Trebuie să înţelegi că maeştrii-preoţi atlanţi nu se implicau foarte mult în treburile castei învăţătorilor şi a oamenilor de ştiinţă, dar şi-au asumat, printre altele, şi rolul de-a verifica diversele tendinţe din zona tehnică şi ştiinţifică. Având structuri mentale foarte bine dezvoltate, unii maeştrii-preoţi aveau sarcina pe care o au acum unele institute de cercetare. Deşi, societatea atlantă nu ştia acest aspect, maeştrii-preoţi atlanţi erau chiar cu mult mai avansaţi decât cei mai străluciţi savanţi ai castei oamenilor de ştiinţă.

— Îmi pare un fel de stat în stat. Din câte spui, erau implicaţi în tot şi toate.

— Nu exista decât statul planetar. Izolaţionismul de orice tip, fie că e pe baza culorii pielii, a zonei geografice sau alte asemenea, reprezintă reminiscenţe ale instinctelor animalice. Atlanţii le depăşiseră. Deşi unele mici tradiţii multimilenare, din anumite zone, încă se mai păstrau, nu mai existau state, nici alte grupări. Omul şi viaţa contau, înainte de toate!

— Spuneai că pleiadienii au condiţionat ajutorul prin schimbarea formei de guvernare. Cum au fost preoţii

atlanţi ajutaţi de pleiadieni?

— Pleiadienii nu au intervenit în formele de guvernare ale atlanţilor.

— Spuneai că au condiţionat ajutorul. Poate n-am perceput bine.

— Li s-a cerut ajutorul, iar acesta putea fi acordat sau nu. Au cerut ca în schimbul acestui ajutor, să fie cooptată la guvernare şi casta preoţilor. Înainte de marele conflict, doar oamenii de ştiinţă şi politicienii guvernau. De cele mai multe ori, reprezentanţii acestor caste nu avansau la nivel interior atât de mult precum avansau în domeniul tehnic, şi exista riscul apariţiei unor dezechilibre. Tehnicienii, prin natura muncii lor, operează la nivel fizic şi mental

— cu dualitatea, cu incompatibilităţile, cu forţele contrare, şi alte asemenea. În timp, se puteau modela în acest tipar şi structurile mentale şi puteau apărea dezechilibre. Maeştrii-preoţi asigurau acest echilibru.

— Nu vreau să mai intru în astfel de detalii. M-ar interesa mai multe despre cum era percepută divinitatea după marele război.

— Spiritualitatea a cunoscut cea mai mare schimbare îndeosebi după intervenţia pleiadienilor şi a următoarei rase. Aceştia din urmă au dat mai multe amănunte referitor la alte civilizaţii inteligente din Univers. Printre altele, au spus că Divinitatea este oriunde, oricând şi în orice fel, şi că toate fiinţele sunt copiii Creatorului. Au mai spus că majoritatea civilizaţiilor avansate, în decursul experienţelor de-a lungul a milioane şi milioane de ani, au ajuns la concluzia că Divinitatea nu poate fi cunoscută decât prin cunoaşterea adevăratei naturi divine a propriei persoane.

— Noi ştim acest lucru din antichitate: „Cunoaşte-te pe tine însuţi şi vei cunoaşte Universul şi Zeii!”

— Care „noi”? Îl ştiau doar foarte puţinii atlanţi rămaşi după cataclismul final al Atlantidei. Când spui că ştii despre un lucru, înseamnă că îl aplici. Până când nu

aplici ce ştii, înseamnă că nu ştii. Voi ştiţi ceva dar nu ştiţi ce ştiţi. De fapt, voi repetaţi ca o bandă de magnetofon. Asta nu este ştiinţă spirituală, este redare de cuvinte.

— Maeştrii-preoţi atlanţi au fost ajutaţi şi în mod direct de către pleiadieni? Spuneai acum câteva zile că unele suflete pleiadiene s-au oferit pentru a se întrupa pe Pământ. Aceştia au fost preoţi?

— Sufletele pleiadiene erau repede detectate de către atlanţi, datorită geniului lor, care se manifesta foarte de timpuriu. Întradevăr, sufletele pleiadiene erau direcţionate cu precădere către casta preoţilor. Ei nu urmau decât şcolile primare ale atlanţilor, după care începeau o pregătire specială în templele specializate ale castei preoţilor. Aceste temple erau de fapt un fel de laboratoare extrem de bine dotate.

Niciodată pleiadienii nu au oferit ajutor direct. Erau extrem de atenţi cu ajutorul căci exista riscul interferenţelor karmice şi nu era de joacă cu aşa ceva. Chiar şi elementele de tehnologie erau oferite cu mare greutate şi numai după ce preoţii munceau destul de mult, adică trebuiau meritate. Dacă atlanţii foloseau informaţiile pleiadienilor în sens negativ, atunci pleiadienii preluau karma lor, ceea ce era ca un iad pentru ei. Asta ar fi însemnat întruparea în Atlantida şi repararea greşelilor. Iar dacă întruparea venea pe fir karmic, trebuiau trecute toate probele planetei, deci exista riscul dea trece prin multe întrupări. Când pleiadienii se întrupau spre a oferi ajutor atlanţilor, atunci interveneau alte mecanisme subtile şi nu era necesar să se treacă prin toate lecţiile planetei. Doar prin întrupare se puteau face unele transferuri de vibraţie.

— Dacă este aşa, atunci de ce n-au stat la locul lor, cum stau şi acum? De ce au mai intervenit înainte ca atlanţii să atingă un anumit nivel evolutiv apropiat de al lor?

— Au observat ceva în ADN-ul rasei atlante.

— Ce anume?

— O structură comună. Cumva erau rude apropiate. Ca formă fizică, erau aproape identici. Unii exploratori ai anumitor curente spirituale din civilizaţia pleiadiană, cunoşteau câte ceva despre strămoşii lor lyrani şi despre moştenirea lăsată. Dar nu foarte multe. Erau intrigaţi atât de structura comună a ADN-ului, dar şi de faptul că experimentul planetar atlant a fost cunoscut de foarte puţini pleiadieni. Însă cel mai mult i-a intrigat tehnica multidimensională, extrem de avansată, a refacerii reţelei energetice rezonante a planetei. Era cu mult peste cunoştinţele pleiadienilor. Şi-au dat seama că este vorba de un experiment al unor civilizaţii mult mai avansate. Faptul că structura de bază din ADN-ul atlant era comun şi că sistemul solar pământean era în relativa apropiere a Pleiadelor, i-a cam pus pe gânduri.

— Altfel nu interveneau în civilizaţia pământeană?

— Nu, căci nu se realizase convergenţa planetară.

— Zamolxe mi-a spus că pleiadienii erau urmaşii lyranilor, iar noi, pământenii, suntem creaţi de lyrani şi de o civilizaţie de lumină din centrul galaxiei. Cum de nu ştiau pleiadienii aceste lucruri.?

— Civilizaţia pleiadiană este doar o ramură a lyranilor. Lyranii, la rândul lor, fac parte dintr-un mare grup de civilizaţii care au evoluat de-a lungul unui spaţiu întins al actualului braţ galactic. În decursul milioanelor de ani, aceste civilizaţii au metisat şi chiar şi-au autoperfecţionat structurile genetice. La un moment dat, au hotărât să „planteze" seminţe de civilizaţii pe cât mai multe planete. Un grup s-a stabilit şi în zona Lyra. După un timp, cu aproximativ cinci milioane de ani în urmă, a izbucnit conflictul cu intruşii nepământeni

— ce reprezentau celălalt curent evolutiv din galaxie. Ca urmare a unor „incompatibilităţi" de percepţie, lyranii au lovit, iar karma lor a determinat părăsirea sistemului. O parte din ei s-au stabilit în Pleiade, alţii au mers în alte sisteme, alţii au luat calea altui braţ galactic, iar unii au hotărât să-şi schimbe total suportul genetic. Este vorba de

evoluţii greu de conceput, de mii şi mii de miliarde de indivizi, de mii de planete cu viaţă inteligentă, de evoluţii greu de conceput. Pământul era doar o altă planetă…

— Şi totuşi, această „doar altă planetă” are o structură energetică specială, pe care alte planete nu o au. Ba mai mult, aceste curente informaţionale au ajutat la declanşarea unui război cumplit.

— Ţi-am spus că te vei lămuri după ce vei face o regresie specială cu Zamolxe.

— Unde e locul lui Dumnezeu în toate acestea?

— Dumnezeu este peste tot şi în fiecare. Îţi recomand să priveşti mult mai detaşat cele ce ţi-am spus. Acum câteva momente îmi spuneai că dacă te cunoşti pe tine însuţi cunoşti Universul şi zeii, iar un moment mai târziu îl cauţi în altă parte.

— Eu caut răspunsuri la anumite întrebări, care probabil se găsesc în altă parte.

— Le vei găsi în tine. Este drept că anumite răspunsuri nu le vei găsi în tine, ceea ce înseamnă că nu ai nevoie de ele. Nu te speria de multitudinea de civilizaţii existente în galaxie şi în Univers. Familia de civilizaţii din care face parte şi cea lyrană este relativ mică în comparaţie cu alte familii. Şi mă refer doar la civilizaţiile umanoide, căci sunt multe altele.

De unde această teamă? Legile Universale sunt omnipotente, omnisciente, omniprezente, chiar dacă unele sunt sesizate mai greu. Aceste legi sunt trupul lui Dumnezeu! Divinitatea este în fiecare fiinţă! Să nu uiţi acest lucru niciun moment. Ţi-am mai spus să ai răbdare, în curând vei avea câteva răspunsuri.

— Suntem protejaţi?

— Cine v-ar face rău? Care civilizaţie superioară şi-ar asuma o asemenea karmă? Niciunei civilizaţii nu i se permite explorarea stelară fără a trece peste anumiţi paşi evolutivi. Tu îmi ceri răspunsuri despre Dumnezeu, dar de fapt cauţi o protecţie pentru rasa ta. Nu aşa trebuie văzută relaţia cu Dumnezeu. Cu Dumnezeu nu poţi avea o relaţie

în acest fel. Ţi-am mai spus că singurul mod de

— a ajunge la Dumnezeu este propria îndumnezeire. Eliminaţi teama, dualitatea, conflictele, aduceţi iubirea şi unitatea pe toate planurile şi îl veţi cunoaşte cu adevărat pe Dumnezeu. Şi la drept vorbind, voi nici nu aveţi habar de potenţialul vostru. Habar nu aveţi ce spirite sunteţi!

În curând Zamolxe îţi va da mai multe răspunsuri.

— Atlanţii aflaseră aceste lucruri?

— Aflaseră enorm de multe, cu mult înainte de marele conflict. Mult mai multe decât puteţi voi înţelege acum.

— Şi cum au reacţionat?

— L-a început au avut şi ei o doză de teamă vis-a-vis de multitudinea de civilizaţii din galaxie. Au dezvoltat o strategie de luptă în caz de invazie, dar a fost un efort făcut în zadar.

— În ce a constat această strategie?

— Au dezvoltat un sistem de arme de distrugere în masă care ar fi anihilat orice formă de viaţă de pe planetă. Apoi au împânzit planeta cu mii de sateliţi uriaşi, dispuşi în sistem de sfere concentrice, care emiteau câmpuri extrem de nocive pentru orice formă de viaţă care avea carbonul ca element de bază. Aceste câmpuri modifica, la nivel molecular, orice legătură a carbonului cu alte elemente.

— Probabil că a fost în zadar.

— Bineînţeles că a fost în zadar. În curând şi-au dat seama că sistemul de sateliţi era un imens monument de prostie. Observând că sunt ignoraţi, teama s-a schimbat în dezamăgire. Au căutat să realizeze unitatea şi chiar au reuşit să facă mari paşi în evoluţia planetară. Dar anumite tendinţe nu au fost eliminate, iar războiul a demonstrat acest lucru. Cele două curente informaţionale au avut rolul lor, dar nu a fost un rol determinant. Asta e clar! Ulterior au ajuns şi ei la această concluzie.

— Şi totuşi, după război, când au aflat de cele două curente, au început să-şi modifice propriile matrice energo-informaţionale tocmai pentru a le „defaza” faţă de

aceste curente.

— Erau foarte frustraţi că nimeni nu avea răspunsuri cu privire la reţele energetice planetare. Nu mai aflaseră de existenţa altor planete care să aibă un sistem de reglare şi refacere a structurii reţelei energetice ca al Geei. Asta i-a pus pe gânduri. Şi-au dat seama de ce ei s-au dezvoltat mai mult şi mai repede decât alte populaţii semi-sălbatice de pe alte continente. Vroiau să iasă de sub

— influenţa unei părţi a acestei reţele. Preoţii atlanţi au făcut numeroase experimente şi au concluzionat că exista o legătură clară între reţea şi matricea energo-informaţională umană. Au reuşit chiar să determine anumite dinamici dintre reţea şi matricea umană. Reţeaua le era utilă şi necesară, dar vroiau să scape de partea care determina anumite dinamici *interioare.*

— Am înţeles că alte civilizaţii au refuzat să-i ajute pe atlanţi la modificarea matricei. Apoi au hotărât să facă singuri modificările şi astfel au cooptat regnul energetic elemental. Zamolxe mi-a dat câteva amănunte în urmă cu mai multe zile, însă mi-a spus că s-a mers mult mai departe, anume că noul regn hibrid prelua descărcările energetice emoţionale ale atlanţilor.

— În procesele de modificare ale matricei apăreau numeroase interferenţe de câmp, iar acest lucru determina manifestări emoţionale negative. Timp de sute de ani s-au perfecţionat aceste recalibrări ale matricei energo-informaţionale. Au fost numeroase experimente... Greşelile, încercările, neconcordanţele, incompatibilităţile erau destul de frecvente şi de dureroase. Până la urmă s-a reuşit, iar întreaga rasă umană a fost schimbată.

— Ce rol a avut casta preoţilor în procesul de refacere a matricei umane?

— Rolul cel mai important. Casta lor a iniţiat, a condus şi a coordonat toate experimentele. Dar toate castele au fost de acord cu schimbările.

— Ce s-a întâmplat după toate acestea?

— Civilizaţia atlantă a cunoscut o perioadă de

bunăstare din toate punctele de vedere. A fost un adevărat rai pe Pământ.

— A durat până în urmă cu 70.000 de ani?

— Da, aproximativ 20.000 de ani, atlanţii au cunoscut gloria. Atinseseră nivele foarte ridicate în ceea ce priveşte conştiinţa umană. Arta, tehnica, tehnologia, spiritualitatea, toate acestea au evoluat în asemenea mod, încât pot fi doar imaginate de voi. Au reuşit chiar să descopere salturile stelare. Aproape fără ajutor.

— Adică puteau călători spre alte lumi?

— Da, până la urmă au trecut peste acest prag.

— Pleiadienii sau alte civilizaţii nu puteau oferi ajutor pentru tehnologia saltului stelar în momentul când atlanţii au realizat convergenţa planetară?

— Puteau ajuta, dar atlanţii nu au făcut nicio cerere în acest sens. Şi oricum, multe informaţii despre salturile stelare le-au obţinut prin diverse „observaţii". După ce pleiadienii au refuzat să-i ajute la modificarea matricei, a urmat o uşoară răcire a relaţiilor. Relaţii mai strânse erau doar în zona artelor. Majoritatea atlanţilor deveniseră pasionaţi de artă. Era preocuparea de bază.

— Când ai de toate, este normal să te preocupe arta. După descoperirea salturilor stelare, ce planete au vizitat?

— După reuşita primelor experimente ale salturilor stelare, pleiadienii au invitat câţiva atlanţi pe planetele lor. Până atunci, nu au oferit niciun fel de imagini. Când au văzut primele muzee pleiadiene, atlanţii au fost fascinaţi de arta şi cultura lor. Au fost de asemenea fascinaţi şi de tehnologiile lor, însă aici informaţiile erau limitate.

Despre această perioadă de 20.000 de ani, este greu să-ţi povestesc. Când ai avut primele străfulgerări, despre această perioadă ţi-ai reamintit câte ceva.

— Da, simţeam că am trăit raiul pe Pământ. Mi-a fost greu după aceea.

— Veţi reface Atlantida!

— Ai mai spus asta. Mi-aduc aminte când ai spus că o vom reface mult mai măreaţă decât a fost.

— Aşa va fi. Mult mai măreaţă decât a fost cândva Atlantida. Viitorul este al vostru. Viitorul nu este doar al vostru, ci şi al nostru. Pari neîncrezător acum, dar aşa va fi. Cândva îţi vei aduce aminte de ceea ce ţi-am spus. Vei trăi suficient cât să vezi începutul refacerii noii Atlantide. Indiferent de cum vor evolua lucrurile în viitor, partea voastră de rai nu vi se va lua.

După ce am întrerupt conexiunea cu Ral, am avut o stare deosebit de plăcută. Simţeam că spusele sale nu au avut rolul de a mă încuraja într-un fel sau altul. Cred că aveam ceea ce se numeşte… credinţă. Ceva din interiorul meu, îmi spunea că nimic din esenţa Atlantidei nu s-a pierdut. Tot ceea ce a reprezentat cândva Atlantida va reveni la suprafaţă, iar apoi vom continua ceea ce a fost întrerupt.

Casta învăţătorilor şi a oamenilor de ştiinţă

Din informaţiile primite de la Ral, am înţeles că era casta cea mai numeroasă din Atlantida, mai mult de o treime din populaţia Atlantidei activând, într-un fel sau altul, în învăţământ şi în domeniile variate ale ştiinţelor. Eram atras în mod special de această castă. Am simţit că nu de puţine ori am fost implicat în activităţile ei. Ral mi-a confirmat:

— Într-adevăr, casta învăţătorilor şi a oamenilor de ştiinţă a constituit structura principală a noii societăţi atlante. Această castă modela nu numai diferitele curente mentale, dar de multe ori era şi cea care determina schimbări ale structurii societăţii. Ai intuit bine, ai fost de câteva ori un reprezentant activ al acestei caste în perioada de glorie a Atlantidei.

— Am înţeles din transmisiunile trecute că în şcolile atlante erau foarte puţini elevi la un profesor; la clasele primare erau 10 elevi, apoi 7 sau chiar 5.

— Nu exista un profesor la 10, 7 sau 5 elevi, ci mai mulţi. Doar clasele erau formate astfel. Programele şcolare

erau altfel structurate decât în ziua de azi. Majoritatea atlanţilor urmau diferite şcoli. Foarte mulţi mergeau la cursuri toată viaţa. Era o delectare să participi la astfel de cursuri.

— Dacă nu s-ar da note şi nu ar exista stresul aferent, presupun că la fel ar fi şi azi.

— Nu existau note în Atlantida, după cum ţi-am mai spus, dar nu condiţiile exterioare determină motivaţia corectă, ci interiorul. Am mai discutat despre aceste aspecte. Elevii erau de timpuriu îndrumaţi spre direcţia corectă. Pe de-o parte erau ajutaţi să atingă echilibrul interior, iar pe de altă parte erau îndrumaţi spre explorarea şi realizarea potenţialului lor cauzal.

— Cu ceva vreme în urmă, Zamolxe mi-a spus că acestea determină fericirea. **Echilibrul interior şi exprimarea potenţialului creator ne dau fericirea.** Şi totuşi e greu. E greu să realizezi echilibrul interior şi, la fel, ajungi cu greu să îţi poţi exprima potenţialul creator.

— Cât timp punctele de reper sunt în exterior, e greu.

— Ţin minte când Zamolxe spunea că fiecare om ar trebui să se lase coordonat de programul cauzal sau programul lui Dumnezeu.

— Ţi-a spus şi cum. Trebuiesc eliminate pas cu pas schemele psiho-mentale reactive. Eliminarea lor se face prin conştientizare, iar apoi prin ruperea legăturilor cu exteriorul. Meditaţia este primul

— pas. Restul vor veni de la sine. Degeaba încerc să-ţi transmit mai multe date, căci ori nu poţi interpreta ceea ce-ţi transmit, ori nu te ajută. Refă-ţi echilibrul interior şi vei primi mai multe amănunte.

— Atlanţii au fost mult mai avantajaţi decât noi în această privinţă. Ei erau ajutaţi şi îndrumaţi de timpuriu de maeştrii-învăţători şi de preoţi.

— Iarăşi cauţi răspunsuri în exterior! Matricea voastră energo-informaţională este mult mai puternică şi mai complexă decât cea pe care o aveau atlanţii. Inclusiv ADN-ul este îmbunătăţit. Nici nu vă imaginaţi potenţialul

pe care îl aveţi. Fiecare dintre voi este unic şi special! Toate sunt aşa cum trebuie să fie! Nu uita că atlanţii au muncit enorm de mult până să ajungă la stadiul acesta. Voi veţi trece mult mai repede prin etapele tranzitorii. Dacă eşti atent, vei sesiza unele semne în această direcţie.

— Sunt ceva schimbări, dar ele vin tot pe fond reactiv. Tot exteriorul este cel care determină aceste schimbări.

— Este o părere eronată. Dacă ai percepe întreg tabloul cauzal al dinamicii umane, ai putea vedea clar că schimbările vin din interior. Nu uita nicio clipă că exteriorul este reflexia interiorului.

— Se vor forma şi la noi castele existente în Atlantida?

— Deja le aveţi. Ele sunt formate, dar deocamdată sunt imature pentru că operează în special în spectrul dual. În curând, veţi observa că dualitatea nu vă mai poate ajuta. Dualitatea funcţionează bine în zona ştiinţei şi tehnologiei, dar în zona dinamicii umane dualitatea aduce limitarea, forma, separarea, iar acestea la rândul lor aduc tensiunea şi suferinţa.

— În perioada de glorie a Atlantidei, singura motivaţie a atlanţilor era dezvoltarea propriului potenţialul creator?

— Ce altă motivaţie putea fi mai bună? Dezvoltarea propriului potenţial creator înseamnă deschiderea spre Divinitate. Acesta este procesul de îndumnezeire. Doar astfel omul poate găsi fericirea şi doar astfel îl poate găsi pe Dumnezeu. De fapt, când omul este creator, Divinitatea se exprimă prin el. Divinitatea se exprimă în nenumărate feluri.

— Credeam că prin iubire omul se apropie de Dumnezeu.

— Cine nu este creator nu poate iubi. Mulţi confundă iubirea cu afectivitatea. Iubirea şi creativitatea merg mână în mână. Iubirea înseamnă putere, cea mai mare putere într-adevăr, iar creaţia

— înseamnă putere în manifestare.

— Spuneai că unii atlanţi urmau diverse cursuri toată viaţa. Îşi schimbau şi meseriile asemenea locuinţelor?

— Un atlant îşi schimba de multe ori meseria în decursul vieţii. Cei mai mulţi atlanţi ajunseseră să trăiască câteva sute de ani. Unii au reuşit să treacă de bariera de 1000 de ani. Este normal să apară plictiseala dacă explorezi doar o parte a potenţialului creator. Din această cauză cei mai mulţi atlanţi îşi schimbau atât meseriile cât şi preocupările.

— Acum cei mai mulţi ar prefera anumite meserii – de bancher, comerciant prosper, vedetă media, sportiv vedetă, medic, avocat, pilot sau multe altele. Atunci care erau meseriile cele mai căutate?

— Voi căutaţi aceste meserii în funcţie de câştigul material şi de satisfacerea ego-ului. În perioada de glorie, atlanţii nu mai găseau plăcere în exacerbarea ego-ului. Ego-ul nu se poate dezvolta decât într-o mentalitate 3D. După marele conflict, începuse să se dezvolte mentalitatea 4D. Aceasta exclude dualitatea şi comparaţiile de orice fel. Mentalitatea 4D este procesuală şi multidimensională, nu ţine seama de parametri statici, ca în 3D. Nimeni nu era superior sau inferior.

— Unul era superior altuia la un anume capitol. Nu puteau fi toţi la fel.

— Pui problema prin prisma mentalităţii 3D. Mentalitatea 4D este una spirituală şi apare ca urmare a manifestării programelor cauzale, a atingerii echilibrului interior şi a exprimării potenţialului creator. Aceşti termeni, superior şi inferior, dispar în zona spirituală. Nimic nu este superior şi nimic nu este inferior în sferele superioare ale conştiinţei. Mentalitatea 4D transcende atât spaţialitatea cât şi temporalitatea, prin urmare nimic nu este inferior şi nimic nu este superior. Ceea ce la o primă vedere pare a fi inferior în lumea 3D –, în lumea spirituală este superior, pentru că legea evoluţiei determină inferiorul să devină superior prin prisma potenţialităţii. De

asemenea, ceea ce pare superior în lumea 3D, este „inferior" în lumea spirituală prin aceeaşi potenţialitate. „Inferior" este doar o parte a unui ciclu, iar „superior" este o altă parte a aceluiaşi ciclu. Depinde de cum priveşti lucrurile. Mentalitatea 4D este proiecţia cauzalităţii. Mentalitatea 3D este reactivă, iar cea 4D este creativă. Mentalitatea 4D nu lucrează cu diferenţe, capacităţi, cantităţi şi alte asemenea. Cauzalitatea nu lucrează cu plus sau cu minus. Ea lucrează prin cicluri. Mentalitatea 3D lucrează cu simbolistica jos-sus, mic-mare, inferior-superior, puţin-mult, slabtare, iar mentalitatea 4D lucrează cu ciclicitatea, transcendenţa, unitatea, rezonanţa, convergenţa, sincronicitatea.

— Îmi este cam greu să înţeleg mentalitatea 4D în evoluţia socială actuală.

— *Este normal să fie aşa. Evoluţia socială de acum are la bază mentalitatea 3D. Foarte puţine activităţi de acum au o dinamică specifică unei mentalităţi 4D.*

— Unii învăţători predau la şcoli primare, iar alţii la şcoli superioare. Cumva se făcea o selecţie. Altfel erau pregătiţi. Fie că vrei, fie că nu vrei, cei care predau la şcolile superioare erau cumva superiori în pregătire faţă de cei care predau la şcolile primare.

— *S-ar putea să crezi că nu percepi bine ceea ce-ţi transmit acum. Erau mai bine pregătiţi învăţătorii care supravegheau elevii de la şcolile primare decât cei de la şcolile aşa-zis superioare.*

— Chiar aşa?

— *Da, chiar aşa. Perioada de la 5 la 12 ani este cea mai importantă din acest punct de vedere. Atunci erau puse în evidenţă toate programele cauzale, toţi vectorii energo-informaţionali trebuiau detectaţi. Nu degeaba maeştrii-preoţi urmăreau foarte atent evoluţia corpurilor subtile ale elevilor din clasele primare. Când ai făcut regresia în camera cubică de la şcoala primară atlantă, ai fost într-o cameră cu aparatură extrem de sensibilă şi de complexă. Acolo, senzorii detectau structurile energetice*

ale corpurilor subtile. Chiar şi multe aspecte ale primelor straturi ale zonelor cauzale erau detectate. Tu nu reuşeai să percepi decât calmul mental, dar în realitate, camera care ţie ţi se părea cubică avea în exterior forma unor sfere concentrice. Ai fost supus unor fluxuri energetice foarte fine precum şi unor câmpuri sonice imperceptibile urechii umane.

— Nu mi-aţi spus asta atunci. Am fost „citit”?

— *Având în vedere că a fost doar o regresie a corpului astral,*

„citirea” nu a fost foarte exactă.

— Dar în corpul astral sunt proiectate toate corpurile.

— *Dar şi toate blocajele şi tiparele mentale eronate sau defazate fată de realitate.*

— Mă rog… Totuşi, m-ar interesa mai mult despre cum pot fi

— aplicate anumite tehnici în timpurile noastre. Noi nu avem aparatura atlantă. Avem ceva encefalografe mai complexe, dar ele detectează doar curenţii grosieri. Se folosesc în special în detectarea anumitor anomalii, nicidecum pentru „citirea” de dinamici energetice mentale sau cauzale.

— *În decursul timpului, psihologii voştri au întocmit foarte multe metode şi tehnici de interogare prin care se pot detecta anumite tendinţe cauzale.*

— Oricâte întrebări i-ai pune unui copil, nu poţi afla foarte multe din acest punct de vedere. Mai degrabă ai reuşi să le insufli anumite tendinţe.

— *Nu este recomandat să faci aşa ceva. Asta ar presupune anihilarea programului cauzal, ceea ce este foarte grav. Foarte mulţi copii din ziua de azi păţesc acest lucru. Majoritatea părinţilor încearcă să-şi manipuleze copiii către diferite direcţii.*

— Societatea noastră e diferită de societatea atlantă din acele vremuri. Unele meserii aduc bunăstare, altele nu. Consider că nu sunt bine venite comparaţiile.

— Nu contează meseria pe care o faci atât timp cât îţi aduce satisfacţie. Nu există domeniu în care să nu poţi fi creativ. Te sfătuiesc să abordezi mai concret problema. Ai obiceiul de a devia subiectele spre zonele conexe. Este de înţeles reacţia ta, deoarece conexiunea cu noi îţi „răscoleşte" vibraţiile din subconştient. Nu este un lucru rău să întrebi despre cât mai multe aspecte, dar rişti să distorsionezi percepţia.

— Am observat şi eu că am parte de unele dificultăţi de percepţie. Voi căuta să fiu cât mai la subiect. Legat de şcolile atlante, câţi învăţători erau?

— În medie unul la 3-4 elevi. Existau şcoli în care erau mai mulţi învăţători la un elev. În centrele unde se pregăteau maeştrii-preoţi, de exemplu.

— Existau grade sau alte asemenea distincţii între ei? Spuneai că învăţătorii claselor primare erau chiar mai bine pregătiţi decât alţii.

— Învăţătorii din clasele primare aveau o pregătire mai îndelungată şi mai diversificată. Trebuiau să fie foarte bine pregătiţi în diferite tehnici de dinamică mentală; erau de asemenea foarte bine pregătiţi pentru a lucra cu tot spectrul energetic uman, dar cel mai dificil rol era acela de a reuşi să dinamizeze şi să motiveze elevii

— în perioada cât exista pericolul dezvoltării primelor semne ale egoului. În perioada primară, elevii aveau multe elemente ale unei mentalităţi 3D, iar motivaţia şi dinamica lor încă ţinea de procesele de atracţie-respingere, iar aceste procese sunt cele care determină dezvoltarea şi exacerbarea ego-ului.

— Fenomenele de atracţie-respingere sunt normale în lumea noastră. Ceva îţi place, altceva îţi displace. Am mai discutat despre aceste aspecte, însă teoria e una, iar practica e cu totul altceva.

— Corpul mental reactiv are la bază fenomenele de atracţie şi respingere. Acesta se dezvoltă cu precădere în perioada 5-12 ani, de aceea învăţătorii erau foarte bine pregătiţi. Materiile de bază, precum arta, literatura,

ştiinţele exacte sau energetica erau aspecte secundare. Ceea ce conta era dezvoltarea spiritului creator, a spiritului de muncă în echipă, a setei de cunoaştere, a dorinţei de autocunoaştere şi autodezvoltare. Apoi învăţătorii trebuiau să conceapă compunerile tematice lucrând cu fenomenele de atracţierespingere astfel încât elevii să fie, pe de-o parte, suficient motivaţi, iar pe de altă parte să nu le permită dezvoltarea egotică. Era o sarcină dificilă.

— E clar, e cu totul diferit de ceea ce se petrece în zilele noastre.

Aş vrea să-mi spui cu ce se ocupau învăţătorii în timpul liber.

— Cu de toate. Călătoreau, experimentau diferite forme de artă, explorau toate zonele planetei, vizitau muzeele zonale, comunicau cu alţi învăţători. De regulă, acestea erau preocupările tuturor atlanţilor. Existau anumite locaţii în oraşele atlanţilor unde casele preferate de învăţători aveau un design specific şi o construcţie specială. Existau foarte multe stiluri de design ale caselor, iar învăţătorii le preferau pe cele care se puteau modela atât în interior cât şi în exterior. Spre deosebire de alte caste, învăţătorii erau nevoiţi să stea cel puţin doi ani într-un singur oraş, deoarece se formau puternice legături afective între ei şi elevi, iar separarea ar fi putut crea probleme. Deşi oamenii de ştiinţă intrau şi ei în această castă, învăţătorii aveau o notă distinctă faţă de aceştia. Responsabilitatea lor era mai mare.

— Interesant. Mi-a plăcut ideea de-a te muta într-o astfel de casă care se poate modela. Abia acum construim şi noi case care se rotesc în funcţie de soare, dar sunt extrem de scumpe. Noi n-avem deocamdată nici roboţi care să le construiască, nici hibrizi care să le

— întreţină. Referitor la preocupările din timpul liber, existau spectacole?

— Bineînţeles că existau. Erau mult mai multe şi mai diverse decât există azi în oraşele care sunt considerate

culturale. Fie că erau spectacole muzicale, de teatru sau tematice, ele erau mereu o sursă de încântare pentru atlanţi.

— Cinematografele ce filme prezentau?

— Acestea dispăruseră încă din perioada de dinainte de marele război. Atlanţii nu mai găseau nicio atracţie în filme. Ajunseseră să trăiască ei înşişi aventura, nu doreau să privească aventuri imaginate de alţii. Nu mai simţeau nicio atracţie pentru cinematografie.

— Televiziune exista?

— Dispăruse şi televiziunea. Mă refer la televiziunea care există în momentul de faţă la voi. Pentru vizionarea de imagini de orice fel, în fiecare casă există o cameră specială de proiecţii. Destul de rar atlanţii accesau imagini. De obicei, selectau din baza de date centrală zonele pe care urmau să le viziteze, ori diferitele lucrări de artă din alte zone, concepte de design sau alte asemenea.

— Spuneai că turismul era una din preocupările de bază ale atlanţilor. Cred că era normal acest lucru câtă vreme aveai vila gratis şi mult timp liber. Ce zone preferau? Acum tropicele sunt la mare căutare.

— Atunci erau staţiunile de observaţie de pe Mercur. Spectacolele erupţiilor solare sunt grandioase. Nu se pot exprima în cuvinte. Ruinele civilizaţiei de pe Venus erau o altă atracţie, însă condiţiile speciale de acolo erau un inconvenient. Dar şi Luna şi Marte erau atractive. Cât priveşte Geea, mult mai atractive decât staţiunile de la tropice erau locaţiile subacvatice din zonele polare sau vizitele în geodele uriaşe de cristal din interiorul scoarţei terestre.

— Alte planete nu vizitau? Neptun şi Saturn îmi par fantastice.

— Navele atlanţilor nu erau chiar atât de performante ca ale altor civilizaţii. În spaţiu, propulsia navelor lor se baza pe folosirea câmpurilor planetare în combinaţie cu tehnologii care folosesc jeturi de particule. Navele de agrement nu puteau menţine o zecime din

viteza luminii decât o perioadă scurtă. Doar anumite prototipuri experimentale puteau atinge jumătate din viteza luminii. Erau sateliţi în tot sistemul solar, dar în circuitul turistic intrau doar Luna,

— Mercur, Marte şi o mică zonă a planetei Venus.

— Spuneai că au reuşit să descopere salturile stelare.

— Este vorba de o altă tehnologie. În apropierea astrelor sunt zone în care forţele gravitaţionale alături de anumite linii de forţă ale câmpurilor electromagnetice şi cele ale forţelor de atracţie dintre stelele apropiate creează diferite vortexuri. Acestea sunt asemenea găurilor de vierme din teoriile voastre. În mod normal, navele propulsoare se deplasează în spaţiu, dar în aceste vortexuri spaţiul prezintă „curburi". Cu ajutorul acestei tehnologii te puteai deplasa doar între astrele apropiate. Atlanţii au spionat mult timp intrările şi ieşirile din sistem ale navelor altor civilizaţii şi până la urmă au reuşit să descopere cum se controlează parametrii unui astfel de vortex.

— Oricum, îmi pare fascinant să poţi petrece câteva zile şi pe orbita terestră, darămite să mergi pe Lună, Mercur, Marte sau Venus. Spuneai că în casta aceasta mai intra şi comunitatea oamenilor de ştiinţă. Ce poţi să-mi spui despre activităţile de bază ale acestei caste?

— Ca şi acum, oamenii de ştiinţă atlanţi erau împărţiţi pe mai multe domenii. Centrele de cercetare erau cele mai numeroase. Erau studiate toate domeniile.

— Cine avea acces la datele lor?

— Toată lumea. Nu existau decât foarte puţine restricţii. Nimeni nu făcea un rău voit. Toţi ştiau că răul făcut se va întoarce în scurt timp.

— Presupun că armatele se desfiinţaseră din moment ce exista doar statul planetar.

— Într-adevăr, nu mai existau armate. A rămas un sistem poliţienesc, dar rolul lor era mai mult de a coordona fluxurile de oameni şi de a observa şi controla traficul, decât de a menţine ordinea. Nu mai existau

conflicte între atlanţi.

— Nu au existat forţe care s-au opus? Nu s-au găsit „motive” pentru a menţine armatele?

— Bineînţeles că la început foarte mulţi s-au opus şi chiar au încercat să justifice necesitatea menţinerii armatelor prin regizarea unor situaţii conflictuale, dar legile universale începuseră să funcţioneze mult mai puternic în noile condiţii vibraţionale şi, în foarte scurt timp, cei care încercau să iniţieze astfel de acţiuni au

— fost repede sancţionaţi de karmă şi au dispărut din planul fizic.

— Cum adică?

Simplu. Răul făcut se întorcea foarte rapid. Corpul lor fizic suferea mutaţii genetice cumplite şi se activau foarte multe forme de cancer. La fel se va petrece şi în viitorul apropiat pe planetă. Cei care mai fac rău celorlalţi, fie că este un rău evident, fie că este unul subtil, vor avea parte, într-un timp foarte scurt, de efectul de „bumerang” al acţiunilor lor.

— Despre sistemul de sănătate ce poţi să-mi spui?

— Atlanţii se hrăneau sănătos, nu exista sedentarism, stresul negativ era ca şi inexistent. Toţi atlanţii aveau o grijă deosebită pentru echilibrul energetic interior. Prin urmare, bolile erau ca şi inexistente. Existau şi unităţi medicale, în special în preajma centrelor de cercetare. Acolo, anumite experienţe puteau câteodată degenera şi exista riscul unor vătămări corporale. Mai existau asemenea centre medicale şi în preajma unităţilor de producţie şi în unele zone miniere. Nu exista sistemul aberant de la voi. Este incredibil câte resurse foloseşte acest sistem. Pe de-o parte faceţi eforturi să vă îmbolnăviţi, iar pe de altă parte faceţi alte eforturi ca să vă reparaţi. Este tragi-comic.

— Cum se distribuiau alimentele? Erau şi ele gratuite?

— Ţi-am spus că sistemul financiar, aşa cum îl cunoaşteţi voi, dispăruse. Inclusiv alimentele erau

gratuite. Foarte puţini atlanţi se ocupau de agricultură. Ei supravegheau unităţile automate şi hibrizii. Alimentele erau distribuite prin mici reţele zonale. Oamenii veneau şi alegeau ceea ce doreau.

— Un fel de bufet suedez?

— *E bună comparaţia.*

— Erau şi gata preparate? Sau le preparau acasă?

— *Foarte rar atlanţii mâncau acasă. Consumau alimentele în aceste centre de distribuţie. Şi nici nu găteau alimentele. Atlanţii deveniseră naturişti, consumau toate alimentele în stare naturală. Majoritatea dintre ei deveniseră naturişti încă de dinaintea marelui război. Pe ei îi preocupa hrana subtilă, nu cea fizică. Prin preparare alimentele devin denaturate şi apar interferenţe cu corpul energetic.*

— Dar alimentele naturale dezvoltă culturi de bacterii. Este un fapt demonstrat ştiinţific.

— *Bacteriile din alimente nu interferează cu organismul uman*

— *decât în anumite condiţii. Bacteriile atacă doar ceea ce este în afara viului. Când preparaţi alimentele, enzimele se distrug şi devin inerte, moarte. Materia moartă intră apoi într-un proces de „descompunere informaţională" şi doar atunci intervin bacteriile. Bacteriile sunt de mare folos lumii viului. Ele ajută la procesele de descompunere ale materiei moarte. Sunt legi naturale care intră în funcţiune. Când consumaţi alimente denaturate, ele au intrat deja în procesul natural de descompunere şi atunci este normal să intre în scenă şi bacteriile. Organismul uman are nevoie de proteine dar şi de minerale, iar acestea sunt conţinute inclusiv de materia moartă, însă în procesul de asimilare interferează şi bacteriile, şi atunci este normal să apară tot felul de dezechilibre. Altminteri bacteriile nu atacă organismul. Multe organizaţii medicale ştiu foarte bine acest lucru.*

— Dar apar tot felul de boli şi la animalele erbivore.

— *Nu încerca să justifici alimentaţia denaturată.*

Erbivorele nu se îmbolnăvesc decât dacă sunt vătămate fizic ori sunt extrem de slăbite, sau dacă populaţia creşte mai mult decât permite ecosistemul.

— Exista un sistem centralizat de evidenţă a persoanelor care lucrau?

— *Da, exista. Era normal să existe o astfel de evidenţă.*

— Spuneai că a dispărut sistemul financiar aşa cum îl cunoaştem noi acum. Cum se motiva activitatea din anumite sectoare de activitate?

— *Exista un sistem de dinamizare a proceselor de producţie şi de iniţiere a unor experimente noi. Acest sistem de dinamizare apăruse chiar înainte de marele război. Dacă aveai o idee, puteai obţine de la autorităţi suport material şi logistic pentru a o pune în aplicare. De cele mai multe ori existau grupuri de oameni care îmbrăţişau aceeaşi idee şi începeau astfel munca în echipă. De cele mai multe ori, astfel de activităţi erau în casta oamenilor de ştiinţă şi a lucrătorilor specializaţi.*

— Păi idei are tot omul.

— *Chiar şi cea mai banală idee era susţinută.*

— Dacă nu erau bani, atunci de unde atâtea resurse materiale? Mă refer la mijloacele fixe, adică utilaje, maşini, spaţii, aparatură de tot felul etc.

— *Gândeşti conform mentalităţii 3D. Nimeni nu îşi irosea*

— *libertatea pe idei specifice gândirii 3D.*

— Cei care se adunau şi munceau pentru o lucrare sau un anumit proiect, aveau doar satisfacţia că au realizat ceva?

— *Era cea mai mare satisfacţie posibilă. Nu munceau pentru foloase materiale, căci oricum aveau tot ceea ce-şi puteau dori, ci doar pentru a-şi valorifica potenţialul creator. Totuşi, când foloseai din timpul tău pentru a ajuta comunitatea, erai avantajat în anumite aspecte.*

— Îmi poţi da nişte exemple?

— *Exista un sistem de punctaj. În funcţie de aportul*

adus la bunăstarea şi dezvoltarea comunităţii, erai recompensat cu unele privilegii. De exemplu, erai avantajat la unele excursii. Cele efectuate în zona planetei Mercur şi în geodele uriaşe de cristal din scoarţa terestră erau de departe cele mai fascinante, dar şi cele care foloseau cele mai multe resurse şi energii.

— Cine controla unităţile de cercetare sau pe cele de producţie? Dacă nu existau proprietari, cum se asigura ordinea şi bunul mers al lucrurilor?

— Ordinea şi bunul mers? Acestea sunt ale interiorului. Ordinea şi bunul mers din exterior sunt reflexia ordinii şi bunului mers din interior.

— Aveau un program fix?

— Nu exista un astfel de program. Puteau lucra zeci de ore şi apoi puteau lipsi săptămâni. De regulă se coordonau foarte bine la munca în echipă. În aceste echipe se legau prietenii de-o viaţă, şi chiar dincolo de ea.

— Ral, aproape că-mi vine „rău” de atât de mult bine. Scuză-mi vorba, dar chiar nu exista suferinţă? A, uitasem, suferinţa era preluată de hibrizi…

— Era puţină suferinţă în Atlantida. Da, hibrizii preluaseră cele mai multe din descărcările energetice subtile, însă erau şi suferinţe care nu puteau fi transferate. De regulă, existau doar două feluri de suferinţă. De una aveau parte tinerii, când o anumită dragoste nu era împărtăşită de persoana cealaltă. De cea de-a două suferinţă aveau parte atlanţii care erau în impas atunci când atingeau un anume punct al evoluţiei şi trebuiau să iniţieze alte planuri ale cunoaşterii.

— Adică un fel de plictiseală de viaţă şi de mult bine?

— Nu e vorba de plictiseala de viaţă bună, ci de atingerea unui anumit „punct mort” al dinamicii interioare. Când atingea acest stadiu, atlantul nu mai găsea motivaţia de a continua nici meseria şi nici modul de viaţă. El nu-şi dădea seama că este în impas, dar maestrul-preot detecta problema şi îl ajuta să treacă, coordonându-l în a-şi găsi alte ocupaţii. Cei care ajungeau în acest impas

aveau un corp cauzal mai puţin dezvoltat.

— Existau în casta oamenilor de ştiinţă şi bresle ale diferitelor domenii? De exemplu, breasla fizicienilor, chimiştilor, matematicienilor etc?

— Bineînţeles că existau. Fizica, chimia, energetica şi multe alte domenii erau cu mult mai dezvoltate şi diversificate decât în ziua de azi. În decursul celor 20.000 de ani de pace şi progres aceste domenii atinseseră culmea dezvoltării. Toate cele ce s-au descoperit acum pe planetă, în aceste domenii, atlanţii le descoperiseră cu mult înainte de marele război.

— I-am depăşit în ego.

— Nici măcar în ego. Înainte de marele război, ego-ul atlant atinsese culmi nepermise. Nu există niciun domeniu în care civilizaţia actuală să o fi depăşit pe cea atlantă. Poate doar în moda vestimentară. Se pare că este ceva mai diversificată acum. În rest, sunteţi cu mult în urma lor.

— Spuneai că îi vom ajunge şi chiar depăşi. Ai mai spus că ADN-ul nostru este superior şi că potenţialul nostru este mult mai mare decât al atlanţilor.

— Da, aşa va fi. Mai sunt mulţi paşi de făcut, dar după o vreme veţi ajunge la stadiul atins atunci şi îl veţi depăşi. Şi nu mai vorbi de atlanţi ca şi cum ar fi fost o altă civilizaţie. Foarte mulţi dintre voi aţi mai trăit acele vremuri.

— Care era populaţia Atlantidei acelor vremuri?

— Avem motive să nu-ţi răspundem deocamdată la această întrebare.

— De ce?

— Unele informaţii încă trebuiesc ţinute ascunse.

— Dar poţi să-mi spui despre populaţiile semi-sălbatice din celelalte zone ale Pământului?

— Cu ce te-ar ajuta aceste informaţii?

— S-ar putea folosi alţii de aceste informaţii în sens negativ? Nu

— văd cum.

— Nu este vorba de aşa ceva, ci de faptul că s-ar putea interpreta greşit anumite date. După ce vei face regresia specială cu Zamolxe s-ar putea să obţii amănunte legate de ceea ce ai cerut.

— Măcar îmi poţi spune dacă au fost mai mulţi sau mai puţini decât suntem acum?

— Vei primi unele răspunsuri peste puţină vreme.

— Spuneai că de sociologie, psihologie şi chiar politică se ocupau maeştrii-preoţi.

— Sociologia şi psihologia erau atât domeniul castei învăţătorilor şi a oamenilor de ştiinţă, cât şi domeniul castei preoţilor. De politică se ocupau doar preoţii-maeştri.

În istoria noastră, când s-au ocupat preoţii de politică au ieşit forme aberante de orânduire. Nici nu vreau să amintesc de „Inchiziţie". Ba chiar şi în zilele noastre, ce-i drept în alte zone geografice, preoţii care deţin puterea politică au instaurat un regim extrem de restrictiv, bazat doar pe scrierile religioase. Ce politică făceau preoţii atlanţi?

— Politica atlantă constituia un domeniu deosebit de complex şi era tratat cu foarte mare atenţie. Nu de puţine ori, erau consultaţi chiar şi pleiadienii şi fiinţele spirituale. Politica atlantă presupunea întocmirea de planuri şi strategii cu privire la dinamica de ansamblu a societăţii. Era vorba de realizarea unei dinamici armonioase între toate segmentele sociale. Politica atlantă era mult mai complexă decât cea de acum. Trebuie să ai în vedere faptul că dispăruse vederile de „stânga" şi de „dreapta". Ele îşi au rolul numai în societăţile bazate pe mentalitatea 3D.

— Sărăcia şi condiţiile sociale determină mentalitatea pe care unii o numesc 3D.

— Iarăşi priveşti în exterior. Chiar dacă societatea este bogată, mentalitatea 3D te va face să fii un sărac cu contul mare. Cât timp lucrezi cu parametrii 3D, chiar dacă eşti foarte bogat, eşti supus spectrului sărăciei, fiindcă amândouă sunt parte a aceluiaşi ciclu dinamic.

— Politica Atlantidei se baza pe legi?

— Foarte puţine legi, dintre cele pe care le înţelegeţi voi, mai rămăseseră în Atlantida. Preoţii-maeştri întocmeau anumite strategii de dezvoltare şi dinamică socială, iar acestea erau foarte atent

— analizate de către toate castele societăţii. Ele aveau rolul de legi, dar nu aveau un atribut restrictiv, ci doar de reglaj.

Casta artiştilor şi a oamenilor de cultură

În perioada de glorie a Atlantidei (dar şi înainte de marele conflict), arta şi cultura atinseseră un nivel extraordinar de mare, foarte greu de transpus în cuvinte. Într-una din comunicări, Ral mi-a transmis că marea majoritate a populaţiei Atlantidei era preocupată de artă şi cultură. Fie că era vorba de literatură, muzică, pictură, sculptură, artă abstractă sau alte forme necunoscute de artă, atlanţii erau atraşi în mod deosebit de toate acestea, constituind preocuparea de bază a timpului liber. Iar timp liber, se pare că aveau din plin…

Legat de acest subiect, voi încerca să relatez o experienţă de-a dreptul extraordinară. Totul s-a petrecut într-o singură noapte. Acea experienţă m-a marcat atât de mult, încât nu numai că nu o voi uita niciodată, dar va rămâne pentru mine un fel de izvor de apă vie care nu va seca atâta vreme cât voi trăi pe acest Pământ.

Într-una din seri hotărâsem să ies la o scurtă plimbare, aşa cum fac de multe ori atunci când simt că sunt încărcat cu tot felul de energii uzate. Plimbarea, fie că o fac într-un parc sau chiar într-o zonă locuită mai liniştită, are puterea de-a mă elibera de stresul acumulat de-a lungul mai multor zile.

Nici nu am apucat să încep bine plimbarea că am şi simţit cum sunt „aţintit” de o proiecţie energetică. Niciodată nu am mai experimentat aşa ceva. Simţeam că o rază roşie se fixase pe spatele meu de undeva de sus. Parcă eram „ochit” de o armă cu raze infraroşii, doar că

punctul de ochire nu era un mic cerc, ci mi se părea că este un semn neidentificat. Nu vedeam deloc raza, deşi o „simţeam” că este roşie şi acţiona ca şi cum m-ar fi apăsat efectiv, asemenea unui obiect fizic. O simţeam undeva între omoplaţi. Chiar m-am uitat instinctiv în jur, crezând că, fără voia mea, vreun copil mă luase drept partener de joacă, însă nici vorbă să fi fost cineva în preajmă. M-am uitat şi spre cer, dar, evident, n-am văzut nimic. Începusem să mă îngrijorez de faptul că poate o entitate sau o fiinţă energetică m-ar fi luat în „vizor”.

Mai demult, cineva îmi spusese că unele entităţi care însoţesc aparatele zburătoare de tip OZN pot identifica persoanele care au anumite capacităţi de percepţie şi încearcă să ia contact cu ele. Am ridicat iarăşi privirea spre cer, dar am remarcat că un strat gros de nori acoperea complet cerul şi nu era nicio zonă limpede. Am făcut cale întoarsă spre casă. La scurt timp a dispărut atât senzaţia razei cât şi îngrijorarea.

Seara a decurs ca de obicei, neieşind în niciun fel din tiparul obişnuit, însă în momentul în care am încercat să adorm, s-a petrecut ceea ce avea să devină una dintre cele mai deosebite experienţe prin care am trecut.

Dintr-o dată mi-a dispărut orice urmă de somn. Apoi atmosfera din jurul meu s-a transformat într-o nuanţă gri-verzui, iar undeva deasupra mea pulsa o mică sferă aurie. Era incredibil ceea ce vedeam. Nu visam, ci efectiv vedeam fizic. De fapt, era ceva între vizualizare şi vedere fizică. M-am ridicat din pat şi am tras draperia, lăsând lumina unui stâlp de iluminat public să pătrundă în interior. După ce m-am aşezat din nou în pat, am observat că sfera aurie pulsa în continuare. Remarcam pe de-o parte, atât prezenţa obiectelor din cameră cât şi lumina diafană venită dinspre fereastră, precum şi atmosfera gri-verzui alături de sfera aurie pulsatorie. De vizualizat am vizualizat enorm de multe până în prezent, dar să văd efectiv cu ochii fizici, niciodată nu mi s-a mai întâmplat. Am mai văzut străfulgerări de lumină, câteodată puteam vedea şi aurele unor oameni, am văzut şi multe explozii de lumină, în

special în Rarău şi Bucegi, dar niciodată nu s-a petrecut ca o imagine să persiste atât de mult timp. Şi era doar începutul…

La un moment dat, am pătruns cu totul în interiorul atmosferei. În scurt timp, în locul sferei aurii a apărut imaginea unei forme neobişnuite. În acel moment i-am simţit pe Ral şi Ramo. Erau amândoi în jurul meu. Conexiunea s-a realizat incredibil de repede, de parcă ar fi fost o întâlnire fizică, dar nu ei mă preocupau ci imaginea respectivă. Eram atras ca prin minune de ceea ce vedeam. Parcă aş fi privit la un fel de televizor tridimensional. Am văzut efectiv cum imaginea se apropia de mine din ce în ce mai mult. La un moment dat am perceput-o foarte bine. Ceea ce vedeam era de o frumuseţe nemaipomenită.

— *Este o mică sculptură muzicală,* îmi spuse Ral.

— Ral, nu ştiu ce reprezintă, dar este fascinantă. Nu-mi pot lua privirea de la ea. Spui că este muzicală, dar eu nu aud nimic. Nici nu cred că mai contează…

— *Priveşte bine imaginea. Este o sculptură diferită de ceea ce înţelegeţi voi. Ea trebuie văzută din toate părţile în acelaşi timp. Acum ai capacitatea de-a „vedea" o astfel de sculptură. Raza pe care ai perceput-o afară a avut rolul de a-ţi face o deschidere la nivel subtil. Eşti unul dintre puţinii norocoşi care a avut privilegiul de-a experimenta acest tip de artă. Lasă-te cuprins de ceea ce vezi.*

Am încercat să fac ceea ce mi-a sugerat Ral. Am parcurs imaginea din toate părţile. Nu era o sculptură în sensul cunoscut, ci părea mai degrabă că este formată din mai multe sculpturi într-una singură, iar „materialele" sculpturii erau greu de transpus în cuvinte. Parcă era un fel de cristal multicolor, nu o sculptură obişnuită. Anumite pietre semipreţioase au o asemenea desfăşurare de culori în interiorul lor. Culorile erau incredibil de calde şi plăcute la vedere. Nuanţele erau atât mate, diafane cât şi strălucitoare. Văzută simplist, sculptura părea un fel de cristal-şvaiţer multicolor. Am remarcat şi o mulţime de

mici canale între spaţiile „şvaiţerului”. Mi-am adus aminte de experienţa avută în alt sistem stelar, alături de Zamolxe, când la un moment dat am vizualizat un cub alb care s-a transformat ulterior în ceva ce cu greu aş putea asemăna. La un moment dat Ral mi-a spus:

— *Fixează-ţi atenţia asupra unei porţiuni. Încearcă să percepi sunetul din interiorul unei „cavităţi”.*

La început a fost un sunet abia perceptibil. Eram parcă înăuntrul unei cavităţi din „sculptură” şi totodată în afara ei. Sunetul ce-l percepeam părea să fie cristalin, asemenea sunetului făcut de un clopoţel din cristal şi îmi vibra puternic în toate corpurile.

— *Plimbă-ţi privirea asupra altor forme din interior,* a intervenit Ral.

Atunci s-a petrecut ceva deosebit. Odată cu atenţia mea se modifica şi sonoritatea. Am fost uimit şi de-a dreptul fascinat de ceea ce se întâmpla. Armonia sunetelor mă copleşise. Mi-am „plimbat” atenţia şi către alte „spaţii” ale sculpturii. Eram cumva atras în interiorul acelei sculpturi sau forme, dar, în acelaşi timp, eram şi în afara sa. La un moment dat am simţit cum Ramo mă învăluie cu vibraţia sa inconfundabilă. Am simţit că trebuie să mă las cuprins cu totul de ceea ce se petrecea. Am „alunecat” către o stare de totală receptivitate. Cumva, Ramo mi-a activat anumite circuite situate la nivelul corpurilor subtile. Apoi mi-a fost dat să experimentez cu adevărat bucuria de a admira o asemenea… hai să-i spun „sculptură muzicală”.

Îţi voi coordona eu simţurile subtile, mi-a spus Ramo. *Lasă-te parcurs de ceea ce simţi. „Sculptura muzicală” este formată din mai multe straturi dispuse concentric, iar fiecare strat în parte trebuie „privit” corespunzător. Toate acestea au capacitatea de a rezona cu anumiţi centri din creier, dând senzaţia unei simfonii.*

Nu voi încerca să transpun în cuvinte experienţa pentru că îmi este imposibil. Cuvintele sunt de-a dreptul neputincioase. Nu credeam că anumite forme sau culori

pot genera astfel de sunete. Mirifica simfonie, dacă o pot numi aşa, avea o desfăşurare fascinantă. Dacă aş putea, aş alege să admir mii de ani astfel de „sculpturi muzicale”. Din păcate nu am niciun fel de corespondenţă cu ceea ce am văzut în realitatea noastră. Experienţa cu expansionarea mentalului, avută cu săptămâni în urmă, m-a ajutat să pot percepe atât spaţiile „sculpturii” cât şi fascinanta asociere dintre formele şi culorile distribuite la nivel tridimensional.

— *Vom ieşi din „sculptură”,* intervenise Ramo. *Nu poţi sta mai mult de câteva secunde. Nu eşti bine pregătit pentru astfel de vibraţii.*

— Te rog, mai vreau… încă cinci minute.

Eram puţin supărat, asemenea unui copil mic căruia i se iau dulciurile.

— *Ai stat mai puţin de trei secunde, socotit în timp „normal”. Dacă ai sta mai mult, rişti să-ţi fie afectate corpurile subtile şi s-ar crea un defazaj puternic între ele. Poţi să pierzi contactul cu realitatea efectivă.*

Cu toate că aş fi stat mai mult, am fost nevoit să mă conformez. De fapt, Ramo a fost cel care m-a scos din acea experienţă deosebită. Abia după ce mi-am revenit din „beţia” experienţei, am realizat ceea ce mi-a spus.

— Cum adică am stat mai puţin de trei secunde? Mie mi s-a părut că am stat vreo 15-20 de minute.

— *Fluxul imens de informaţii receptat ţi-a dat această senzaţie. În realitate, tot ceea ce ai experimentat a durat mai puţin de trei secunde. Stai liniştit câteva minute. Lasă-te parcurs de ecoul experienţei. Având în vedere deschiderile pe care le ai la nivel subtil, nu este recomandat să te retragi prea repede dintr-o astfel de*

— *experienţă.*

Un alt aspect interesant, pe care l-am remarcat imediat după aceea, a fost „ecoul” lăsat de simfonia sculpturii. Parcă fiecare formă superbă, fiecare culoare, fiecare sunet se retrăgea într-un fel senzual din amintirea mea. Era ceva cu totul şi cu totul deosebit. O bucurie

aparte pusese stăpânire pe mine. Ştiam că nu voi pierde niciodată experienţa. Şi-a lăsat amprenta asupra mea şi mă voi bucura de ea atât timp cât voi trăi. Poate chiar şi după aceea…

— Ce s-a întâmplat Ral? A fost vorba de un dar?

— *Eşti într-o convergenţă specială a corpurilor subtile, iar în aceste condiţii se pot face mult mai uşor accesări ale unor straturi vibraţionale.*

— N-am mai avut niciodată o experienţă atât de „reală”.

— *S-au accesat straturi fine ale corpului eteric. Din această cauză ai perceput experienţa ca fiind la nivel fizic. Rareori se întâmplă aşa ceva. Convergenţa este foarte bună. În continuare vei avea parte şi de alte experienţe.*

În timp ce mă „adunam” din mirifica experienţă avută cu câteva minute în urmă, am observat că „stratul” griverzui nu dispăruse, ba chiar luase o formă spaţială distinctă, de parcă aş fi fost în interiorul unei încăperi. Dispăruse în schimb sfera aurie pulsatorie.

— Aceste imagini erau în subconştientul meu?

— *Se aflau sub formă codificată în subconştient,* intervenise Ral, *iar pentru a realiza decodificarea s-a făcut o conexiune cu piramida din Retezat. Ai reuşit să accesezi frânturi de imagini dintr-un muzeu din… Atlantida.*

— Piramida din Retezat conţine înregistrările unor muzee atlante?

— *Este greu de imaginat ceea ce conţine piramida din Retezat. Acolo se află înmagazinate foarte multe informaţii, nu numai despre arta şi cultura atlantă. Cândva veţi avea acces la ele.*

— Când se va realiza acest lucru?

— *Când veţi fi pregătiţi.*

— Poţi fi mai explicit?

În momentul când vă veţi elibera de sub jugul exteriorului, de lanţurile iluziei. Când veţi realiza Unitatea! Mai aveţi paşi de făcut… La scurt timp mi-a apărut o altă imagine. Spre deosebire de „sculptura

muzicală” de dinainte, aceasta nu mi s-a părut a fi la fel de fascinantă la prima vedere. Adică avea o frumuseţe aparte, dar nu a declanşat în mine acel „uau”, ca şi prima. Semăna cu o rădăcină de copac sau mai degrabă cu un coral multicolor cufundat într-o mulţime de mici fire, de asemenea multicolore. Parcă era un superb coral înconjurat de un cocon din fire de mătase multicolore.

La fel ca în experienţa cu „sculptura muzicală”, m-am trezit având conştienţa că sunt atât în interiorul imaginii cât şi în afara sa. Abia când am observat-o mai bine, din interior, am simţit o atracţie deosebită pentru ea.

— *Este o formă de literatură,* intervenise Ral.

— Cum vine asta? Mi se pare că forma aceasta este tot un fel de sculptură.

— *Atlanţii depăşiseră de multă vreme limbajul unidimensional, cel folosit încă de voi. Ceea ce vezi acum reprezintă o formă de literatură. Dacă s-ar desfăşura pe nivel unidimensional, s-ar putea transcrie pe mai bine de zece mii de pagini de carte.*

— Ral, imaginea mă atrage într-un mod inexplicabil. Ce reprezintă?

Simţeam o stare de frustrare legat de faptul că nu reuşeam să înţeleg ce reprezintă. Deşi simţisem puternic prezenţa lui Ramo în preajmă, nu m-a mai „învăluit” cum a făcut-o mai devreme.

— *Întâi priveşte bine imaginea şi încearcă să realizezi o legătură.*

Eram extraordinar de captivat de ceea ce vedeam, dar nu reuşeam să înţeleg ce anume reprezintă. „Coralul” sau „rădăcina de copac” avea mai multe „braţe” dispuse în toate direcţiile, iar fiecare „braţ” era înconjurat de un strat cristalin multicolor în care se vedeau numeroase firişoare dispuse aparent haotic. Între braţe, la anumite distanţe, am văzut nişte suprafeţe curbate ca şi cum ar fi fost legate. Erau „legate” între două sau mai multe braţe; ele nu erau multicolore, ci păreau a fi ca nişte foarte dense pânze de păianjen. În schimb, nu am putut descoperi o legătură

clară cu fascinantul „cocon” format din fire multicolore şi în care se afunda tot „coralul”. Mi se părea că sunt mii şi mii de fire multicolore întortocheate şi care făceau legătură cu toate braţele. Oricum, chiar dacă nu înţelegeam ce reprezintă, construcţia mi se părea extraordinară.

Ramo interveni:

— Nu ai nevoie de ajutorul lui Ral. Este o lucrare destul de accesibilă. Te voi ajuta să o parcurgi pas cu pas.

— Mă atrage ca un magnet puternic, dar îmi scapă înţelegerea a

— ceea ce reprezintă.

Fiecare braţ al „coralului” reprezintă o desfăşurare dimensională a „romanului”, o evoluţie specifică aparte. Stratul cristalin multicolor reprezintă personaje principale, idei, posibilităţi; firele dispuse aparent haotic de pe straturile braţelor sunt „caracteristici” specifice fie personajelor, fie ideilor sau ceea ce poate simboliza un „braţ”; ceea ce percepi ca fiind „pânza de păianjen” reprezintă conexiunile între „acţiuni”, iar coconul cu „firele” multicolore sunt personaje, locuri, evenimente, experienţe şi multe altele dispuse de-a lungul unui traseu temporal sau multidimensional.

În timp ce Ral îmi explica „tehnica de citire” am simţit cum explozii de informaţii se desfăşurau în mentalul meu. Ceea ce percepeam era de-a dreptul incredibil. Am simţit de asemenea o foarte puternică stare de încordare mentală, ca o focalizare spre mai multe direcţii, însă fascinaţia dată de exploziile informaţionale era cu mult mai mare. În clipa următoare m-am simţit „tras” din atmosfera „coralului”. Atunci am pierdut „acţiunea”. Am intuit că s-a făcut iarăşi o „interfaţă” cu mine, dar ea a fost făcută altfel decât prin „învăluire” vibraţională.

— Presupun că nu-mi face bine o astfel de „citire”? am spus eu puţin iritat că nu sunt lăsat să mă bucur în continuare de acţiunea acestei forme de artă-literatură.

— Trebuie să înţelegi că nu eşti obişnuit nici cu un

asemenea flux de informaţii, şi nici cu modul de „citire”.

— Am simţit că din nou s-a intervenit în percepţia mea.

— *Am acţionat asupra unor centri receptori din straturile subtile ale corpului mental.*

— Mi s-a părut că înţeleg destul de clar desfăşurarea acţiunii deşi nu am perceput nici „personajele” şi nici alte amănunte.

— *Ai putut decodifica doar o parte din tehnica folosită la citire. Chiar şi aşa, fluxul informaţional a fost mult prea mare pentru tine.*

Într-adevăr, în câteva clipe am putut „vedea” o mică parte din ceea ce reprezenta neobişnuita carte simbolică. Ea trebuia „citită” pe diferite unghiuri deodată şi era alcătuită din mai multe cicluri. Întâi „secţionam” imaginea pe planuri bidimensionale şi apoi mentalul meu decodifica acţiunea unidimensional. Acţiunea pe care am perceput-o se desfăşura pe mai multe planuri în acelaşi timp; parcă ar fi reprezentat evoluţia unor situaţii care s-ar fi intersectat la un moment dat, iar ulterior s-ar fi dezvoltat o desfăşurare şi evoluţie comună. Parcă era vorba de comprimarea mai multor cărţi într-una singură. Cu toate că era fascinant să pot percepe în acelaşi timp acţiunea mai multor „romane”, am simţit că mentalul îmi era surescitat. Am rămas „suspendat” din punct de vedere mental câteva minute bune. La un moment dat Ral interveni:

— *Cândva, în Atlantida, ai fost un reprezentant de seamă al castei artiştilor, altminteri nu îţi era cu putinţă să poţi accesa astfel de informaţii.*

— Dacă aş avea de ales, nu aş face nimic altceva decât să admir astfel de lucrări. Sunt atât de fascinante încât m-aş pierde cu totul în ele.

— *În scurt timp vei percepe o altă imagine. Fii foarte atent la ceea ce crezi că reprezintă.*

— La ceea ce cred?

— *Da, este o altfel de informaţie.*

În scurt timp, prin atmosfera gri-verzui mi-a apărut o imagine foarte interesantă. Era alcătuită din mai multe straturi-forme de „consistenţe” diferite. În centru părea să fie o formă de cristal solid – cred că forma iniţială era sferică, dar se „decupase” din ea o „felie”, cam o treime –, iar în interiorul sferei rămase erau desfăşurări aparent haotice de forme multicolore. Al doilea strat era sferic şi avea consistenţa unui fluid în mişcare care se deplasa în diverse direcţii. Am observat că volumul acestui strat era variabil. Al treilea strat sferic avea consistenţa gazoasă. Parcă erau forme făcute de fumul de ţigară şi percepeam doar nuanţe de albastru şi alb-gri. Apoi am perceput un strat care părea să fie o sferă alungită, la suprafaţa sa desfăşurându-se foarte rapid forme curbe colorate, dar culorile aveau o intensitate foarte slabă. Parcă era un uriaş balon de săpun alungit. Apoi am văzut firişoare de lumină, ca un fel de mici fulgere, care întretăiau toate straturile.

Per ansamblu, imaginea era de-a dreptul halucinantă. Deşi nu era o „sculptură” luminoasă, îmi simţeam ochii de parcă m-aş fi uitat la o sursă puternică de lumină. Alcătuirea formelor şi dinamica lor erau atât de captivante şi de fascinante, încât îmi era imposibil să-mi iau privirea de la întreg ansamblul de forme.

— Ral, ce…

— Intrasem într-un fel de stare letargică căci nici nu am apucat să pun întrebarea. În acelaşi moment, ceea ce reprezenta forma a făcut o deplasare în aer, un fel de arc de cerc, după care a dispărut vederii mele. Am mai rămas „electrizat” câteva secunde bune de ceea ce văzusem.

— *Nu este o lucrare atlantă,* îmi spuse după o scurtă perioadă Ral.

— Este pleiadiană? Mi-ai spus că atlanţii erau fascinaţi de arta şi cultura pleiadiană.

— *Ai intuit bine. Este o formă de artă pleiadiană.*

— Ce reprezintă? Nu am niciun fel de corespondenţă. În afara faptului că este incredibil de fascinantă, nu pot să spun nimic despre ea. Am simţit însă faptul că poate

declanşa stări speciale. În rest nu ştiu ce să spun... sunt fără cuvinte.

— *Nu este pentru tine. De altfel nici nu ai perceput decât o mică parte din ea. Să nu o omiţi în descrierea ta. Cineva are nevoie de ea.*

— Sunt pleiadieni întrupaţi în ţara noastră?

— *Sunt câţiva. Nu numai în ţara voastră. Vor avea un rol foarte important în evoluţia umanităţii. Ajutorul lor poate fi vital.*

— Este un fel de „cheie”?

— *Mai degrabă un liant decât o cheie. Au nevoie de un punct de sprijin, iar societatea voastră este deosebit de refractară.*

— Îmi este imposibil să descriu cu acurateţe ceea ce am văzut.

Ceea ce am perceput astăzi mă depăşeşte cu totul.

— *Să faci măcar o descriere scurtă. E de ajuns.*

— Poţi să-mi spui mai multe despre pleiadienii întrupaţi la noi în ţară?

— *Îţi voi spune doar câteva aspecte. Rolul pleiadienilor este special, îndeosebi în această ţară. În următorii ani, datorită creşterii vibraţiilor planetare, se vor forma curente mentale extrem de puternice şi foarte mulţi oameni se vor alătura acestor curente. Rolul pleiadienilor întrupaţi este de a depista „geometria” mişcărilor acestor curente şi de a le armoniza.*

— Cum poţi armoniza curentele mentale?

— *Ajustând la nivel cauzal evoluţia mentală. Ei vor fi capabili de a desluşi structura complexă a curentelor mentale şi de a acţiona acolo unde este necesar.*

— Îmi poţi da un exemplu?

— *Este greu de dat un exemplu. Nici nu poţi recepta ceea ce ţi-aş*

— *transmite. Gândeşte-te că vezi o figură geometrică formată din foarte multe segmente dispuse în toate direcţiile, iar aceste segmente sunt variabile şi se modifică*

în fiecare secundă. Pentru a desluşi diferite „centre de greutate” sau alte „locuri geometrice” este nevoie nu doar de cunoştinţe de geometrie, ci şi de o bună „vedere”, viteză de reacţie, dar şi un „simţ” special al proceselor evolutive. Cam la fel stau lucrurile şi cu aceste curente mentale. Vor fi mai multe curente mentale, iar în evoluţia lor complexă mai intervine şi spaţiul 4D.

— Cum pot fi depistaţi? Au un comportament diferit?

— Pot fi depistaţi doar după „semnătura” vibraţională. Nu-ţi voi da mai multe amănunte referitor la ei. Sunt fiinţe speciale. Rolul lor va fi foarte important şi este bine să rămână în „umbră”.

— Presupun că nu sunt mulţi.

— Da, sunt foarte puţini.

— Sunt întrupate şi alte rase extraterestre?

Nu este potrivit acum să discutăm despre aceste aspecte. Stai liniştit. Este foarte posibil să poţi decodifica şi alte secţiuni ale „muzeului”.

În scurt timp am simţit o uşoară presiune în zona tâmplelor, precum şi o plăcută furnicătură în zona cefei. Apoi am simţit ca şi cum aş fi făcut o scufundare sau o alunecare către un alt spaţiu, după care am perceput un fel de cameră specială. La început mi se părea întunecoasă, dar apoi s-a luminat şi am realizat că mă aflam într-o formă geometrică ce părea compusă din mai multe feţe regulate. Am observat atât feţe triunghiulare cât şi feţe pătrate şi pentagonale. Cred că era ceva între un icosaedru, cub şi dodecaedru. Părea să fie o cameră destul de mare. Cred că dacă ar fi fost înscris într-o sferă ar fi avut diametrul de vreo 20 de metri. Atmosfera s-a mai luminat şi atunci am observat că figura geometrică era înconjurată de mai multe straturi de „benzi”, nu ştiu cum să le numesc. Păreau benzi metalice, având culoarea aurie şi erau dispuse una lângă alta, înconjurând pe de-a-ntregul figura geometrică.

— Ral, ce reprezintă? Parcă este o bandă adezivă aurie care înconjoară figura.

— „Benzile” reprezintă un sistem acustic mult mai sofisticat decât difuzoarele folosite acum de voi. În curând va trebui să percepi sunetele unei piese muzicale.

— În cele din urmă a început… Oare mai are vreun rost să spun ce am perceput atunci? Aţi putea imagina o asemenea simfonie celestă? Ce aş putea să spun despre ea? Cum aţi putea explica unui afon despre una dintre capodoperele lui Beethoven, Mozart, Bach? Aşa ceva nu se explică, se trăieşte! Dar nu este vorba numai despre muzica în sine, ci şi de felul cum a fost concepută. „Benzile” metalice confereau sunetului un anumit „traseu” spaţial; sunetul venea dintr-o anume parte, apoi parcă mă înconjura şi se deplasa undeva în jos, spre un alt spaţiu… Parcă era o simfonie care curge de undeva de sus, iar eu, ascultătorul, eram undeva între aceste spaţii.

Ral interveni, spunându-mi să privesc partea de sus. Acolo începuse a se desfăşura un spectacol magnific. Fuioare de fluid, de diferite culori, începură a face un spectacol de neconceput. Se modelau parcă în forma sunetelor. Era de-a dreptul incredibil ceea ce percepeam; era halucinant, pur şi simplu. Sunetele luaseră formă… parcă erau ghirlande fractalice multicolore care se transformau în alţi fractali şi mai minunaţi. Spectacolul muzical devenise o feerie.

M-am simţit „tras” în afara magnificului „concert”. Abia atunci am remarcat dureri în zona capului. Creierul meu parcă pulsa. În acelaşi timp, fuioare de durere îmi brăzdau creierul. Cred că stătusem mai mult decât aş fi suportat. Am simţit apoi „învăluirea” vibraţiei lui Ramo. Efectul a fost cât se poate de eficace. În scurt timp durerea a dispărut. S-a refăcut şi conexiunea cu ei.

— Ral, Ramo, nu ştiu cum aş putea să vă mulţumesc pentru ceea ce am trăit în seara aceasta. Ceea ce am trăit este mai mult decât un dar.

— Ai avut parte de o noapte specială. S-a format un portal foarte puternic. Vei putea accesa energiile de azi cât timp vei trăi. Pot fi o sursă de energie şi echilibru în multe

situaţii.

Instinctiv, mi-am întins mâna spre zona unde îmi ţineam ceasul pe noptieră. Într-adevăr, se apropia de cinci dimineaţa. Nu-mi venea să cred. Eram contrariat de-a dreptul.

— Care experienţă mi-a contractat timpul? În prima mi-ai spus că experimentasem doar 3 secunde. Ral îmi spuse:

Nu experienţele în sine au durat mult, ci pauza dintre ele. Ecoul lor a durat mult. Cel mai mult a „durat" viziunea asupra „sculpturii" pleiadiene.

— În afara faptului că mi se părea fascinantă, n-am observat nimic special legat de curgerea timpului. Era ca şi cum aş fi privit la o

— lumină foarte puternică, deşi culorile erau normale.

Senzaţia aceasta este ceva obişnuit atunci când experimentezi „curbări" spaţio-temporale.

— Însă, de departe, experienţa simfoniei, din spaţiul figurii geometrice complexe, a fost cea mai fascinantă dintre toate. Cel puţin pentru mine. Combinaţia dintre simfonia celestă şi dansul fractalic al „fluidelor" a fost perfectă. Oare chiar aşa se auzea şi în realitate?

— În realitate, experienţa este mult mai fascinantă. Tu ai putut accesa doar o parte din simfonie.

— Cum pot avea sunetele o asemenea dinamică? Chiar dacă aş fi pus o mie de difuzoare în toate direcţiile, nu cred că aş fi putut scoate o asemenea acustică.

— Este folosită o tehnologie superioară de redare a sunetului.

„Benzile" sunt formate din materiale compozite şi pulberi de cristale „magnetizate". Se pot reda diferite sunete fără a determina interferenţa lor, astfel încât vibraţiile sonore să fie percepute nu numai de către urechea externă, ci şi de către „urechea internă".

— Nu ştiu ce şi cum, dar este ceva fantastic. Nici nu mă miră faptul că atlanţii erau preocupaţi de artă şi

cultură. La cât de fascinantă este, cred că şi eu aş fi admirat toată ziua operele de artă. Presupun că erau mii de astfel de „sculpturi” şi piese muzicale.

— *Nu se cunoştea cu exactitate numărul operelor de tot felul. Aproape toţi atlanţii erau şi creatori de artă, având fiecare un portofoliu de astfel de lucrări. Nu puteai admira toate operele de artă chiar dacă ai fi avut o mie de ani la dispoziţie.*

— Ral, cum făceau acele „sculpturi”? Parcă sunt cristale. Ele existau şi fizic sau erau doar virtuale?

— *Doar într-o primă fază erau virtuale. Apoi forma se materializa cu ajutorul unor tehnologii vibraţionale şi sfârşeau în final în formă cristalizată.*

În scut timp am vizualizat o încăpere albă, iar undeva deasupra am remarcat o formă semisferică. Parcă era un cristal de cuarţ semisferic încastrat în tavan. Mi-am adus aminte de regresia făcută la şcoala atlantă. Acolo mai văzusem ceva asemănător. În acelaşi timp, Ral mi-a spus să vizualizez o formă oarecare în spaţiul de dedesubtul semisferei de cristal. M-am gândit la o piramidă.

— *Formeaz-o*, îmi spuse Ral.

— Cum?

— *Foloseşte imaginaţia şi intenţia.*

Evident, am vizualizat ceea ce am dorit. Apoi am pus alte forme în interiorul ei. Apoi le-am colorat. Am modificat şi formele. Apoi altele şi altele… În final a rezultat o imagine cam neplăcută la vedere, dar m-a fascinat faptul că o puteam modela în acest fel. Pentru a realiza o astfel de modulare de imagine, în mod normal s-ar fi lucrat foarte multe ore la un program de grafică, însă aici o făceam cu gândul doar în câteva secunde.

După ce mi-am revenit din „joacă” am realizat că una este imaginaţia şi alta e realitatea. Ral şi-a dat seama ce gândeam şi a intervenit.

„Semisfera” avea capacitatea de a prelua gândurile „focalizate” modelând astfel imaginea. Când realizezi autocontrolul mental, poţi „focaliza” fluxurile mentale într-

un fel în care pot fi „percepute” de matricea sau „softul” semisferei.

— Dar muzica?

— Aici este altă poveste. Pentru a compune o astfel de muzică trebuie să atingi anumite trepte ale armoniei interioare. Altfel nu se poate. De fapt, nu există compozitori, ci doar un singur compozitor: Creatorul. „Ceilalţi” încearcă doar să-şi „aducă aminte” de muzica Lui. Prin fiecare compozitor, muzica Sa curge altfel, dar la fel de minunat. Este valabil şi în cazul sculpturilor.

Cineva spusese odată, despre operele lui Brâncuşi, că ar reprezenta „zâmbete”, dar şi „suspine” ale lui Dumnezeu, care, fie erau îngheţate în materie, fie zburdau de-a lungul unor spaţii aparte, doar de cei puţini văzute. Marele sculptor a avut darul de a vedea cu sufletul şi de a simţi cu ochii, de a se deplasa şezând şi de a plânge râzând. Doar astfel poţi vedea lacrima sau surâsul lui Dumnezeu în piatră, lemn sau metal. Privind în ochii acestui gigant al lumii, am remarcat o imensă părere de rău pentru faptul că toate celelalte „suspine” şi „zâmbete” ale Creatorului nu au putut fi curăţate sau materializate. A rămas singur cu aceste comori în jurul lui. Materialitatea propriului corp ajunsese o prea mare povară pentru el.

Unul dintre cei mai mari atlanţi. Din păcate se născuse mult prea devreme…

Casta lucrătorilor specializaţi

În cadrul acestei caste intrau cei care lucrau în toate domeniile sectoarelor industriale, începând de la agricultură, turism, sistemele de producţie şi distribuţie energetică, micro şi macrotehnologii, până la tehnologiile spaţiale cele mai complexe.

Am avut multe „flash-uri” legate de tehnologiile atlanţilor, însă cel mai mult m-a intrigat modul cum reuşeau să avanseze în aceste domenii, datorită faptului că nu exista sistemul de motivaţie bazat pe câştigul material personal. Evident, am început cu întrebările aferente.

— Pentru evoluţia societăţii actuale se întocmesc legi

de funcţionare şi se stabilesc bugete. Ele practic determină structura de funcţionare a administraţiilor locale, iar acestea influenţează foarte puternic chiar şi investiţiile particulare. Din moment ce banii uzuali au dispărut în Atlantida, în perioada ei de glorie, cum reuşeau să impulsioneze evoluţia societăţii?

— *Este o mare diferenţă între ce a constituit situaţia economică atlantă şi ce este ea acum. Nu autorităţile erau cele care determinau dinamica societăţii. Autorităţile castei lucrătorilor acordau sprijin tuturor celor care doreau să experimenteze diferite activităţi.*

— Care erau mecanismele prin care acest ajutor se punea în mişcare?

— *Din acest punct de vedere, lucrurile erau mult mai simple. Ţiam mai spus că nu exista birocraţia de azi.*

— Am să intru puţin în amănunte, căci m-a intrigat această situaţie. De exemplu, care era strategia de activitate şi de dezvoltare a unităţilor de producţie? Cum se exploatau resursele planetei? Câte maşini se făceau şi de ce? Se scoteau materiile prime din pământ cât de mult se putea, sau se făcea conform unui plan?

— *Nu exista structura economică de tip capitalist şi nici cea de tip comunist. Se făceau atâtea maşini câte erau necesare, la fel era şi cu extracţia de materii prime.*

— Mi-e tare greu să înţeleg această evoluţia economică fără sistemul tip cerere-ofertă şi fără fluxul financiar specific societăţii actuale.

— *Activitatea industrială era împărţită pe mai multe planuri. Primul plan consta în asigurarea celor strict necesare activităţilor curente ale oamenilor. În această categorie intrau agricultura,*

— *construcţiile, energetica, mijloacele de deplasare individuală şi în grup. În al doilea plan se aveau în vedere tendinţele de dezvoltare ale fiecărui domeniu, adică erau puse în vedere limitele superioare.*

— Îmi pare un sistem centralizat.

— *Doar pare.*

— Când am vorbit de casta preoţilor, ai spus că atlanţii aveau de 3- 4 ori mai multe case decât numărul lor. De ce erau de 3-4 ori mai multe?

— Era limita superioară. Erau mult mai multe case decât era necesar, chiar şi în perioadele de intensă migraţie. Ţi-am mai spus că nimeni nu era proprietar, dar în acelaşi timp era proprietarul tuturor caselor.

— Nu se ataşau de casele în care vieţuiau?

— Nu exista un astfel de ataşament. De fapt, nici nu e vorba de ataşament în acest caz, ci de evidenţierea unui aspect al ego-ului.

— Toate casele erau dotate cu toate cele necesare? Mă refer la canalizare, electricitate, aparatură etc.

— În general, da. Foarte mulţi îşi modelau casele după cum doreau, în special cei care erau nevoiţi să stea o perioadă mai lungă de timp într-un anumit loc, din cauza naturii muncii lor. În acea vreme nu mai existau reţele de electricitate ca acum. De fapt, atlanţii foloseau mai multe tipuri de energie, nu doar cea electrică. Fiecare casă avea un sistem care convertea energia fotonică în energie electrică şi, dacă era cazul, pentru reglajul termic. Se foloseau şi câmpul energetic planetar, energiile cristalelor, energii sonice, energii elementale, precum şi diferite forme de radiaţii.

— La ce anume foloseau energia câmpului planetar?

— În reglarea şi dezvoltarea propriului câmp energetic, dar şi pentru diferite forme de artă. După cum se ştie, câmpul electromagnetic are în componenţa sa două câmpuri complementare, electric şi magnetic, dar energia câmpului planetar are în componenţa sa patru astfel de câmpuri complementare. Ele sunt cunoscute ca şi elemente, adică pământ, apă, aer, foc. Atlanţii foloseau multe alte tipuri de energii. Tehnologiile erau foarte diverse, experimentele de asemenea.

— Şi toate acestea erau gratuite?

— Exact. Toată lumea avea parte de toate acestea.

— Deci nu existau planuri de producţie? Pe de-o

parte spui că

— existau centre asemenea burselor de azi, iar pe de altă parte spui că fiecare făcea după cum vroia.

— Lucrurile sunt mai complexe decât par la prima vedere. Bursele de azi sunt un fel de barometru al fenomenelor de cerere-ofertă. Ele sunt consecinţa tuturor tiparelor mentale determinate de fenomenele de atracţie-respingere. Ruperea de unitatea cu Totul şi identificarea cu „forma" determină apariţia acestor blocaje şi tipare mentale.

— Cum se desfăşura activitatea la bursele atlante?

— Existau şi atunci foarte multe centre care ar putea fi asemănate cu bursele de mărfuri pe care le aveţi voi, cu deosebirea că cererea nu reflecta corpul reactiv ci corpul creativ.

— Dacă aveam o idee, cum mă ajutau autorităţile? Să presupunem că vroiam să construiesc un prototip de robot. Cui mă adresam?

— Reprezentanţilor castei lucrătorilor. Ei te-ar fi putut îndruma şi ajuta.

— Şi dacă vroiau acelaşi lucru 100 de oameni sau o mie sau un milion? Toţi primeau acelaşi ajutor?

— Tu gândeşti în tiparul actual al progresului industrial. Este de înţeles. Atunci lucrurile stăteau altfel.

— Simt o mare greutate în a recepţiona astfel de informaţii. Nici nu ştiu de ce pun astfel de întrebări.

— Simţi că dezvoltarea societăţii actuale este în impas. Având în vedere criza economică actuală, este de înţeles. Ţi s-a spus că reprezinţi o medie a societăţii. Ai preluat inclusiv nemulţumirile populaţiei.

— În situaţia actuală, putem adapta sistemul capitalist actual la cel folosit de atlanţi?

— Orice este posibil. Schimbările vibraţionale vă vor forţa oricum să faceţi trecerea. Ţi s-au adus la cunoştinţă domeniile care vor suferi mutaţii substanţiale.

— Să presupunem că eu aş fi vrut un robot-automat pentru treburile casnice. Mi se oferea gratis?

— *Trebuia doar să justifici folosirea lui.*

— Şi unităţile de producţie ale roboţilor puteau face faţă cererii?

Presupun că toţi doreau astfel de „jucării”. Şi multe altele.

— *Ţi-am mai spus că industria era organizată cu totul altfel. Nimeni nu era proprietar peste unităţile de producţie. Ele erau la dispoziţia tuturor. Existau peste tot parcuri industriale. Aproape*

— *toate unităţile de producţie erau automate. În unele zone ale Atlantidei erau chiar mai multe unităţi de producţie decât oameni.*

— Mi se pare o aberaţie. Prea multă risipă.

— *Erau văzute mai mult ca un fel de parcuri de distracţii.*

— Funcţionau toate?

— *Toate erau în stare potenţială de funcţionare, dar numai o parte lucrau efectiv.*

— Şi atlanţii le-au construit? De unde a avut guvernul central atâtea resurse?

— *S-au construit în timp. Multe au fost construite în perioada de dinainte de război, iar altele după. Nu se muncea ca acum. Unităţile automate erau cele care contribuiau cel mai mult.*

Observ în câmpul tău subtil o stare de iritare care îţi disturbă „senzorii” receptori. Observ şi cum încerci să cauţi formulări diferite pentru aceeaşi întrebare. Îţi propun să ieşi din conexiune acum, urmând ca data viitoare când vei ieşi în spaţiul astral să faci o nouă regresie în instalaţia de la intrarea în dimensiunea 4D.

— Te referi la instalaţia cu cinci sfere şi multe piramide neregulate?

— *Da. Respectiva instalaţie îţi poate activa straturi subtile din subconştient. Poate reuşeşti astfel să accesezi o matrice energetică corespunzătoare şi astfel să-ţi pot transmite mai detaliat anumite aspecte.*

După ce am ieşit din conexiune, dispăruse complet starea de iritare. În timpul conexiunii, această stare apăruse ca urmare a unor flash-uri venite pe fundalul conştientului.

Era vorba de protestul unor organizaţii civile americane referitor la politica administraţiei cu privire la modul de combatere a crizei. Am simţit o foarte mare nervozitate legat de acest lucru, şi era normal să fie aşa. Ca şi protestatarii, nu consider corect ca administraţia să ajute financiar marile bănci lacome, dar să nu-i ajute şi pe cei care şi-au pierdut casele. Unde mai pui că imediat după aceste măsuri, foarte mulţi manageri au încasat prime uriaşe.

Protestatarii spuneau că cel mai corect ar fi fost să nu fi intervenit statul, ci să fi lăsat economia de piaţă să-şi urmeze cursul, adică ar fi urmat falimentul unor bănci, dar altele ar fi preluat locul lor pe piaţă. Despre speculaţiile cu privire la cei care ar fi în spatele acestor mari bănci vreau să spun doar faptul că nu s-a acţionat corect. Motivaţia administraţiei a fost că dacă nu se intervenea masiv, cu sume de ordinul sutelor de miliarde (după unele surse s-ar fi pompat mai mult de 3000 de miliarde de dolari) s-ar fi riscat prăbuşirea economică. Acest lucru a fost însă combătut cu argumente pertinente de către foarte mulţi economişti de valoare.

A doua zi am urmat sfatul lui Ral. După ce am primit semnalul, am început pregătirea pentru ieşirea în spaţiul astral. După ce am parcurs toate etapele, am făcut ieşirea. Spre deosebire de celelalte, acum nu am mai perceput prezenţa lui Ramo, primul meu ghid.

— *Nu este necesară prezenţa lui Ramo,* îmi spuse Ral. *Te voi ghida eu pas cu pas.*

— Sunt pregătit.

Deşi este vorba de o călătorie într-un alt spaţiu dimensional, făcută pe culoarul karmic personal, revederea Atlantidei mi-a dat o stare deosebit de plăcută şi chiar familiară. Am simţit şi o uşoară melancolie,

asemenea unui dor.

— Pătrunde în instalaţie şi aşteaptă până când piramidele se vor stabiliza. Va apărea un punct strălucitor de lumină, asemenea unei scântei. Urmăreşte cu mare atenţie punctul luminos. Nu-ţi distrage atenţia de la punct, indiferent de ceea ce se întâmplă în jurul tău.

Deşi încercam să fiu foarte atent la punctul luminos, îmi era greu să nu fiu distras de mişcarea piramidelor. Nu numai că îşi modificau feţele şi mărimea, dar faţă de data trecută, când nu percepusem o culoare anume, acum apăreau şi culori în interiorul lor. Dansul lor era atât de fascinant, încât Ral mi-a atras atenţia de câteva ori să revin la punctul luminos. La un moment dat, acestea dispăruseră. Dispăruse din percepţia mea inclusiv instalaţia. Parcă pluteam într-un spaţiu gri. Simţeam o linişte deosebită. Aş fi stat mult timp acolo. Ral mi-a transmis:

— Sferele delimitează corpurile subtile, iar piramidele „culeg" date din câmpurile corpurilor subtile.

— Este normal să „dispară" totul din jur?

— Când se realizează „citirea" completă, senzorii dispar percepţiei tale. Instalaţia îţi induce apoi percepţia de spaţialitate şi de calm profund.

Câteva momente mai târziu am avut aceeaşi senzaţie de „cufundare în mine" ca şi data trecută, însă de această dată am perceput un vacarm de imagini. Parcă alunecasem într-o mare de amintiri.

— Nu încerca să faci o alegere anume. Lasă-te „alunecat" spre o amintire. Spune-mi ceea ce vezi. Vorbeşte mental, ca şi cum ai repeta în gând o lecţie învăţată pentru şcoală. Nu încerca să forţezi recepţia, căci o vei denatura. Fii relaxat.

La un moment dat, mă găseam în ceea ce părea a fi un laborator. Atmosfera era puţin întunecoasă. Am observat o imagine tridimensională ce m-a atras în mod deosebit. Am intuit imediat că nu este vorba de o lucrare de artă. M-am apropiat de ea, moment în care am perceput

o entitate ce se afla în apropiere. Am observat că entitatea era o femeie şi părea foarte preocupată de respectiva imagine.

I-am spus lui Ral ceea ce am văzut, dar în momentul imediat următor am simţit cum sunt „aspirat" din respectivul laborator. Ei bine, atunci am avut o reacţie extrem de violentă. Deşi am intuit că Ral este cel care m-a „aspirat", am simţit un puternic impuls de-a rămâne acolo în laborator. Am vrut chiar să mă desprind cu putere de influenţa lui. Am încercat o „smucitură", dar nici vorbă să reuşesc ceva. Într-un mod inexplicabil, imaginea a determinat o descărcare energetică foarte puternică. Am simţit că acolo este ceva extrem de important.

— *Uşurel băiete,* mi-a spus Ral. *Nu este încă vremea pentru aşa ceva. Ştiu că vrei asta, dar nu este vremea!*

— Scuză-mi reacţia Ral, am spus. Ceva inexplicabil m-a atras către acea imagine. Ce reprezintă?

— *Nu pentru asta te-ai întors. Ieşi din laborator şi lasă-te purtat deasupra oraşului. Ce vezi?*

În acele momente starea mea s-a schimbat incredibil de repede. M-am lăsat dus de sugestia lui Ral şi în următoarele clipe m-am şi văzut deasupra oraşului. Imaginea percepută de mine era de-o frumuseţe cu adevărat încântătoare. Părea să fie un oraş mic. Nu am văzut clădiri înalte în zonă, însă peisajul era de-a dreptul mirific. Casele îmi păreau a avea un stil futurist. Toate erau diferite, atât în ceea ce priveşte arhitectura cât şi frumuseţea. Orăşelul era înţesat de multe canale de apă, însă n-am văzut niciun fel de ambarcaţiuni. Fiecare casă era înconjurată de grădini superbe, pline de flori multicolore şi mici arbuşti. În zare, piscurile înzăpezite ale crestelor muntoase contrastau cu verdele viu de la bază. În timp ce priveam peisajul, o durere sufletească parcă mi-a înjunghiat sufletul. Era ca o stare de dor sfâşietor amestecată cu disperare şi neputinţă.

I-am cerut lui Ral să mă scoată din acea stare. Nu mai doream să pătrund acolo. Mă durea cumplit ceea ce

pierdusem, dar cel mai rău mă durea starea de neputinţă.

— *Este mai bine să ieşi acum. Stările care au erupt la suprafaţă îţi distorsionează percepţia.*

— De ce nu m-ai lăsat să văd imaginea din laborator?

— *Nu este vremea. Îţi ştim intenţiile şi mai ştim şi faptul că ţi-ai dat seama ce reprezintă imaginea.*

— Ai spus „ştim”. Cred că am recepţionat bine. Eu nu mai simt pe nimeni în zonă. Mai sunt şi alte entităţi în preajmă?

— *Sunt şi entităţi energetice în zonă.*

— De unde ştiţi că ştiu ce reprezintă imaginea? Eu nu sunt sigur, dar intuiesc despre ce este vorba.

— *Din reacţia avută în corpul mental.*

Iarăşi a răbufnit revolta în interiorul meu.

— Suntem tot noi! Avem dreptul! Este munca noastră. Măcar am rămas cu memoria, avem dreptul la ea!

— *Când va veni vremea, nu acum. Eşti influenţat de o forţă 4D pe care nu o poţi controla.*

— Cum adică?

— *Te vei convinge în scurt timp despre ce este vorba. Peste câteva zile vei face călătoria specială cu Zamolxe şi multe întrebări vor avea un răspuns. Acum trebuie să ieşi din spaţiul astral. După o oră vei face o conexiune vibraţională cu mine. Rămâi liniştit în tot acest timp. Totul va fi bine în cele din urmă.*

Trebuie să spun că pe de-o parte reacţia avută m-a lăsat perplex de uimire, iar pe de altă parte am simţit că trebuia să încerc orice pentru a desluşi imaginea. Nu-mi venea să cred că m-am „smucit” încercând să mă eliberez de Ral. A fost ca un act de violenţă îndreptat asupra lui, iar acest lucru mi-a declanşat o puternică părere de rău. Am simţit că Ral era nevoit să mă ţină departe de imagine. Fără doar şi poate, imaginea a reprezentat o atracţie incredibil de puternică.

De ce am avut o astfel de reacţie? Ce reprezenta imaginea? Ei bine, reprezenta tehnologia de programare a

cristalelor. Pur şi simplu. Am intuit foarte puternic că dacă aş fi desluşit imaginea, puteam descoperi cum se activau straturile energetice din reţelele cristaline, cum se modificau parametrii straturilor şi cum se puteau face programe vibraţionale. Am intuit că imaginile erau simbolice, dar atunci credeam cu siguranţă că aş fi putut decodifica, iar astfel aş fi putut intui modul cum atlanţii făceau programarea cristalelor.

Tehnologia programării cristalului înseamnă putere. Adevărata putere! Vibraţia este viaţă, iar tehnologiile vibraţionale înseamnă eliberarea de sub jugul materiei şi formei. Cristalul este suportul perfect pentru aceste tehnologii vibraţionale. Ele sunt cu mult mai performante şi mai puternice decât tehnologiile microcipurilor din ziua de azi. Acestea vor ajunge curând la limita maximă de dezvoltare. Oricum, tehnologia microcipurilor este destul de banală, chiar dacă sunt miliarde de componente electronice într-un astfel de microcip. Ele se bazează doar pe fluxuri de electroni, în secvenţe logice. Mare lucru nu se poate obţine. Doar calcule şi ceva avantaje în zona comunicaţiilor, nimic mai mult.

Tehnologia cristalului foloseşte aproape toate tipurile de energii, nu doar energia electrică. Se pot programa fluxuri de energii elementale, energii de formă, energii fotonice, energii sonice, chiar energii mentale. Apoi se pot crea circuite specifice, asemenea circuitelor folosite în electronică. Tehnologia programării cristalului necesită o anumită pregătire, o claritate mentală deosebită, concentrare, cunoştinţe diverse, matematică, geometrie 3D şi multidimensională, cunoştinţe de fizică (din tot spectrul), dar merită cu adevărat orice efort făcut în acest sens.

Când m-am aflat în laborator, s-au perindat parcă mii de imagini în doar câteva clipe. Cred că în acele momente Ral şi entităţile energetice şi-au dat seama că am avut parte de o intensă descătuşare de energii vibraţionale aflate în conexiune cu tehnologiile atlante şi astfel m-au oprit din „citirea” imaginii.

De ce am fost oprit? Ştiau desigur că nu voi păstra niciun secret legat de acestea. Am o puternică aversiune faţă de orice fel de secrete, în special dacă e vorba de secrete legate de aspectele spirituale. Dacă în zona tehnologicului anumite secrete poate că încă mai trebuiesc păstrate, în zona spiritualului ele nu îşi au rostul. Foarte multe tehnici, în special tehnici care dinamizează structurile energetice subtile, sunt păstrate secrete de către unele centre spirituale creştine, dar şi cele din zona asiatică. Vorbesc aici în special de templele tibetane, indiene şi chineze. Ele sunt revelate cu foarte mare greutate şi numai dacă sunt parcurse anumite „protocoale" şi sunt depuse jurăminte de păstrare ale secretelor revelate.

În această perioadă, deschiderile spirituale de la nivel planetar vor avea un efect neaşteptat pentru toate aceste centre. Se formează, cu o foarte mare rapiditate, un câmp colectiv uman, ca şi cum toate câmpurile ar forma un tot unitar. Un fel de „Internet info-energetic subtil" în care fiecare om poate avea acces, în funcţie de nivelul spiritual atins, la orice fel de informaţie, fie că este vorba de tehnici energetice, fie de aspecte spirituale. Acest lucru va determina „desecretizarea" tuturor tehnicilor de dinamică energetică, emoţională, mentală şi chiar cauzală, care au fost ţinute ascunse de ochii „profanilor". Justificarea lor, cum că legea rezonanţei ar fi îndrumat în trecut pe cei cu adevărat preocupaţi de evoluţie spirituală către templele lor, este puerilă. Ba mai mult, vor rămâne cu mult în urma tuturor celor care cu câţiva ani în urmă erau priviţi cu „compasiune".

Nici nu mi-am dat seama cât de repede a trecut ora. Conexiunea cu Ral s-a realizat foarte rapid. Încă o dată mi-am cerut scuze pentru cum m-am comportat.

— *Era de înţeles reacţia ta. Chiar ne-am fi aşteptat la o reacţie mai dură.*

— Ştiaţi că se va întâmpla să ajung în acel laborator?

— *Toate datele indicau acest lucru. Este vorba de*

legea rezonanţei. În ultima întrupare atlantă ai reuşit să-ţi inserezi în corpul cauzal un program vibraţional prin care să poţi avea acces, în anumite condiţii, la foarte multe cunoştinţe din perioada atlantă. Acest lucru nu era în conformitate cu legile universale, de aceea s-a lucrat foarte atent asupra ta.

Este vorba de un alt program faţă de cel care ar fi reprezentat „cheia de intrare" de care mi-aţi spus?

— Da, e vorba de alt program. A fost ca un act de revoltă faţă de noul plan al Confederaţiei Galactice, care prevedea ca ceea ce a rămas din civilizaţia atlantă să treacă printr-un alt proces de evoluţie. Adică să reînceapă de la zero procesul evolutiv civilizaţional. Nu degeaba te întrebai înainte de ce nu a rămas nimic din civilizaţia atlantă. Tu, alături de mulţi alţii nu aţi fost de acord

— cu decizia celorlalţi şi aţi creat un „plan de rezervă".

— Cine e Confederaţia Galactică?

— Cei ce v-au sărit în ajutor. Această întrebare nu vine de la tine.

— Chiar aşa?

— Da, chiar aşa.

— Ce prevedea acest plan de rezervă?

— Dacă următorul experiment civilizaţional ar fi „deviat" din primele etape, planul de rezervă ar fi intrat în acţiune şi s-ar fi refăcut structura cauzală a civilizaţiei atlante, eliminând totodată şi noile structuri cauzale, aprobate de către Confederaţia Galactică. Ar fi afectat inclusiv reţelele energetice planetare.

— Nu ştiu dacă am perceput bine ce mi-ai spus. Ce experiment civilizaţional?

— Cel mai bine ar fi să mai aştepţi puţin şi Zamolxe te va lămuri asupra acestui aspect.

— Cum poate un biet program vibraţional să anihileze o întreagă reţea de programe cauzale întocmite de civilizaţii hiperevoluate?

— Aceste programe nu au caracter de legitate, ci

unul de rezonanţă. Ele nu sunt obligatorii. Nimeni nu poate lucra împotriva liberului arbitru.

— Ral, sunt sincer cu tine. Observ o slăbiciune în „paradis”. Ceva îmi spune că lucrurile nu merg aşa cum s-a planificat.

— *Nici acest răspuns nu vine de la tine.*

— Vrei să spui că sunt „posedat”? În ultimele zile, de mai multe ori ai spus că unele întrebări nu sunt de la mine.

— *Nu eşti „posedat”. Eşti sub influenţa unui câmp 4D. Acest câmp îţi afectează receptorii mentali, dar şi anumite structuri mentale reactive.*

— Este planul de care ai spus înainte?

— *Nu. Este vorba de altceva. Te vei lămuri curând despre ce anume te afectează. Linişteşte-te. Îţi voi face o echilibrare energetică a structurilor subtile. Sunt prea multe interferenţe cu structurile mentale reactive.*

Într-adevăr, în foarte scurt timp am simţit cum lucrurile încep să se liniştească din toate punctele de vedere. Înainte de a continua, Ral mi-a permis să mai pătrund în „oceanul” de amintiri din perioada atlantă.

Era ca un vacarm de imagini, situat undeva „dedesubtul” meu.

Era diferit faţă de o conexiune vibraţională. Am reuşit să percep multe alte „flash-uri”. Am simţit că cele mai multe proveneau din perioada de dinainte de marele război.

Am văzut un oraş gigant, dar nu atât de gigant în exterior pe cât era în interior. Am văzut în exterior foarte multe clădiri înalte, superbe, cumva asemănătoare cu cele ale marilor metropole din ziua de azi, dar se pare că oraşul interior era cu mult mai mare şi mai vast. Mi se părea că se întinde pe mai mulţi kilometri în interiorul scoarţei terestre, iar ca întindere era cam de două ori mai mare decât părea să fie suprafaţa.

I-am spus lui Ral ceea ce percep, dar şi faptul că ceva aparte mă atrage la acest oraş. Nu ştiam însă ce.

— *Există o oarecare asemănare între situaţia actuală*

şi o anumită perioadă tulbure din perioada de dinainte de marele război. Apropie-te. Lasă-te „alunecat” de vibraţie.

În foarte scurt timp am pătruns în ceva ce părea să fie o sală imensă. Imaginile alternau, când îmi părea goală, când îmi apăreau imagini cu mulţimi agitate. Mi-a apărut apoi imaginea bursei newyorkeze, cea cunoscută din imaginile de la televizor. A fost ca o reflexie mentală. I-am spus lui Ral ceea ce percep.

— *Ai accesat imagini de dinaintea marelui război. Poate o sută, maxim două sute de ani. „Deschide-te „mai mult.*

— Nu pot să spun nimic despre asta. Nu am niciun fel de percepţie temporală. Mi-a apărut şi imaginea bursei din New York. Cred că este vorba de ceva asemănător burselor de mărfuri din ziua de azi. Nu ştiu exact…

— *Încearcă să elimini imaginile din jur. Ajustează-ţi mentalul doar asupra primei săli. Nu „încorda” mentalul. Lasă-te alunecat de vibraţie.*

În foarte scurt timp, mi-a apărut o imagine deosebită. Părea că este un fel de con format din mai multe straturi, iar fiecare strat era alcătuit din mai multe trunchiuri de con aşezate concentric. O mulţime de suprafeţe curbe întretăiau aceste conuri şi trunchiurile de con aferente. În jurul conurilor vedeam ceva ca nişte forme de abur. I-am spus lui Ral ce percep.

— Ral, cred că sunt afectat de experienţa de acum câteva nopţi. Mi se pare că văd în interiorul sălii o imagine gen „carte”, aşa cum am experimentat. Cred că este vorba de o sală de spectacole.

— *Nu este o sală de spectacole. Ai intuit bine prima dată. Este vorba de o bursă de mărfuri din perioada de dinaintea marelui război. Cred că este vorba de perioada de până la 200 de ani înainte de marele război. Atunci au avut loc transformări mari în societate.*

— Nu înţeleg ce e cu imaginea conurilor stratificate. Simt că sunt enorm de multe informaţii acolo.

— *Chiar sunt. Un „trunchi de con” reprezintă o*

anumită zonă industrială. „Baza mare” a conului reprezintă situaţia momentană, iar baza mică reprezintă limita de evoluţie-involuţie a unor procese economice.

— Nu percep niciun fel de cifre. Doar imagini simbolice.

— Nu ai cum să percepi astfel de date. Nu ai un corespondent cu situaţia de azi. La acea dată, sistemul economic se desfăşura în straturi. Angrenajul economic global era astfel conceput încât exista un autoreglaj între cerere-ofertă şi evoluţie-involuţie.

— Ca în ziua de azi.

— Nu aţi ajuns încă acolo.

— Într-adevăr, mi s-a părut că oraşul este mult mai dezvoltat decât Londra, New York sau Tokyo. Îmi pare fascinant. Mai ales viaţa oraşului interior. Simt că e mai multă activitate acolo decât la suprafaţă.

— Ridică-te deasupra oraşului. Observi ceva deosebit? Priveşte cea mai înaltă clădire.

— Observ un semn, parcă e un „6” sau mai degrabă un „8” din care este luată jumătatea laterală din dreapta a părţii de sus. Pe cât e de înaltă clădirea, pe atât se afundă în pământ. La o oarecare distanţă, cam 20-30 km, observ o întindere de apă. Cred că e oceanul… Ral, observ un fel de mici aşezări plutitoare. Parcă sunt oraşe plutitoare. Observ şi aşezări subacvatice. Sunt superbe… Ce minunăţie!

— Revino la oraş. Trebuie să accesezi şi alte imagini. Nu te lăsa copleşit de ceea ce vezi. Revino la bursă. Este foarte important. Ai accesat vibraţii dintr-o perioadă extrem de importantă din viaţa Atlantidei.

În scurt timp am simţit o infuzie energetică ce a avut rolul de a-mi neutraliza starea de fascinaţie. Parcă mi s-a închis corpul emoţional. Cu toate acestea am simţit o uşoară stare de neplăcere.

— Acum nu am dreptul nici măcar la bucuria unei amintiri?

— Ţi-am mai spus că veţi reface Atlantida. Mult mai măreaţă decât

— a fost. Important este drumul până acolo. Poate fi un drum dificil sau un drum mai lin. Sunt importante datele pe care le poţi percepe. Fascinaţia oraşelor atlante îţi denaturează percepţia.

— Nu prea pot percepe alte lucruri.

— Nu asta e important. Acum ai acces la anumite straturi de energie şi informaţie. Acestea intră în contact cu „cheia" 4D şi prin urmare, îţi pot transmite şi alte date.

— Nu simt nimic în legătură cu ce mi-ai transmis.

— Sunt straturi mult prea subtile. Parcă erai foarte interesat de economia atlantă...

— Acum prefer să merg în oraşele plutitoare şi în cele subacvatice.

— Vei merge şi acolo. Răbdare...

— Iar legat de dinamica economiei atlante, nu înţeleg nimic. Parcă este o ceaţă în mentalul meu. Oricum, eu eram interesat de schimbările actuale ale vieţii economice. Vroiam să văd dacă pot găsi ceva asemănări, dar nu le pot găsi.

— Ai accesat o perioadă foarte importantă din Atlantida. Sunt foarte multe asemănări cu situaţia voastră. Tu ai păstrat vie imaginea Atlantidei de după marele război, când dispăruse sistemul financiar şi nu se putea face o comparaţie cu situaţia de acum.

Nu mi se părea să fi fost o criză acolo. Am simţit inclusiv „vibraţia" oraşului. Era ceva nelinişte, dar per ansamblu era multă pace, armonie, bucurie. Era o viaţă frumoasă. Incomparabil cu ceea ce simt acum.

— Tu ai accesat aceste vibraţii. Nu uita că deţii o medie a vibraţiei terestre. Ea te-a condus aici. Înseamnă că ai ceva de „luat" de aici. Lasă-ţi întrebările să vină.

— Voi reveni cu aceleaşi întrebări. Care era evoluţia economică în acele vremuri? Răspunsurile tale erau evazive.

— Pentru că nu puteai accesa astfel de informaţii. Eu degeaba emit pe o frecvenţă dacă tu nu poţi să o receptezi. Vorbim aici de mentalităţi diferite, care au alte suporturi

energo-informaţionale. Totuşi, în perioada pe care ai accesat-o vibraţional, evoluţia economică se apropie puţin de cea actuală.

— Doar puţin? Mie mi se pare că diferenţa este imensă.

— Sunt diferenţe mari, dar încă nu dispăruse sistemul financiar. Existau trei straturi principale şi mai multe straturi secundare de dinamică economică. Primul strat era constituit şi dinamizat de

— planificările făcute de autorităţi. Autorităţile erau formate din politicieni şi oameni de ştiinţă. Cele mai multe resurse erau folosite de acest sistem. Apoi, exista stratul determinat de diversele organizaţii industriale. Acestea acţionau cu o largă autonomie financiară şi erau asemănătoare marilor concerne din ziua de azi, cu deosebirea că nu existau patronate formate din câţiva indivizi, ci erau patronate de însăşi cei ce munceau efectiv. Al treilea strat era dinamizat de către micii întreprinzători. De regulă, erau mici afaceri familiare.

— Îmi pare foarte asemănător cu situaţia de azi.

— Este oarecum asemănător cu situaţia de azi, dar cu deosebirea că dinamica era mult diferită.

— Să luăm primul plan. Spuneai că el era coordonat de către autorităţi. Către ce zone plecau resursele financiare?

— Ca şi acum, către infrastructură, locuinţe, structurile energetice, transport, învăţământ, cercetare etc.

— În acea vreme se activase reţeaua planetară?

— Se activase de ceva vreme. Acest lucru a determinat eliminarea sistemelor parazitare. Aici intrau atât armatele cât şi sistemele aberante determinate de angrenajul alimentaţie denaturată – boli diverse – industrie medicală şi farmaceutică. Resursele aferente lor au fost redirecţionate către alte activităţi.

— Ziceai în urmă cu câteva zile că şi acum se va petrece la fel. Nu ştiu cum erau atlanţii, dar cei de acum

nu vor ceda atât de repede. Cu armatele poate că va mai dura ceva, dar în ceea ce priveşte angrenajul de care ai spus îmi vine greu să cred că schimbările vor fi atât de rapide. Zamolxe mi-a spus că în mai puţin de 100 de ani va dispărea 75% din întregul angrenaj.

— *Vei trăi şi vei vedea.*

— Gustul şi obişnuinţa vor învinge. Au învins şi în trecut, deşi se ştia foarte bine că acest stil de viaţă este nesănătos.

— *Creşterea vibraţiilor va determina creşterea câmpului personal, iar acest lucru va amplifica procesele energetice. Cine va mai continua astfel, va părăsi sistemul fizic. Ţi-am mai spus că multe alte activităţi, care sunt în conexiune cu acestea, vor dispărea.*

— Mai este o mică-mare diferenţă. Se pare că ei aveau resurse mult mai mari. Cred că e vorba şi de diferenţele de ordin tehnologic.

— *Nu este foarte relevant acest lucru.*

— Ba este. Una e când îţi muncesc roboţii şi alta e când îţi muncesc oamenii.

— *Problema ţine de organizarea resurselor. Acum resursele sunt prost gestionate. Autorităţile de acum caută prin toate mijloacele să menţină un sistem economic depăşit. Se folosesc sume uriaşe pentru aceasta.*

— Autorităţile justifică pomparea miilor de miliarde de dolari prin salvarea sistemului economic. Sunt semne că a dat rezultate. Marile economii dau semne de revenire.

— *Au fost resurse „aruncate pe fereastră”, cum spuneţi voi. Criza actuală este doar primul seism. Vor urma altele. De unde vor mai scoate autorităţile guvernamentale, pentru a doua oară, alte resurse de mii de miliarde? Dar a treia? Sau a patra? Pentru ce atâta efort? Pentru un muribund?*

— Toată dinamica economică actuală se bazează pe sistemul financiar.

— *Nu sistemul financiar este problema, ci „sistemul scheletal” al organismului financiar. Acum sunteţi cu toţii*

la momentul unui salt vibraţional. Acest lucru determină implicit şi un salt evolutiv din toate punctele de vedere. Vor fi schimbări majore în toate domeniile. Nici sistemul financiar nu scapă de schimbări. Cea mai mare problemă o constituie faptul că unii guvernanţi nu vor să înţeleagă faptul că vechiul sistem nu mai este viabil.

— Au trecut şi atlanţii prin ceea ce trecem noi?

— *Bineînţeles că au trecut.*

— Ce soluţie au găsit?

— *În loc să pompeze sume uriaşe către organisme financiare muribunde, au creat sisteme alternative de producţie. S-au creat multe parcuri industriale.*

— Şi toate acestea nu s-au făcut prin intermediul organismelor financiare?

— *S-au creat inclusiv sisteme financiare alternative.*

— Nu ştiu dacă va fi valabil la noi. Îmi seamănă a stat în stat. Sistemul financiar este pentru stat ca sistemul circulator pentru organismul biologic.

— *S-au demarat deja multe astfel de experimente.*

— Acum? În lume?

— *Da, chiar acum sunt multe experimente legate de noi sisteme*

— *financiare. Sunt experimente secrete. Guvernanţii, marii bancheri, reprezentanţii marilor concerne ştiu bine că situaţia actuală este fără ieşire.*

— Cum au ajuns la această concluzie?

— *Faptul că nu mai pot controla sistemul informaţional. Globalizarea informaţiei a luat pe picior greşit sistemul financiar. Toţi credeau că banul poate stăpâni informaţia, dar s-au înşelat.*

— Dacă experimentele cu sistemele financiare alternative vor reuşi, vor implementa un angrenaj cu mai multe sisteme financiare?

— *Nu au încotro. Pentru a elimina riscul dezmembrării marilor state capitaliste, vor accepta schimbările.*

— N-aş prea crede într-un asemenea risc.

— *Împarte suma alocată pentru salvarea băncilor la 100.000. Cât iese?*

— Păi după cum spun oficialii americani, 850 de miliarde s-au alocat pentru criză. Avem aşadar opt milioane şi jumătate de oameni care ar avea o sută de mii de dolari.

— *Sumele alocate sunt mult mai mari. Dar chiar şi aşa, gândeştete că aceşti 8,5 milioane de oameni ar putea gestiona sute sau mii de parcuri industriale folosind un sistem financiar alternativ.*

— Ok, dar „peştele de la cap se strică". Degeaba ai banii dacă nu ştii ce să faci cu ei.

— *Există teorii viabile. Oricum, acest experiment este mult mai bun decât alimentarea unui sistem care deja a demonstrat că este perimat.*

— Vrei să spui că autorităţile atlante au făcut acest experiment?

— *L-au şi aplicat. S-au format astfel sisteme financiare alternative. Au apărut şi burse care reglau evoluţiile financiare ale celor trei straturi.*

— Din câte am înţeles, autorităţile gestionau cele mai multe resurse.

— *Într-o primă fază aşa a fost. Apoi a venit rândul marilor corporaţii.*

— Spuneai că erau un fel de cooperative. Nu prea îmi place cum sună.

— *Te gândeşti la sistemul comunist. Nici pe departe de aşa ceva.*

— Cineva tot conducea şi coordona toate aceste firme.

— *Da, normal. Exista şi atunci o conducere în genul consiliilor de*

— *administraţie de acum.*

— Nu existau bogaţi pe vremea Atlantidei?

— *Existau şi bogaţi. Chiar foarte mulţi.*

— Şi cum au ajuns să se îmbogăţească? Din câte am înţeles, sistemul de guvernare preferat era cam „de stânga”.

— Dacă aveai o anumită idee de afacere, erai ajutat din punct de vedere financiar şi logistic de autorităţi. Dacă erai capabil, puteai dezvolta foarte mult afacerea.

— Erau ajutaţi chiar şi din punct de vedere logistic? Idei au toţi.

Cumva trebuiau triaţi.

— Se triau singuri. Atunci existau mai multe tehnici prin care o afacere se putea dezvolta foarte mult. Cei care erau cooptaţi la dezvoltarea afacerii, adică angajaţii, erau motivaţi nu numai din punct de vedere financiar, dar erau incluşi şi în participaţia firmei. În acest fel, câştigau şi angajaţii, dar mai ales cel care a fondat compania.

— Acest sistem se foloseşte şi azi. De mai mulţi ani.

— Se oferă ceva dar mult prea puţin şi se lucrează ascuns. Atunci totul era la vedere.

— Când e la „vedere” atunci nu prea mai seamănă a economie de piaţă.

— Piaţa cui?

— Spuneai că autorităţile centrale atlante au creat mai multe parcuri industriale automate, iar la ele aveau acces aproape toţi.

— Exact. Ţi-am mai spus că erau asemenea parcurilor de distracţii. Oricine putea experimenta jocul de-a „patronul”. Dacă reuşeai să concepi un produs „interesant” aveai parte de ajutor în comercializare, fie din partea autorităţilor, fie din partea altor organisme economice.

— Iar dacă doream un ajutor uman, adică angajaţi, eram nevoit să împart afacerea cu ei. Asta nu e prea corect.

— De regulă, cel care iniţia afacerea avea jumătate, iar restul era împărţit următorilor angajaţi. De obicei, aceasta era regula. Dacă erau capabili, mica afacere se putea dezvolta foarte mult. Marile concerne din acea

perioadă în acest mod s-au dezvoltat.

— Dacă nu reuşeai, mai primeai ajutor?

— *Da. Nu conta dacă ai avut un eşec. Chiar şi atunci, atlanţii ştiau că nu există eşec. Pentru ei, eşecul era o lecţie, aveau de câştigat*

— *chiar dacă nu reuşeau.*

— Şi acum poţi avea parte de un credit nerambursabil, dar trebuie să prezinţi foarte multe documente şi un proiect extrem de eficient. De obicei, condiţiile de acordare a creditului nerambursabil sunt destul de prohibitive. Mai bine te-ai lipsi. Din câte spui, la atlanţi treaba mergea mult mai uşor şi mai simplu.

— *Veţi ajunge şi voi aici în scurt timp.*

— Mai exact?

— *Sub o sută de ani.*

— Ceva ar trebui să determine autorităţile să acorde un astfel de sprijin.

— *Da. Propria lor existenţă.*

— Evoluţia economiei noastre nu permite asemenea schimbări. Totuşi, Zamolxe mi-a spus că în zona Americii de Nord, una dintre unităţile de conştiinţă divină va avea, pe lângă misiunea spirituală, şi aceea de a aduce schimbări profunde în dinamica economică. Chiar dacă teoria este bună, practica reprezintă problema. Cum implementezi aceste teorii în practică?

— *Ţi-am mai spus că în momentul de faţă sunt destul de multe experimente legate de schimbarea evoluţiei economice. Se experimentează mai multe sisteme financiare alternative, forme de dezvoltare a unor sisteme de producţie care să lucreze doar în anumite perioade, dar se încearcă şi schimbarea mentalităţii de consum.*

— De ce ar face autorităţile astfel de experimente?

— *Au nevoie de stabilitate socială. Fără stabilitatea socială totul se poate transforma în haos.*

— Au fost perioade în istoria atlanţilor când situaţia era aproape identică cu a noastră?

— Au fost, desigur, astfel de perioade, dar nu se poate face o comparaţie. Atunci au fost alte lecţii de învăţat decât acum.

— Lecţii? Zamolxe mi-a spus că nu ni se impune nimic de către nimeni.

— Şi la această întrebare îţi va răspunde Zamolxe în câteva zile.

— Rămân cu multe nelămuriri referitor la această castă şi mai ales la evoluţia economiei atlante. Simt că vrei să nu mai discutăm despre aceste aspecte.

— Producţia de bunuri materiale nu reprezenta preocuparea de

— bază a atlanţilor. Ţi-am spus că sunt soluţii pentru problemele voastre economice şi se ştiu aceste soluţii.

— Şi de ce nu se aplică?

— Unii dintre semenii voştri, care încă mai deţin frâiele dinamicii economice din lume, trag cu „dinţii" de ultimele lor clipe de viaţă, sperând că poate vor mai reuşi să menţină un sistem economic rigid şi incorect.

— Cât timp se va mai menţine acest sistem?

— Puţini ani. Ţi-am mai spus că vor urma multe alte „seisme" economice la intervale din ce în ce mai mici. De multe schimbări veţi avea parte în următorii ani.

— Spuneai că acum avem ajutor din partea multor spirite mari ce au misiunea specială de-a ne ajuta să facem paşii corecţi spre o nouă lume.

— Da. Nu sunteţi singuri. Misiunea civilizaţiei voastre e mult prea importantă. Veţi fi ajutaţi. Aşa a fost înţelegerea!

Vom întrerupe legătura acum. Ştiu că vroiai mai multe informaţii despre Atlantida, dar deocamdată este suficient. După o anumită perioadă de timp vom face alte incursiuni. Vei putea accesa multe alte evenimente din istoria atlanţilor. Până atunci, mai sunt altele de făcut.

La revedere, prieten drag...

Imediat cum am întrerupt conexiunea cu Ral, am

simţit o imensă părere de rău pentru actul de revoltă îndreptat asupra lui în urmă cu câteva zile. Abia atunci am simţit amărăciunea cu adevărat. Ştiamsimţeam cumva că nu-l voi mai revedea decât peste mai multe luni, cu toate că rolul său în acest spaţiu geografic este primordial.

O vorbă din bătrâni spune că nu realizezi ceea ce ai avut decât atunci când îl (o) pierzi. Această fiinţă minunată m-a ajutat, alături de Ramo, să trăiesc momente deosebite, să înţeleg foarte multe aspecte legate de evoluţia spirituală, m-a ajutat să pătrund, atât cât am putut, în minunata lume a civilizaţiei şi culturii atlante. Alături de Ral, am trăit (şi retrăit) clipe cu adevărat magice! Îmi va fi foarte dor de el.

Experimentul Geea

Se spune că înaintea unui cutremur de mare intensitate, anumite animale percep vibraţiile aferente şi intră în panică. Sunt consemnate numeroase cazuri legat de acest fapt. Se mai ştie că unii oameni simt, într-un fel anume, când se apropie un eveniment deosebit în viaţa lor. Senzaţia resimţită cu greu poate fi transpusă în cuvinte. Nu este vorba de panică sau de vreo altă emoţie care ar însoţi pericolul. Este ceva ce se declanşează doar în acele momente deosebite, cu puţin înaintea evenimentului. Parcă ar fi o aducere aminte despre ceva important… care trebuie să se întâmple.

Se înserase. Simţeam cum mă cuprinde o vibraţie cu totul şi cu totul specială. Parcă se închisese toată realitatea din jurul meu. Totul părea îngheţat în cameră, dar şi dincolo de ea. Simţeam că o bună parte din mine îngheţase. Imediat m-am dus cu gândul la experienţa avută cu ceva vreme în urmă, când s-au declanşat în conştient primele străfulgerări ale unei vieţi anterioare din vremea Atlantidei. Atunci, ceva anume, o vibraţie specială se activase în interiorul meu şi astfel am putut fi protejat de ceea ce aflasem. Mi-am simţit conştientul învăluit de acea vibraţie. Anumite informaţii pot lovi cu o forţă ieşită din

comun, căci au posibilitatea de-a activa energii colosale. M-am gândit pe moment că este posibil să am parte de o nouă serie de amintiri. Ce fel de amintiri? Oare ce mai făcusem în altă viaţă?

Dintr-o dată, am simţit un fel de balans în interior. Părea că o parte din conştient începuse a oscila într-un fel nedefinit. Senzaţia pe care o simţeam era incredibilă. O parte din mine balansa undeva între trecut şi viitor, iar cealaltă parte observa ceea ce se petrece.

Am simţit foarte puternic vibraţiile lui Ramo, apoi la scurt timp, şi vibraţia lui Zamolxe. Am realizat imediat că se doreşte ieşirea mea în spaţiul astral. Atunci am înţeles că sosise vremea pentru regresia specială, alături de Zamolxe. Ral mi-a spus despre acest lucru de câteva ori.

În timpul pregătirilor, nu am mai simţit vibraţia lui Zamolxe.

Ramo mi-a răspuns:

— *Te vei reîntâlni în scurt timp cu Zamolxe.*

— Ramo, înainte de ieşire am avut stări sufleteşti deosebite, de parcă ceva special s-ar putea întâmpla. Acum au dispărut aceste stări. Trebuie să ştiu ceva legat de ceea ce se va întâmpla? Voi fi pus în faţa altor fapte?

— *De ce crezi acest lucru?*

— Nu-mi place ceea ce simt.

— *Îţi este teamă de realitate?*

— Realitatea cui? Ramo, dacă amintirile pe care le-am avut acum câteva săptămâni, nu erau ale mele? Dacă nu sunt nici cele pe care le voi experimenta?

În clipa imediat următoare am simţit cum o „rază” ieşind din Ramo mi-a pătruns în interior. Era ca şi cum s-ar fi făcut o atingere fină a corpurilor subtile.

— *Interesant modul de lucru al undei temporale,* spuse Ramo.

— Ce vrei să spui?

— *Nu ţi se pare interesant ceea ce ai spus? Cine a spus-o? Cel ce balansează sau cel ce priveşte?*

— Nu ştiu ce vrei să spui. Ral mi-a mai spus de câteva ori că altcineva ar fi vorbit în numele meu. Mi-a spus că sunt influenţat de un câmp 4D. Eu nu simt nimic de acest fel. Am simţit într-adevăr o ciudată balansare a unei părţi din conştient, dar nu aş merge chiar atât de departe.

— *Vom continua cu calibrările circuitelor subtile în afara câmpului magnetic planetar.*

— Ce înseamnă acest lucru? Nu vom merge în zona Bucegiului sau a Retezatului?

— *Nu acum. Ai nevoie de o „aranjare" specială a unor circuite energetice subtile. Pentru a realiza acest lucru, trebuie să ieşi de sub influenţa câmpului magnetic planetar.*

Dintr-o dată, am perceput învăluirea lui Ramo şi aproape imediat după aceasta am ţâşnit cu putere în sus. Pentru prima oară, am perceput straturi vibratorii diferite deasupra Pământului. Nu ştiu dacă erau „cerurile", dar am simţit foarte clar că erau pline de entităţi umane, sau mai degrabă de conştiinţe umane. În timp ce ne depărtam de planetă, am simţit o uşoară melancolie, dar şi o oarecare presiune sufletească. Era multă pace şi armonie în acele straturi vibratorii. Aş fi vrut să fiu acolo…

— *Nu este timp de aşa ceva,* îmi transmite Ramo. *Nu-ţi fie teamă.*

Totul va fi bine.

— Unde mergem?

— *Doar cât să ieşim de sub influenţa câmpului magnetic planetar. Vom lucra pe circuite subtile extrem de fine.*

— De ce? Ce se întâmplă? De fiecare dată îmi spuneai ceea ce aveam de experimentat. Nu spun asta pentru că n-aş avea încredere în tine, dar simt că trebuie să ştiu.

— *Te vei lămuri în scurt timp.*

La un moment dat ne-am oprit din călătorie. Pământul părea mai mic decât imaginea Lunii care se vede de pe Terra. Când am vrut să observ Soarele, am simţit că

Ramo mi-a făcut o „învăluire”. Simţeam astrul undeva în „spatele” meu, dar nu-l observam şi cu ochii astrali.

— *Vei vedea şi Soarele în scurt timp, dar înainte de asta trebuiesc făcute anumite reglaje energetice. Activează acum piramida aurie.*

Am activat piramida aurie, am mărit-o, apoi am pătruns în camera destinată energizărilor şi calibrărilor. În scurt timp, am perceput prezenţa lui Zamolxe, dar şi a lui… Iisus. În acelaşi timp, cei doi se arată vederii mele. Un fior îmi străbate toată fiinţa. Am realizat imediat că urmează să experimentez ceva deosebit.

Prezenţa celor doi era copleşitoare. Când i-am văzut împreună ultima oară, trecusem printr-o experienţă deloc plăcută. Acum aveam o altă stare… greu de exprimat.

Cei doi s-au apropiat. Zamolxe s-a plasat undeva în dreapta mea. În acelaşi timp, câmpul său energetic m-a împresurat. Simţeam cum puterea uriaşă a câmpului lui Zamolxe mă învăluie şi îmi pătrunde toate corpurile subtile. Senzaţia era de-a dreptul extraordinară. Simţeam puterea, vastitatea, neînţelesul, necuprinsul… Pentru prima dată am simţit că fiinţa mea pare să se întindă cu mult peste ceea ce puteam percepe cu gândul şi simţirea. Era incredibil ceea ce trăiam.

Iisus s-a aşezat undeva în stânga mea, la o distanţă simetrică faţă de locul unde era Zamolxe în partea mea dreaptă. Iubirea, forţa, voinţa şi compasiunea sa mi-au pătruns în câmpul energetic. În acelaşi timp, câmpurile celor doi au început să se rotească, sau cel puţin asta a fost senzaţia mea. Am simţit că eram plasat undeva la intersecţia sferelor de câmp generate de cei doi. Simţeam câmpul lui Zamolxe venind din spate în faţă, iar pe cel al lui Iisus în sens invers. Semăna puţin cu meditaţia tip Merkaba, doar că nu era vorba de tetraedre ci de sfere, iar plasarea sferelor era pe orizontală şi nu pe verticală, ca în cazul tetraedrelor. Parcă era un fel de „vesica pisces”

format din sfere, iar eu mă aflam la intersecţia lor. În scurt timp vitezele deveniseră ameţitoare şi simţeam cum

o nouă sferă, extrem de strălucitoare, îmi cuprinde toată fiinţa.

Au urmat moment unice… Mă simţeam una cu Totul, una cu trecutul şi viitorul. Eram una cu Universul, cu miliardele de stele şi miliardele de civilizaţii… În acele momente am „atins” o parte din câmpurile celor doi. Am văzut-simţit aceeaşi Sursă din care vin. Leam simţit-văzut nenumăratele întrupări şi manifestări. Abia atunci am înţeles cu adevărat cât de „mică” este partea care s-a întrupat şi cât de necuprinsă este partea nevăzută. Nu voi mai spune nimic despre acel moment pentru că nu este cu putinţă.

Un uşor „zumzet” şi o extraordinară senzaţie de „reaşezare” miau dat de veste că vitezele celor două câmpuri scad rapid. Senzaţia de protecţie era copleşitoare…

Am zărit Soarele în cele din urmă. Dragul nostru Soare…

Simţeam cum razele sale m-au cuprins cu totul. În clipa următoare am pornit către astru. Atunci am simţit cea mai puternică forţă care a fost pusă vreodată în mişcare în preajma mea. Părea că Zamolxe şi Iisus strivesc efectiv spaţiul. Eu eram în continuare îngrădit de câmpurile celor doi. Imaginea astrului se apropia extraordinar de repede. În câteva secunde am ajuns foarte aproape de Soare.

Nu am apucat să mă bucur de protuberanţele spectaculoaselor erupţii solare, căci am simţit cum ne deplasăm către o… pată întunecată. În momentul în care am observat mai bine „pata”, s-a declanşat ceva ca o furtună în interiorul meu. O teamă venită din spaţii ancestrale ieşise la suprafaţă. Deşi eram îngrădit de câmpul celor doi, am început să tremur. Am simţit inclusiv corpul fizic vibrând de teamă. Am încercat să mă retrag cu putere înapoi. Aproape că dispăruse percepţia celor doi.

— Vreau înapoi, am spus.

Teama începuse să prindă forme delirante în sufletul

meu. Era de necontrolat.

— *Nu vei păţi absolut nimic,* îmi spuse Zamolxe*. Eşti sub protecţia noastră şi nimeni nu te poate atinge. Putem merge înapoi dacă vrei.*

În clipa următoare am înţeles că este foarte important să pătrund acolo şi că trebuie să ajung acolo. Am remarcat că cei doi m-au lăsat „descoperit” pentru o scurtă perioadă de timp şi din această cauză ma cuprins atât de puternic teama. Pe de altă parte nu înţelegeam de ce îmi este atât de teamă de ceva ce nu cunosc. Ce reprezenta „pata”?

Ne-am apropiat destul de repede. Aş fi zis că este un fel de arici spaţial. Semăna cu un 8 deformat. Ne-am apropiat şi mai mult. Am privit-o bine. Un negru lucios părea să cuprindă tot „ariciul”. Observam sute de „ţepi” ieşind din „corpul” său. În timp ce ne apropiam, am simţit cum „ariciul” îşi schimba forma. Părea incredibil. Eram fascinat de ceea ce vedeam. Din când în când „tresăream” la unele explozii solare, care păreau să se desfăşoare înapoia „ariciului”. La un moment dat, ne-am schimbat direcţia către una dintre sutele de „ace”. Fiecare „ac” mi se părea imens. Imediat mi-am dat seama ce reprezintă „ariciul”. Era o gigantică navă spaţială. Era şocantă. Nefiresc de mare. Mi se părea că doar grosimea unui „ac” ar avea mai mulţi kilometri.

— *Este o navă spaţială, precum ai intuit,* îmi spuse Zamolxe.

— De ce mi-a provocat atâta teamă? O percep şi acum, dar nu mai este atât de puternică.

— *Dacă această navă nu ar fi fost aici, Atlantida nu ar fi dispărut,* intervenise Iisus. *Din această navă a venit blestemul atlanţilor, dar în acelaşi timp, această navă poate reprezenta salvarea…*

— Salvarea cui?

— *Salvarea voastră.*

Am simţit cum amândoi au spus-o. În clipa următoare i-am perceput pe cei doi ca fiind… nu ştiu… alţii. I-am

simţit că sunt alături de noi, oamenii, dar nu fac parte dintre noi. Pe moment am fost uimit de această percepţie. Le-am spus ceea ce am perceput.

— *Ţi-am spus cândva că toţi suntem parte a Divinului,* îmi spuse Zamolxe.

— *Această senzaţie vine din străfundul sufletului tău,* a intervenit Iisus. *Când rămăşiţele Atlantidei au dispărut în abisul oceanului, cu toţii aţi crezut că Divinitatea v-a părăsit.*

În clipa imediat următoare, am simţit cum mă „cufund" în mine însumi. Am retrăit o parte din ultimele clipe ale Atlantidei.

Sufletul îmi era rece, asemenea spaţiului cosmic. Nu mai aveam nici măcar o părere de rău. Priveam cum o uriaşă falie de pământ se scufundă… Aveam în acelaşi timp şi conştiinţa prezentului. Eram extrem de contrariat de ceea ce simţeam. Cum poate un om să aibă o asemenea rigiditate în faţa unui dezastru planetar? Cred că ceva miam făcut în acele vremuri. Cumva am reuşit să îmi anihilez senzorii emoţionali. Eram asemenea unui robot. Total rece, calculat… Apoi am pătruns iarăşi în interior… M-am văzut înconjurat de o ciudată structură formată din cristale. Am înţeles imediat că atunci am realizat ruperea de corpul emoţional. Şi nu numai… Apoi am observat că eram mai mulţi în aceeaşi postură. Eram conectaţi la ceva… părea să fie o fiinţă. Nu am perceput forma fizică a fiinţei, dar am ştiut că este o fiinţă inteligentă. Nu ştiu ce s-a întâmplat după aceea, căci mi-am revenit foarte rapid.

— *Ajunge cu regresia,* îmi spuse Zamolxe.

— Cine era acea fiinţă? De ce eram conectaţi la ea? De ce nu am putut s-o văd?

— *Toate la vremea lor.*

— De ce sunt aici?

— *Pentru că acum eşti pregătit să mergi în interiorul ei. Poţi accesa informaţiile pe care le-ai cerut înainte.*

— Să mergem atunci. Mi-a dispărut teama. Complet. Ba dimpotrivă, simt că nimic nu mă mai poate atinge.

— *Vei merge singur.*

— Cum adică? Nu pot merge singur. N-aş putea face faţă uriaşei nave.

— *Nava nu mai există în planul fizic. A fost distrusă. Acum te afli pe o buclă temporală. Eşti în planul 4D.*

— Nu înţeleg.

— *Când ai simţit senzaţia de „rupere a spaţiului”, am pătruns întro dimensiune superioară. Nava continuă să existe în această dimensiune. Ea este pur informaţională. Nimic rău nu ţi se poate întâmpla acolo.*

— Ce se întâmplă dacă mergeţi alături de mine?

— *Este important să mergi singur. Nava, chiar dacă mai există doar din punct de vedere informaţional, ne va detecta prezenţa şi atunci nu se va „deschide”.*

— De ce mi s-ar „deschide” mie?

— *Vei vedea de ce. Hotărăşte-te! Poţi merge acum, poţi merge altă dată sau poţi să nu mergi niciodată,* intervenise Iisus.

— Nu-mi este teamă de navă, ci de mine. Cred că v-aţi dat seama de ce.

— *Ştiam dinainte să afli chiar tu.*

— Ce…

— *Te poţi lămuri asupra acestui aspect sau va rămâne un mare semn de întrebare în această viaţă.*

— Voi merge. Orice aş fi făcut, am o eternitate în faţa mea. Îmi pot recupera greşelile. Eternitatea este alături de mine! Eu ştiu că în sufletul meu este iubire…

Deşi mi se „închisese” iarăşi sufletul, am simţit că îmi curg lacrimile în corpul fizic. Am ieşit din zona de „intersecţie” a celor două câmpuri divine. Eram singur…

Trebuie să spun despre ce anume este vorba. Indiferent de cum va fi primită această informaţie.

Cu puţin timp înainte de a ne apropia de navă, am avut o străfulgerare. O amintire din copilărie îmi revenise în conştient. Atunci am avut parte de o aducere aminte. Se făcea că mă aflu undeva în apropierea unei planete aride,

într-un fel de balon de sticlă. Nu ţin minte foarte multe dar ştiu că în momentul în care mi-am privit o mână, am remarcat că era solzoază şi de culoare portocalie. Ţin minte că pe moment am fost foarte contrariat de ceea ce văzusem, dar am crezut că fusese vorba de un scurt vis petrecut în starea de veghe. Doar puţin timp am fost preocupat de acest „flash”. Apoi am uitat cu totul de această experienţă. Revăzând nava, amintirea mi-a revenit extrem de pregnant. Mi-am dat seama că „balonul de sticlă” era de fapt o mică navă. Am simţit că avea o oarecare legătură cu uriaşa navă din faţa mea.

În timp ce mă apropiam de navă, am perceput o uşoară „gravitaţie”. În mod normal, în spaţiul astral nu se simte gravitaţia. M-am lăsat prins de această forţă de atracţie.

Am privit nava în toată măreţia ei. Cred că avea, cu tot cu „ţepi”, câteva sute de kilometri. Poate mai mult… Era, pur şi simplu, gigantică. Dintr-o dată, am fost puternic atras de unul din „ţepi”. În fapt, fiecare „ţep” sau „ac” era un imens braţ cilindric, având, cred, câteva zeci de km în lungime şi poate 2-3 km în diametru. Doar când m-am apropiat, am putut observa că „ţepii” erau dispuşi aparent asimetric. Păreau că sunt aşezaţi asemenea unor ace prinse de un magnet.

Am pătruns în cele din urmă. Nava îmi părea goală. Chiar nu simţeam pe nimeni în jur. O uşoară nelinişte m-a cuprins. Atmosfera era uşor întunecată. Am perceput nuanţe de argintiu şi cărămiziu. Se auzea o muzică în fundal, o muzică plăcută, relaxantă, ca un fel de simfonie. Muzica se deplasa şi ea… cumva, de-a lungul coridoarelor. Ceva anume m-a atras către interiorul navei. Am ajuns într-o sală imensă. Era mai degrabă o uriaşă concavitate. Am observat striaţii de-a lungul pereţilor. Semăna mai degrabă cu o scoică gigantică.

În scurt timp, am perceput o prezenţă în jurul meu. Parcă era o entitate subtilă. Am înţeles instantaneu că este vorba de o fiinţă inteligentă. Nu ştiu când a apărut, de unde a apărut sau ce formă avea. Simţeam că nu-i pot

percepe forma. Apoi am auzit o voce în interiorul meu:

— *Bine ai revenit!*

Mi-am dat seama că era vocea „entităţii”. O voce fără niciun fel de inflexiuni, o voce plăcută dar care trăda lipsa de vibraţie, de ceea ce înţelegeam eu ca fiind viaţă.

— Revenit? am răspuns eu contrariat de ceea ce-am auzit. Am mai fost aici, pe această navă?

— *Da, ai mai fost. Multe cicluri au trecut de atunci... Tu ce simţi?*

— Nimic. Nu simt absolut nimic. Ştiu doar că am avut o străfulgerare cu mulţi ani în urmă. Mi-am văzut atunci o parte a corpului. Intuiţia îmi spune că există o legătură cu această navă uriaşă.

— *Ai avut o legătură cu această navă. Cândva ai făcut parte din familia ei.*

— Cum aşa? Eu mi-am văzut corpul în Atlantida. Am văzut ultimele ei rămăşite scufundându-se.

— *Au fost primele scufundări, nu ultimele. Nava a fost distrusă cu multe cicluri înainte de cataclismul final. În total au fost cinci cataclisme.*

— Simt că s-a petrecut ceva chiar la sfârşitul perioadei de glorie a Atlantidei, adică în urmă cu vreo 70.000 de ani.

— *Atunci a fost distrusă nava. Imediat după primul cataclism.*

— Noi atlanţii am distrus-o?

— *Voi nu puteaţi distruge o astfel de navă. NOI am distrus-o.*

— Nu înţeleg. De ce aţi distrus-o?

— *Doar aşa puteam pătrunde în spaţiul vostru. Era nevoie de acest ultim sacrificiu. La fel ai pătruns şi tu aici.*

— De ce aş fi vrut să mă întrupez pe această navă?

— *Nu a fost vorba de o întrupare în sens real. Ţi-ai „ucis” doar corpul emoţional. Te-ai sacrificat pentru a te răzbuna. Mulţi alţii au făcut-o. Când aţi realizat că nu puteţi face nimic împotriva acestei nave, aţi hotărât să o*

loviţi într-un mod inedit.

— Din moment ce voi i-aţi „ajutat” pe atlanţi să se autodistrugă, presupun că nu era de condamnat gestul.

— *Noi doar am grăbit procesul.*

— De ce aţi vrut spaţiul nostru? Nici voi nu aţi rămas şi nici atlanţii.

— *Am rămas şi unii şi alţii. Misiunea se desfăşoară conform planului.*

— Ce vrei să spui?

— *Toţi locuitorii navei sunt pe Pământ. Au îmbrăcat învelişul vostru.*

În acea clipă o undă de şoc m-a cuprins pe de-a-ntregul. Am încercat să-i strig pe Zamolxe şi Iisus dar parcă eram prins într-o capcană energetică. Apoi am avut o străfulgerare extrem de intensă. Cei cinci-şase mii de ani de istorie cunoscută mi-au trecut prin faţă în doar câteva clipe. Era extraordinar de intens ceea ce trăiam. Cumva, ca dintr-un gest reflex, am reuşit să fac o „smucitură”. Mi-am simţit mintea expandată în mai multe părţi. Parcă aveam conştiinţa multiplicată. Se pare că experimentele avute cu Zamolxe mi-au fost de mare ajutor. Nu simţeam niciun pic de teamă, ci eram extrem de preocupat de ceea ce mi-a spus. Am simţit-ştiut că nu m-a minţit.

— Câţi sunt?

— *Milioane.*

— Câte milioane? Simt că e vorba de multe milioane.

— *Irelevant. Cifra exactă a celor întrupaţi nu o vei obţine.*

— Ce se întâmplă? Când am cerut informaţii despre numărul de atlanţi, nu mi s-a răspuns. Nici tu nu-mi răspunzi la întrebare.

— *Tot ceea ce se întâmplă este conform planului.*

— Planul cui?

— *Planul vostru şi al nostru.*

— A fost planul atlanţilor să interveniţi?

— *Nu. A fost decizia noastră.*

— De ce aţi făcut-o?

— *Şi noi mai credem într-o şansă.*

— Ce şansă?

— *De coexistenţă.*

— E atât de mică galaxia?

— *În curând va fi mică. Dacă experimentul nu reuşeşte, doar un singur curent evolutiv va rămâne.*

— La ce fel de experiment te referi?

— *La Experimentul Geea. Este experimentul vostru şi al nostru.*

— Cu ce drept se face un astfel de experiment? Cine v-a dat dreptul să interveniţi?

— *Ţi-am răspuns deja la multe întrebări.*

— Zamolxe mi-a spus că nava nu mai există în plan fizic, deci presupun că nu eşti decât o entitate energetică sau spirituală. Chiar tu ai confirmat că v-aţi distrus nava.

— *N-ai putea să înţelegi ceea ce sunt eu. Dacă ai înţelege cine sunt cei cu care ai venit, ai putea înţelege şi ceea ce sunt.*

— Adică eşti şi tu o divinitate? Nu simt nimic la tine. Sau poate că eşti „cealaltă" divinitate?

— *Irelevant ceea ce spui.*

— Ce presupune Experimentul Geea?

Amărăciunea începuse să pună stăpânire pe sufletul meu. Înainte de a primi informaţia, am simţit-o. Mi-am dat seama că noi (atlanţii) nu am ştiut efectiv ceea ce urma să se întâmple. Erau doar speculaţii…

— *Aţi ştiut ce urma să se întâmple,* intervenise entitatea, demonstrând că are puterea de-a mă „citi". *Aţi ştiut, dar nu aţi conştientizat.*

— Aţi distrus un rai. Veţi plăti scump pentru asta! Indiferent cât de puternici sunteţi!

— *Raiul cui? Ce înseamnă atlant? Nu există aşa ceva! Nu există pământean! Cu toţii sunteţi legaţi de un mare experiment. Familiile sufletelor voastre sunt în alte spaţii, în alte locuri.*

Amărăciunea devenise cumplită. În acel moment am simţit învăluirea unui cilindru de lumină. Venea de undeva de sus. Simţeam că spune adevărul. Un adevăr care doare cumplit. Mi-am dat seama că nu puteam ieşi din raza cilindrului, indiferent de cât de mult îmi coboram vibraţiile. Trebuia să mai stau acolo. Mi-am adus aminte apoi că nava fusese distrusă. O uşoară şi parşivă satisfacţie m-a cuprins.

— Despre ce experiment vorbeşti? Cu ce drept ne trataţi ca pe nişte cobai? Avea dreptate ciudăţenia aceea prinsă de americani? Suntem

— „recipiente” de laborator, care conţin suflete?

— *Nu a spus nimeni aşa ceva.*

— Atunci ce suntem în ochii voştri?

— *Sunteţi asemenea unor zei. Cu toţii! Glorioşi!*

— Aveţi şi voi simţul umorului…

— *Este experimentul nostru. Al tuturora! Al vostru şi al nostru.*

Putem crea un nou curent evolutiv. Voi puteţi realiza marea convergenţă evolutivă.

— Atunci de ce nu ştim şi noi, oamenii, despre acest experiment?

— *Pentru că face parte din plan. Trebuia să se dezvolte de la zero. Toate caracteristicile şi tendinţele celor două curente evolutive trebuiau puse faţă în faţă. Prin voi se realizează convergenţa evolutivă. Începând cu dualitatea. Fără niciun fel de intervenţii.*

— După cum vezi, n-a reuşit. Planeta e plină de ură, de inegalitate. Istoria noastră e presărate de războaie şi multe suferinţe.

— *Vezi doar ceea ce este la suprafaţă. Sunt şi semne bune. Nu ne interesează fenomenele conexe. Perspectivele sunt încurajatoare. Acum de voi depinde. Trebuie să realizaţi repede convergenţa planetară. Este primul pas spre realizarea convergenţei evolutive galactice.*

— Tendinţa este clară. Ne îndreptăm către ea.

— Atunci de ce sunteţi în urma fiinţelor pe care le numiţi animale?

— Nu înţeleg ce vrei să spui. Cred că ai greşit planeta.

— Observ că animalele au un grad de libertate mai mare decât al vostru. Ele se pot deplasa în orice direcţie şi orice spaţiu de pe Pământ, dar voi, oamenii, sunteţi îngrădiţi. Unii au acest grad de libertate, dar cei mai mulţi nu-l au.

— Mă mir că te-ar interesa soarta noastră. Distrugeţi o civilizaţie măreaţă şi acum vă interesaţi subit de soarta descendenţilor? Povestea cu convergenţa evolutivă nu poate justifica intervenţia.

— Ţi-am mai spus că nu noi am distrus Atlantida. Ei au făcut-o! Noi doar am grăbit procesul.

— Iar eu îţi mai spun o dată: aţi eşuat lamentabil. Planeta este într-o mare dezordine.

— Nu eşti în măsură să judeci lucrurile. Nu ai simţurile formate în aşa fel încât să percepi situaţia în ansamblul ei.

— Nu cred că ne interesează simţurile voastre, atâta vreme cât celelalte simţuri „traduc” durerea şi suferinţa.

Imaginile despre situaţia deplorabilă a Pământului veneau din toate părţile şi din toate timpurile. Au început să mă lovească tot mai puternic. Aproape că puteam să diferenţiez ingredientele durerii. Mă dureau toate… Poate că cel mai rău mă durea senzaţia de neputinţă. Neputinţa în faţa unor asemenea fiinţe. Fiinţe care ne folosesc pentru scopuri pe care nici nu le bănuim.

— Sentimentele care te încearcă nu te ajută. Nu le lăsa să se desfăşoare.

— Nu pot şi nici nu cred că vreau.

În scurt timp, am realizat că, într-adevăr, asemenea sentimente nu mă ajută. În plus, orice aş fi făcut era în zadar, căci eram prins de cilindrul energetic. Am realizat că sunt într-un spaţiu informaţional şi că sunt dominat de el. O formă de răceală pusese stăpânire pe mine. Cred că e

răceala războinicului. Sau poate că e răceala celui care nu are nimic de pierdut. I-am spus:

— Noi doi stăm acum de vorbă… simt ceva… nu eşti ceea ce vrei să pari. Nu ne puteţi învinge… Poate că acum ne puteţi manipula, dar viitorul va fi al nostru. Aveţi nişte avantaje, dar nu ne puteţi învinge. Cândva…

— *Ai dreptate,* mă întrerupse fiinţa. *Dar numai pe jumătate. Este şi un eşec, dar şi o victorie.*

În clipa următoare s-a petrecut ceva deosebit. Parcă mi s-a înseninat sufletul şi m-am simţit ca şi cum aş fi fost eliberat de nişte lanţuri grele, invizibile. Mintea mi s-a deschis şi totul a început să se limpezească. Am simţit iarăşi învăluirea lui Zamolxe şi a lui Iisus. Nu i-am mai perceput ca fiinţe umane, ci ca nişte „energii sferice”. La fel şi „entitatea”. Se împleteau şi se desfăşurau în sfere concentrice. Către infinit… Păreau că undeva… departe, în alte spaţii, sunt una şi aceeaşi Fiinţă.

Dintr-o dată, am văzut o planetă pustie. Goală, fără viaţă. Părea un deşert nesfârşit. Au apărut o mulţime de fiinţe. Erau fiinţe de lumină. Erau multe, foarte multe. Apoi am auzit în mine vocea celor trei:

— *Acesta este Pământul. Cu mult timp în urmă.*

Vedeam planeta de undeva de sus. Am văzut apoi apropiindu-se o altfel de planetă. O planetă energetică. Aceasta se suprapunea peste cea dintâi, cuprinzând-o pe de-a-ntregul.

— *Ceea ce ai văzut este o matrice energetică planetară. Ea susţine*

— *energetic tot ceea ce este viu pe această planetă. Cuprinde, întreţine şi dezvoltă tot ceea ce reprezintă viaţă pe acest Pământ. Matricea este susţinută de o fiinţă vie. O cunoaşteţi sub numele de Geea sau Gaia. Prin această matrice se desfăşoară toate procesele evolutive de pe acest Pământ. Structurile eterice ale tuturor fiinţelor de pe Pământ sunt în legătură cu ea.*

Imaginile pe care le vedeam erau incredibile. Este cu neputinţă să redau în cuvinte ceea ce am văzut în acele

momente. Totul părea că se desfăşoară cu o rapiditate extraordinară. Am văzut apoi cum aceste fiinţe realizau ceea ce noi numim terraformare. Din apropierea Soarelui, se luau materialele necesare. Se pare că ele sunt din abundenţă în coroana solară, dar au o altfel de formă, mai subtilă. Fiinţele de lumină realizau un fel de coborâre vibraţională şi puteau astfel să „materializeze" efectiv ceea ce doreau, materiile necesare. Părea mai degrabă că se face o condensare a materiei fizice. În acest fel s-a adus apa pe Pământ, dar şi multe alte materiale. În special apa. Apa a fost adusă, nu a existat de la început şi nu cometele au adus apa precum spun unii oameni de ştiinţă.

Am văzut-simţit apoi cum lucrează matricea planetei. Era ca o gigantică maşinărie sau mai corect spus, ca un organism energetic planetar. Existau foarte multe structuri, asemănătoare sistemului circulator uman, în care se desfăşurau şi lucrau nenumărate fluxuri energetice; erau conectate la celelalte planete, la Soare, la alte sisteme planetare… toate erau interconectate. Erau nenumărate straturi de curenţi de energie aşezate concentric şi toate erau interconectate. Se primeau şi se emiteau fluxuri de energii din toate spectrele.

Dinamica era ameţitoare… cred că vedeam desfăşurarea pe sute de milioane de ani. Am înţeles că toate evenimentele planetare au fost dinainte programate. Toate! Inclusiv viaţa, sub toate formele. Au fost aduse specii de plante şi animale din foarte multe sisteme solare. Apoi li s-au adaptat-modificat structurile energo-informaţionale pentru a fi compatibile cu mediul energetic de pe Terra. Totul se desfăşura conform cu ceea ce au planificat aceste fiinţe de lumină. Pentru câteva clipe am fost conectat la fluxurile ciclice evolutive ale tuturor proceselor energetice de pe Terra. Am înţeles că totul se desfăşoară ciclic şi că orice evoluţie are rolul ei. Nimic nu este la întâmplare pe acest Pământ. Am fost conectat apoi, la alte planete, asemănătoare cu Pământul. Mi se părea că sunt mii de astfel de planete. Cel puţin… Mi s-a transmis:

— *Ai văzut cum s-a pregătit planeta pentru ciclurile*

evolutive ale fiinţelor din clasa voastră de evoluţie. Planeta pe care evoluaţi acum poate susţine multe rase. Este o planetă foarte puternică şi foarte diversificată din punct de vedere vibraţional.

— Cine sunt fiinţele de lumină care au pregătit totul?

— *Sunt fiinţele cele mai evoluate din punct de vedere spiritual din galaxie. Ele îşi desfăşoară activitatea în zona centrului galactic. Aceste fiinţe de lumină supraveghează toate procesele evolutive din galaxie. Toate fiinţele care evoluează în această galaxie, fie că au suportul material pe bază de carbon sau alt element, fie că sunt fiinţe energetice, sunt sub atenta lor supraveghere. Ele pregătesc planetele din toate punctele de vedere pentru a susţine evoluţia în materie a sufletelor.*

— Sunt asemenea zeilor…

— *Voi nu vă puteţi imagina cât de magnifice sunt aceste fiinţe. Doar tăcerea vă poate ajuta…*

— Vă mulţumesc nespus pentru ca m-aţi eliberat de tensiunea psihică uriaşă, dar şi pentru că mi-aţi revelat toate aceste imagini. N- am cuvinte… Nu mi-aş fi imaginat. Am simţit că totul are un rost. Că nimic nu este la întâmplare. Am văzut conexiunea planetei cu alte planete asemănătoare, din alte sisteme solare. Însă am perceput o oarecare distanţă faţă de restul galaxiei…

— *Ai perceput bine.*

— Ce se întâmplă?

— *Conflictul dintre cele două curente evolutive, de acum cinci milioane de cicluri terestre, a dat semnalul că se intră într-o nouă fază evolutivă. În mai puţin de 3 milioane de cicluri, curentele evolutive vor atinge limitele maxime. Ţi s-a mai transmis că sunt două curente evolutive principale în această galaxie. După ce se va atinge maximul evolutiv, va fi inevitabilă ciocnirea dintre ele. În acest caz, spaţiile 3D şi 4D ar putea experimenta evenimente dramatice.*

— Ce înseamnă acest lucru?

— *Se pot experimenta involuţii şi chiar conflicte între*

civilizaţii.

— Cum se pot evita?

— *Doar prin crearea unui alt curent evolutiv.*

— În trei milioane de ani se pot întâmpla multe.

— *La nivel galactic, este un timp foarte scurt.*

— Am înţeles. Pentru a „defaza" perioada, aţi creat experimentul Geea.

— *Nu doar noi, ci împreună am creat acest experiment.*

— Simt că sunt şi alte planete în această situaţie. Le-am văzut cumva interconectate. Câte planete mai sunt în acest program?

— *Nu este important acest aspect. Cele două curente evolutive cuprind un spectru uriaş de vibraţii. Erau necesare mai multe proiecte.*

— Sunt planete asemănătoare Terrei? Mie aşa mi s-au părut în timpul viziunii. Chiar şi locuitorii.

— *Pentru un anumit spectru de vibraţii, s-au făcut mai multe experimente. Pentru a observa evoluţia fiecărui spectru de vibraţie au fost pregătite mai multe planete. Ai perceput bine, locuitorii lor sunt asemenea vouă. Corpurile voastre sunt o combinaţie a mai multor tipuri de rase din galaxie. Este un corp divin, fiind printre cele mai performante din întregul Univers.*

— Am înţeles că ADN-ul nostru este diferit acum. S-au inserat şi elemente din ADN-ul nepământean.

— *În această parte a galaxiei, o anumită rasă de nepământeni reprezintă „vârful" celuilalt curent evolutiv. Experimentul Geea prevedea ca umanii de pe Terra să aibă caracteristici ale celor două curente evolutive. Este un corp superior celui atlant.*

— Conflictul dintre lyrani şi rasa nepământeană a avut loc acum cinci milioane de ani din câte am aflat. Atlanţii au trăit până acum aproximativ 12.000 de ani. De ce tocmai acum s-au inserat aceste elemente de ADN?

— *Pentru că doar acum civilizaţia voastră a fost*

pregătită.

— Simt că mă cuprind iarăşi stări de iritare. Nu ştiu cu cine sunt acum. Vă simt pe toţi trei dar parcă nu aţi fi voi.

— Eu, cel cunoscut de voi ca Iisus, sunt Divinitatea în trup fizic.

— Eu, cel cunoscut de voi ca Zamolxe, sunt Divinitatea în orice manifestare.

Eu, cel necunoscut de voi (cel perceput de mine ca fiind „entitatea”)*, sunt Divinitatea pe care voi nu o puteţi înţelege.*

— Noi suntem voi şi voi sunteţi noi. Toţi suntem UNUL!

— Dar NOI, cei care nu simţim că suntem VOI, adică noi

— pământenii, de ce nu ştim de aceste experimente? Poate că altfel ar fi stat lucrurile.

— Simţi astfel deoarece cândva te-ai revoltat împotriva programului. Acum accesezi acele vibraţii. Dacă aţi fi ştiut, întradevăr, altfel ar fi stat lucrurile. Dar în acest caz, experimentul n-ar mai fi reuşit. ADN-ul vostru este suportul fizic pentru tendinţele celor două curente evolutive. Din această cauză s-au inserat şi elemente de ADN nepământean.

— Cum se manifestă de fapt aceste tendinţe? Spuneai la început că experimentul trebuia făcut începând cu dualitatea. Are legătură cu conceptul de rău şi bine?

— La nivelul vostru actual de percepţie, este foarte dificil de făcut o delimitare între cele două curente. Fiecare dintre ele consideră că răul este de partea cealaltă. Dar acest lucru se întâmplă doar în dualitate. În fapt, este vorba de incompatibilitate.

— Cum se explică acest lucru?

— De exemplu, reprezentanţii unui curent evolutiv cred că ei reprezintă evoluţia corectă, căci pleacă de la unicitatea Totului, şi îi văd pe reprezentanţii celuilalt curent evolutiv ca fiind pe un drum greşit, care are un

sistem de valori opus. Primii consideră libertatea şi iubirea ca fiind valori supreme şi îi percep pe ceilalţi ca fiind reprezentanţii unui sistem bazat pe obedienţă şi suprimare. Pe de altă parte, celălalt curent evolutiv îşi vede propriul sistem ca fiind cel mai bun, având, la fel, iubirea şi libertatea ca valori fundamentale.

— Din câte am înţeles, fiecare vede în celălalt opusul a ceea ce-şi doreşte. Cum este posibil aşa ceva? Îmi este foarte greu să cred asta. Iubirea şi libertatea sunt universale.

— Depinde ce înţelegeţi voi prin universalitate. Pentru un eveniment oarecare, cineva se poate bucura, iar altul se poate întrista. Universul este populat de un număr foarte mare de fiinţe. Structurile lor energo-informaţionale sunt foarte diverse şi cuprind spectre infinite de vibraţie. Ceea ce pentru voi este „verde" pentru altă fiinţă este „albastru" sau poate că nici nu poate percepe acest spectru de culoare. În spaţiile 4D, ceea ce unii percep ca fiind libertate, ceilalţi pot percepe ca fiind lipsă de libertate. Depinde de unghiul de percepţie, de capacitatea de înţelegere, de experienţă şi de gradul de evoluţie. Un impuls electric poate comanda un centru al plăcerii din creier, dar poate comanda şi un centru al durerii.

— Îmi este greu să înţeleg. Care a fost legătura cu atlanţii? Cu ce au greşit ei?

— Să subliniezi ceea ce percepi acum: voi nu sunteţi străini de aceste experimente. Voi nu sunteţi pământeni de drept. Nici atlanţii nu au fost. Voi aparţineţi altor civilizaţii. Voi participaţi, cu toţii, la un experiment extraordinar. Voi puteţi stopa viitorul conflict!

Atlanţii au fost de acord cu programele confederaţiilor galactice şi ale fiinţelor de lumină. Şi-au asumat posibilele riscuri ca urmare a realizării incompatibilităţii. Cele două curente evolutive, greşit interpretate ca fiind specifice atlanţilor şi lemurienilor, au avut rolul de-a amplifica tendinţele de incompatibilitate vibraţională. Războiul a fost asumat.

— Ce s-a întâmplat în urmă cu 70.000 de ani? Cum s-a „grăbit” procesul de distrugere?

— *După ce atlanţii au reuşit să realizeze „defazarea” faţă de influenţele celor două curente evolutive, au început să-şi dezvolte curente proprii de evoluţie. Au vrut şi apoi au reuşit să elimine cea mai mare parte din suferinţe, prin atragerea în circuitul întrupărilor, a regnului elemental. Dar „defazarea” a putut fi realizată doar pentru o anumită perioadă de timp.*

— A fost decizia lor şi a regnului elemental să se preia anumite vibraţii care nouă nu ne plac. Am înţeles că regnul elemental ar fi făcut în acest fel paşi mari în evoluţie. A fost decizia lor. Cu ce au deranjat?

— *Nu acesta a fost planul de la început.*

— Cum se face că ei nu au ştiut de acest plan şi că fac parte din el? Am înţeles că preoţii atlanţi aveau mari capacităţi de comunicare.

— *Ţi s-a mai spus că zona de unde se fac ajustările vectorilor cauzali nu poate fi percepută. O fiinţă întrupată, care este prinsă într-un proces evolutiv, nu poate accesa acel plan.*

— De ce?

— *Pentru că în acest caz, procesul evolutiv ar fi fost pus în pericol. În orice proces evolutiv, tendinţele şi evoluţiile spectrelor vibraţionale trebuiesc desfăşurate natural.*

— Cum anume le-aţi „grăbit” distrugerea? În cei 20.000 de ani de evoluţie, nu am simţit că s-ar fi declanşat vreun conflict. Am simţit că a fost raiul pe Pământ.

— *A fost un rai într-adevăr, dar a fost numai din punctul vostru de vedere. Anumite tendinţe nu au putut fi înlăturate. Atlanţii simţiseră din nou gustul puterii. Doreau să devină creatori, asemenea zeilor.*

— Şi la drept vorbind, există o lege divină care interzice acest lucru. Nu acolo vom ajunge cu toţii? Nu se spune că toţi suntem Una?

— *Dar fără a se încălca Legile. Nu se poate trece*

peste anumite trepte evolutive.

— Cum anume s-a intervenit? Direct? A fost vorba de o invazie?

— *Invazia ar fi fost exclusă. Nimeni nu şi-ar fi asumat o asemenea karmă. S-au folosit de setea de putere a atlanţilor.*

Iarăşi m-am „scufundat” în imagini. Vedeam oceanul… O insulă destul de mică, nu cred că depăşea mai mult de 10-15 kilometri, m-a atras puternic. Când am ajuns în apropierea ei, am văzut nişte instalaţii care o împrejmuiau. Acestea erau în apă. M-am apropiat şi mai mult de una dintre ele. Era o construcţie cilindrică imensă, cred că avea cel puţin câteva sute de metri. Avea un fel de capac uriaş, ca un fel de disc, ce culisa de sus în jos pe această construcţie cilindrică. Instalaţia era conectată la ceva ce părea să fie lavă vulcanică. Parcă se făcuse o breşă în structura scoarţei terestre, spre interior, folosindu-se de magma terestră. Toate instalaţiile erau conectate la acea magmă. Am înţeles imediat că era vorba de un mecanism. Respectiva sursă de căldură avea rolul de a ridica uriaşele discuri până în vârf, după care se întrerupea alimentarea cu căldură şi discurile erau lăsate să coboare sub acţiunea gravitaţiei. Părea că erau folosiţi aburii pentru ridicarea discurilor.

— *Instalaţiile pe care le vezi erau folosite pentru a crea câmpuri magnetice de mare putere. Câmpurile erau folosite de către o instalaţie construită în jurul unui cristal.*

Imaginile deveniseră din ce în ce mai clare. Am văzut în interiorul insulei un uriaş cristal. Era imens. O emoţie stranie a pus stăpânire pe mine. Începusem să tremur din tot corpul, însă nu de teamă. Am simţit o putere imensă în acea instalaţie şi în acel cristal uriaş. O putere care era peste ceea ce puteam eu să înţeleg. Nu am cum să explic ceea ce simţeam în acele momente…

Cristalul era imens, cred că avea în lungime câţiva kilometri. Doar vârful cristalului se afla în afară, restul fiind în interiorul scoarţei terestre.

— *Prin acest cristal a venit sfârşitul.*

— De unde au făcut rost de un asemenea cristal? Mi se pare uriaş. Este artificial?

— *Este un cristal compus din mai multe cristale naturale. Le-au extras de la mari adâncimi, din interiorul unor geode uriaşe.*

— Ce au vrut să facă? Pentru ce l-au pregătit?

— *Vei vedea imediat.*

M-am apropiat şi mai mult de instalaţie. Era fascinant ceea ce vedeam. De jur împrejurul cristalului erau numeroase breşe care păreau să fie laboratoare. O mulţime de tehnicieni atlanţi roiau în jur. Undeva în apropierea suprafeţei am văzut un fel de rază toroidală. În momentul când m-am apropiat de ea, am început iarăşi să tremur. Simţeam o putere ieşită din comun în acea rază. Imediat, am fost îndepărtat de acolo.

— Ce reprezenta acea rază toroidală? Cum este posibil să declanşeze în mine asemenea reacţii?

— *Ceea ce tu percepi ca fiind rază toroidală reprezintă un „spaţiu superior". Forma ei este mult mai complexă, dar tu o percepi ca fiind toroidală.*

— Ce înseamnă „spaţiu superior"?

— *Este un „spaţiu creator". Un spaţiu vibraţional superior acestei dimensiuni. Nu este permisă crearea unui astfel de spaţiu în planul 3D. Prin acest „spaţiu creator" se poate face orice.*

— Mai exact? Se poate crea orice? Se poate materializa? Intuiţia aşa îmi spune.

— *Se poate materializa orice, dar se poate interveni şi în dinamica spaţiului 3D. Acest lucru este interzis de Legile Universale.*

M-am apropiat din nou de acel spaţiu toroidal. Am observat câteva entităţi într-un laborator din apropiere. Am văzut câteva imagini într-un fel de sferă de cristal stratificată. Îmi era destul de neclar pentru că erau imagini pe fiecare strat. Cred că era ceva asemănător cu un monitor sau televizor. Apoi am văzut o imagine, cred că era

vorba de un material, argint sau un alt metal argintiu, iar în scurt timp am văzut metalul materializat în acest tor sau „spaţiu superior”. Pur şi simplu! Era incredibil ceea ce vedeam.

— Chiar se poate aşa ceva?

— *Orice este cu putinţă. Dar atlanţii nu aveau nevoie de materializarea unor elemente. Aveau din abundenţă orice element.*

— *Aveau tot ce-şi puteau dori…*

La un moment dat, am observat nişte forme deosebite în tor. Parcă erau umbre… Nu pot să fac o comparaţie cu ceea ce ştiu. Parcă se curba şi în acelaşi timp se dilata spaţiul din jurul torului. Intuiam că acolo se lucra şi cu planurile superioare. Simţeam că se accesau alte planuri, alte frecvenţe vibraţionale, dar că se jongla inclusiv cu fluxuri temporale.

— *Ai intuit corect.*

— De ce nu se poate lucra cu dinamica spaţiului 3D? De ce este interzis?

— *Doar dintr-un spaţiu superior este permisă o astfel de manevră.*

— Şi totuşi, se pare că au reuşit ceva. Doar e vorba de câmpuri magnetice. Ele sunt specifice planului 3D.

— *S-au folosit mai multe tipuri de energii. Instalaţiile pe care le-ai văzut aveau sarcina de a crea câmpuri magnetice de mare putere, dar nu era suficient. Câmpul magnetic poate fi suportul altor tipuri de energii, la fel cum metalul este un suport pentru fluxurile de electroni din circuitele electrice. Cristalul fusese programat să acceseze, pe de-o parte, energii telurice şi o formă de energie care circulă prin structurile cristaline ale scoarţei, iar pe de altă parte, trebuia să realizeze o conexiune cu energiile solare. Aceste tipuri de energii trebuiau „îmbinate” în interiorul cristalului şi în acest fel se crea un „spaţiu superior”. Este un spaţiu cu o matrice cuantică diferită faţă de spaţiul 3D.*

— Ce vroiau să facă atlanţii cu acest spaţiu?

— Să acceseze alte puteri, cu mult superioare planului 3D. Au simţit că nu se pot feri de influenţele celor două curente evolutive din galaxie decât dacă accesează planurile superioare.

— Şi ce era greşit în asta?

— Experimentul atlant trebuia să transceandă cele două sisteme evolutive, nu să fugă de ele. Atunci trebuia realizată prima convergenţă evolutivă. În loc să-şi respecte angajamentele, ei au făcut totul pentru a scăpa de ele.

— Ceva din interiorul meu îmi spune că ei nu conştientizau „angajamentele”. De ce aceste „angajamente” sunt făcute pe corpul cauzal, în spaţii care nu pot fi percepute de simţurile noastre?

— Cei mai mulţi preoţi atlanţi au ştiu acest lucru. Instalaţia pe care ai văzut-o aparţinea castei preoţilor. Ajunseseră cu mult mai performanţi decât cei din casta oamenilor de ştiinţă. O parte dintre ei s-au revoltat şi au vrut să se rupă de angajamente.

— Ei sunt… „Fii lui Belial”?

— Da, ei sunt.

— Într-un fel, îi înţeleg. Nici mie nu-mi place să fiu folosit pe post de cobai. Probabil că aş fi fost şi eu de partea lor. De ce să experimentez ciocnirea a două sisteme evolutive atât de diferite?

— Totul a fost pregătit cu mult timp în urmă. Planurile au fost făcute cu mult timp înainte de apariţia omului pe Pământ. Voi, atlanţii, dar şi mulţi alţii, AŢI ALES SĂ EXPERIMENTAŢI CONVERGENŢA EVOLUTIVĂ. Nu vi s-a impus acest lucru. Aţi fost de acord să fiţi limitaţi în mişcare. Foarte puţini s-au încumetat să experimenteze convergenţa evolutivă. Dintre miile de mii de miliarde de fiinţe din această galaxie, doar câteva sute de milioane au avut acest curaj. VOI!

— Ce s-a întâmplat cu respectiva instalaţie?

— Nu au mai reuşit să o controleze. Forţele care s-au pus în mişcare erau mult prea puternice.

Mi-a apărut din nou uriaşa navă „arici”. Am simţit că

se făcuse o legătură cu Pământul.

— Ideea cu crearea „spaţiului superior” a venit de pe această navă. De aici s-au accesat structurile mentale ale celor numiţi „Fii lui Belial”. Toate detaliile constructive ale instalaţiei au plecat de aici.

— Nu înţeleg. De ce ar fi ajutat entităţile de pe această navă pe „Fii lui Belial”? Mi-ai spus că ei nu doreau să respecte convenţia de dinainte de întrupare.

— S-au folosit de tendinţele lor separatiste şi de setea de putere. I- au ajutat cu instalaţia, dar nu le-au spus totul. În „spaţiul superior” legile fizicii se modifică. Anumite constante din fizică nu mai erau respectate. La un moment dat, în timp ce se experimenta un circuit între energiile planetare şi cele solare, s-a întâmplat ca două dintre constantele fizice să nu mai fie respectate. A avut loc un fel de scurtcircuit şi apoi totul a colapsat.

Imaginea s-a întrerupt, pur şi simplu. N-am văzut niciun fel de explozie devastatoare sau ceva de acest gen. Mă aflam suspendat undeva în concavitatea navei. Uitasem cu totul că mă aflam în acest loc.

— Ce s-a întâmplat de fapt?

— Insula, precum şi o bună parte din spaţiul din jurul ei s-au volatilizat instantaneu. Dar nu asta a fost problema.

O apăsare grea mă cuprinsese. Am simţit că nu volatilizarea insulei a fost problema, ci alta.

— Chiar dacă insula şi restul instalaţiilor au fost distruse instantaneu, circuitul energetic a continuat să funcţioneze în spaţiul 4D. S-a realizat un transfer haotic de energie spre interiorul Pământului şi s-au creat dezechilibre majore la nivelul scoarţei terestre. Răul se producese...

A urmat o perioadă de linişte. Dar o altfel de linişte. O linişte cumplită. Parcă totul îngheţase. M-am văzut în Atlantida acelor vremuri. Vestea celor întâmplate a căzut ca un trăsnet. O undă de şoc a cuprins toată Atlantida. În timpul uriaşului scurt-circuit, s-a distrus o parte din structura grilei energetice şi o bună parte din structura

câmpului de legătură dintre regnul hibrid şi cel uman. Emoţiile negative erau din nou simţite extrem de acut de către foarte mulţi atlanţi.

Raiul se sfârşise…

Reprezentanţii preoţilor din gruparea „Fii lui Belial” au cerut disperaţi ajutorul. Preoţii „Legii lui Unul”, cei care au fost de acord cu respectarea angajamentului, au aflat imediat despre ceea ce se întâmplase. Dar nu se ştiau foarte multe amănunte. Experimentul din insulă fusese cunoscut doar de o parte dintre preoţii grupării „Fii lui Belial”. M-am revăzut în acele vremuri. Făceam parte din casta preoţilor atlanţi, din grupul „Legii lui Unul”. După ce am făcut anumite investigaţii, ne-am dat seama că experimentul eşuat al „Fiilor lui Belial” a determinat distrugeri colosale. Aud din nou vocea celor trei:

— După primele investigaţii asupra structurii energetice a Pământului, s-a ajuns la concluzia că structurile reţelelor energetice ale Atlantidei şi Lemuriei au fost grav afectate.

Un fior rece mi-a trecut prin toată fiinţa. Am văzut o uriaşă buclă energetică legând, prin interiorul scoarţei terestre, atât Atlantida cât şi Arhipelagul Lemurian. Apoi am văzut cum experimentul eşuat a determinat distrugerea reţelelor energetice. După aceea, am văzut un fel de fulger… părea mai degrabă ca o descărcare energetică, venind din spaţiu şi terminându-se undeva în scoarţa terestră. Simţeam că ceva grav s-a întâmplat.

— Ce este cu acea descărcare energetică? Simt o aversiune foarte mare…

— Atunci s-a făcut transferul de suflete de pe această navă. Odată cu breşa din structura reţelelor energetice, s-a făcut o deschidere şi în structurile cauzale şi evolutive. Această „deschidere” a reprezentat scopul principal al experimentului.

— Deci a fost un atac direct, am spus eu revoltat. Ştiau că experimentul va eşua. Este la fel ca o invazie directă. Alte civilizaţii ce au spus? Confederaţiile galactice,

fiinţele de lumină, nu au prevăzut evenimentul? Nimeni nu supraveghea sistemul nostru solar?

— Sistemul era foarte atent supravegheat. Existau şi câţiva sateliţi pleiadieni. Nava era una dintre cele mai avansate din întreaga galaxie. Pleiadienii au înţeles că locuitorii navei avuseseră o legătură cu structurile energetice regenerative ale planetei.

— Adică ei sunt cei care creaseră structura interdimensională care ar reface reţeaua energetică în caz că cineva ar fi încercat să o modifice?

— Au fost şi ei parte din proiect. Era normal să fie aşa. Erau reprezentanţii direcţi ai celor două structuri evolutive.

— Este sau, mă rog, era o navă gigantică. Atlanţii cum de n-au detectat-o?

— Nava fusese detectată doar de câteva civilizaţii superioare, dar nimeni nu credea că locuitorii ei sunt interesaţi de civilizaţia atlantă. La început păreau că sunt interesaţi de realizările unei civilizaţii care a evoluat pe Venus, acum câteva milioane de ani. Aceştia creaseră câteva structuri în jurul Soarelui, un fel de porţi interdimensionale, care încă mai puteau fi accesate, dar trebuia să dispui de o tehnologie extrem de avansată pentru asta. Chiar dacă ţie ţi se pare un afront, adevărul este că diferenţa dintre civilizaţia atlantă şi cei care populau această navă, era mult prea mare. Cam cum e diferenţa între o academie de-a voastră şi un grup de primitivi. Aceştia lucrau cu spaţii şi forţe pe care voi nici nu vi le puteţi imagina. Atlanţii n-au detectat-o deoarece nava se „aşezase" într-un spaţiu interdimensional din apropierea Soarelui.

— Ce interes au avut să se întrupeze între „maimuţe"? De ce n-au făcut contacte directe?

— Trebuiau să participe direct la procesul evolutiv de creare a

— convergenţei evolutive. Legile Universale sunt stricte din acest punct de vedere. Adică trebuiau să se

întrupeze.

Apoi mi s-a dat să văd ceva care cu greu poate fi transpus în cuvinte. Mă aflam undeva în apropierea uriaşei nave. Am simţit că transferul de suflete se făcuse deja. S-au desprins câteva componente (cred că erau nave mai mici) de nava-mamă „arici”, iar apoi am simţit că s-a „aliniat” cu protuberanţa unei erupţii solare. A urmat explozia ei… sau poate implozia. Mi s-a părut că văd o imensă undă de foc, care apoi s-a închis în ea însăşi. Distrugerea ei a fost spectaculoasă. Recunosc, am simţit o satisfacţie când am văzut autodistrugerea navei. După care m-a cuprins o mare îngrijorare…

— Dacă erau atât de mari diferenţele dintre ei şi atlanţi, cum de Legile Universale permit întruparea unor spirite care prezintă diferenţe atât de mari?

— *Astfel de infuzii de suflete se pot face numai dinspre spaţiile superioare spre cele inferioare. Locuitorii navei şi-au sacrificat vieţile pentru a participa direct la programul de convergenţă evolutivă.*

— Şi era nevoie de manipularea preoţilor Fiilor lui Belial? Chiar era nevoie de un dezastru planetar? Nu se putea altfel?

— *Structurile energetice planetare precum şi programele evolutive ale unei civilizaţii, sunt sisteme închise. Doar în anumite condiţii ele se „deschid”. Doar când apar perturbaţii grave.*

— Adică era necesar ca atlanţii să fi „deranjat” grav reţelele energetice?

— *Exact. În acest caz, s-ar fi putut interveni din afară.*

— Deci s-au folosit de reprezentanţii Fiilor lui Belial pentru a-şi atinge scopurile. Pe Pământ, dacă un adult oferă unor copii arme de foc şi aceştia încep să se omoare între ei, cel condamnat ar fi adultul.

— *Nu e bună comparaţia. Situaţia este cu totul alta. Sacrificiul locuitorilor de pe navă a fost imens.*

— Atunci de ce simt o aversiune legat de acest lucru?

— *Este de înţeles, având în vedere faptul că evenimentul a declanşat sfârşitul raiului atlant.*

— Simt o confuzie mare legat de acest eveniment. Cumva mă simt acolo… Cred că am trăit direct evenimentul. Nu ştiu, simt şi energia lui Zamolxe. Cred că am fost întrupaţi în aceeaşi perioadă.

— *Am fost şi eu întrupat atunci,* îmi spuse Zamolxe.

— Am simţit că s-a desprins pentru o clipă de uniunea dintre cele trei energii divine şi mi-a răspuns separat. Atunci am avut o străfulgerare foarte clară. Am simţit că toate cele şapte unităţi de conştiinţă erau întrupate.

— Aţi ştiut dinainte despre intervenţie?

— *Nu. Nu s-a ştiut. Programele noastre cauzale nu aveau în vedere lucrul cu spaţii şi energii din afara spectrului 3D, 4D şi o parte din 5D. Ştiam de experiment, dar nu ştiam de intervenţie.*

— Deci a fost o acţiune unilaterală.

— *Parţial adevărat.*

— Confederaţiile galactice şi fiinţele de lumină au reacţionat cumva, sau „maimuţele” nu meritau atenţia lor?

— *De ce vorbeşti astfel? Chiar şi nevertebratele prezintă interes. Tu ai perceput termenul de „maimuţă”. Noi nu „vorbim”. Noi îţi facem un transfer de energie. De ce „traduci” astfel?*

— Îmi cer scuze. Dar manipularea este tot o formă de agresiune. Cum au fost văzute evenimentele de către fiinţele de lumină şi de către cei din confederaţiile galactice?

— *Fiinţele de lumină supraveghează şi intervin numai dacă sunt dereglate grav structurile energetice planetare sau dacă Legile Universale sunt lezate. Ele nu-şi asumă rolul de arbitri decât dacă li se cere în mod explicit acest lucru. Confederaţiile galactice tergiversau problemele. Implicaţiile erau greu de intuit.*

— Un fel de birocraţie…

— *Poţi să-i spui şi aşa. Protocoalele de intervenţii în*

alte sisteme evolutive sunt greoaie. Acţiunea locuitorilor navei nu putea fi catalogată.

— Pe de-o parte spuneţi că era un plan de comun acord pentru experimentarea convergenţei planetare, apoi spuneţi că intervenţia lor era cumva „nelegală”.

— *Lucrurile sunt mult mai complexe decât par la prima vedere. Nu era în plan o astfel de intervenţie. Oricum, la scurt timp, Geea a dat verdictul: invazie!*

— Putea Geea face ceva?

— *Foarte rar spiritele planetare intervin în vieţile locuitorilor. Ca urmare a eşecului Fiilor lui Belial, s-au deranjat structurile energetice ale Geei. Geea face parte dintr-o clasă de spirite planetare. Nicio fiinţă, fie umanoidă sau de altă formă, fie energetică, nu poate depăşi o fiinţă planetară.*

— Ce a făcut mai exact?

— *A acceptat infuzia de spirite din navă, dar a oprit alte intervenţii. A creat o reţea subtilă în jurul planetei astfel încât să limiteze intervenţiile altor civilizaţii. Nicio fiinţă extraterestră nu poate sta în câmpul planetar mai mult timp fără a avea grave probleme energetice. Cel mult câteva luni. În plus, sufletele noi trebuiau să treacă prin toate lecţiile planetei.*

— Nu ştiu ce să zic. Simt că este o mare caznă pentru ei. Nu-i compătimesc totuşi.

— *A fost un risc asumat. Ştiau la ce se expun.*

— Atlanţii au aflat despre invazia de suflete străine?

— *Au aflat în foarte scurt timp. Preoţii atlanţi au declanşat ample operaţiuni de diagnostic asupra sistemului energetic planetar, după ce experimentul Fiilor lui Belial eşuase. Detectaseră anomalii grave atât în structura grilei energetice cât şi în reţeaua energetică de legătură dintre atlanţi şi hibrizi. Au descoperit că fluxul schimbase dramatic reţelele energetice.*

— Nu s-a putut neutraliza cumva energia captată de instalaţia Fiilor lui Belial?

— *Vorbim de altfel de energii. Locuitorii navei au*

ataşat fluxului energetic, captat de instalaţia Fiilor lui Belial, anumite matrice energetice. Acestea au acţionat pe mai multe planuri. Pe de-o parte, au reuşit să deregleze atât reţelele grilei energetice planetare, cât şi reţeaua de legătură cu hibrizii, iar pe de altă parte, au reuşit să creeze şi să stabilizeze o reţea energetică diferită faţă de vibraţia Pământului.

— Cum? Atlanţii nu aveau sisteme de siguranţă? N-au detectat anomalii în aceste fluxuri captate?

— Atlanţii aveau puţină experienţă în lucrul cu energiile spaţiilor superioare. Prin intermediul câmpurilor magnetice se pot trimite energii din spaţiile 4D şi 5D. Locuitorii navei au inserat în câmpurile magnetice generate de instalaţiile din jurul insulei, mai multe structuri energo-informaţionale. Ele trebuiau să se ataşeze de reţelele energetice atlante şi lemuriene, dar şi de reţeaua de legătură cu regnul hibrid.

— Cu ce scop?

— Pentru a le destabiliza şi apoi pentru a le reprograma.

Am fost iarăşi „aruncat” în amintiri. Era mare tulburare în Atlantida acelor vremuri. În foarte scurt timp, preoţii au făcut diagnoza structurii reţelelor energetice. Fuseseră foarte grav afectate. Dar nu acest lucru a îngrijorat cel mai tare, ci faptul că s-a aflat de infuzia de suflete străine. A fost o lovitură cumplită pentru ei. Una e să poţi lupta cu duşmanul în mod direct şi alta e să lupţi cu duşmanul ascuns în propriul copil. Ştiau că nu puteau evita întrupările sufletelor noi.

Ei bine, începând din acel moment s-a întâmplat ceva cumplit în memoria umanităţii. S-au inserat nesiguranţa, teama de necunoscut şi mai ales neîncrederea în oameni. Dualitatea a revenit! Toate acestea sunt adânc întipărite în sufletele noastre şi ele nu pot fi eliminate decât prin evoluţie spirituală şi revenirea la Unul. Dintr-o dată, într-un mod extrem de brutal, cele două curente evolutive s-au „intersectat” pe planetă.

Şi pentru că răul nu vine niciodată singur, au făcut o descoperire macabră. Ca urmare a experimentului Fiilor lui Belial, fluxul uriaş de energie nu doar a destabilizat reţelele energetice cu rol evolutiv, dar a afectat grav şi structurile eterice ale celor două continente. Adică urmau să aibă loc „spărturi" în structurile continentale. În cele din urmă venea… scufundarea. Era doar o chestiune de timp!

Dualitatea revenise în toate structurile societăţii atlante. Fii lui Belial fuseseră „demonizaţi" şi marginalizaţi de restul societăţii. După multe mii de ani de rai efectiv, au avut loc primele revolte. S- au cerut măsuri de contracarare a efectelor invaziei de suflete noi. Rasa lemuriană a acuzat rasa atlantă că experimentul a destabilizat şi reţeaua continentului lemurian, amândouă având parte în viitor de mari dezastre.

Era mare nelinişte în acele vremuri. Mi-am revenit foarte repede. Nu mai simţeam o durere acută în suflet ci mai degrabă aveam o stare de resemnare în faţa fatalităţii. Eram neputincioşi…

— Eu cred că se putea face şi altfel. A fost mult prea brutală intervenţia.

— *S-a încercat să se intervină şi prin alte moduri, mai blânde, dar atlanţii nu au vrut să înţeleagă.*

— Vina a fost a Fiilor lui Belial. Ei au iniţiat proiectul de accesare a spaţiilor superioare. De ce să sufere toţi pentru asta?

— *De 20.000 de ani regnul hibrid suferea pentru poftele atlanţilor.*

Toţi, absolut toţi locuitorii Atlantidei şi Lemuriei închideau ochii la toate acestea. Chiar dacă aveau parte de salturi evolutive, hibrizii sufereau mult. S-a acumulat o datorie karmică imensă. Pleiadienii şi unii preoţi-maeştri atlanţi au oferit metode de contracarare şi alchimizare a energiilor emoţionale negative. Nu mai era necesar să se folosească de regnul hibrid. Pentru muncile fizice, roboţii puteau suplini munca acestora. S-a aşteptat mulţi ani.

Peste 20.000 de ani. Toţi atlanţii simţeau că rolul lor pe Pământ era de a realiza convergenţa evolutivă. Au tergiversat problema şi apoi chiar au refuzat să facă anumite schimbări.

— Când a avut loc primul cataclism? Spuneaţi că au fost cinci cataclisme în total.

— La câţiva ani de la experiment. Atlantida s-a desprins în mai multe bucăţi. Au fost multe distrugeri. Arhipelagul Lemuria începuse de mai multe zeci de mii de ani procesul de distrugere din cauze naturale, iar experimentul atlant a amplificat procesul. Spre anul

50.000 î. Ch. Lemuria a dispărut cu totul.

— Iar Atlantida a dispărut cu totul acum 12.000 de ani. Atunci a avut loc scufundarea ultimelor insule atlante, din câte am înţeles.

— *Da.*

— Vreau să accesez informaţii despre perioada cuprinsă între

70.000 şi 12.000, dar simt că sunt „dat de-o parte".

— Nu este bine să accesezi acum acele informaţii. Este posibil să interfereze cu programul tău cauzal. A fost o perioadă grea, foarte grea. Nici nu te ajută astfel de informaţii acum. După un anumit timp, vei putea avea acces. Sunt foarte multe informaţii care pot interfera cu structura ta cauzală. Lasă trecutul, priveşte spre viitor. Eşti aşteptat în piramida din Retezat. Acolo poţi accesa informaţiile cele mai valoroase ale Atlantidei. Poţi accesa portalurile din mai multe zone ale planetei. Poţi lua legătura cu alte fiinţe din spaţiu, care se află în jurul planetei şi aşteaptă să conlucreze cu voi.

— Deşi simt că m-am eliberat de multe lanţuri invizibile, care încă mă ţineau legat de Atlantida, a mai rămas unul. De el nu mă pot elibera.

— *Este dreptul tău să faci ceea ce crezi că e bine.*

— Mi s-a spus că voi fi lămurit în ceea ce priveşte sfârşitul Atlantidei.

— *Atlantida nu s-a sfârşit! Atlantida doar a închis*

ochii pentru puţină vreme.

— Îmi sună cam… shakespearean. Să înţeleg că am fost indus în eroare? Mi s-au promis răspunsuri.

— Le vei primi peste câteva zile. Acum ai accesat o matrice de legătură. Se va stabiliza în câteva zile şi vei putea primi alte răspunsuri.

— Vreau înapoi în corp. Simt o oboseală grea…

— Când îţi revii, priveşte cerul. Nu uita! Vom fi alături de tine. Să nu intri în panică. Nu uita să priveşti cerul! Nu va ţine mult..

Nu am băgat de seamă la ceea ce mi-au spus. Îmi era neclară informaţia. Am ieşit din uriaşa navă. Cred că am fost scos, căci eu simţeam o toropeală mult prea mare pentru a face acest lucru. Ţin minte că la un moment dat Ramo m-a „învăluit” cu vibraţia sa şi m-a ajutat să revin pe Pământ şi apoi să reintru cu bine în corpul fizic.

Aveam o senzaţie stranie, parcă eram prins între două lumi. Simţeam realitatea din jurul meu, dar erau la fel de vii şi experienţele trăite de sufletul meu în întrupările atlante. Eram într-o stare de semivisare.

La un moment dat lumina din jurul meu m-a făcut să tresar. M-am aruncat din pat dintr-o mişcare. Era lumină! Nu mi-a venit să cred. Oare făcusem o ieşire atât de lungă? Să fi trecut atâtea ore? Cu siguranţă că nu adormisem deloc. Eram sigur de asta. Ştiam că se înserase atunci când mă pregăteam de ieşire. Strigătele de joacă ale copiilor de afară îmi dau de ştire că s-ar fi trecut de orele matinale. Când m-am uitat la ceas am remarcat că era ora… 17.00! Să fi trecut

20 de ore? M-am uitat peste dată. Era… aceeaşi dată. Nici nu apucasem să mă întreb cum de este posibil una ca asta, căci totul în jurul meu parcă s-a „strâns”.

Şocul m-a lovit cumplit. Panica a pus stăpânire pe mine. Mi-am adus aminte instantaneu de ceea ce mi-au spus entităţile. M-am deplasat la fereastră parcă plutind. Priveam cerul senin… atât de încordat. Am simţit cu adevărat groaza! Simţeam cum sunt „dezlegat” de mii de

fire, ce erau prinse atât de Pământ cât şi de cer. Totul în jurul meu se „unduia” în forme nedefinite. Deşi îmi simţeam corpul fizic limitat, aveam impresia că interiorul meu lua alte forme. Priveam cerul şi eram îngrozit de ceea ce se petrecea cu mine. Strângeam elementţii de calorifer atât de puternic încât credeam că iaş putea sfărâma cu mâinile goale.

„Ajută-mă, Doamne. Oricine ai fi şi oricum te-ar chema. Nu mă lăsa acum. Nu ştiu ce se întâmplă cu mine”. Sufletul meu striga disperat după ajutor.

Nu, ajutorul nu a venit. Poate mai târziu, dar nu atunci. Trebuie so spun. Punct.

Nu-mi era teamă că îmi pierd minţile. Era ceva cu mult mai mult decât asta. Faptul că simţeam altfel spaţiul în interior, faptul că timpul se scursese în sens invers, în timp ce trecusem prin atât de multe evenimente, toate acestea m-au luat pe nepregătite. Şi nici nu ştiu cum puteam fi pregătit pentru aşa ceva. Şocul a fost imens. Fluxuri de informaţii se intersectau în acelaşi timp în mintea mea. Cum putea fi ora 17.00 şi ceva când eu ieşisem în astral pe la ora 21.00? Îmi veneau fluxuri de informaţii din toate părţile, din trecut, din viitor, dar şi din alte spaţii vibratorii. Simţeam evenimentele prin care trecusem ca pe un continuum. Era un continuum… multisferic, aşa îl percepeam atunci.

Am simţit că încep să mă rup cu totul de realitate. Parcă mă dilatam şi mă dizolvam în alte spaţii. Simţeam că nu mă ajută privitul la cer. Poate că trebuia să-l „privesc” altfel, nu ştiu. Senzaţia că pierd contactul cu realitatea mi-a dat un impuls supraomenesc. Trebuia să fac ceva. M-am adunat cumva… mi-am adunat chiar şi privirea pierdută în hăul cerului şi am plecat de la geam. M-am aşezat în şezut în mijlocul camerei. Atunci am simţit un ajutor, dar nu ştiu de unde a venit acesta. Părea că vine de undeva dintr-un alt spaţiu. N- am simţit nicio vibraţie cunoscută. Poate că era „entitatea”… nu ştiu. Dar ştiu sigur că atunci îmi ghida cumva „împământarea”.

Mi-am privit membrele, tot corpul, apoi spaţiul din jurul meu. Atenţia mea devenise extrem de vie. Parcă fusesem un orb care primise darul vederii. Fiecare amănunt din jur era conştientizat. Distanţele dintre mine şi fiecare obiect din cameră erau cumva „reactualizate". Parcă eram un robot care procesa date. Culorile, formele tuturor obiectelor se „reaşezau" în mintea mea. Începusem să-mi revin pas cu pas. Sunetele maşinilor, ale copiilor care se jucau, formele şi culorile obiectelor din jur făcuseră legătura cu conştiinţa mea. În scurt timp, am simţit că fac parte din nou din această lume. Ca din instinct, am deschis televizorul, radioul, calculatorul. Am luat câteva cărţi şi le-am deschis la întâmplare. Simţeam o nevoie disperată de a accesa informaţii despre lume. Cu cât accesam mai multe informaţii şi le puneam în legătură cu conştiinţa, cu atât mai repede realizam „împământarea", revenirea la realitatea obiectivă. Începuse, pas cu pas, să se limpezească şi firul temporal.

În cele din urmă îmi revenisem complet. Mi-am adus aminte de „balansul" unei părţi din conştiinţa mea, înainte de a ieşi în astral. Atunci, o parte din conştiinţă îmi balansa între trecut şi viitor. Puteam „vedea" viitorul în funcţie de „direcţiile" prezentului. Aceste „direcţii" îmi păreau că iau forme de cerc, iar ele sunt, laolaltă, transpuse în forme sferice. Dispăruse complet senzaţia. Amintirile despre ieşirea în astral îmi erau puternice, dar nu mai aveam niciun fel de senzaţii sau emoţii. Mi-am adus aminte şi de faptul că pierdusem contactul cu corpul fizic. De fiecare dată când ieşeam în astral, aveam conştiinţa legăturii cu corpul fizic. Nu eram chiar 100% plecat. Erau momente când reveneam foarte rapid în corpul fizic şi apoi eram ajutat (de cele mai multe ori de Ramo) să revin în spaţiul astral.

Când treci prin aşa ceva, nimic nu mai este la fel. Una e să citeşti despre astfel de fenomene şi alta e să experimentezi tu însuţi mersul înapoi al timpului. Este ca şi cum ai fi forfecat de întreaga realitate. Simţi că nici măcar moartea nu te mai poate ajuta, căci şi ea face parte

din realitatea noastră. Mi-am promis că nu voi mai permite niciodată să mai trec prin aşa ceva!

În scurt timp oboseala m-a răpus. Am adormit foarte repede. M- am trezit abia a doua zi. Cred că din pruncie nu am mai dormit atât de mult. Mă simţeam excelent; dispăruse ca prin minune orice fel resemnare, orice fel de stare neplăcută. Probabil am fost ajutat în timpul somnului…

Amintirile despre aventura de pe uriaşa navă îmi erau clare, dar mi-au dispărut toate stările negative aferente. Ba chiar eram entuziasmat de experienţă. În ceea ce priveşte şocul temporal avut la revenirea în corpul fizic, o spun clar: lucrurile se vor schimba.

Mi-am promis că nu voi mai trece prin aşa ceva, şi aşa va fi! Ştiu sigur că nu pot fi forţat să merg undeva dacă eu nu vreau acest lucru. Voi fi extrem de atent de acum încolo. Voi mai ieşi în spaţiul astral numai dacă mi se va revela foarte clar desfăşurarea traseului, plus alte amănunte legate de posibile implicaţii pe partea emoţională. (Chiar dacă a doua zi am fost „eliberat” de stările negative aferente experienţei temporale, când am transpus experienţa în scris, stările au revenit. Cumva, o parte din stările neplăcute s-au ascuns între amintiri. Acest lucru mi-a întărit decizia de a fi mult mai atent pe viitor.)

După trei zile am primit semnalul că se doreşte conexiunea vibraţională. Am simţit clar vibraţia lui Zamolxe. O uşoară emoţie sa ivit în sufletul meu. Pe moment, m-a cuprins o senzaţia de teamă. Amintirile cu experienţa temporală au revenit, dar nu la aceeaşi intensitate. Imediat după aceea, am simţit o foarte caldă şi plăcută senzaţie de afecţiune din partea sa. Am ştiut dintr-o dată că nimic rău nu mi se poate întâmpla. Am intrat foarte rapid în conexiune cu Zamolxe.

— Ce bine e să-ţi simt din nou „căldura” vibraţiei! În navă mi se părea că eşti… altfel. Păreai că nu faci parte din familia umană. La fel mi se părea şi Iisus…

— *Erai departe de influenţa planetară. Atunci puteai*

accesa şi altfel de energii. Pe Pământ, poţi percepe doar o parte din ceea ce sunt.

— Când v-am simţit energiile rotindu-se şi intersectându-se în mine, asemenea meditaţiei Merkaba, am perceput o parte din vieţile voastre întrupate. Am simţit-văzut că v-aţi întrupat de nenumărate ori, în nenumărate sisteme planetare. A fost o experienţă incredibilă…

— *Pentru a putea pătrunde în navă, trebuia să accesezi vibraţii speciale.*

— Când am revenit în corpul fizic, în timpul experienţei de inversiune temporală, mi-aţi spus să privesc cerul. Din păcate nu m-a ajutat. De ce a trebuit să trec prin aşa ceva?

— *Tu eşti cel care a dorit acea experienţă, deşi nu conştientizezi acest lucru. O parte din programul tău cauzal s-a „desfăcut" în timpul urcării-coborârii dimensionale şi a căutat date.*

— Nu cred că am perceput bine. Eu nu ştiu nimic despre asta, dar ştiu că nu mi-a fost bine. Credeam că mă rup de realitatea efectivă, că voi dispărea… în alte spaţii. M-am simţit groaznic.

— *În navă ai alternat între spaţiile 4D şi 5D. O parte din structura ta cauzală a sesizat acest lucru şi s-a activat un program inserat de tine în urmă cu 12.000 de ani.*

— N-am nici cea mai mică idee despre ce vorbeşti. Ral mi-a mai spus ceva despre un asemenea program. Tu mi-ai spus că mi-am făcut un fel de program cauzal în caz că treaba nu ar fi mers bine.

Este vorba de acel program?

— *Despre acel program este vorba. S-a „desfăcut" pentru a colecta date.*

— Despre ce anume?

— *Îţi vei da seama la timpul potrivit. Vei sesiza despre ce anume este vorba doar când vei accede pe alte trepte evolutive.*

— Trebuia să fiţi mai clari când m-aţi avertizat. Nu

mi-a fost deloc bine.

— Nu puteai „traduce” ceea ce ţi-am fi putut transmite. Starea ţi-a fost amplificată de teama de necunoscut.

— Cum a fost posibil să ies în astral în jurul orei 21.00 şi când revin, după atât de multe experienţe, să fie ora 17.00?

— Doar tu eşti cel care a experimentat acest lucru. În realitate, experienţa a durat câteva secunde, socotit în timpul vostru. Experienţa a fost interioară.

— Eu ştiu că trecuse cu puţin de ora 21.00. Se înserase.

— Nu a fost realitatea obiectivă, ci a ta. „Balansul” temporal, pe care l-ai simţit înainte de ieşirea în astral, ţi-a afectat percepţia.

„Balansul” a fost determinat de accesarea unei unde vibraţionale 4D.

— Cum am accesat această undă? Eu nu ştiu nimic de ea.

— În jurul orei 17.00 s-a activat unul dintre „pachetele” vibraţionale din planul cauzal.

— Te referi la acele programe inserate de mine acum 12.000 de ani, înainte de finalul Atlantidei?

— Da. Nu eşti singurul care a experimentat aşa ceva. Cu tine s-a mers mai departe, deoarece aveam posibilitatea de-a accesa şi alte informaţii. Mai multe persoane au accesat această undă vibraţională. Cei mai mulţi au experimentat „goluri” temporale. În cazul tău, s-a „stabilizat” golul. Nu-ţi fie teamă, experienţa nu-ţi va afecta judecata.

— Cel mai mult m-a afectat senzaţia de rupere de realitatea efectivă.

— Pentru că ai făcut o revenire rapidă la 3D.

— Am trăit o experienţă extraordinară acolo în navă, dar nu cred că aş mai repeta-o. Aş vrea să ştiu mai multe date despre perioada cuprinsă între 70.000 şi 12.000 î. Ch. Este o perioadă foarte lungă. Simt că s-au petrecut foarte

multe.

— Într-adevăr. S-au încercat numeroase forme de conciliere între atlanţi şi noile suflete. Societatea atlantă a respins în masă invazia sufletelor străine.

— Am văzut-simţit puterea lor. Cine se putea pune cu ei? Erau puternici precum zeii. Pe mine mă cam îngrozeşte să ştiu că o rasă de nepământeni pot deţine şi folosi asemenea forţe.

— Nu erau doar nepământeni pe acea navă. Erau mai multe rase care aparţineau celuilalt curent evolutiv. Dar Geea hotărâse că a fost vorba de o invazie, prin urmare a neutralizat o mare parte din programele cauzale ale noilor suflete. Toate sufletele trebuiau să treacă prin probele planetare, astfel că cea mai mare parte din zestrea lor spirituală a fost neutralizată.

— Am înţeles că „probele planetare” ar fi presupus armonizarea propriilor structuri energo-informaţionale cu cele terestre. Se putea face aşa ceva cu sufletele care evoluau într-un alt curent evolutiv?

— Vorbim de alte spectre de vibraţie. Erau foarte multe incompatibilităţi cu spectrele de vibraţie în care evoluau atlanţii. Geea trasase pentru ei alte dinamici cauzale şi spirituale, prin urmare se întrupau cu un oarecare handicap faţă de atlanţi.

— Adică atunci când se întrupau, erau inferiori? Dintr-o dată „zeii” erau „primitivi”!

— Nimeni nu este inferior! Noile suflete aveau probleme de adaptare la vibraţia planetei, dar dificultăţi şi mai mari aveau cu adaptarea la vibraţia colectivă atlantă. Atlanţii i-au respins în masă.

— Nici nu e de mirare, având în vedere acţiunile lor. Totuşi, m-ar îngrozi să ştiu că unul dintre ei s-ar întrupa în propriul meu copil.

— Doar pentru că într-o altă viaţă a evoluat într-un trup diferit? Tu ai idee câte trupuri a folosit sufletul tău?

— De ce nu s-au întrupat între primitivii din celelalte continente?

— Exista şi această posibilitate. În acest caz, în decursul timpului, noile suflete şi-ar fi impus vechiul program evolutiv şi s-ar fi ajuns la un nou conflict. Programul de convergenţă ar fi fost pus în pericol.

— Ce au făcut atlanţii? Cum au acţionat?

— La început au întocmit programe evolutive speciale pentru noii veniţi. Practic, au înfiinţat o nouă castă, inferioară celorlalte. Erau necesare mai multe vieţi până când noii veniţi îşi armonizau structurile energo-informaţionale cu cele ale atlanţilor.

— După aceea? Simt că s-a întâmplat ceva grav.

— Înainte de cel de-al doilea mare cataclism, acum circa 50.000 de ani, primul grup de suflete noi întrupate a reuşit o primă armonizare cu vibraţia colectivă atlantă. Cu toate acestea, atlanţii nu i-au dorit integraţi.

— Cum îi deosebeau?

— Datorită tendinţelor, preocupărilor, aspiraţiilor. Ei nu erau percepuţi ca fiind extratereştri în trup uman, ci erau văzuţi ca o formă de „plagă" umană. Li se îngrădeau anumite tendinţe evolutive. Practic, nu erau lăsaţi să evolueze.

— De ce se purtau astfel cu ei? Ştiau că rolul lor era de-a realiza convergenţa evolutivă?

— Pentru că nu atlanţii erau cei care îi respingeau, ci erau chiar o parte dintre ei.

— Nu înţeleg.

— Înainte de a se realiza transferul de suflete, o parte dintre locuitorii navei au întocmit un program evolutiv care era inserat pe o structură energetică specială, nesesizată de structura Geei. Astfel, acel grup de suflete şi-a armonizat mult mai repede structura energo-informaţională şi chiar a reuşit un mai rapid avans spiritual faţă de ceilalţi. Ba chiar şi faţă de cei mai mulţi atlanţi.

— Cum a fost posibil aşa ceva?

— Au făcut exact la fel cum aţi făcut voi cu nepământenii prinşi. Au creat o dublură a propriului

sistem energo-informaţional şi l-au ataşat de sistemele unor atlanţi. Dublura era astfel întocmită încât să blocheze dinamica energo-informaţională a celui vizat şi să determine în respectivul atlant o altă dinamică.

— Ca o posedare a minţii.

— *Oarecum.*

— Spuneai că structura nu a fost sesizată de Geea. Cum de a fost posibil aşa ceva?

— *Geea lucrează cu un anumit spectru de vibraţie. Unii locuitori ai navei proveneau din spaţii cu o structură vibraţională superioară spectrului de vibraţii specific sistemului vostru stelar.*

— Practic, acele fiinţe puteau face ceea ce vroiau?

— *Nu în sensul absolut. Legile Universale sunt suverane în toate spaţiile.*

— Dar au manipulat din start situaţia. Cei mai aprigi contestatari ai noilor veniţi erau chiar ei.

— *Asta se şi urmărea. Din moment ce Geea catalogase intervenţia ca fiind invazie, o parte din noii veniţi au schimbat şi ei programul. Vroiau să grăbească revenirea dualităţii. Pentru a fi siguri de asta, au căutat să pătrundă la extremele societăţii. Convergenţa nu se putea realiza decât prin transcenderea dualităţii.*

— Maeştrii atlanţi nu i-au depistat? Din câte mi-a transmis Ral, încă din primii ani se puteau depista primele manifestări cauzale.

— *Era o sarcină destul de dificilă. În cadrul grădiniţelor şi şcolilor existau programe speciale prin care se puteau detecta anumiţi vectori cauzali, dar totuşi atlanţii nu se puteau compara cu noii veniţi. Nici pe departe. Reţelele energetice terestre au fost corupte de programele vibraţionale ale noilor veniţi şi astfel s-au putut crea breşe prin care să se inoculeze alte programe. Puteau depista o anumită dinamică evolutivă în cadrul corpului cauzal, dar ea nu era determinantă. Dinamica evolutivă a noilor veniţi putea fi modificată.*

— Cum se modifica?

— De această treabă se ocupau echipajele care nu s-au sacrificat.

— Mi s-a părut mie că anumite obiecte s-au detaşat de marea navă înainte de autodistrugere. Totuşi, spuneai că Geea le-a neutralizat programele cauzale.

— Doar într-o primă etapă a făcut astfel. După ce s-a realizat prima armonizare, Geea a lăsat lucrurile să se desfăşoare. Geea nu are preferinţe. Geea a susţinut şi ajutat evoluţia multor civilizaţii, cu mult înainte de apariţia omului, şi o va face şi după ce va pleca omul. În plus, Geea a fost deranjată de experimentul atlant.

— Nu-mi place deloc cum sună.

— Acesta e adevărul. Voi sunteţi adoptaţi de Geea, nu sunteţi creaţia ei.

— Ce s-a întâmplat până la urmă cu atlanţii şi cu noii veniţi? Atlanţii nu şi-au dat seama că sunt anihilaţi pas cu pas de către noii veniţi? Este incredibil ceea ce percep. Este cea mai cumplită formă de invazie. Rămâne structura fizică a omului, dar ea este animată de către alte suflete. Este ca în filmele de groază, cu deosebirea că partea fizică nu se schimbă.

— Într-un final au realizat ce se petrece. Era însă prea târziu. Şiau dat seama că civilizaţia atlantă este pe sfârşite. Către anul 35.000 î. Ch., înainte de cel de-al treilea cataclism, ca urmare a situaţiei descoperite, a avut loc o adunare generală a tuturor castelor.

— Am o stranie senzaţie legat de această adunare. Parcă aş fi trăit în acele vremuri…

— Chiar ai fost întrupat în acele vremuri.

— Ce s-a întâmplat?

— Au cerut ajutorul altor civilizaţii. Cum acest ajutor părea să fie mai mult simbolic, nimeni nevrând să intervină în planurile noilor veniţi, atlanţii au optat pentru autoanihilare şi începerea unei noi evoluţii, cu toată karma de rigoare. Erau disperaţi cu adevărat.

— Autoanihilare? Au fost cu toţii de acord?

— Nu au fost cu toţii de acord, dar preferau să

distrugă întreaga civilizaţie decât să fie cuceriţi de noii veniţi.

— Ce s-a întâmplat apoi? După cum se ştie, civilizaţia nu a fost distrusă. Presupun că au ajuns la o înţelegere.

— Au fost contactaţi de lyrani înainte de a-şi duce la îndeplinire planul. Au avut loc multe întâlniri între atlanţi, noii veniţi, lyrani şi alte civilizaţii aparţinând Confederaţiilor Galactice. Pentru prima dată, marii preoţi atlanţi au avut confirmarea clară a experimentului Geea. Printr-o graţie specială, acordată de fiinţele de lumină din centrul galaxiei, marii preoţi au avut acces la dimensiunile cauzale ale civilizaţiei atlante. Atunci au realizat că sunt suflete venite special pentru a realiza convergenţa evolutivă.

— Ce se discutau în cadrul acestor întâlniri? Ce s-a hotărât până la urmă?

— S-au încercat foarte multe scenarii pentru realizarea convergenţei evolutive. Marile civilizaţii ale Confederaţiei Galactice nu doreau ca experimentul Geea să se sfârşească, ci doreau să continue. Deja se depăşiseră primele obstacole. Atlanţii ştiau acest lucru şi au încercat să forţeze nota. Au dorit să cunoască şi să iniţieze contacte cu celelalte civilizaţii care experimentau convergenţa.

— Am observat şi eu câte ceva. Am văzut-simţit că sunt şi alte planete în acest program. Ba chiar mi s-a părut că şi locuitorii sunt asemenea cu noi.

— Sunt multe planete asemenea Terrei, care s-au angajat să experimenteze convergenţa evolutivă. La fel ca şi aici, locuitorii care au acceptat să experimenteze programul au fost aduşi şi lăsaţi să-şi dezvolte noile programe evolutive. Dar nu s-a permis contactul între planete. Nu-ţi pot transmite de ce. Nu poţi „traduce” o astfel de transmisie.

— Cum s-a terminat până la urmă? Ce s-a hotărât?

— S-a convenit că trebuia iniţiat un alt program evolutiv. Lucrurile nu mai puteau continua la fel deoarece atlanţii nu aveau nicio şansă. S-a hotărât de comun acord

ca noul program să cuprindă întreaga planetă. Urma să se creeze o altă grilă energetică planetară. Dar spre deosebire de cealaltă, aceasta ar fi fost variabilă şi adaptabilă. Atlanţii şi noii veniţi ar fi început evoluţia comună, conform unor dinamici cauzale speciale. Pentru a se garanta echidistanţa, s-a convenit îmbunătăţirea ADN-ului atlant cu alte elemente de ADN, inclusiv nepământean. S-au întocmit programe evolutive care să cuprindă şi populaţiile primitive din celelalte zone geografice. Întreaga planetă intra sub influenţa noii grile. Dar totul ar fi trebuit să înceapă de la zero. Sacrificiul ar fi fost destul de mare. Deşi noul ADN uman permitea o durată de viaţă de câteva mii de ani, pentru a se realiza „arderea" karmei atlanţilor şi a noilor veniţi s-au blocat anumite structuri energetice ale celulei de bază, limitând astfel durata vieţii până la 120 de ani.

— Cum de atlanţii au acceptat aşa ceva? Mă refer la cei care nu au avut parte de „graţia fiinţelor de lumină".

— S-ar putea să nu-ţi placă ce auzi, dar în cadrul experimentului Geea nu funcţionează democraţia. Este vorba de respectarea unor programe evolutive. Important este că elita atlantă şi-a dat acordul pentru schimbarea treptată a grilei energetice planetare.

— Mie îmi este ceva neclar în legătură cu „experimentul Geea". Pare un paravan pentru menţinerea unui sistem sclavagist sau chiar mai rău. De dragul experimentării convergenţei evolutive, omenirea a trecut şi trece prin momente grele, prin războaie, crize şi suferinţe de tot felul. Iisus a spus că ceea ce se „leagă" pe Pământ va fi legat şi în Cer şi ceea ce se dezleagă pe Pământ va fi dezlegat şi în Cer. Dacă nu era ceva în neregulă nu ar fi spus asta. A mai spus şi ceva despre „stăpânitorul" acestei lumi.

— Prin Iisus s-a făcut o modificare în întregul program evolutiv. S- a introdus un fel de indulgenţă, o cale de eliberare din vechiul program. Prin vechiul program se putea aduna multă karmă negativă, iar acest lucru ar fi dăunat evoluţiei colective. Totuşi, pentru a putea beneficia

de „graţia christică” era necesar să-i urmezi calea.

— Adică să-i iei „jugul”?

— *Exact. Karma ar fi fost „arsă” doar dacă ai fi urmat un nou drum. Erai trecut pe un plan evolutiv superior doar cu condiţia îndeplinirii unor sarcini.*

— Deşi spune că este un „jug” uşor, nu pare să fie uşor. Eu n-am întâlnit până acum un creştin în adevăratul sens al cuvântului.

— *Când vei învăţa să cauţi, vei găsi.*

— Odată mi-ai spus că nu ni se impune nimic de către nimeni. Miai spus să subliniez fraza când o transcriu. Acum aflu că trebuie să contribuim la convergenţa evolutivă.

— *Nici acum nu vi se impune nimic. Convergenţa evolutivă se realizează atunci când trăiţi în pace şi armonie cu cei din jurul vostru, când îi iubiţi pe alţii aşa cum vă iubiţi pe voi înşivă. O singură cerinţă avem: să fiţi fericiţi!*

— Şi noi vrem la fel. Dar cum să fim fericiţi când tendinţele divergente ale celor două curente evolutive s-au inserat în structurile noastre cauzale?

— *Prin revenirea la Unitate! Prin detronarea egoului! Prin respectul pentru viaţă! Ştiţi cu toţii cum!*

— Revin la atlanţi. Spuneai că s-a aprobat un nou plan evolutiv şi s-a hotărât ca vechea grilă energetică să fie schimbată pas cu pas. Implementarea unui nou program evolutiv se putea face doar începând o nouă civilizaţie? Altfel nu se putea?

— *Nu se putea altfel. Vorbim de un alt organism, de o altă civilizaţie. Doar astfel se putea garanta evoluţia echidistantă şi coexistenţa celor două curente.*

— Totuşi, e greu să laşi o civilizaţie foarte dezvoltată, înfloritoare, ca să nu mai vorbesc de faptul că li s-a impus o durată de viaţă mult mai mică. Oricum ar fi, atlanţii au avut de pierdut.

— *Din acest punct de vedere, noii veniţi au avut mult mai multe de pierdut. Trebuie să priveşti în perspectivă.*

Ceea ce faceţi voi pe Pământ este extraordinar. Prin sacrificiul vostru se vor evita foarte multe conflicte în viitor. Sunt semne clare că se poate realiza convergenţa evolutivă.

— Ral mi-a spus că nu suntem singuri în acest proces. Mi-a mai spus că multe spirite superioare s-au întrupat pentru a ne ajuta.

Am totuşi o nelămurire foarte mare. De ce nu a rămas nimic din civilizaţia atlantă? A fost o civilizaţie fantastică. În regresiile avute am observat că erau cu mult mai avansaţi decât suntem noi acum. Ral mi-a spus că, în condiţiile de evoluţie de acum, abia peste vreo două sute de ani i-am ajunge la stadiul avut de ea înainte de marele conflict. Nu a rămas nimic! Am văzut un oraş gigantic, am văzut oraşe plutitoare, aşezări subacvatice, tot felul de construcţii gigantice precum acele captatoare. Sunt convins că au fost mult mai multe. Cum au dispărut?

— Majoritatea construcţiilor şi edificiilor atlante s-au scufundat odată cu teritoriile.

— Nu au construit nimic în afara acestor teritorii?

— S-au construit unele edificii, dar existau anumite reguli. Orice fel de intervenţie în evoluţia civilizaţiilor primitive înseamnă crearea unei legături karmice. Erau extrem de atenţi cu aşa ceva.

— Unii arheologi consideră că semnele distinctive de la baza Sfinxului din Egipt, sunt date de eroziunea apei, dar în acea zonă apa s-ar fi găsit din belşug doar până în urmă cu vreo zece mii de ani. Există semne că demult, deşertul Sahara ar fi fost o zonă tropicală cu o vegetaţie extrem de abundentă. Chiar şi Nilul s-ar fi revărsat cândva în Atlantic. Este adevărat ce se spune în unele medii ezoterice, că ansamblul de la Gizeh ar avea în jur de 26.000 de ani?

— Doar anumite edificii au o asemenea vechime, de aproape

30.1 de ani. Multe altele sunt copii palide ale lucrărilor originale.

— Mai sunt şi altele?

— Nu doar în Egipt s-au făcut astfel de lucrări. S-au mai făcut în China, India, America de Sud, America de Nord, Europa.

— Spuneai că piramida din Retezat s-a construit în urmă cu 12.000 de ani.

— Într-adevăr, dar nu despre această construcţie este vorba, ci de altele. Este vorba de un ansamblu uriaş din zona Munţilor Orăştie. Dar locuitorii zonei au reuşit să ascundă aceste edificii uriaşe, de frica năvălitorilor.

— Cum adică le-au ascuns? Ziceai că e vorba de un ansamblu uriaş.

— Întreg ansamblul de edificii a fost acoperit. S-au mutat munţii din loc. S-au sfărâmat munţii din jur şi s-a acoperit totul. Au schimbat relieful zonei. Ceea ce se vede acum la Sarmizegetusa este o mică parte din ansamblul original, iar ansamblul original este o mică parte din marele ansamblu de edificii atlante. Dedesubtul

— acestei zone ascunde edificii chiar mai impresionante decât la Gizeh. Va veni vremea când ele vor fi scoase din nou la lumină.

— Când?

— Când nu veţi mai depinde de exterior. Ele pot crea dependenţă energo-informaţională. Nu au fost protejate doar contra năvălitorilor.

— Şi totuşi, în Egipt sunt la vedere.

— Edificiile din Egipt determină o altă dinamică. Ele sunt făcute pentru a se lucra cu alte spectre de vibraţii. Prin ansamblul din Munţii Orăştie se accesau energii chiar mai puternice decât la Gizeh.

— Pe un perete din interiorul unui templu din Egipt sunt redate numele conducătorilor Egiptului. S-a constatat cu uimire că anii de domnie se întindeau pe mai bine de 25.000 de ani. Cercetătorii egiptologi consideră că sunt simple fantezii. Să înţeleg că atlanţii sau hotărât să intervină în civilizaţiile primitive?

— Aşa prevedea noul plan evolutiv. Oricum se

intervenise indirect. Ca urmare a şocului energetic determinat de experimentul Fiilor lui Belial, în zona Indoneziei a avut loc o violentă erupţie vulcanică ce a curmat viaţa multor primitivi şi a deranjat însăşi ecosistemul planetar. Apoi, în timpul celui de-al doilea cataclism, au avut loc mai multe cutremure puternice în Oceanul Atlantic, iar valurile uriaşe au curmat şi ele multe din vieţile primitivilor. Aşadar, se intervenise prea mult în programele karmice. Dar intervenţiile erau limitate. Nu trebuia să existe niciun semn de tehnologie. Civilizaţia trebuia să plece de la zero. Uriaşele edificii erau astfel concepute încât să impulsioneze anumite tendinţe interioare. Ele aveau rolul de a iniţia şi dezvolta noile programe evolutive. Aceste programe înglobau tendinţele celor două curente evolutive. Ca să accesezi energiile speciale din zonele secrete ale acestor edificii, trebuia să treci prin multe trepte evolutive.

— De ce nu s-a păstrat memoria acelei civilizaţii? Noi ştim, adică istoricii spun asta, că civilizaţia noastră a început în urmă cu vreo

6.000 de ani.

— A fost o etapă de tranziţie. Transferul nu se putea face dintr-o singură mişcare. Construcţia noii grile energetice planetare nu este o treabă uşoară şi nici nu se face repede. Chiar şi acum se mai fac ajustări ale grilei. Prin centrele de la Gizeh, Sarmizegetusa, dar şi altele din Asia şi Americi, s-au realizat primele etape de tranziţie de la civilizaţia atlantă. Erau schimbări mari, se făceau modificări atât din punct de vedere energo-informaţional cât şi biologic. Noile structuri ADN modificate trebuiau desfăşurate pe tot globul.

A doua etapă de tranziţie s-a încheiat în urmă cu aproximativ

18.000 de ani, înaintea celui de-al patrulea cataclism. În urma acestui cataclism au rămas doar câteva insule. Ultima etapă de tranziţie a avut loc în urmă cu 12.000 de ani, înainte de cataclismul final. Majoritatea sufletelor

atlante şi lemuriene care au ales să continue experimentul de convergenţă evolutivă, dar şi cei care nu şi-au însuşit lecţia planetară, urmau să renască în cadrul noii civilizaţii umane.

— Am avut o uşoară „deschidere” când mi-ai transmis. Parcă s-au desfăşurat mii de imagini în câteva secunde. Intuiţia îmi spune că în intervalul cuprins între 30.000 – 12.000 î. Ch. atlanţii au trăit o perioadă foarte grea. Am simţit că existau multe bucurii, dar şi multă suferinţă. Diferenţa faţă de perioada de acum 90.000 de ani era imensă, incomparabilă. Cum s-a putut întâmpla aşa ceva? De unde a pornit involuţia?

— În urma experimentului eşuat al Fiilor lui Belial, odată cu ruptura grilei energetice planetare, s-a pierdut şi o bună parte din susţinerea energetică subtilă a civilizaţiei. Practic, civilizaţia atlantă era supusă, din punct de vedere energetic şi spiritual, regresului. La început nu s-a sesizat acest aspect. Atlanţii erau preocupaţi în special de distrugerea reţelei de legătură cu hibrizii. Era un şoc pentru ei să nu poată scăpa de anumite oscilaţii emoţionale. După o anumită perioadă însă au observat că ruptura grilei energetice planetare a determinat diverse sciziuni în societatea atlantă. În decursul timpului s-a revenit la împărţirea teritoriului pe diverse criterii. De asemenea, grila energetică planetară era suportul pentru multe dintre capacităţile deosebite ale atlanţilor, astfel că multe dintre puterile care azi sunt numite paranormale, atunci erau cât se poate de normale. O mare problemă o constituia tehnologia. Cristalele folosite în diversele tehnologii suferiseră mutaţii în traseele structurilor cristaline. Pentru a putea lucra cu astfel de tehnologii, în condiţiile unui câmp planetar blocat, era necesar să dispui de capacităţi mult mai mari decât până atunci, în special în comunicaţiile telepatice sau când se accesau diverse informaţii din staţiile centrale de memorie. O altă mare problemă a fost durata de viaţă. Aceasta a scăzut la mai puţin de jumătate din cât era înainte. Toate acestea se desfăşurau concomitent cu neîncrederea în ceilalţi,

datorită infuziei de suflete noi.

— Vrei să spui că primii oameni atestaţi de Biblie chiar au trăit 800-900 de ani? Atlanţii la cât au ajuns?

— Mulţi atlanţi depăşeau o mie de ani de viaţă. Unii au ajuns la câteva mii. Sunt mult prea multe de spus despre aceste lucruri.

— Prin noua grilă energetică se poate obţine suportul subtil astfel încât să se depăşească durata de viaţă de acum?

— Bineînţeles. Ţi-am mai spus că îţi voi da ABC-ul în viitor. Mai ai etape de parcurs. Dar nu reţeaua este cea care îţi determină creşterea duratei de viaţă. Reţeaua doar facilitează accesul la anumite energii subtile. Cheia accesării acestor energii este în interiorul fiecăruia.

— Când atlanţii au aflat că suportul energetic a fost compromis, ce s-a întâmplat? Nu au încercat să o repare cumva?

— Nu era cu putinţă aşa ceva. Puţine civilizaţii cu corp fizic din galaxie sunt suficient de evoluate pentru a putea interveni în aceste structuri. Înainte, puteau modifica puţin anumite trasee, dar nicidecum nu puteau reface stricăciunea. Prin experimentul Fiilor lui Belial s-au accesat energii care au vizat incapacitarea structurii subtile ce ar fi refăcut reţeaua în caz de ruptură accidentală.

— Deci practic începuse un proces de involuţie.

— Exact.

— Ceva îmi spune că era conform planului…

— Îţi simt revolta. De ce te agăţi de trecut? De ce nu priveşti în viitor? Viitorul vostru va fi mult mai măreţ decât a fost cândva Atlantida.

— Omul este dependent de grila energetică planetară?

— Grila energetică planetară este pentru sistemul energetic al omului asemenea aerului pentru organismul fizic. Dacă aerul este rarefiat şi îmbâcsit de tot felul de poluanţi, este normal ca organismul fizic să resimtă acut

acest lucru.

— Totuşi, mi se pare că atlanţii au decăzut şi din punct de vedere mental, nu doar energetic şi spiritual. Cum a fost posibil aşa ceva?

— Tu îţi mai aduci aminte de materiile învăţate pentru diverse examene? Dacă nu foloseşti informaţiile acumulate, atunci ele se pierd. Grila energetică atlantă era preponderent magnetică. Magnetismul este unul dintre suporturile de lucru în zona psihomentală. Cum atlanţii şi-au pierdut multe dintre capacităţile susţinute de grila energetică, a fost normal să apară involuţia.

— La fel cum se alterează memoria pe vechile benzi de magnetofon? După un anumit număr de ani, se pierde informaţia datorită magnetismului terestru.

— Chiar mai repede. Creierul are mecanisme de protecţie pentru a nu se supraîncărca. Dacă informaţiile nu sunt folosite, se pierd. Pe de altă parte, majoritatea dintre ei nu mai aveau susţinerea energetică a hibrizilor, căci nu mai puteau elibera din câmpul lor emoţiile negative. Odată cu revenirea emoţiilor negative, s-a reactivat şi dezvoltat corpul mental reactiv.

— Ce impact au avut toate acestea asupra societăţii atlante? Spuneai că au revenit la vechile orânduiri, creându-se noi state.

— S-au reîmpărţit teritoriile rămase, au apărut alte clase sociale. Vechile caste s-au divizat pe domenii. Au izbucnit şi conflicte. A fost o perioadă grea. Unii şi-au plătit karma, alţii şi-au mărit-o.

— Ce s-a întâmplat cu casta preoţilor? Au decăzut şi ei datorită lipsei de sprijin a grilei energetice?

— Doar o mică parte din casta preoţilor a reuşit să păstreze linia precedentă. Pentru a se compensa lipsa de sprijin a grilei energetice, preoţii atlanţi au construit temple specializate. Prin aceste temple, anumite fluxuri energetice erau captate şi apoi amplificate, compensând cât de cât lipsa grilei. Totuşi, pentru a putea accesa aceste energii, preoţii trebuiau să depună un efort foarte mare. În

cele din urmă, casta preoţilor a devenit o societate închisă, cu foarte puţini preoţi de valoare. Faţă de perioada de glorie, mai puţin de o zecime din casta preoţilor a mai rămas. Influenţa lor în societate a devenit din ce în ce mai mică. Ei ştiau că societatea lor este pe sfârşite şi că se pregăteşte o nouă civilizaţie.

— Ce s-a întâmplat cu atlanţii care au supravieţuit ultimului cataclism? Nu cred că toţi au fost surprinşi de dezastru.

— Puţini au acceptat să moară odată cu ultimele insule. Majoritatea s-au retras în zone care erau izolate faţă de populaţiile primitive. Confederaţiile galactice şi fiinţele de lumină au început desfăşurarea noii grile energetice, conform noului cod ADN. Atlanţii rămaşi erau izolaţi din toate punctele de vedere. În cele din urmă sau stins...

— S-au stins...

— Erau lipsiţi de orice fel de sprijin energetic. Ştiau că urma o nouă civilizaţie. Cei mai mulţi au acceptat situaţia. Unii dintre ei sau implicat în procesele evolutive ale populaţiilor primitive, în centrele din Egipt, Dacia, Asia, Americi...

— Nici măcar o urmă n-a mai rămas...

— Ceea ce a rămas în urma lor a fost „curăţat". Fie de ei, fie de reprezentanţii confederaţiilor galactice care supravegheau începerea noii civilizaţii. Apoi, datorită tensiunilor interne ale scoarţei terestre, generate de masivele scufundări, au avut loc numeroase rupturi de scoarţă şi s-au declanşat foarte multe erupţii de magmă. Pe de altă parte numeroşi vulcani au fost activaţi. Erupţiile masive de magmă din interiorul oceanelor a determinat vaporizarea unei cantităţi uriaşe de apă, generând ceea ce ulterior s-a numit... potopul. Zonele izolate în care s-au retras atlanţii s-au scufundat, iar ceea ce a mai rămas a „acoperit" Potopul.

O nouă eră se întrevedea la orizont...

— Vreau să întrerupem.

— Ştiu că te dor amintirile. Foloseşte trecutul, dar nu fi legat de el. Trebuia să treci prin toate acestea. Cândva, vei înţelege. Efortul tău şi al altora nu va fi în van. Veţi renaşte Atlantida! Veţi renaşte Dacia! Veţi readuce lumina şi armonia pe Pământ!

* * *

S-a închis un cerc şi s-a deschis un altul... Întotdeauna se întâmplă astfel. Totuşi, pentru a pătrunde în noul cerc este necesar ca închiderea vechiul cerc să fie realizată nu numai din punct de vedere fizic, ci şi din punct de vedere subtil. A fost greu, pentru că Atlantida a însemnat pentru mine mai mult decât „fosta civilizaţie", mai mult decât un cămin al sufletului meu în lungile sale peregrinări în materie. Am reintrat în lumea ei datorită regresiilor şi nu credeam că emoţii ancestrale vor ieşi la suprafaţă într-un asemenea mod încât să lase o amprentă atât de puternică. „Magia" deosebită a acestei lumi m-a atins pentru tot restul vieţii. Am învăţat că lumile nu mor, ci se transformă într-un mod mult mai sublim.

Totuşi, ceva din mine s-a stins pentru totdeauna. Întrebările fundamentale ale omenirii aveau pentru mine răspunsuri atât de...

seci. Pentru ce ne-am născut? Pentru a experimenta convergenţa evolutivă? Acesta să fie scopul vieţii? Ne îndreptăm spre un eşec sau spre o victorie?

Am avut parte şi eu de un fel de „graţie". Am înţeles că nu există un scop al vieţii, ci un sens al vieţii. Sensul este redescoperirea divinităţii noastre în mirificul şi sublimul dans al vieţii. Am mai înţeles că nu ne naştem, ci doar ne trezim în acest corp la fel cum omul se trezeşte dimineaţa, iar moartea nu este decât o trecere în altă lume şi o lepădare de o carcasă uzată.

Am retrăit foarte multe evenimente. Aici am trecut o mică parte dintre ele. Multe altele vor fi transcrise cu alte ocazii. Zilele ulterioare mi-au adus împăcarea, liniştea şi armonia în suflet. Am văzut imaginea de ansamblu. Acum

ştiu sigur că nu avem un scop, ci un sens. Un sens venit de dincolo de naştere, de dincolo de timp şi spaţiu.

Planeta trăieşte acum chinurile unei faceri. Transformările care au loc în lume sunt multiple şi adeseori durerile sunt mari. Experimentul Geea a însemnat pe de-o parte un eşec, dar pe de altă parte a fost şi o mare victorie.

Trebuia să intrăm altfel în noua eră. Trebuia să fim pregătiţi, să fim uniţi, să fim o singură familie planetară. Din păcate nu este aşa. Victoria cea mai mare este însă în sufletul nostru. Omenirea s-a săturat de ură, de războaie, de neînţelegeri. Majoritatea au înţeles că nu trebuie să mai poarte povara trecutului, a unor tradiţii care alimentau diviziunea şi puterea ce desparte. Marea familie a civilizaţiilor galactice ne este alături în continuare. Peste puţină vreme, omenirea se va trezi dintr-un vis urât.

Atlantida părea o poveste pierdută undeva în timp. Doar părea…

ROMÂNIA ÎN PRAGUL UNOR TRANSFORMĂRI SPIRITUALE MAJORE

Fenomenul 2012 şi noua energie

Se vorbeşte enorm de mult despre momentul 2012 şi intrarea în „centura fotonică”. S-au scris kilometri de articole, o sumedenie de cărţi şi s-au făcut nenumărate comentarii despre acest eveniment. Mai direct sau mai pe ascuns, foarte multe persoane discută despre acest eveniment, iar părerile lor se încadrează de la „plus infinit” la „minus infinit”.

În fond şi la urma urmei nu este vorba de o centură fotonică la propriu, ci de intrarea sistemului nostru solar într-o zonă energetică de foarte înaltă frecvenţă vibraţională. Nimic nou! Un astfel de eveniment a mai avut loc şi va mai avea loc în viitor. De altfel, pe durata unui ciclu galactic, planeta noastră intră de multe ori în astfel de zone energetice de înaltă vibraţie. Ele au un rol de

catalizator al proceselor evolutive planetare şi sunt în perfectă rezonanţă cu acestea. Când planeta şi locuitorii ei parcurg aceste zone, au loc schimbări foarte mari, din absolut toate punctele de vedere. Vorbim aşadar atât de schimbări la nivel de individ, cât şi de schimbări la nivel social şi planetar. Acum este momentul când se „contabilizează" totul şi se trag concluziile finale. Acest moment mai este cunoscut şi sub numele de… Apocalipsă. Cu toate că acest cuvânt poate da multora fiori pe şira spinării, trebuie spus că este, dimpotrivă, o vreme a marilor eliberări, o vreme a bucuriei şi nu una a durerii. La fel ca la o ceremonie de absolvire a unei şcoli din planul fizic, cei mai mulţi uită evenimentele neplăcute şi rămân doar cu cele pozitive, de care cu drag îşi vor aduce aminte peste ani. Cam astfel stau lucrurile şi la nivel planetar în aceşti ani.

Chiar dacă au fost momente când lumina şi bucuria păreau demult apuse, au fost şi evenimente care ne-au făcut să fim mândri de rasa noastră, momente când însăşi „zeii" ne-au „invidiat" realizările. De ce? Pentru că doar o mică parte dintre „zeii" cerului au ales să se întrupeze (adică au făcut un enorm sacrificiu) pe această planetă pentru a realiza un experiment cum nu s-a mai făcut în această galaxie. De fapt, a mai fost unul, însă nu de o asemenea amploare.

Acest experiment are loc nu numai pe Terra, ci pe mai multe planete cu constituţie vibraţională asemănătoare. Este un experiment prin care se urmăreşte compatibilizarea a două mari programe evolutive care domină galaxia în momentul de faţă. Dacă nu se reuşeşte „compatibilizarea", galaxia va intra într-un proces special de selecţie, prin care doar un singur program evolutiv va deveni dominant. Acest lucru poate determina conflicte de proporţii în planul 3D, şi chiar 4D, în întreaga galaxie. De ce se întâmplă astfel? Poate doar Creatorul ştie… Cert este că aceste procese au mai avut loc şi vor mai avea loc.

După cum bine se ştie, galaxia noastră are o formă spiralată, iar în acest fel de galaxii se desfăşoară procesele

de evoluţie sub toate spectrele vibraţionale. În unele galaxii s-a reuşit convergenţa programelor evolutive, dar în altele nu. S-au reuşit convergenţe evolutive din chiar mai multe programe evolutive. Din informaţiile pe care le-am primit de la ghidul meu spiritual, Ramo (entitate solară), în galaxia noastră s-au făcut deja primii paşi spre realizarea convergenţei galactice.

Majoritatea entităţilor energetice şi fluide au realizat convergenţa, găsindu-se sisteme comune de evoluţie. Am fost şocat să aflu că entităţile cu corp fizic (aici intră nu numai entităţile pe bază de carbon, ci absolut toate entităţile cu corp fizic) nu reprezintă decât în jur de 3% din totalul fiinţelor inteligente din galaxia noastră. Cele mai numeroase fiinţe sunt cele energetice şi apoi cele fluide. Entităţile energetice sunt fiinţe inteligente ce îşi desfăşoară activitatea în zona stelelor, în diversele benzi de radiaţii şi în structurile energetice din cadrul aşa-zisei materii negre. Ea (materia neagră) este perceptibilă doar teoretic, căci noi nu avem structurile anatomice capabile a o detecta prin simţuri. Fiinţele fluide îşi desfăşoară activitatea în zona planetelor gazoase, acestea fiind, după stele, corpurile cereşti cele mai numeroase. În fapt, sunt tot fiinţe energetice, dar mai au şi o „carcasă” fluidă. Aţi fi şocaţi să aflaţi câte entităţi îşi desfăşoară activitatea în sistemul nostru solar. Sunt nenumărate entităţi cu formă fluidă. Pe toate planetele gazoase din sistemul nostru solar îşi desfăşoară activitatea astfel de fiinţe (Saturn, Jupiter, Uranus, Neptun). Sunt destul de multe chiar şi pe planeta noastră. Unele i-au forma norilor, altele sunt dincolo de spectrul vizibil, dar cele mai multe îşi desfăşoară activitatea în zona mărilor, oceanelor şi apelor curgătoare. Astfel de fiinţe pot fi detectate de către cei care au dezvoltate şi alte capacităţi de comunicare.

Datorită faptului că fiinţele energetice şi cele fluide îşi desfăşoară evoluţia pe o bandă vibraţională mai ridicată, foarte rar apar probleme de incompatibilitate care să ducă la conflict. Pentru aceste fiinţe nu se pune problema lipsei de informaţii şi nici nu au o conştiinţă de

sine (ego) atât de dezvoltată precum omul. Gradul lor de libertate este mult mai mare faţă de fiinţele cu corp fizic, putând evolua într-o largă varietate de medii, corpul lor suportând temperaturi, presiuni sau alte condiţii de mediu de neconceput pentru noi. De asemenea, gradul lor de percepţie depăşeşte cu mult percepţia limitată a fiinţelor în corp fizic. Pe de altă parte, durata lor de viaţă este mult mai mare, având parte de foarte multe experienţe. Ramo mi-a transmis că există fiinţe energetice care nu mor niciodată. Pur şi simplu, ele evoluează în anumite forme şi spectre energetice după care trec în următoarea „bandă de frecvenţă vibraţională”.

Deşi lumile galactice exercitau asupra mea o fascinaţie extraordinară, nu eram lăsat să cunosc mai multe, căci atracţia pe care o exercita vibraţia lor asupra mea era atât de mare încât riscam să-mi desprind corpul eteric (energetic) de corpul fizic, adică riscam de mor.

Lumea noastră pare un banal fir de nisip, o glumă nevinovată, în comparaţie cu civilizaţiile energetice şi fluide. Chiar şi faţă de alte civilizaţii umanoide, la prima vedere am părea că suntem asemenea triburilor subdezvoltate din regiunile continentului negru. Dar numai la prima vedere, căci această primă vedere se face prin spectrul de percepţie 3D. Dacă privim prin 4D, deci dacă ţinem cont de potenţialul nostru şi privim societatea noastră prin tot ciclul evolutiv, atunci se poate întrevedea adevărata dimensiune a civilizaţiei noastre. Potenţialul nostru este uriaş, aproape de neconceput! Nu degeaba s-a spus în Noul Testament: „Nu ştiţi că noi vom judeca pe îngeri?”

La momentul actual, civilizaţia noastră nici nu s-a născut. Suntem încă la stadiul embrionar. Dar în curând urmează naşterea… noii civilizaţii. Din păcate, ar fi trebuit să ajungem singuri la convergenţa planetară. Am avut şase mii de ani la dispoziţie pentru asta. Acum suntem forţaţi să o realizăm de către influenţa „centurii fotonice”. Şi aceasta în mai puţin de o sută de ani!

În realitate, sistemul planetar a pătruns în centura

fotonică încă de la începutul anilor ’80 din secolul trecut. Ea este alcătuită din mai multe straturi energetice. Vom pătrunde în „următorul strat” al centurii către 2020. Acest lucru va declanşa o sumedenie de evenimente spectaculoase, iar vibraţiile vor continua să crească în intensitate până spre începutul secolului 22. Aproape nimic din actuala civilizaţie nu va rămâne, inclusiv din valorile pe care azi le considerăm primordiale.

Ce se întâmplă de fapt? De ce ne afectează „centura fotonică” atât de mult? Pentru că se creează un foarte puternic câmp energetic. Pe de-o parte, centura (banda energetică) activează o serie de straturi cristaline din interiorul scoarţei terestre, iar pe de altă parte acţionează asupra benzilor de energie subtilă din cadrul stratosferei şi ionosferei. Întreaga planetă este asemenea unui gigantic condensator sferic, acumulând şi folosind o mare cantitate de energie. Primul strat al „condensatorului” este format de circuitele reţelelor cristaline din scoarţa terestră, iar al doilea strat este format aşadar din reţelele energetice ale stratosferei şi ionosferei. Vom avea la dispoziţie o mult mai mare „diferenţă de potenţial”. În cadrul acestui „condensator vibraţional” se găsesc alte „condensatoare”, fiind şi ele de o foarte mare importanţă pentru dinamica energetică planetară şi umană. Acest lucru determină o serie de transformări colosale, pe absolut toate planurile. Practic, planeta va intra într-un alt regim vibratoriu. La fel se întâmplă cu întreg sistemul solar. Toate planetele vor cunoaşte o expandare rapidă a câmpurilor energetice planetare, iar sistemul solar va avea un caracter mult mai compact.

Pe planeta noastră, odată cu creşterea spectaculoasă a câmpului planetar, vor avea loc o serie de transformări pe toate planurile.

Deşi am vrut să mă feresc cât se poate de mult în a mă erija ca mesager al tuturor acestor previziuni, ghizii m-au convins că este mai bine ca omul să fie informat decât să fie surprins. Mai bine să fiu catalogat un „răspândac” de informaţii alarmante decât să port povara conştiinţei că nu

am anunţat despre eventualele pericole. Nu sunt deloc adeptul trâmbiţării unor astfel de previziuni, de aceea am recurs şi la alte metode de detecţie a viitorului în afara comunicărilor primite de la ghizii spirituali. Nu pentru că n-aş avea încredere în ei, ci mai mult din cauza propriului filtru de „traducere”. Dacă în cazul comunicărilor ghizilor, energia recepţionată de mine era uşor de „tradus”, căci existau multe componente în corespondenţă cu akasha personală (memoria karmică), în cazul altor transmisii, pentru a face o cât mai corectă traducere aveam nevoie de alte elemente ajutătoare. Una dintre metode este de a plasa conştiinţa undeva la „marginea” evenimentelor şi a urmări (perfect detaşat) ceea ce se întâmplă în jur. În acelaşi timp, trebuiesc accesate componente cauzale ale evenimentelor deja începute, adică trebuie ţinut cont de ciclicitatea, convergenţa şi rezonanţa evenimentelor actuale. Este adevărat că, privind din perspectiva ciclicităţii, fiecare eveniment are deja formată structura componentelor dinamice. Detectând cât mai corect această structură se pot determina mai multe date de pe componenta temporală, inclusiv sfârşitul unui eveniment. Însă, în orice eveniment se poate interveni şi din afară. Prin urmare, dacă se schimbă anumiţi parametri ai structurii cauzale, un oarecare eveniment poate lua o altă turnură. Dar este nevoie să se ştie unde şi cum trebuie acţionat (numai în zona cauzală), altminteri nu se modifică nimic în structura dinamică, decât eventuale mici „devieri de curs”. Mai trebuie spus că una este *evoluţia* unui individ şi a unui eveniment personal şi alta este *evoluţia* unui grup şi a evenimentelor sale. Cauzalitatea este un fenomen deosebit de complex, căci există foarte multe componente cauzale, iar foarte mulţi parametri cauzali sunt destul de variabili. Aşa stau lucrurile în structurile evolutive. Astfel, omul poate fi şi cauză, dar şi efect pentru un grup, iar grupul pentru zonă, zona pentru ţară, ţara pentru regiunea geografică şi regiunea geografică pentru tot Pământul. Între aceste structuri, apar foarte multe componente care au rol cauzal. Un alt aspect important în cauzalitate este

informaţia cauzală. Ea este altfel decât informaţia propriu-zisă; este o informaţie care are „valabilitate” pe mai multe planuri dinamice. Însă există anumite *evoluţii* cauzale care nu pot fi modificate din spaţiul 3D. Ele sunt guvernate de legi cosmice care ne scapă deocamdată. De exemplu, dacă luminăm din mai multe unghiuri cu lanterna o piramidă triunghiulară regulată (tetraedru), vom avea proiecţii diferite pe o suprafaţă plană. Eventualii observatori de pe suprafaţa plană (2D) ar crede că percep mai multe triunghiuri neregulate (depinde de unghiul de iluminare), dar cei din realitatea efectivă (3D) ştiu că e vorba de un singur obiect.

Din anumite considerente, legate în special de continuitatea şi cursivitatea unor procese evolutive, spaţiul cauzal superior este inaccesibil omului. Atlanţii, prin Fii lui Belial, au încercat să-l acceseze şi să-l manipuleze, iar pentru asta au plătit crunt. Totuşi, în *derularea* unor evenimente (locale, regionale sau planetare) se poate interveni numai prin straturile cauzale inferioare. Acestea ţin de ciclicitate, convergenţă, transcendenţă, sincronicitate şi rezonanţă.

Aşadar, pentru a înţelege şi pentru a lucra cu structura planurilor cauzale (inferioare) este nevoie de echilibru, detaşare, experienţă şi mai ales responsabilitate.

În linii mari, conform evoluţiei prezentului, voi face o scurtă descriere despre viitorul apropiat. Voi transmite atât aspectele pozitive cât şi cele negative (mai corect spus, aparent negative).

Din punct de vedere geofizic, planeta a intrat deja într-o serie de transformări majore.

Aspectele negative:

Scoarţa terestră se va elibera de foarte multe tensiuni, iar cutremurele vor cunoaşte o intensificare. Se prevede chiar o spărtură a centurii de foc a Pacificului, inclusiv rupturi ale plăcilor tectonice. Vor fi mai multe dezastre, dar ele nu vor atinge o dimensiune „apocaliptică”, aşa cum prezic unii. Se vor intensifica

erupţiile vulcanice şi se va amplifica destul de mult poluarea, dar trebuie spus că acum planeta are şi ea o mai mare putere de regenerare. Chiar dacă erupţiile şi dezastrele vor părea că strică echilibrul planetar, este bine să se ştie că planeta se poate reface mult mai repede în actualele condiţii vibratorii.

O altă schimbare majoră, din punct de vedere geofizic, este creşterea câmpului vital planetar (teluric). Aceasta, la rândul său, va determina o modificare a câmpului geomagnetic terestru şi chiar apariţia unor „anomalii magnetice”. Pe planetă vor apărea poli magnetici secundari. Nu va fi la fel ca pe Soare, unde sunt foarte mulţi poli magnetici, dar „polii secundari” vor fi o certitudine. Este vorba de activarea straturilor cristaline de care am vorbit mai devreme. Ele vor avea un rol major în dezvoltarea şi evoluţia multor regnuri, inclusiv uman. Toate acestea vor determina la început serioase tulburări în energetica regnului vegetal, animal şi uman. Cine nu va fi pregătit, va avea parte de diverse şocuri precum insomnii, dureri de cap, stări apatice şi depresii, oboseală cronică, pierderi de memorie şi diverse episoade psihotice.

Schimbările de climă vor determina şi modificări ale curenţilor marini, iar în următorii ani vom avea parte de o amplificare a extremelor din punct de vedere meteorologic. Curenţii de aer reci şi calzi îşi vor mări atât intensitatea cât şi raza de acţiune, determinând fenomene meteorologice extreme. Deja se observă aceste modificări (uragane şi tornade în zonele temperate ale Europei). Toate acestea se vor amplifica în viitorul apropiat. Ghizii mi-au transmis că multe uragane îşi vor modifica traiectoria şi se vor intersecta cu mari oraşe de pe coastă. Alte uragane noi se vor forma. Cu această ocazie, vor apărea foarte multe schimbări, din absolut toate punctele de vedere.

Aspecte pozitive:

Creşterea câmpului teluric planetar va întări sistemul imunitar al omului şi îi va determina creşterea vitalităţii. Se vor activa foarte puternic primii trei centrii energetici

(Muladhara, Svadisthana, Manipura), aceasta acţionând pe mai multe straturi.

Biochimia organismului fizic va suferi modificări importante, omul consumând mai puţine alimente decât în mod normal. În schimb corpul eteric se va dezvolta şi întări. Se vor activa alţi centri energetici secundari şi vom simţi efectiv că avem mai multă energie. Într-o primă fază se vor activa stratul eteric primar (teluric), stratul eteric magnetic, stratul eteric elemental şi stratul eteric solar şi lunar. Vom simţi efectiv că avem mai multe tipuri de „baterii energetice”.

Vor fi detectate centrele energetice principale şi secundare (chakrele) ale planetei. Acestea determină la rândul lor activarea unor straturi din noua reţea energetică planetară. Vor fi „decodificate” primele straturi şi circuite energetice din noua grilă energetică planetară.

Se vor accesa mult mai uşor câmpurile energetice ale planetelor sistemului nostru solar. Acest lucru va determina o serie de modificări la nivelul conştiinţei umane. Vor fi din ce în ce mai dese contactele telepatice şi chiar energetice cu entităţile energetice solare, dar şi cu cele fluide din jurul planetelor gazoase. Toate acestea vor determina salturi uriaşe de conştiinţă.

Din punct de vedere biologic, planeta va cunoaşte de asemenea mari schimbări. Schimbările geofizice de care vom avea parte determină o serie de schimbări şi din punct de vedere biologic.

Aspecte negative:

Vor fi multe schimbări dramatice în zona regnului vegetal şi animal. Totuşi, aceste transformări sunt sub atenta supraveghere a spiritelor superioare, de aceea nu trebuie să ne preocupe în mod expres. Schimbările vor fi spectaculoase. Unele specii marine vor dispărea, altele vor migra spre alte zone, iar altele îşi vor adapta structura anatomică. Va fi un aparent haos şi în zona insectelor, lăcustelor, gândacilor, astfel că vom avea parte de episoade dese de invazie din partea lor. Primul semn va veni de la

albine, ele fiind foarte sensibile la aceste schimbări. Toate acestea sunt determinate nu numai de schimbările climatice, dar şi de dezechilibrele câmpului geomagnetic. Cea mai mare parte a speciilor prădătoare carnivore vor dispărea complet, deoarece noile vibraţii înalte nu mai au „rezonanţă” cu comportamentul agresiv (chiar dacă o fac numai din necesitatea de a se hrăni).

Datorită faptului că organismul uman nu va mai tolera alimentele organice „grele” (carnea şi grăsimea în special), se va accentua tendinţa de scădere a numărului de animale domestice. Vor rămâne în special cele care asigură laptele şi lâna, iar pentru celelalte… nu va mai exista „cerere”. Un foarte posibil pericol vine din zona ciupercilor microscopice. Sunt posibile mutaţii ale speciilor de ciuperci microscopice, dar pot apărea şi noi mutaţii în structura bacteriilor. Dacă este corect hrănit, organismul uman nu va avea probleme, căci acestea nu vor „rezona” cu noi.

Aspecte pozitive:

Va fi o apropiere mult mai mare între regnul vegetal, animal şi regnul uman. Vom constata cu satisfacţie că ne putem folosi de structura energetică a regnului vegetal, facilitându-ne accesul la energetica elementelor (pământ, aer, foc şi apă), dar ne pot ajuta inclusiv în comunicările telepatice. Arborii sunt excelenţi receptori şi transmiţători de unde telepatice, fiind asemenea antenelor de emisierecepţie din telecomunicaţii.

Fructele şi legumele vor avea un aport energetic mărit (energie vitală), adaptându-se şi ele noilor energii planetare, astfel că organismul fizic va avea nevoie de mai puţine alimente solide. În schimb, corpul eteric îşi va intensifica structura şi va fi necesară alimentarea cu energie vitală planetară (telurică), magnetică, elementală, solară etc.

Cu ocazia apropierii dintre regnurile vegetal, animal şi uman, vom descoperi că acestea ascund adevărate minuni tehnologice.

Chiar dacă şi în trecut regnul vegetal şi animal au constituit surse de inspiraţie pentru multe invenţii şi inovaţii, de acum înainte această legătură va fi mult mai puternică. Vor fi descoperiri importante în toate domeniile tehnologice plecând de la studierea acestora (cu respectul cuvenit).

Din punct de vedere uman, schimbările vor fi spectaculoase.

Aspecte negative:

Sub influenţa noii energii vibraţionale, manifestările negative (crima, înşelăciunea, hoţia, manipularea, instigarea la ură şi la dezbinare, uneltirile diverse etc.) vor determina o serie de răspunsuri rapide. Astfel, s-ar putea ca la început să fim şocaţi de apariţia unor violente forme de cancer, atacuri cerebrale, infarct sau a unor grave dezechilibre la nivelul glandelor endocrine. Vor fi afectate în special persoanele care uzează de aceste manifestări negative.

Mijloacele de informare în masă se vor întrece în a arăta grozăvii, dar trebuie înţeles că schimbările pozitive vor fi mult mai mari decât cele negative. Incomparabil mai mari! Noul strat energetic planetar va determina un nou flux evolutiv. Cine se va împotrivi, va ieşi din planul fizic, urmând ca la noua întrupare să fie mult mai bine pregătit. Pentru cei nehotărâţi, oscilaţiile (pe toate planurile) se vor amplifica şi vor fi nevoiţi să aleagă, altfel nu vor face faţă.

Să nu vă mire faptul că foarte mulţi politicieni, lideri de opinie, lideri religioşi, oameni de afaceri, din mass-media şi alte personalităţi marcante vor avea parte de evenimente dramatice în viaţa lor. Este pur şi simplu „contabilizarea” acţiunilor lor. Legile Universale sunt corpul lui Dumnezeu şi ele nu pot fi înşelate oricât de „fine” şi subtile ar fi fărădelegile lor.

Unii vor experimenta creşteri şi reveniri spectaculoase pe toate planurile, în timp ce alţii vor avea parte de căderi şi prăbuşiri la fel de spectaculoase. Cei care vor refuza schimbările şi se vor agăţa cu disperare de

vechile sisteme de valori şi de credinţă vor avea parte de schimbări dramatice, iar corpul lor emoţional va suporta şoc după şoc. Se pot manifesta chiar psihoze în masă.

Aspecte pozitive:

Cel mai mare câştig va fi că omul va conştientiza lanţul cauzal al propriei sale vieţi. Datorită creşterii vibraţiilor planetare, nimeni nu va mai pleca din această viaţă cu vreo karmă. Absolut toate greşelile făcute vor fi plătite în actuala viaţă. Lanţul cauzal se va micşora şi fiecare va înţelege pentru ce plăteşte şi de ce suferă. Legea Cauzei şi a Efectului va acţiona extrem de puternic, astfel că rezultanta acţiunilor noastre (feedback-ul) se va face repede simţită, întorcânduse la sursă în foarte scurt timp. Toţi, absolut toţi vor înţelege că viaţa lor nu este determinată de o serie de întâmplări şi evenimente, nici de familie, nici de relaţiile avute, nici de „inteligenţa" speculativă, ci de fiecare faptă pe care o face, de fiecare cuvânt rostit, chiar fiecare gând.

Pentru cei care îşi pun ordine în viaţă şi aleg calea evoluţiei spirituale, va fi din ce în ce mai bine, iar viaţa lor va deveni un adevărat rai, însă pentru cei care vor refuza armonia, iubirea, înţelegerea, pacea, evoluţia, viaţa va deveni un adevărat iad.

Din punct de vedere social, vom avea parte, de asemenea, de schimbări spectaculoase.

Structurile statale vor cunoaşte multe transformări capitale. Datorită faptului că omul îşi va conştientiza şi asuma responsabilitatea propriilor acţiuni, va fi clar că multe instituţii îşi vor restrânge drastic activitatea. Este vorba de armatele lumii, de instituţiile poliţieneşti, de jandarmerie, de serviciile de informaţii, de firmele de pază, de supraveghere etc. Date fiind schimbările pe planul conştiinţei, instituţiile de mai sus vor fi ca un fel de a cincea roată la căruţă. Chiar dacă în următoarea perioadă toate aceste instituţii nu se vor autodesfiinţa, vor fi demisii în masă, deoarece „angajaţii" rămaşi nu vor mai rezona cu acele locuri de muncă. Pe de altă parte, legislaţia în

general se va restrânge, iar firmele de asigurări şi mai ales cele de avocatură vor fi zguduite din temelii. Cei care vor încerca să ne „asigure” că este nevoie de toate acestea,

„regizând” tot felul de situaţii, vor dispărea în foarte scurt timp.

Cel mai bun lucru pe care îl poate face omul în aceste vremuri de intense schimbări este să se ajute pe sine. Este cel mai bun ajutor pe care îl poate oferi omenirii. Ajutându-se pe sine, îl va ajuta şi pe cel de lângă el.

Unii nu vor şti să piardă şi nici nu vor dori să meargă pe noul drum, de aceea vor avea parte de drame care pot fi cumplite.

Din punct de vedere economic vor fi schimbări de neconceput în momentul de faţă. Odată cu creşterea câmpului energetic personal, organismul nu va mai tolera foarte uşor alimentaţia denaturată. În scurt timp, omul va fi nevoit să se alimenteze corect, astfel că vor dispărea o serie de alte instituţii. Industria alimentară va fi şi ea foarte puternic zdruncinată de noile schimbări.

Marii procesatori de alimente denaturate se vor prăbuşi spectaculos dacă nu ştiu să facă faţă noilor schimbări. Oricât ar încerca unii să creeze o altă impresie, oamenii vor constata că doar consumând alimente naturale neprocesate se vor simţi mult mai bine şi vor fi sănătoşi, viguroşi şi plini de vitalitate. Ba mai mult, se cere o mai mare compatibilizare între organismul biologic şi energetic cu alimentele consumate, astfel că organismul nu va mai tolera decât alimentele care au fost cultivate în zona în care convieţuiesc. Doar alimentele (cereale, fructe, legume, seminţe, produsele apicole etc.) produse pe o rază de până la maxim 600-700 km fată de locul în care trăim vor fi compatibile cu organismul fizic (şi bine asimilate din punct de vedere bioenergetic). Din câte am înţeles ar fi vorba de influenţa liniilor de câmp magnetic şi energetica subtilă a Soarelui asupra câmpului energetic zonal, cu influenţă directă asupra regnului vegetal. Acesta este un lucru pozitiv, căci va dinamiza agricultura şi industria

locală.

Industria farmaceutică va fi practic dărâmată.

Sistemul medical va cunoaşte o serie de transformări radicale. Medicina alopată împreună cu tot sistemul aferent, care se baza pe stilul de viaţă dizarmonios, sedentar şi vicios al omului de rând, va dispărea pas cu pas. Vor rămâne doar unităţile de urgenţă (pentru cazurile de accidente diverse) şi eventual cele de diagnostic. Va apărea şi se va dezvolta spectaculos medicina energetică.

Vorbim de prăbuşirea unor mari sectoare economice de pe planetă. Aceste sectoare aveau o anvergură uriaşă, fluxurile financiare aferente lor fiind de ordinul miilor de miliarde de euro (sau dolari), fiind implicate multe zeci de milioane de persoane.

Sistemul bancar va cunoaşte şi el schimbări spectaculoase, deoarece se bazează pe dualitate şi pe dorinţa omului de a avea mai mult, de a fi mai bogat, de a controla cât mai multe domenii, de a cuceri mai mult etc. În aceste vremuri, „organismul" economic va suferi o serie de modificări, dar vor apărea şi alte „straturi organice", adică economia se va desfăşura pe mai multe planuri, cu mai multe viteze şi mai multe sisteme financiare. Din punct de vedere economic şi bancar, se poate spune că vor fi schimbate priorităţile.

Pe plan global, într-o primă fază (până spre mijlocul secolului)

vor domina trei monezi aferente unor mari zone economice: Zona Americii de Nord având probabil dolarul ca monedă, zona Europei (inclusiv Rusia) având ca monedă euro şi zona asiatică având la bază moneda chineză (yuan), indiană (rupia) şi japoneză (yen). Deşi orgoliile sunt mari în zonă, până la urmă vor fi nevoite să adopte o monedă zonală unică. Emisfera sudică mai săracă, formată din America de Sud, Africa şi o parte a Asiei va cunoaşte o perioadă de avânt economic, iar până în 2030 se vor încadra fie în zona economică a Americii de Nord, fie în zona Europeană sau Asiatică. Tot atunci va apărea şi o

monedă mondială unică, fiind folosită la început numai în zona interbancară, având mai mult un rol reglator.

Din punct de vedere demografic, vor fi foarte mari schimbări. Modificările de climă vor determina devierea traseelor unor uragane către zone aglomerate din coastele oceanelor. Alte fenomene meteorologice extreme vor apărea pe parcurs şi vor crea numeroase probleme. În alte zone va continua şi chiar se va amplifica procesul de deşertificare. În schimb, altele vor cunoaşte ameliorări ale climei. Toate acestea (şi multe altele) vor determina o serie de migraţii ale populaţiilor către zone mai sigure. Va fi şi o situaţie aparent contradictorie. Bogaţii zonelor dezvoltate vor dori să se stabilească în cele sărace, căutând liniştea şi natura nealterată, iar săracii vor invada zonele bogate, dorind să scape de sărăcie.

Telecomunicaţiile au cunoscut o continuă dezvoltare în ultimii zeci de ani, dar în perioada următoare acest domeniu va cunoaşte un avânt atât de puternic încât putem vorbi de realizarea convergenţei planetare din punct de vedere informaţional. Comunicarea la distanţă va fi foarte uşor accesibilă tuturor oamenilor, indiferent de zonă, cultură sau de statutul social. Televiziunile vor cunoaşte şi ele o foarte puternică lovitură în următorii ani, deoarece reţelele globale (internetul) vor oferi o sursă alternativă de informaţie. Omul nu va mai „înghite” informaţia oferită de televiziuni, ci va căuta doar informaţiile de care are nevoie.

Comerţul va cunoaşte o continuă dezvoltare. Vor fi foarte multe probleme din cauza prăbuşirii unor mari bănci şi firme producătoare şi procesatoare de alimente, dar pe de altă parte se vor dezvolta foarte rapid cele zonale.

Într-una din regresiile pe care le-am făcut în Atlantida, în perioada anilor de dinaintea marelui conflict, am observat că o bună parte din atlanţi purtau ceva asemănător vechiului monoclu. Parcă era o jumătate de pereche de ochelari de soare. Ral mi-a spus că era vorba de un dispozitiv care avea atât rolul de telefon, cât şi de

computer. Prin acest mic dispozitiv se puteau accesa şi transmite informaţii preţioase din reţelele globale şi zonale de informaţii şi era un instrument aproape indispensabil acelor vremuri. Cu toate că societatea noastră este la ora actuală cu mult înaintea acelor atlanţi, consider că un astfel de instrument va apărea în scurt timp şi la noi. La fel ca mulţi atlanţi, şi noi vom fi implicaţi în viitorul apropiat în viaţa comercială. Multe oraşe au deja reţele wireless gratuite, dispozitive care au atât rolul de telefon cât şi de computer au apărut deja, iar în viitor vor fi din ce în ce mai performante şi mai ieftine. De asemenea, magistralele de date se vor mări şi diversifica, putându-se accesa orice fel de date vom avea nevoie. Practic, orice om poate fi un agent de vânzări, un furnizor de servicii sau un coparticipant la o oarecare afacere. Se vor dezvolta şi mai puternic serviciile virtuale, astfel că omul va cunoaşte aproape totul despre orice produs sau serviciu doreşte: unde îl găseşte pe cel mai ieftin, mai aproape, în cantitate mai mare precum şi timpul cel mai scurt în care poate ajunge la el. Se vor putea accesa reţelele de transport, de distribuţie, de comerţ, bancar, turism etc. Atlanţii aveau un sistem economic foarte interesant, bazat pe o organizare dinamică de tip fractal şi un fel de monedă virtuală, dovedindu-se a fi cel mai bun motor de dezvoltare din punct de vedere economic.

Dacă până acum exteriorul era domeniul de explorare, acaparare, perfecţionare, multiplicare, exploatare, de acum înainte interiorul va constitui partea principală, prin urmare sistemul economic se va adapta acestor schimbări. Nimănui nu-i va fi interzisă bogăţia, dar va fi de la sine înţeles faptul că în noua energie o mai mare bogăţie presupune şi un grad de libertate mai redus, iar o putere mai mare înseamnă cu adevărat o responsabilitate mai mare.

În aceste vremuri vom avea parte de schimbări şi la nivelul conştiinţei umane, astfel că omul nu-şi va mai găsi împlinirea în mărirea bogăţiei şi în exacerbarea ego-ului. Toţi vor înţelege că bogăţia este asemenea unei colivii de

aur. Noile nevoi ale omenirii vor fi cu totul altele. Preocuparea de bază va fi fericirea, iar fericit este cel care atinge armonia şi îşi exprimă potenţialul creator. Cel ce atinge armonia îşi descătuşează energiile iubirii, iar iubirea este cea mai mare putere din univers. Iubirea este baza puterii care uneşte, pe când ura este baza puterii care desparte. A-ţi exprima potenţialul creator înseamnă a-ţi lăsa iubirea să se manifeste. Marea majoritatea a populaţiei va fi atrasă de artă, cultură, ştiinţă, autocunoaştere şi autodezvoltare (pe toate planurile), turism, explorări etc. Acestea vor deveni preocupările de bază.

Poate părea paradoxal, dar omul care are parte de libertate, bogăţie şi putere, dar nu ştie ce să facă cu toate acestea, este cel mai nefericit om. Degeaba eşti liber dacă nu ştii ce să faci cu propria libertate; degeaba eşti bogat dacă nu ştii ce să faci cu bogăţia; degeaba eşti puternic sau informat dacă nu ştii ce să faci cu puterea sau cu informaţia. Săracul are măcar speranţa că va scăpa de sărăcie, cel ce are libertatea îngrădită este întărit de speranţa de libertate, dar cel ce le are şi nu ştie ce să facă cu ele, este ca un nenorocit, demn de milă. De aceea statele bogate au atât de mulţi depresivi şi bolnavi (de diverse boli legate de stres), iar statele sărace nu. Singura salvare vine din interior, nu din exterior. Cei care pătrund în interior şi urmează un drum spiritual, sunt ajutaţi în aceste vremuri tulburi. Ceilalţi... în altă viaţă!

Învăţământul se va adapta şi el schimbărilor majore şi se vor întocmi programe de învăţământ care să ajute efectiv elevul în viitor. Dacă până acum accentul se punea pe acumularea de informaţie, de acum înainte accentul se va pune pe procesarea informaţiei. Important este deci ce faci cu informaţia. Nu va fi necesar ca elevul să acumuleze cantităţi mari de informaţii, căci oricum va avea acces la orice fel de informaţie, ci va trebui să fie instruit să opereze cu informaţia, să o caute şi să o găsească, să aplice informaţia, să o optimizeze, transfere, adapteze, îmbunătăţească etc. Schimbările în acest domeniu vor fi

foarte mari, delicate şi cu implicaţii pe termen lung, de aceea un număr considerabil de spirite superioare se vor întrupa (unele deja s-au întrupat) pentru a reforma sistemele de învăţământ la toate nivelurile.

Trebuie să se înţeleagă faptul că societatea omenească în general (şi economia în special) este un organism mult mai complex decât pare la prima vedere. Schimbările vibraţionale, începute la sfârşitul secolului 20, au determinat în primul rând dezvoltarea foarte rapidă, spectaculoasă chiar, a sistemului informaţional şi de telecomunicaţii. Din această cauză, industriile aferente acestora au cunoscut salturi spectaculoase. Computerele, reţelele informatice, bazele de date, telefonia mobilă şi altele au devenit asemenea unor „religii" universale.

Cu toate că la început marii industriaşi, politicienii şi bancherii se vor împotrivi schimbărilor, guvernele vor trebui să ţină cont de noua realitate vibraţională şi astfel să „reaşeze" economia mondială. În curând se vor dezvolta şi diversifica procesele automate de producţie din domeniul agricol şi de mic consum, se vor dezvolta şi implementa alte politici de exploatare a culturilor agricole, determinându-se astfel siguranţa alimentară. Marile lanţuri de magazine, alături de alte sectoare s-au opus, prin metode destul de şirete, acestui proces (promovând diverse „norme"), dar guvernanţii vor înţelege că numai adaptându-se noilor nevoi se vor prezerva ei înşişi. Autorităţile centrale vor fi nevoite să asigure fiecărui cetăţean atât necesitatea de hrană, cât şi cea locativă şi energetică. Poate părea o utopie, dar toate acestea sunt destul de uşor de realizat. Să nu uităm că guvernele occidentale au alocat mii de miliarde de dolari pentru a combate criza economică, iar băncile europene au pierdut până acum aproape două mii de miliarde. Pentru ce? Doar pentru a se păstra un sistem economic depăşit? Şi să nu uităm că este vorba doar de un „seism" minor, determinat de lăcomie şi lipsa de respect pentru valorile umane. Vor urma şi altele. De unde vor mai scoate guvernanţii alte multe mii de miliarde? Întreg sistemul economic şi

financiar este în mare pericol dacă nu se iau măsuri de fluidizare a capitalului, iar întreg spaţiul economic şi financiar nu se împarte pe straturi.

Vor fi mari valuri şi din punct de vedere politic, determinate în special de măsurile nefericite de combatere a primei crize economice. Următoarea criză se va datora în mod indirect primei crize. Băncile rămase vor institui politici mai dure de acordare a creditelor, astfel că vor intra în scenă băncile asiatice şi se vor „albi” fonduri uriaşe ale economiei subterane. Guvernele nu vor putea face faţă situaţiei, iar haosul va pune stăpânire pe pieţele internaţionale. Oamenii vor realiza că partidele politice nu servesc intereselor lor, ci aceştia mai degrabă se agaţă cu disperare de vechile valori. China şi India vor cunoaşte o continuă dezvoltare şi se vor iniţia măsuri prin care se va crea siguranţa alimentară şi locativă. China deja are multe zone în care se experimentează tot felul de sisteme economice şi financiare alternative. Şi guvernele occidentale fac la fel, dar aici există o puternică tradiţie bancară şi economică, astfel că schimbările sunt mai greu de pus în practică. Un nou aşa-zis pericol comunist va plana asupra lumii, numai că de această dată populaţia debusolată nu va mai judeca ideologia, ci realitatea efectivă. Aceasta poate fi un pericol uriaş la adresa securităţii statelor occidentale, astfel că se vor aplica şi aici politici de securitate alimentară şi locativă, determinând uriaşe mişcări pe zona economică şi financiar-bancară.

În aceşti ani (până spre 2020) vom mai trece prin încă două mici „seisme”. Deocamdată încă mai avem de suferit pentru criza începută la sfârşitul anului 2008, dar datorită infuziei mari de capital din rezervele valutare occidentale, lucrurile par să se stabilizeze. Doar par. Prin 2014-2015 (posibil chiar mai devreme) va urma o altă criză. Ea va fi însoţită de o mare criză politică, căci guvernele nu vor mai avea alte fonduri pentru a o combate. Fiecare va căuta să-şi apere interesele. Marile guverne occidentale ştiu acest lucru, de aceea este atât de

multă îngrijorare (cu toate că criza pare depăşită în statele occidentale). Se va observa că majoritatea statelor vor dori să promoveze politici protecţioniste în zona economicului. Şi nu este exclusă nici varianta ieşirii unor state din zona euro, pentru o perioadă de 3-10 ani. Dacă Europa va adopta măsuri originale de flexibilitate în ceea ce priveşte dinamica financiară, va ieşi bine din această criză. Dacă nu, nu.

Cea de-a două criză (2014-2015) va fi amplificată şi de incertitudinea dominaţiei celor trei zone economice majore. Nimeni nu va putea şti dacă va domina Europa, America de Nord sau zona Asiei de Sud-Est (China, India, Japonia). Fluxurile financiare dinspre cele trei zone vor crea „trepidaţii" mici, dar ele vor avea ca rezultantă un fenomen de şoc financiar şi vor acţiona dur asupra rigidelor sisteme financiare, determinând oscilaţii din ce în ce mai puternice. Marile burse se vor comporta asemenea unui pod cuprins de vibraţii. Vor fi creşteri şi scăderi spectaculoase ale burselor. Valorile imobiliare vor deveni mai „lichide" decât lichidităţile, iar firmele vor cunoaşte creşteri şi scăderi spectaculoase ale acţiunilor.

După aceste mici „cutremure", vor veni seismele majore. Acestea vor fi cele care vor zdruncina din temelii întreaga lume financiară. După 2016-2017, fiecare va putea experimenta noua realitate vibraţională şi faptul că alimentele procesate în alte zone determină „interferenţe" cu energetica organismului (corpul energetic). Acestea vor sfărâma efectiv dinamicile comerciale actuale. Chiar şi acum se poate verifica. Încercaţi o perioadă să consumaţi alimente din această zonă geografică (este de preferat ca cel puţin două treimi din necesarul zilnic de alimente să fie neprocesate şi netratate chimic sau termic) şi vedeţi cum vă simţiţi (fizic, energetic şi psihic). Apoi fiecare va putea verifica faptul că marile oraşe sunt o sursă de vibraţii negative şi vor determina grave interferenţe cu corpul energetic (deja afectat de creşterea vibraţiilor „centurii fotonice"). Implicaţiile sunt greu de intuit în momentul de faţă, dar pe de altă parte va fi şi un mare „boom"

economic, căci foarte multe se vor pune în mişcare. Toate se vor schimba, de la spaţiul locativ până la transporturi.

Descoperirea centrelor energetice planetare şi modificările climaterice vor determina numeroase schimbări din punct de vedere economic şi demografic. În schimb, în alte zone se vor institui adevărate paradisuri fiscale, atrăgându-se mari capitaluri financiare. Industriile farmaceutice şi sistemele de asigurare vor colapsa efectiv după 2017-2020 (mai mult de ¾ dintre ele). La fel se va petrece şi cu marii procesatori de alimente denaturate, băuturi răcoritoare, spirtoase, tutun etc. Sistemele medicale vor cunoaşte şi ele schimbări spectaculoase. Instituţiile armate, de poliţie, jandarmerie, de protecţie şi pază, vor deveni practic inutile şi se vor înjumătăţi la fiecare 7-8 ani. În locul lor vor apărea un fel de instituţii coordonatoare (ale diverselor activităţi). Sistemele de asigurări, firmele de avocatură, lucrătorii din justiţie, închisori etc., vor avea parte de căderi serioase. Toţi vor simţi pe pielea lor acţiunea rapidă a Legii Cauzei şi a Efectului, de aceea nimeni nu va mai căuta să fure, să înşele, să ucidă, să comite diverse nelegiuiri sau să manipuleze în diverse scopuri, căci va suporta consecinţele într-un timp foarte rapid. Toate acestea pot face tranziţia către noile cerinţe numai dacă se adaptează şi devin asemenea firmelor de consultanţă din ziua de azi.

Toate acestea au şi început. Cine are ochi de văzut le vede. Ceea ce unii nici nu visau, iată că s-a întâmplat: banul a ajuns să fie detronat de informaţie şi cu toţii au înţeles că valoarea umană depăşeşte orice valoare materială, iar caracterul omului este mai presus de orice fel de partid, grup de interese sau religie.

Societatea omenească este la prag de răscruce, atât datorită schimbărilor interne cât şi schimbărilor externe. Ar fi trebuit să fim pregătiţi pentru schimbările vibraţionale în curs, dar din păcate nu este aşa. Cei mai mulţi vor fi nevoiţi să se adapteze din mers.

Niciodată nu este prea târziu atunci când ştii ce ai de făcut. Unii vor fi fericiţi să lucreze numai patru, trei sau

chiar două zile pe săptămână, dar alţii vor suferi din această cauză. Cine nu-şi acordă timp, spaţiu şi resurse pentru propria cultivare spirituală, va trece prin oscilaţii foarte puternice pe toate planurile. Punctul de reper va trebui să fie interiorul şi nu exteriorul. Vectorii de direcţie nu vor mai fi nevoia (dorinţa) de a avea mai mult, de a fi mai puternic, mai bogat, de a avea mai multe titluri etc. Toate acestea vor constitui, în noua energie, elemente de balast care vor atârna greu. Cine va dori să devină mai bun, mai echilibrat, mai creativ, mai iubitor, acela va cunoaşte adevărata împlinire şi fericire.

Acum este momentul când fiecare trebuie să-şi aleagă drumul. Este o perioadă extrem de scurtă. Doar doi ani ne despart de marele punct de inflexiune (alinierea galactică, dec. 2012). Încă se mai pot face schimbări majore. Indiferent de cât de „greu" este bagajul karmic al unora, o simplă decizie poate schimba totul. Cei mai mulţi nu realizează că viaţa lor a luat o altă turnură. Apar schimbări pe toate planurile, pe toate corpurile subtile, iar cine nu reuşeşte alinierea conştientului la noile dinamici, acela va părăsi planul fizic. Fiecare este responsabil pentru drumul său.

După 2016-2017 nu va mai fi cale de întoarcere pentru că veţi fi prinşi deja de una dintre cele două „torente" şi va fi prea târziu. Un „torent" este cel al luminii, al evoluţiei, al iubirii, al regăsirii în toţi şi în toate, iar celălalt este traseul unor tradiţii bazate pe dualitate. Acesta din urmă va deveni din ce în ce mai mic, urmând ca apoi să se transforme într-un mic „vârtej". După care va dispărea pentru totdeauna…

Aşadar, **primul seism economic major** va fi dat de prăbuşirea actualelor sisteme de producţie şi a sistemelor financiare aferente lor. Apariţia: 2016-2025. Cauze:

— creşterea câmpului energetic personal; va duce la incompatibilitatea organismului cu o serie de produse actuale; va determina prăbuşirea marilor procesatori de alimente denaturate, vor lovi crunt în marile reţele de magazine şi hipermarketuri; vor fi zdruncinate puternic

sistemele de sănătate, asigurări, industria de medicamente.

— apariţia unor sisteme economice alternative şi succesul unor programe economice şi sociale din Asia vor determina puternice crize financiare şi politice. Cine nu dă dovadă de flexibilitate şi nu adoptă sistemul economic şi financiar stratificat, va fi în pericol de colapsare. Bancherii şi comunităţile de afaceri din Asia, sprijinite de autorităţile statale, vor crea mai multe „magistrale financiare”, încercând dominarea dinamicii economice mondiale într-un mod destul de agresiv. Singura modalitate a occidentului de a contracara agresivitatea asiaticilor va fi elaborarea unor programe economice prin care să determine creşterea puterii şi bogăţiei clasei de mijloc.

— apariţia unor tehnologii energetice noi, determinând colapsarea unor întregi ramuri industriale. Chiar dacă asemenea tehnologii au fost de mai mult timp descoperite (dar s-a reuşit stoparea punerii în practică), în anii următori tot mai multe persoane (suflete atlante) vor da dovadă de capacităţi tehnice ieşite din comun şi nu vor mai înregistra şi ascunde descoperirile, ci le vor pune la dispoziţia tuturor (prin reţeaua globala de Internet). Vor fi concepute (redescoperite) sisteme relativ simple prin care vom putea produce energie electrică şi termică cu costuri de până la 10 ori mai mici decât în prezent. Marile concerne petroliere vor suferi pierderi imense. La fel şi marii exportatori de gaze naturale, companiile de electricitate şi reţelele lor de distribuţie. Totuşi, aceste companii vor reuşi să se adapteze tranziţiei.

— apariţia unor programe de finanţare care să dinamizeze o afacere de tip fractal. Este oarecum asemănător cu sistemul de franciză. Acestea sunt forme de finanţare care urmează un anumit traseu prestabilit. Este foarte probabil să apară în zona determinată de cele două vortexuri gemene, persan (Iran-Irak) şi evreiesc (Israel). Sunt semne că şi aici, în zona vortexului românesc, pot apărea astfel de forme de finanţare a unor dinamici economice. Ele vor avea rolul de a angrena în mod optim

anumite sectoare de activitate.

Spuneam că atlanţii foloseau (înainte de marele război şi de era luminată) aceste sisteme de finanţare. Cine avea o oarecare idee, putea primi resursele necesare de la autoritatea economică şi putea începe afacerea. Totul începea cu expunerea ideii şi a planului de afaceri într-o bază de date. Ideea de bază era apoi optimizată din punct de vedere informaţional prin participarea şi a altor potenţiali asociaţi. Finanţarea era aprobată numai dacă se respecta atât modelul fractalic al desfăşurării, cât şi un sistem corect de participaţie. Astfel, cel care a avut ideea şi a demarat afacerea, avea un anumit punctaj (reprezentând fonduri financiare virtuale), dar nu putea dezvolta efectiv afacerea decât dacă se asocia cu mai multe persoane, având participaţii apropiate. Mi-a fost foarte greu să „traduc” vibraţiile percepute referitor la acea perioadă, dar am înţeles că totul se desfăşura pe un anumit „strat”, fără nicio legătură cu circuitul economic normal. Astfel, dacă ideile, finanţarea şi desfăşurarea afacerii dădeau greş, nu era afectat sistemul economic şi financiar principal. Spre deosebire de situaţia actuală, atunci exista un sprijin real. Acum, cel mai greu este să dispui de o sumă de bani pentru demararea unei afaceri, iar bruma de finanţare alocată pentru ideile de afaceri este mai mult praf în ochi.

Un alt strat era reprezentat de siguranţa alimentară, energetică şi locativă. Nici acest strat nu interfera cu sistemul economic şi financiar principal, iar mijloacele de producţie agricolă (şi pământul aferent) erau sub administraţie locală. Organizarea era de aşa natură încât foarte puţini oameni lucrau efectiv în agricultură (atunci erau folosiţi hibrizii), dar acum oamenii ar putea fi motivaţi şi de alte avantaje (ori prin participaţie directă, ori folosind un fel de punctaje care ar da prioritate la alte finanţări). Preţurile vor fi foarte mici la alimente, iar sistemele de desfacere şi distribuţie s-ar face pe baza unor scheme de tip fractal. Astfel se vor evita situaţiile în care intermediarii ar câştiga şi de zece ori mai mult decât

valoarea produsului achiziţionat, aşa cum se face în prezent. În plus, cu cât alimentele vor fi cultivate în apropierea zonei de locuit, cu atât mai sănătoase şi mai hrănitoare vor fi.

Pentru siguranţa locativă, atlanţii foloseau de asemenea un întreg sistem (de la exploatarea carierelor şi până la componentele de interior) care nu interfera cu circuitul economic principal. Poate părea paradoxal acest lucru în ziua de azi (imobiliarele fiind acum un factor dinamic principal), dar era de neconceput atunci ca un om să muncească o viaţă doar pentru hrană şi pentru a-şi construi sau finanţa o casă sau două. Ar fi însemnat ca omul să fie chiar în urma regnurilor inferioare. Energia lor era direcţionată spre autocultivare şi evoluţie spirituală, nicidecum nu erau stresaţi pentru alimente şi locuinţe. Pe de altă parte, nu prea stăteau locului, căci datorită practicilor de cultivare şi evoluţie spirituală, preferau să experimenteze energetica diferitelor zone.

Aşa cum am mai spus, pentru a se salva, occidentul va ieşi cu o nouă mentalitate şi un nou sistem economic. Astfel, dacă până acum pentru a aduna în jur de un milion de dolari o familie occidentală trebuia să muncească minim 30-40 de ani (fără a avea idei deosebite), peste zece ani (datorită elaborării unui nou sistem) va obţine milionul în 10-12 ani, fără a exista riscul de a pierde pe alte domenii. Mulţi atlanţi s-au încarnat deja în zonele occidentale şi astfel de idei şi strategii sunt deja elaborate, aşteptându-se doar momentul optim de a fi puse în practică. Nu este vorba de minuni, ci de logică, organizare, seriozitate, matematică şi bun simţ.

Aşadar, între anii 2020-2040, vom avea parte de o perioadă de intense frământări din punct de vedere social. Deşi este exclusă varianta unui război mondial clasic, nu sunt excluse conflictele regionale. Totuşi, războiul economic mondial (deja început din 2003- 2004) va cunoaşte în această perioadă forme deosebit de agresive.

Al doilea seism major va începe după 2040, moment ce coincide cu intrarea într-o altă bandă de

frecvenţă (mult mai mare) a centurii fotonice. Dacă până atunci, vibraţiile marilor oraşe mai puteau fi tolerate de noua energie, după 2040 se va descoperi că nu va mai fi aşa. Energetica acestora va interfera foarte puternic (în sens negativ) cu cea umană şi pot apărea probleme. Nu vor fi probleme grave (dureri de cap, stări de ameţeală, greaţă, oboseală etc.), dar nimeni nu le vrea. Toate acestea vor determina o fragmentare de proporţii în majoritatea oraşelor. În plus, vor apărea oameni care vor trece de 150 de ani, în special în zonele marilor vortexuri energetice. Unii chiar vor atinge 200 de ani. Toate acestea vor determina intensificarea cercetărilor asupra relaţiilor de compatibilitate dintre energetica planetară (telurică, elementală, magnetică, etc.) şi energetica umană. În scurt timp se vor descoperi primele trasee şi zone energetice ale noii grile planetare. Toate acestea vor determina schimbări spectaculoase pe toate planurile.

Va fi un şoc de proporţii la nivel psiho-mental! Unele practici energetice şi spirituale vor putea mări durata de viaţă până la 800- 900 de ani.

Am încercat să „decodific" şi să „traduc" mai multe aspecte, dar nu am putut. Ghizii mi-au spus că nu pot înţelege pentru că nu ştiu ce înseamnă să trăieşti de câteva ori mai mult. Este greu de definit chiar şi conceptul de copilărie, tinereţe, strategie de viaţă etc.

Sistemul de valori se va schimba total. Către sfârşitul secolului lumea va fi altfel!

Schimbările nu pot fi evitate pentru că ele au suport cauzal la nivel cosmic şi nimeni nu se poate opune acestor influenţe. Dar totuşi ne putem folosi cu înţelepciune de ele.

Influenţa câmpului energetic al lui Uranus asupra planetei noastre a determinat (în decursul istoriei) schimbări spectaculoase la nivel social. Se ştie că Uranus guvernează creaţia, progresul, creşterea, dezvoltarea, iar dacă este cazul (dacă există rigiditate), poate aduce şi schimbarea bruscă, violentă chiar. Perioada de revoluţie a

lui Uranus în jurul astrului solar este de aproximativ 84 de ani, iar punctul de influenţă maximă asupra Geei va fi în 2016, fiind aşadar motorul şi „regizorul” din spatele tuturor schimbărilor din societatea noastră.

În trecut, Uranus şi-a pus amprenta asupra Geei într-un mod mai dur, dar acest lucru s-a întâmplat numai datorită respingerii valorilor pozitive din partea oamenilor şi a rigidităţii societăţii. La momentul anterior, adică în urmă cu 84 de ani (1932), în perioada de maximă influenţă a lui Uranus, planeta Pământ era cufundată într-o adevărată mocirlă sufletească şi o goană nebună după valori materiale. Marea criză economică începută în 1929 a cunoscut un maxim în 1932. Conducătorii din umbră au hotărât că nu se poate rezolva criza decât începând un alt război mondial. Logica lor era simplă: „dacă spargi geamul unui magazin, multe forţe se vor pune în mişcare; vor veni cei de la salubritate să cureţe mizeria, apoi va veni poliţia, firma de asigurări, apoi va fi nevoie de un alt geam, alţi bani contractaţi etc. Deci dacă multe forţe se vor pune în mişcare la un banal geam spart, atunci ce se poate spune despre un război mondial? Atunci s-a luat o decizie care a influenţat întreaga planetă. La nici un an de la decizie, naziştii ajungeau la putere în Germania şi cursa înarmărilor începea. Ce a urmat, toată lumea ştie. Nu contează cei ce au fost în umbra acelei decizii; ei erau doar „instrumentele” lui Uranus.

În urmă cu alţi 84 de ani (alt „vârf” uranian), adică în jurul anului 1848, au avut loc de asemenea numeroase mişcări sociale, în special în Europa. Ele au fost catalogate ca revoluţii deoarece au avut un impact uriaş în evoluţia societăţii de apoi.

În urmă cu alţi 84 de ani începea şi se desfăşura revoluţia industrială. Implicaţiile acesteia au fost uriaşe. Toate lumea poate face o astfel de constatare. Şi exemplele pot continua…

Anul naşterii lui Iisus Hristos, poate fi considerat, din punct de vedere vibraţional, ca fiind punctul de „aliniere” al planetelor sistemului solar, deoarece Iisus a venit cu

vibraţia divină şi a dat o nouă „configurare” a influenţelor planetelor (s-a considerat ca fiind punctul 0 în care toate planetele au avut un maxim de influenţă). Acest an coincide cu un eveniment din universul cauzal superior.

Dar trebuie să ţinem cont că şi celelalte planete pot oferi un sprijin sau pot constitui factori de amplificare pentru influenţele subtile ale lui Uranus. O dată la 12 ani (11,862 – perioada de revoluţie în jurul Soarelui) influenţa lui Jupiter se manifestă atât la nivel personal cât şi la nivel social, „contabilizând” şi făcând ordine pe toate planurile. Tot la aproximativ 12 ani au loc numeroase explozii solare, influenţând puternic energetica omului dar şi pe cea planetară. Influenţa lui Uranus este amplificată şi de începutul celui de-al 171-lea ciclu al lui Jupiter de la momentul „0” (11,862 x 170 = 2016,54).

Un alt factor care vine în „sprijinul” lui Uranus în perioada anului 2016 este aşa numita mişcare de precesie a echinocţiilor. Terra are pe lângă mişcarea de rotaţie şi revoluţie şi o uşoară oscilaţie în jurul axului vertical, asemenea unui titirez. Un grad este făcut la aproximativ 72 de ani, iar o rotaţie completă se face la 25.920 ani (72 x 360), în perfectă rezonanţă cu „ciclul galactic”. Socotit de la momentul „0”, în 2016 se va încheia al 28-lea grad (28 x 72 = 2016). Deşi nu pare a fi o influenţă cauzală cosmică, este vorba de activarea unor circuite din structurile cristaline ale scoarţei terestre, care la acest unghi special rezonează cu anumite circuite energetice prestabilite. Când am cerut amănunte despre acest aspect, mi s-a transmis că nu este cazul să se cunoască mai mult, iar când am încercat o „conectare vibraţională” am simţit un fel de ecranare. Un lucru este clar: sunt mai multe influenţe în zona cauzală pentru 2016! De asemenea, influenţa subtilă a lui Saturn îşi are punctul de maxim la fiecare 29,457 ani (perioada de revoluţie în jurul Soarelui). Se ştie că la nivel subtil Saturn guvernează obstacolele, insuccesele, sărăcia, moartea, schimbările etc. Este planeta care guvernează şi reglajele karmice. Această planetă şi-a pus amprenta asupra societăţii într-un mod

destul de dur, în special în ultima sută de ani. Spre exemplu, la cel de-al 65-lea ciclu de la momentul naşterii lui Iisus (anul 0) s-a declanşat prima conflagraţie mondială (29,457 x 65 = 1914,705), moment cu deosebite implicaţii în vremurile de apoi. La cel de-al 66-lea ciclu (29,457 x 66 = 1944,162) avem un an deosebit de violent din cel de-al doilea război mondial, an în care s-a schimbat soarta frontului din estul continentului (Rusia, Belarus, România, Ucraina), dar este şi anul când a avut loc deschiderea frontului din vest (debarcarea în Normandia), pecetluind soarta celui de-al doilea război mondial. La cel de-al 67-lea ciclu (29,457 x 67 = 1973,619) sa evitat o conflagraţie mondială, dar a fost şi el plin de evenimente, printre care războiul arabo-islaelian de Yom Kippur, sfârşitul războiului din Vietnam, dar şi marea criză a petrolului din 1973 care a avut o serie de consecinţe (negative, dar şi pozitive). Este şi anul în care din Înalt s-a hotărât ca Terra să primească o puternică infuzie de spirite evoluate (copiii indigo).

La cel de-al 68-lea ciclu (29,457 x 69 = 2003,076) avem invazia americană din Irak, care deşi nu pare a fi un eveniment istoric deosebit, a determinat o puternică sciziune în toată lumea. În ciuda eliminării dictatorului irakian, din punct de vedere militar şi economic războiul este considerat pierdut (nu s-au realizat obiectivele), dar din punct de vedere strategic (crearea unui climat de teroare, ură, disperare) s-a considerat că este o victorie. Totuşi, la nivel subtil este o şi mai mare pierdere pentru partea americană, căci acţiunea vortexului nu a putut fi oprită, iar vortexul nord-american sa deplasat foarte aproape de Canada. Mulţi ocultişti consideră că începând cu acest an (2003), războiul economic global a intrat într-o şi mai puternică fază.

La cel de-al 69-lea ciclu (29,457 x 69 = 2032,533) societatea va fi deja în plin vacarm social, economic şi politic, ca urmare a primului seism major. Totuşi, sunt mari şanse să trecem cu bine şi să folosim în sens pozitiv influenţa saturniană.

O planetă extrem de importantă este şi Neptun. Perioada de revoluţie în jurul Soarelui are loc la fiecare 164,997 ani. Neptun guvernează aspectele ce ţin de mentalul superior, spiritualitate, artă, ştiinţă, cultură, explorări către interior etc. Nici nu este de mirare faptul că după cel de-al 12-lea ciclu (164,997 x 12 = 1979,964), au fost iniţiate numeroase mişcări spirituale ce ţin de noua energie. Cu precădere după această dată, oamenii au simţit o foarte mare atracţie faţă de ştiinţele şi mişcările spirituale. Influenţa lui Neptun acţionează cu precădere la nivel particular. Prin intermediul energiei sale subtile, Neptun oferă un sprijin deosebit de puternic celor care încearcă să acceseze energii elevate, fiind asemenea unui maestru spiritual. Este planeta care va avea rolul cel mai important, prin influenţa asupra corpurilor subtile, în depăşirea actualei bariere de viaţă.

Începutul celui de-al 13-lea ciclu al planetei Neptun a fost puternic dinamizat şi de influenţa lui Pluto, acesta începând un nou ciclu, al 9-lea în 1984 (248,081 – perioada de revoluţie x 8 = 1984,648). 1984 este anul în care bursele occidentale au cunoscut o mare cădere, iar Uniunea Sovietică pierdea războiul rece din punct de vedere economic şi informaţional. Pluto guvernează regenerarea, schimbarea, reînnoirea, dar este şi cel care dinamizează extremele.

Un lucru este clar: în ciclurile uraniene au loc schimbări foarte mari la nivelul societăţii, iar noi nu ne putem opune. Putem totuşi să ne folosim de imensa oportunitate care ni se iveşte. Cel mai bun ghid este Dumnezeu, Creatorul tuturor celor văzute şi nevăzute, iar El nu poate fi găsit decât urmând lumina din interior.

Mulţi dintre cei de acum vor trăi vremuri deosebite, extraordinare. Privind din perspectiva actuală, va fi un secol nebun, nebun, nebun!

România în perioada de tranziţie

În perioada de trecere de la vechea la noua energie, României îi este dat să treacă prin schimbări foarte mari şi foarte profunde. Datorită faptului că această zonă geografică are un rol major în procesul de evoluţie spirituală a întregii planete, ea este supusă unor presiuni mai mari, din mai multe puncte de vedere. Aceste presiuni sunt exercitate nu numai la nivel subconştient, ci şi efectiv, adică vom fi nevoiţi să acţionăm mai rapid decât o fac alte state. Noi trebuie să fim un exemplu pentru alte ţări şi nu trebuie să aşteptăm ca alţii să vină cu o soluţie salvatoare.

Nu vreau să sperii pe nimeni, dar este obligatoriu ca schimbarea să o facem noi, fără alt ajutor din afară şi fără a urma un alt model. Noi trebuie să fim modelul! Unii pot spune că este imposibil, dar lucrurile nu stau chiar aşa. Altminteri, situaţia poate degenera, iar trecerea la noua eră poate fi chiar dramatică şi nimeni nu doreşte acest lucru.

Trebuie să spun că actuala criză economică de la noi a izbucnit din cauza mai multor influenţe, dar vina cea mai mare este tot a noastră. Lumea nu a fost încă atinsă de primele „seisme" majore. Actuala criză românească este (pe lângă influenţele străine) mai mult urmarea lăcomiei, superficialităţii, lipsei de viziune, incompetenţei şi amatorismului unor politicieni şi chiar economişti, tehnicieni şi finanţişti.

Se ştie foarte bine că speculaţiile din sectorul imobiliar (în special din ultimii 3-4 ani) au determinat dezvoltarea nesănătoasă a economiei naţionale. S-a dat frâu liber speculaţiei din domeniul imobiliar şi s-au dezvoltat preponderent doar industriile aferente. Destul de multe de altfel. Într-un fel, schema părea simplă şi convenabilă tuturor. Dezvoltarea sectorului imobiliar atrage după sine o serie de alte domenii şi sectoare din industrie, cum ar fi: oţelurile şi aliajele din oţel (profile, armături, table, ţevi), fabricile şi prefabricatele aferente din ciment, marmură, cărămidă, faianţă, gresie, aplice diverse, adezivi, sticlărie etc. Apoi intervin producătorii de

vopseluri, mobilier divers, pardoseală, feronerie diversă, ferestre termopan, accesorii metalice, neferoase, lemn, materiale plastice etc. Intervin în schemă instalaţiile electrice (cabluri, izolaţii, întrerupătoare, corpuri de iluminat, tablouri electrice, siguranţe, contoare şi alte mici echipamente electrice), instalaţiile termice şi de canalizare (centrale termice, aparate de aer condiţionat, fitinguri diverse, ţevi, pompe, calorifere, arzătoare, centrale solare, sisteme de automatizare şi control etc.), instalaţiile sanitare (chiuvete, căzi de baie, duşuri, robinete etc). Apoi sunt necesare produse din industria confecţiilor (tapiţerii, covoare, îmbrăcăminte) şi bineînţeles că avem nevoie de electrocasnice (maşini de spălat, aragaze, cuptoare cu microunde, frigidere, aparatură audio-tv, computere etc). Într-un cuvânt, toată economia este pusă în mişcare. Din salariile lucrătorilor şi profiturile proprietarilor se achiziţionau maşini, utilaje, se construiau alte spaţii (de producţie, depozitare, sedii etc.), se perpetua şi dezvolta sectorul turistic, IT, firmele de consultanţă, firmele de asigurări, băncile etc. Şi mai sunt multe alte aspecte.

Sună bine dar… totul s-a bazat pe speculaţii. Adică pe presupuneri, supoziţii, păreri şi false predicţii despre o creştere economică durabilă. Au crezut că dacă ţine figura în Statele Unite, va ţine şi la noi. Uite că n-a ţinut nici în Statele Unite, şi nici la noi! Aici, mulţi se bazau pe o politică deschisă şi permisivă a băncilor şi toţi credeau că populaţia se va îngrămădi la credite pentru achiziţia de imobile şi terenuri.

Acum, toată lumea se întreabă cum de a fost posibil ca guvernaţii să aplice asemenea măsuri de austeritate, de neîntâlnit în situaţia altor ţări, cu deficite bugetare chiar mai mari? Este posibil, deoarece alte state sunt mari producătoare de bunuri şi servicii, iar noi suntem mai mult importatori şi procesatori pentru alte pieţe. Grav este că sau făcut pomeni electorale pe baza acestor false predicţii. O perioadă de 2-3 ani a ţinut figura, căci „valul” speculaţiilor imobiliare a fost destul de puternic, dar… vorba poetului, „ce e val, ca valul trece”. O perioadă au

venit bani mulţi din străinătate, fie de la investitorii privaţi, fie de la muncitorii români plecaţi la muncă în vestul Europei. Aceştia din urmă trimiteau în ţară (anual) în jur de 7-8 miliarde euro, care la rândul lor „rulau” alte 25-30 miliarde. Se ştie că primele investiţii ale muncitorilor erau în case şi maşini, deci industriile conexe mergeau binişor.

Bugetele locale şi centrale erau „adăpate” de către aceste industrii conexe de care am amintit înainte şi, mai grav, majoritatea produselor erau importate. Oraşele s-au umplut de magazine, supermarketuri şi hipermarketuri, centre en-gross, care au vândut aceste produse conexe. Dar cum era de aşteptat, românii nu au încă posibilitatea de a cumpăra toate imobilele construite, deşi cererea este mare. Am ajuns să fim în „careul de aşi” al investiţiilor în zona imobiliară din Europa. Ba mai mult, valoarea lor a fost „umflată” artificial, astfel că se puteau găsi apartamente şi case mai ieftine în ţări mult mai dezvoltate din punct de vedere economic decât România. Aşadar, statul nu a mai putut încasa venituri din vânzarea lor şi mai ales din produsele conexe acestora, de aceea bugetul este aşa cum este. Banii trimişi de „căpşunari” s-au redus la jumătate, băncile nu-şi riscă banii dând credite aiurea, vânzările au scăzut spectaculos, producţia industrială la fel, drept urmare industria imobiliară s-a prăbuşit literalmente. Economia este deci într-o stare de „cod roşu”.

Agricultura este în situaţia care este, deşi are un imens potenţial. Astfel, s-a ajuns în situaţia jenantă de a importa cantităţi uriaşe de fructe, legume, cereale, dar şi produse semipreparate. Normele impuse de UE privind producerea şi ambalarea produselor alimentare, coroborat cu lipsa de implicare a autorităţilor statului, a „înlănţuit” agricultura autohtonă. Cele câteva investiţii serioase din industrie sunt şi ele afectate serios de criza globală. Fabricile de confecţii (cu peste 200.000 de angajaţi într-o vreme) se închid şi îşi mută activitatea în zone ale globului cu mână de lucru mai ieftină. La fel şi multe fabrici din zona alimentară.

Acum se dă de înţeles că oprind contrabanda cu ţigări, alcool şi evaziunea din zona cărnii, se pot face rotunjiri serioase la bugetul central. Este penibil şi umilitor ca un guvern să depindă de viciile şi slăbiciunile populaţiei, mărind taxele şi accizele pentru asemenea produse.

Situaţia este chiar mai gravă decât pare la prima vedere. Socoteala o poate face fiecare. Mai sus am prezentat în linii mari situaţia actuală de la noi şi oricine poate înţelege de ce s-a ajuns aici. Schema e foarte simplă. Însă e greu de înţeles de ce s-a permis ca dezvoltarea economică şi financiară să se bazeze pe speculaţiile imobiliare? Orice student la economie află din primele cursuri că creşterea sectorului imobiliar trebuie să fie o consecinţă a creşterii economice sănătoase şi nu invers. Mai grav, de ce s-au permis creşteri de cheltuieli bugetare în astfel de situaţii?

Răspunsul e clar pentru toată lumea. Lăcomia, dorinţa de înavuţire peste noapte, interesul personal şi de grup (partidul şi clientela politică) au contat mult mai mult. Totuşi, dacă în cazul politicienilor se mai pot da circumstanţe atenuante, ar fi trebuit să fie trase mai multe semnale de alarmă de către cei care se ocupă de planificări şi analize economice (economiştii şi finanţiştii BNR şi din cadrul ministerelor). Este inadmisibil să faci statistici stufoase despre intrările/ieşirile de capital din ţară, şi despre investiţiile făcute, dar să nu se ţină cont de anumiţi parametri de risc. S-au tradus zeci de mii de pagini despre strategiile şi politicile economice ale Uniunii Europene, dar ele sunt pe un „plan paralel” cu specialiştii din cadrul ministerelor. Iar aceştia la rândul lor sunt pe un „plan paralel” cu mediul economic din mica industrie şi agricultură. Iată de ce nu am fost în stare să cheltuim decât foarte puţine fonduri europene nerambursabile.

Se ştia foarte bine că mult prea multe investiţii în sectoarele de producţie erau „de sezon” şi că urmau să dispară curând. S-au investit mulţi bani într-adevăr, dar investiţiile nu aveau un caracter stabil, ele putând fi

mutate foarte uşor spre alte zone ale lumii, cu mână de lucru şi condiţii fiscale mai bune. Aceste firme (producătoare de confecţii, de ambalaj, produse semipreparate din industria agroalimentară etc.) folosesc în procesele de producţie utilaje care se pot monta şi demonta foarte uşor. Sunt numeroase cazuri de acest gen. Astfel de firme „sezoniere” trebuiesc considerate ca fiind cu factor de risc major atunci când se iau în considerare anumite prognoze pe termen mediu şi lung. Alte ţări au politici fiscale speciale care protejează investiţiile serioase (care folosesc şi angrenează resurse locale) sau descurajează investiţiile „sezoniere” prin taxe speciale.

Acestea fiind spuse (în linii generale), să nu ne mirăm că bugetul e gol şi că reducerile de salarii şi măririle de taxe nu puteau fi evitate. Soluţii de genul „să punem taxe mai mari la bogaţi” şi „să naţionalizăm marile firme” sunt infantile. Nu avem nici aşa mulţi bogaţi, care să poată susţină clasa săracilor şi nici naţionalizarea nu este o soluţie, căci n-ar afecta cu nimic mecanismul financiar. Aceste măsuri (sau altele asemănătoare) ar speria investitorii, mediul de afaceri s-ar prăbuşi literalmente, iar ţara ar intra într-un haos şi mai mare.

Totuşi, situaţia economică nu este cel mai grav pericol pentru România. Pericolul cel mai mare este dat de atmosfera generală extrem de negativă. Cea mai mare parte din mass-media românească se întrece în a discredita imaginea şi poziţia guvernanţilor. Sportul naţional a devenit vânarea averii guvernanţilor şi a clientelei lor politice. N-ar fi fost chiar rău dacă făţărnicia nu ar fi mare, iar cei ce acuză nu ar avea în spate alte persoane sau grupuri obscure de interese. Partidele politice din opoziţie întocmesc planuri peste planuri despre cum pot profita mai mult de această situaţie şi a lovi puternic în cei de la putere, dar fără a se implica direct şi responsabil în combaterea crizei. Cei de la putere, la rândul lor, nu au nicio scuză pentru ascunderea situaţiei reale şi pentru perpetuarea unor minciuni. Este inadmisibil faptul că autorităţile centrale, care cunosc în mod direct

situaţia macroeconomică, să declare că nu sunt probleme cu plata salariilor şi a pensiilor, iar în decurs de numai câteva luni să declare cu totul altceva.

Dar aşa cum am spus, pericolul cel mai mare în momentul de faţă este reprezentat de atmosfera generală extrem de negativă. Este un moment crucial, iar lucrurile trebuiesc spuse pe nume. Societatea românească a experimentat şi „stânga politică” dar şi „dreapta”. Niciuna nu a convins. Drept urmare, s-a instalat o stare de negativitate generală referitor la autorităţile centrale. Acum situaţia tinde să degenereze într-o stare de adversitate, cu consecinţe dintre cele mai imprevizibile. Este unul din semnele că matricea energo-informaţională a Carpaţilor, din zona anahatei planetare, se activează din ce în ce mai mult. Acest lucru determină o amplificare a mişcărilor şi tendinţelor actuale. Deci atenţie! Sunt afectate absolut toate domeniile. Nu degeaba am spus că lucrurile se vor desfăşura mai rapid în zonele energetice speciale ale planetei, deci şi în zona noastră.

S-ar putea ca unii să fie foarte speriaţi de acest lucru, având în vedere faptul că în alte zone asemănătoare s-au creat condiţii de asemenea factură încât să se manifeste intense vibraţii negative. Totuşi, vinovaţii nu trebuiesc căutaţi doar în afară noastră, ci şi în interior. În planul dual, orice acţiune determină o reacţiune şi era oarecum normal să apară astfel de situaţii negative. Dacă situaţia economică a ţării a fost manipulată în aşa fel încât să urmeze un anumit parcurs, este mai puţin important. Mai importante sunt reacţiile majorităţii oamenilor la toate aceste schimbări. Nu banul nea făcut pe noi, ci noi am făcut banul! Oricât s-ar încerca să se creeze o atmosferă negativă în România, va fi imposibil să se poată înăbuşi energia declanşată şi nici nu se poate opri creşterea vibraţiilor din acest spaţiu geografic.

Centrul energetic românesc (anahata planetară) a dat semne de activare încă din anii ”70 ai secolului trecut şi chiar s-a încercat de câteva ori contracararea sa, folosindu-se fel de fel de metode energetice convenţionale,

dar nu şi-au avut efectul scontat. Metoda cea mai sigură s-a dovedit a fi crearea unei stări generale negative. O bună parte a matricelor energo-informaţionale ale acestor chakre planetare sunt în rezonanţă cu structurile psiho-mentale ale locuitorilor din zonele respective, de aceea metoda s-a dovedit a fi cea mai potrivită. Creându-se o stare de negativitate la nivelul populaţiei (nervozitate, lehamite, deznădejde, adversitate, nepăsare, ură etc.) se creează o incompatibilitate între energetica câmpului zonal (românesc) cu energetica anahatei planetare din Carpaţi. Asta nu scuză desigur lipsa de bun simţ, lipsa de profesionalism şi de responsabilitate a celor din structurile de conducere. Ba dimpotrivă, sunt obligaţi să fie mult mai atenţi la ceea ce se întâmplă. Dar nu se justifică nici această campanie furibundă, întreprinsă de majoritatea instituţiilor mass-media, de instigare la ură, de vânare şi hăituire a diverselor persoane considerate responsabile de dezastrul economic. Vina este numai pe jumătate a lor.

Dacă nu se face nimic în perioada următoare, România riscă o ruptură gravă între autoritatea statală şi populaţie. Şi nu este vorba doar de o banală ruptură, ci de una cu implicaţii grave. Iar asta numai într-o primă fază. În alte condiţii, situaţia ar fi fost uşor reversibilă, dar în situaţia noastră lucrurile stau altfel. În aceste vremuri însă o astfel de ruptură poate genera tot felul de mişcări negative, cu tendinţa de a se amplifica de la an la an. Se pot alimenta foarte puternic tendinţele centrifuge ale diverselor organisme economice, politice, financiare, sau ale altor interese. Ruptura de care vorbeam trebuie evitată, altminteri riscă să angreneze alte rupturi, mult mai grave. În fapt se doreşte ruptura organismului energetic românesc (egregorul naţional)! Lucrurile tind să treacă, pe neobservate, de la ruptura populaţie-structuri statale la ruptura populaţie-populaţie! Atenţie la astfel de manevre subtile! De aceea trebuiesc luate măsuri urgente pentru a se evita astfel de situaţii.

Este cât se poate de clar că e nevoie de o schimbare radicală în ceea ce priveşte relaţia guvern-populaţie.

Situaţia economică este de aşa natură încât pe termen scurt nu se poate face mare lucru. Totuşi, pentru ca autorităţile să poată implementa soluţiile dureroase (reducerile salariale, creşterea taxelor), este nevoie de sprijinul larg al populaţiei. Ori acest lucru nu se poate obţine decât dacă se realizează transparenţa totală. Chiar dacă există o lege care prevede acest lucru, în realitate situaţia este tocmai invers. Dacă populaţia nu are încredere în guvern este clar că nu are încredere nici în transparenţa sa. La fel ca în situaţiile delicate din fotbal, poate că avem nevoie de „arbitri străini". Anumite firme străine de consultanţă pot realiza „interfaţa" necesară prin care populaţia să poate comunica mai bine cu guvernul. Dacă omul de rând ştie clar pentru ce face un mare efort, atunci poate suporta mai bine costurile crizei, dar dacă se menţine starea de neîncredere atunci lucrurile pot degenera foarte mult.

Unii spun (pe bună dreptate dintr-un anumit punct de vedere) că „cu cât va fi mai rău, cu atât mai bine". Costurile crizei vor lovi puternic în buzunarele românilor şi îi va determina să gândească mult mai bine, înainte de a pune votul. Vor fi loviţi atât cei din sectorul bugetar, cât şi cei din sectorul privat. Când vor simţi cu adevărat criza (va fi chiar mai rău din păcate), atunci vor alege oamenii potriviţi. Dacă cineva a demonstrat că nu este un bun organizator şi un bun gospodar local, atunci cum poate fi el unul bun la nivel naţional? Dacă la dezbaterile televizate dintre candidaţi, un oarecare atacă cu ferocitate pe ceilalţi, în loc să prezinte detaliat şi logic programe, strategii şi tehnici constructive, cum poate fi el un bun parlamentar sau un bun guvernant?

Cine urmăreşte dezbaterile politice de la diferitele posturi de televiziune din vestul Europei, poate vedea diferenţa de „zeci de grade" dintre politicienii noştri şi cei din lumea occidentală. Este o adevărată plăcere intelectuală să-i vezi cum se întrec în strategii şi politici economice pertinente. Ca să nu mai vorbesc de bunul simţ al candidaţilor. Când sunt întrebaţi despre aspectele

economice, nu există unul care să nu cunoască situaţia exactă, dar şi perspectivele pe termen mediu şi lung. Ba mai mult, fiecare prezintă planuri de dezvoltare în care logica, luciditatea şi inteligenţa se îmbină foarte bine cu realitatea. Strategiile de acţiune, dar şi pârghiile aferente (legislative şi financiare), sunt expuse cu claritate şi simplitate. Este drept că tabloidele urmăresc şi evenimentele picante ale diverşilor candidaţi, dar nici vorbă să-i vezi atacându-se în direct într-un asemenea hal ca la noi. Dacă unei bune părţi a populaţiei i-a plăcut să vadă o dezbatere picantă, în care băşcălia şi prostul gust erau ingredientele de bază, după următoarea perioadă, după ce va da piept cu criza, îşi va schimba gusturile. Garantat!

După cum am mai spus, România este mult mai afectată decât celelalte ţări. Schimbările vibraţionale ale centrului energetic românesc necesită luarea unor decizii originale. Nu ne putem permite să aşteptăm nu ştiu ce „soluţii” salvatoare de la Uniunea Europeană, pentru că ele nu vor veni!

La nivel economic şi financiar (chiar dacă nu se prea observă) se duce o luptă acerbă între cele trei zone economice ale lumii. Sunt aruncate în scenă strategii de luptă economică dintre cele mai dure şi mai perverse. La ora actuală, România este considerată o cantitate neglijabilă în zona economicului. Chiar dacă un nou război mondial nu mai este viabil, războiul economic poate fi la fel de devastator. Sunt cunoscute multe cazuri în care o regiune a ajuns în câţiva ani într-o situaţie mai rea ca după un bombardament. Puţini ştiu că marile imperii financiare şi marile corporaţii au apelat de mulţi ani la tactici şi strategii interzise de legile statelor. Multe companii au fuzionat în secret şi au registre şi evidenţe secrete. Altele întocmesc şi pun în practică politici agresive comune. Când o mare bancă sau un mare concern pare că este în faliment, de fapt se aplică tactica „sacrificiului” reginei. Dacă, de exemplu, un puternic investitor (cu rol de „regină”) face o mare mişcare într-o zonă, este clar că

după el vor apărea mulţi alţi investitori mai mici (alte companii, bănci, fonduri de investiţii mai mici, întreprinderi, servicii etc). După sacrificiul „reginei”, este clar că vor fi lovite (sau chiar falimentate) toate cele adunate în jurul ei. În fapt, „regina” nu a falimentat decât în aparenţă. În realitate, cei din spatele „reginei” sunt şi în spatele celor care au acaparat „regina”, mai puţini bani investitorilor mărunţi. Este o tactică relativ simplă, dar extrem de eficientă în anihilarea unor potenţiali concurenţi şi în sărăcirea unor zone.

O altă strategie de atac economic este de a se crea mecanisme economico-financiare bazate pe iluzii şi „valuri” artificiale. Este metoda aplicată şi în acest spaţiu (şi nu numai). S-au făcut speculaţii în zona imobiliară şi s-au creat o serie de mecanisme financiare nesănătoase. După ce „balonul imobiliar” a răsuflat, au pierdut foarte mulţi alţi investitori. Astfel, s-au îngheţat bani în imobile (sau şi pierdut), s-a creat teamă în mediul bancar, s-au creat blocaje financiare şi, cel mai grav, au căzut spectaculos toate industriile conexe. Şi nu numai... Seamănă cumva cu situaţia noastră?

O vorbă din vechime spune că ceea ce l-a doborât pe un om îl poate şi ridica, şi ceea ce-l ridică îl şi doboară. Legea polarităţii funcţionează atât la nivel particular cât şi la nivel general. La ora actuală, în România sunt întrupate destul de multe suflete evoluate, precum şi o parte din prima serie de atlanţi. Aceştia însă nu pot face mare lucru dacă nu sunt bine plasaţi şi motivaţi. Degeaba ai seminţe de calitate dacă nu ai terenul fertil, apa necesară şi, în plus, e plin de buruieni în jurul lor. Situaţia dezastruoasă din ţară poate fi un puternic imbold, dar nu este îndeajuns. Şi oricum, spiritele superioare nu răspund bine la stimuli negativi. Prea multă negativitate poate chiar determina un spirit superior să treacă în tabăra adversă ori să-şi altereze programul cauzal. Multe grupări obscure sau organisme economico-financiare cunosc situaţia României şi ştiu de infuzia de spirite superioare, de aceea sunt gata să dea o mână de ajutor în a crea o stare de haos şi nesiguranţă

economică, tocmai pentru a „devaliza” regiunea de astfel de oameni. Poate că mulţi se întreabă: „de ce ar face acest lucru dacă România nu contează din punct de vedere economic” sau „ce au special aceşti oameni faţă de alţii”? Răspunsul este că au foarte multe lucruri care îi fac speciali, dar mai au şi capacităţi psiho-intelectuale ce-i fac să fie extrem de valoroşi. Ei nu degeaba s-au născut în această zonă şi rolul lor este foarte important. Este un mare păcat să fie scăpaţi printre degete, iar talentele lor să fie în aşa fel pervertite încât să servească doar unor interese economico-financiare sau pentru a fi „busolele” unor oportunişti fără scrupule. Destul de multe astfel de spirite au fost deja racolate sau au fost nevoite să plece din cauza situaţiei din ţară, scârbiţi fiind cu toţii de atmosfera de negativitate, de sărăcie, de nepăsare a autorităţilor, de jungla economico-financiară sau de lipsa unui trai decent.

Trebuie să spun că cei mai mulţi dintre atlanţii întrupaţi în momentul de faţă dispun de structuri speciale ale corpului cauzal prin care dovedesc capacităţi ieşite din comun. Dintre acestea se pot enumera:

— capacitate organizatorică de excepţie. Structura cauzală şi spirituală a acestora este în aşa fel conturată încât pot aduce îmbunătăţiri spectaculoase în dezvoltarea unor sisteme financiare, economice, de organizare statală etc. Ghizii mi-au transmis că cei mai mulţi dintre primii atlanţi întrupaţi la noi au această capacitate de excepţie. Ştiu că nu puţini sunt atraşi de aspectele economice şi tehnice, de aceea pot fi regăsiţi în aceste domenii. Mi s-a transmis în mod insistent să atrag atenţia că în viitorul foarte apropiat (chiar şi acum sunt) foarte mulţi se vor îndrepta spre şcolile superioare economice şi tehnice, dar că trebuie făcut ceva în acest sens. Spre exemplu, cei de la şcolile superioare cu profil economic trebuiesc motivaţi mult mai direct în a-şi „deschide” capacităţile organizatorice de excepţie. Ral, care cunoaşte bine zona românească, mi-a transmis că niciun absolvent de profil economic n-ar trebui să primească diploma fără a prezenta o lucrare legată de eficientizarea unei zone rurale şi una

pentru zona urbană. Deşi pare un efort mare pentru un student oarecare, nu este deloc greu pentru un suflet atlant. Aceştia sunt adevăraţi „atractori” pentru haosul aparent din economia românească, putând aduce ordine şi eficienţă acolo unde este dezordine, stagnare sau regres. Însă este nevoie de „atingerea” directă. Nu stând doar la birou sau în băncile şcolilor, ci mergând efectiv în zonă şi simţind „pulsul” şi vibraţia locului. Doar astfel se deschid seminţele lor cauzale. Vor fi uimiţi şi ei de capacităţile deosebite pe care le au. Cei câţiva lei în plus cheltuiţi de stat cu deplasările şi cazarea lor (e vorba de zile) vor fi recuperate însutit şi înmiit.

- capacitatea ieşită din comun de a procesa informaţii cu caracter temporal, dar şi multidimensional. Mulţi dintre ei au capacitatea a identifica parametrii 4D ai unui proces, adică sunt în stare de-a sesiza aspectele ce ţin de ciclicitate, transcendenţă, rezonanţă, sincronicitate şi convergenţă. Cine stăpâneşte acest domeniu poate observa evoluţia cap-coadă a unor procese diverse. Aceştia sunt în mod special „vânaţi” pentru a fi folosiţi în războiul economic mondial. Aceasta ar însemna o pervertire a capacităţilor lor. Rolul lor este de a gestiona eficient schimbările la nivel vibraţional, astfel încât tranziţia de la 3D la 4D să fie cât mai puţin dramatică. Meseriile lor vor fi mai ales din domeniul administrativ şi legislativ. Capacitatea lor de excepţie de a anticipa evenimentele şi de a intui dinamicile (evoluţiile) socio-economico-energetice îi fac extrem de importanţi în viitorul apropiat.

— capacitatea de a detecta şi „traduce” câmpuri energetice diverse (inclusiv câmpuri psiho-mentale). Aceştia sunt folosiţi pentru a detecta intenţiile unui potenţial adversar. Dispozitivele electronice apărute recent nu sunt eficiente decât eventual pentru a se crea stări iritante (pot interfera numai pe zona senzitivă), însă nu pot avea efecte subtile ca în cazul modificărilor câmpurilor psiho-mentale. În mod normal, aceste capacităţi erau folosite (de atlanţi) pentru a fi un fel de motoare mentale în diverse grupuri. Cei care în vremea atlanţilor aveau

calităţi de conducători, indiferent de castă, erau antrenaţi încă de mici să aibă capacităţi de a mobiliza emoţionalul şi mentalul celorlalţi. Fiind o cultivare pe corpul cauzal şi spiritual, aceste capacităţi nu se pierd odată cu revenirea în astral (moartea).

— capacitatea de a detecta elemente din structura grilei energetice a Terrei. Odată cu creşterea vibraţiilor, se vor activa foarte multe structuri şi circuite energetice care înainte erau inactive. Aceasta se datorează circuitelor structurilor cristaline din scoarţa terestră. Sunt mai multe straturi energetice care vor suferi modificări.

Primul strat energetic este cel planetar; acesta determină geomagnetismul, structura curenţilor telurici, gravitaţia şi legătura cu câmpurile planetare ale sistemului solar. Geomagnetismul este extrem de important pentru buna funcţionare a structurii sistemului nervos uman, pentru funcţionarea optimă a glandelor endocrine, a sângelui, precum şi în stabilizarea hologramei energo-informaţionale din subconştient. Prin intermediul geomagnetismului terestru, omul este protejat nu numai de erupţiile nocive solare, dar are şi rolul de a energiza unul din straturile corpului eteric. Curenţii telurici planetari sunt acei curenţi vitali care circulă prin structurile scoarţei terestre, contribuind la stabilitatea structurală a planetei. Curenţii telurici sunt formaţi dintr-o serie de circuite energetice dispuse de-a lungul planetei. Reţelele de zăcăminte cristaline constituie „coloana vertebrală” a reţelelor energetice telurice. Curenţii telurici cuprind un spectru foarte larg de energii, de la energetica de structură a elementelor fizice (roci, cristale, metale) până la energetica din spatele circuitelor magmatice şi a mişcărilor tectonice.

Al doilea strat este dat de uriaşa structură bio-energetică a Geei, adică a structurii vii planetare. Geea este un organism cu totul diferit de structura planetară propriu-zisă. Geea este de fapt un organism energetic complex care, în simbioză cu planeta, a creat şi susţinut tot biosistemul planetar. Prin structurile sale energetice

extrem de complexe, Geea determină mişcarea şi dispunerea optimă a elementelor (pământ, apă, aer, foc) astfel încât să asigure suportul optim pentru evoluţia structurilor organice. Asemenea oricărei fiinţe, Geea are o serie de centri energetici vitali (chakre), prin care primeşte şi oferă energii specifice, precum şi o multitudine de meridiane principale şi secundare.

Al treilea strat energetic este determinat de grila energetică rezonantă. Este stratul care susţine şi determină evoluţia rasei umane. Ea este creată de fiinţele de lumină (cele mai evoluate fiinţe energetice) şi Confederaţiile Galactice. Această structură este de tip grilă, are mai multe straturi sferice dispuse concentric şi o serie de elemente de legătură, formând un fel de păienjeniş planetar. Grila este în legătură atât cu structura energetică planetară (curenţii telurici, geomagnetismul terestru), cât şi cu energetica Geei (chakrele şi meridianele ei energetice). Pe lângă acestea, grila este în legătură cu câmpurile planetare din sistemul solar (inclusiv Soarele), precum şi cu alte spaţii (din Galaxie) şi civilizaţii extraterestre, folosindu-se în acest sens diverse staţii de emisie-recepţie sau dispozitive energetice complexe prin care se realizează diferite reglaje. În jurul structurilor energetice planetare şi ale Geei, fiinţele de lumină au plasat dispozitive energo-informaţionale speciale, creându-se câmpuri de energii în spectre diverse, având scopul de a rezona şi susţine tendinţele de evoluţie din zona energetică şi spirituală a civilizaţiei. Acestea sunt plasate de obicei în zăcămintele de cristale din apropierea chakrelor şi meridianelor Geei, dar sunt şi numeroşi sateliţi energetici în jurul planetei. Zamolxe mi-a transmis că patru astfel de dispozitive (module energetice multidimensionale) sunt şi în zona românească. Eu personal am reuşit să descopăr (într-una din ieşirile în astral) doar unul dintre ele, situat undeva la câteva zeci de km vest de masivul Retezat. Nu am reuşit să mă apropii prea mult, dar am observat că semăna cumva cu o spirală condensată de lumină, ca un fel de galaxie de lumină în

miniatură. Era situată la câţiva kilometri în interior şi părea că este plasată la un unghi de 45 de grade faţă de planul Pământului. Intuiţia îmi spune că avea în diametru cel puţin 5-600 m. În acel moment Ral şi Ramo (care mă însoţeau la piramida din Retezat) nu au vrut să-mi spună nimic despre acel dispozitiv energetic, rezumându-se a mă întreba despre ceea ce percep. Deşi am încercat să fiu mai insistent, mi-au spus că deocamdată nu pot interfera cu structura acelui modul. În viitor, se vor putea explora aceste module de energii multidimensionale, iar astfel se pot afla mult mai multe amănunte despre rolul lor. Ele nu se „deschid" decât la anumite vibraţii, altfel e imposibil să fie accesate.

Toate aceste straturi energetice vor fi descoperite în viitor de către noua civilizaţie umană. Deja s-au născut destul de multe persoane care sunt în rezonanţă cu energiile straturilor enumerate mai sus şi pot detecta primele circuite. Aceştia sunt extrem de valoroşi deoarece detectarea acestor structuri poate anticipa evoluţiile planetare (de energii subtile, de oameni, de resurse diverse etc.) şi implicit o serie de evenimente conexe de importanţă istorică (căderea şi ridicarea unor naţiuni, noi alianţe, noi dinamici planetare, energetice, spirituale).

Este păcat că multe grupări obscure caută să folosească aceşti oameni speciali pentru interesele lor materiale mărunte, dar poate că nu realizează (deşi unii chiar ştiu) că foarte curând are loc contabilizarea tuturor acţiunilor întreprinse în trecut şi au o notă de plată destul de grea. S-a încercat crearea unei aure de „regalitate" şi „divinitate" legat de ei, dar adevărul este că sunt oameni ca toţi ceilalţi. Rolul lor trebuia să fie unul pozitiv, dar au involuat foarte mult, căzând pradă lăcomiei şi dorinţei de putere. Cândva, li s-au oferit anumite chei şi informaţii despre cum pot folosi anumite puteri (în special pentru a se folosi de energetica elementală a Geei), dar după cum se vede, rezultatul este cel care este, adică o civilizaţie profund divizată şi plină de probleme şi tensiuni.

În urma schimbărilor vibraţionale, toate cele trei

structuri energetice vor suferi schimbări spectaculoase şi odată cu ele, omul. Nimănui nu trebuie să-i fie teamă de aceste schimbări deoarece avem capacitatea de a ne adapta perfect. Ba mai mult, schimbările vor avea efecte benefice deosebite.

Din punct de vedere vibraţional, România trece printr-o foarte mare schimbare. Toate vor fi rearanjate, inclusiv sistemul economic. Nu trebuie să existe atitudini şi poziţii refractare faţă de noi tendinţe sau evoluţii din zona economică. Aici nu numai că pot fi dezvoltate şi implementate politici de securitate alimentară, energetică şi locativă, dar sunt susţinute şi din punct de vedere energetic. Nu este nevoie să aşteptăm ca alte state să înceapă astfel de procese. Teoria este foarte simplă, dar din păcate nimeni nu este dispus să o aplice decât dacă nu mai are încotro. Toate cele trei programe trebuiesc puse pe câte un strat economic (legislativ şi financiar) separat. Securitatea alimentară este cel mai uşor de atins. Secretul este organizarea de tip fractal şi în coparticipaţie (stat-grup interesat). Este modul optim de a exploata eficient resursele ciclice (agricultura), energetica, resursele naturale etc. Fiecare cetăţean este îndreptăţit la o mică parte din resursele ţării şi nimeni nu are dreptul să-i ia partea. Prin urmare, fiecare om are dreptul să fie coparticipant la orice fel de mişcare din zona economicului. Pe această bază se pot realiza politicile de securitate alimentară, energetică şi locativă.

Chiar cu mult timp înainte de a intra în perioada de glorie, atlanţii aveau un sistem corect de administrare a resurselor naturale. La un anumit interval de timp, se făcea o distribuţie echidistantă a resurselor şi bunurilor şi se alcătuia un fel de punctaj (având rol financiar). Fiecare atlant avea parte într-o viaţă de câteva astfel de redistribuiri de resurse (practic un fel de pomeni financiare), pe care le putea valorifica imediat sau putea intra ca şi coparticipant la diverse afaceri. Apoi autorităţile centrale (guvernul şi autoritatea ştiinţifică) alcătuiau programe economice de coparticipaţie, de tip fractal,

pentru fiecare strat economic. În acest fel erau angrenate într-o afacere tot mai multe persoane, iar veniturile erau astfel distribuite în mod corect. Se evitau aşadar situaţiile de sclavagism financiar, precum stagnările sau acumulările de capital spre câteva persoane. Atunci exista o lege care limita drastic tezaurizarea valorilor materiale (inclusiv financiare), astfel că riscai un impozit progresiv dacă nu foloseai resursele.

La început am crezut că acea formă de economie a atlanţilor ar semăna cumva cu o formă de comunism, dar ulterior am înţeles că era vorba doar de strategii prin care se realizau distribuţii echitabile de capital financiar.

Este adevărat că altfel stau lucrurile în momentul de faţă, dar totuşi teoria poate fi aplicată. Şi va fi aplicată, fie forţat, de nevoie, fie blând… de bună voie! Ţările care vor avea un guvern inteligent, dispus să adopte şi să implementeze aceste politici de securitate, vor trece uşor de „şocul uranian” din 2016 şi în special de prima criză majoră de după 2020. Cine nu… nu.

Dacă statul ar întocmi un cadru legislativ (chiar şi resurse) care să permită desfăşurarea acestor programe de coparticipaţie, atunci altfel s-ar gestiona munca şi resursele. În momentul de faţă, statul sau o firmă oarecare exploatează atât resursele cât şi munca oamenilor. În acest caz este vorba de perpetuarea unui sistem de tip sclavagist. Când e vorba de coparticipaţie, veniturile sunt împărţite şi există transparenţă totală. Statul (ori o firmă) care participă cu bunuri mobile şi imobile, la o lucrare agricolă de exemplu, poate avea o cotă mai mare de coparticipaţie, dar nici vorbă de-a se avea în vedere exploatarea în sistem sclavagist (sistemul salarial din prezent). Guvernul ar trebui să aibă rolul de a asigura atât logistica necesară, cât şi susţinerea financiară suplimentară dacă este cazul.

Un exemplu concret:

Să presupunem că un grup de actuali şomeri doresc să înceapă în coparticipaţie o afacere cu sere agricole.

Statul poate asigura coparticipaţia prin plasament, pământ şi resursa energetică, iar şomerii cu munca. Pământ s-ar găsi cu uşurinţă, dar plasamentul, materialele şi susţinerea energetică (sursa de căldură) ar fi o problemă, zic cei mai mulţi. Totuşi, ridicând serele într-o zonă cu apă curgătoare, se poate rezolva şi problema energetică, dar şi alimentarea cu apă a culturilor. Un mic hidrogenerator şi o lucrare de amenajare pot asigura căldura necesară, curent electric şi alte câteva aspecte. Practic, statul participă cu un generator, cu o consultanţă tehnică periodică, cu pământ (de preferat să fie pământul statului sau al ţăranilor în vârstă care nu-l mai pot munci) şi cu unele elemente de construcţie (grinzi, geamuri, folii, ţevi). Chiar şomerii (specializaţi în mecanică, sudură, tâmplărie) pot ridica primele sere, participând la unele lucrări. Pare o investiţie mare, dar nu e chiar aşa. Ideea e că prin sistemul de coparticipaţie cei care iau parte la afacere vor avea venituri destul de mari, indiferent de fluctuaţiile de preţ, pentru că veniturile sunt corect distribuite. Primordial este omul, munca sa, şi nu bunul material. Statul îşi recuperează investiţiile în câţiva ani şi scapă de asistaţii sociali. Afacerea se poate dezvolta numai dacă se respectă sistemul primar, adică să fie deschişi la alte coparticipaţii. Aici este secretul: să nu fie nici proprietari, dar nici primii coparticipanţi să „închidă” sistemul (acestea se pot stabili prin contract). Cei care ies din sistem (nu mai vor să muncească în domeniul agricol) pierd şi cota de participaţie. Cei care vor să închidă sistemul şi vor o afacere proprie (dezvoltând şi unităţi de îmbuteliere, conservare etc.), o pot face atâta vreme cât nu dezvoltă afacerea primară. Ideea de bază este coparticipaţia. Prin anumite calcule matematice se poate stabili care este cota de participaţie şi ritmul de creştere, în funcţie de necesarul de consum zonal.

Tot statul poate ajuta aceste afaceri prin legi care să oblige marile lanţuri de magazine şi hipermarketuri să ofere cel puţin 10-15% din spaţiul aferent către produsele agricole zonale. În domeniul colectării şi distribuţiei

acestor produse alimentare se pot face foarte multe. La fel şi aici, este optim să se lucreze în sistem de coparticipaţie, eliminându-se marii colectori şi distribuitori. Nu este vorba de un atac la adresa firmelor care se ocupau înainte de aşa ceva şi nici nu se are în vedere îngrădirea liberei iniţiative. Sunt zone în care nu poate funcţiona concurenţa, iar aici speculanţii fac legea. Şi în America de Sud există democraţie şi liberă iniţiativă, dar totuşi bogăţia a fost incorect distribuită. Politicile economice inteligente, susţinute de o legislaţie pe măsură, sunt cele care ajută cel mai mult la dezvoltarea durabilă şi corectă a unei societăţi. Cei care se vor ocupa de colectarea şi distribuţia produselor agricole zonale prin coparticipaţie vor avea afaceri prospere. Sistemele de coparticipaţie sunt cele mai bune forme de a ridica clasa de mijloc, aceasta fiind singura clasă care determină prosperitate şi o bună stabilitate socială.

În ceea ce priveşte securitatea energetică, se vor face şi aici paşi repezi. Având în vedere faptul că energia electrică şi termică sunt din surse locale, fiecare are dreptul să consume gratuit până la o anumită cotă.

Din păcate, în acest an s-a întâmplat ceva extrem de grav în Golful Mexic. S-a reuşit înţeparea unei artere a organismului planetar şi acum în zonă are loc un dezastru ecologic. Nu trebuia să se ajungă la aşa ceva. De fapt, Geea sângerează! Prin urmare a reacţionat dur. Poate părea extrem de ciudat ceea ce spun acum, dar se pare că a găsit de cuviinţă să ajute omenirea în descoperirea şi implementarea altor surse de energie. În aceste zile am descoperit că Geea a accesat anumite planuri energetice, care sunt în legătură cu câmpurile mentale ale oamenilor, creând un fel de „reţea informaţională”. Această reţea facilitează comunicările telepatice în special între oamenii de ştiinţă. Ba mai mult, prin intermediul conexiunilor akasha-ice a facilitat accesul la tehnologiile energetice folosite de civilizaţiile anterioare. Chiar am observat ceva ce părea să semene cu mai multe schiţe. Una dintre ele este legată de „desfacerea” apei în hidrogen şi oxigen. Nu

este vorba de electroliză (o metodă mai scumpă), ci de o formă de polarizare a apei, apoi se folosesc două câmpuri vibratorii, care intră în rezonanţă cu structura moleculară a hidrogenului şi oxigenului. Mi s-a părut că s-ar fi folosit în acest proces şi tehnologia sonică. Aceasta era o metodă folosită şi de atlanţi, dar nu mi s-a permis să aflu mai multe amănunte. Cu siguranţă că nu puţini vor avea acces la informaţii. Simt că sunt mulţi cei care ar putea decodifica tehnologia, mai ales că au acces la acest câmp informaţional generat de Geea. Şi nu e vorba doar de tehnologia de descompunere a apei, ci şi de alte tehnologii. Se pare că fluxurile fotonice generate de Soare sunt purtătoare pentru alte energii, extrem de puternice. Precum metalul conduce energia electrică, la fel, fluxul fotonic conduce alte energii. Tot astfel, prin intermediul magnetismului terestru se pot accesa o parte a energiilor telurice. Aceste energii însă nu pot fi manipulate decât prin intermediul cristalelor. Totuşi, descompunerea apei poate fi făcută fără folosirea cristalelor.

Reacţia Geei a luat prin surprindere multe spirite superioare şi entităţi extraterestre care se ocupă de supravegherea evoluţiei pământenilor. Dacă aceste soluţii se aplică în următorii ani, se poate declanşa o criză de proporţii la nivel mondial şi nu este cazul de aşa ceva. Dacă de exemplu mâine (sau chiar peste doi-trei ani) un stat sau chiar o corporaţie afirmă că a reuşit să desfacă în acest mod apa (atât de ieftin), toate bursele lumii s-ar prăbuşi şi sistemul economic ar colapsa. Mult prea multe angrenaje economice depind de petrol în momentul de faţă. Astfel de surse de energii extrem de ieftine trebuiesc puse cu grijă în circuitul economic. Sper ca programul de siguranţă energetică să nu fie impus într-un mod brutal.

Securitatea locativă este de asemenea un alt domeniu în care vom avea o „revoluţie”. Sunt convins că nu vom ajunge atât de curând la situaţia atlanţilor, în care să avem mai multe case oferite în mod gratuit de autorităţi, dar se poate asigura necesarul minim pentru fiecare om. Marea majoritate a materialelor folosite (oţel

pentru grinzi, armături, materiale de construcţii etc.) sunt provenite din resurse minerale locale, deci ar trebui ca prin lege fiecare cetăţean să aibă parte de o „felie” gratuită. Pe de altă parte, la ora actuală, costul real al unei case este la aproximativ 25-30% din cât este preţul „liber”. Statul (guvernul şi aparatul legislativ) ar trebui să aibă în vedere faptul ca fiecare producător de oţel, ciment, prefabricate şi altele, care foloseşte resursele ţării, să vireze o cotă parte din producţie (3-5%, poate chiar mai puţin) către un fond special pentru a se realiza securitatea locativă.

Prin punerea la punct a programului de securitate locativă nu va fi lovită industria imobiliară de pe piaţa liberă. La început, se poate avea în vedere doar necesarul minim, adică dreptul la o cameră de persoană, în spaţiu modest. Cu siguranţă că situaţia economică din viitorul apropiat va fi de aşa natură încât fiecare va dori un confort mult mai mare. Programul se va putea baza pe un sistem de punctaj valoric. Anumite puncte pot constitui dreptul de facto, ca cetăţean, iar alte puncte, prin chiar participaţia la munca de construcţie sau prin plată. Terenul pentru construcţii trebuie să fie gratuit, din fondul de stat. Statul suntem cu toţii, nu doar nişte aleşi sau privilegiaţi! Sunt foarte multe posibilităţi de organizare a dinamicii programului de securitate locativă. Important este să existe voinţă politică şi bun simţ.

Formaţiunile politice care pun la punct aceste programe de securitate alimentară, energetică şi locativă, prin forme de coparticipaţie (şi le vor implementa), vor fi cele care vor câştiga viitoarele alegeri (pentru următorii ani). Nu vor fi zdruncinate marile industrii dacă se vor impune taxe de câteva procente din propria producţie pentru realizarea programelor amintite, ba dimpotrivă, vor avea de câştigat indirect. Un calcul scurt arată că numai într-o primă fază, costurile unui apartament modest cu două camere ar fi sub 12.100 de euro.

Noile vibraţii nu vor tolera stagnările de capital. În noua energie, stagnarea de capital va fi nocivă şi

contraproductivă, fiind asemenea unui cheag de sânge într-un organ. Elaborarea unor programe de legi care să impoziteze progresiv tezaurizarea de capital este poate singura salvare a Uniunii Europene (şi a Statelor Unite) de a face faţă noului seism economic din 2014-2015 (posibil chiar mai devreme). Altminteri, lucrurile o pot lua razna. Alţi bani nu mai sunt, iar programele de reducere a cheltuielilor bugetare nu sunt îndeajuns pentru a combate o nouă criză. Dacă nu se vor implementa aceste programe, prin care să se descurajeze tezaurizarea de capital, înseamnă că organizaţiile obscure au învins voinţa politică de schimbare, iar lucrurile vor degenera. Nici nu vă imaginaţi ce resurse imense sunt tezaurizate!

În aceste vremuri, sunt întrupate foarte multe spirite superioare. Peste tot în lume, şi în special în anumite zone, aceste spirite superioare încep să-şi facă simţită influenţa din ce în ce mai puternic. Acestea nu cunosc îngrădirile de formă (duale) şi nici nu tolerează injusteţea din jur. Rolul lor este să determine o tranziţie blândă către noua energie, dar dacă este cazul, pot constitui factori de amplificare pentru energiile uraniene.

Vibraţia lui Uranus va determina schimbări spectaculoase la nivel social. Nu numai că vor dispărea toate regimurile totalitare, dar pot avea loc adevărate revoluţii în ceea ce priveşte organizarea statală, iar guvernele care nu pun omul pe prim plan, vor avea parte de mişcări sociale de proporţii. Cei care vor căuta să apere interesele câtorva bogaţi, prin exploatarea celorlalţi, vor dispărea în scurt timp (posibil la modul violent).

Acest an (2010) este unul de probă pentru 2016, datorită influenţelor din sfera cauzală astrologică. Conjuncţia Uranus-Jupiter din acest an a scos la iveală necesitatea stringentă de a se face schimbări pe mai multe planuri. Evenimentele economice (scăderile salariale, creşterile de impozite, dezvoltarea economică slabă) şi cele meteorologice (inundaţiile dramatice şi pierderile record de vieţi omeneşti) sunt un semnal de alarmă pentru vârfurile de influenţă din 2016, în special pentru zona

românească. Este clar că această conjuncţie este defavorabilă structurii energetice de la noi. Este încă multă karmă de „ars” în România. Oamenii trebuie să lase deoparte răutatea, invidia, ranchiuna, hoţia, nedreptatea. Cele două influenţe obligă la schimbare (chiar dramatică), atât pe plan personal, cât şi pe plan social. Sper ca la sfârşitul acestui an şi începutul anului următor să nu existe şi puternice mişcări sociale, deşi sunt astfel de condiţii. Este un an foarte important pentru noi şi trebuie să fim foarte vigilenţi.

Cât priveşte restul lumii, în următoarea perioadă veţi asista la schimbări foarte mari (chiar spectaculoase), în toate domeniile. Nu trebuie să manifestaţi teamă, indiferent de ceea ce veţi vedea în jur. O foarte mică clasă de privilegiaţi va pierde din ce în ce mai mult, atât pe plan material cât şi pe plan politic. Veţi vedea probabil schimbări dramatice, căderi spectaculoase ale burselor, falimente ale unor mari firme, tensiuni imense ale unor pieţe întregi, fluctuaţii mari ale preţurilor bunurilor de larg consum şi multe altele. În următoarea criză nu se vor mai găsi alte multe mii de miliarde de euro pentru a se amortiza şi acoperi pierderile. Pentru a trece cu bine de ea, trebuiesc făcute schimbări majore. Deja multe state încep să facă reduceri masive de cheltuieli bugetare. Se au în vedere noi strategii economice dar, culmea, nimeni nu face primul pas. Sunt multe scenarii în joc. Fiecare din cele trei zone economice principale este în „gardă”, aşteptând fiecare ca cealaltă parte să facă prima mutare. Dar nimeni nu ştie care va fi această mutare. În cancelariile occidentale este multă tensiune, în special între clasa politică şi grupările mai puţin cunoscute dar foarte puternice. Nimeni nu vrea să piardă, iar mulţi nu ştiu să piardă. Vestea că omul nu mai este satisfăcut de partea materială este de neconceput pentru ei. Omul nou nu mai poate concepe că trebuie să muncească şi să alerge o viaţă pentru a-şi plăti ratele, în loc să se ocupe de cultivarea spirituală.

La orizont se întrevede o altă societate. O nouă (şi

totuşi veche) lume va renaşte din propria cenuşă.

Să sperăm că vechea lume va şti să moară frumos!

Urmează Anexa 1

(cursuri de ezoterism și seminarii de dezvoltare personală)

ANEXA 1

MOŞTENIREA ATLANTĂ – FIII LEGII LUI UNU

Iniţiere in şcoala spirituală solariană Nivelul 1, Gradul 1

Teorie:

Iniţierea programului evolutiv. Schimbări pe trup-minte-suflet Prezentarea circuitului anahatei planetare:

zone de o foarte mare importanţă din punct de vedere energetic şi spiritual

oraşe implicate

puncte sacre Prezentare corp psihomental reactiv:

structura scheletală

blocaje mentale, tipare mentale

dinamica mentală Bazele şcolii zamolxiene:

Disciplina: ascultare, studiu, hărnicie, cumpătare, perseverenţă.

Cultivarea virtuţilor: iubire, voinţă, curaj, răbdare, modestie.

Obiectivele: pacea, dreptatea, adevărul, unitatea, progresul. Corpuri subtile (energetic, astral, mental, cauzal, luminic) Prezentarea celor 12 centrii energetici (chakre) principali Practică (iniţieri):

activarea centrilor energetici din tălpi

activarea centrilor energetici din palme

Lecţii pentru casă:

Energizarea, purificarea şi armonizarea chakrelor

Tehnici energetice dacice – nivel 1

Tehnica egipteană de armonizare şi protecţie
Tehnici de purificare a corpului psihomental reactiv
Nivelul 1, Gradul 2

Teorie:

Şcoala zamolxiană:
Autocunoaştere:
Personalitate şi individualitate
Dinamica contrariilor
Triadele
Geometria sacră. Bazele limbajului bidimensional Autocontrolul mental:
Detașare
Concentrare
Imaginație
Armonie
Frumusețe
Dinamica sferelor arborelui sacru dacic:
Sistemul de ghidaj
Sistemul senzorial
Sistemul de corecţie Elemente, elementali, subelemente
Alchimia emoţională. Dinamici reactive emoţionale:
Sfera psihoemoţională reactivă primară
Sfera psihoemoţională reactivă secundară
Transcendere ritm şi polaritate Tehnici de respiraţie
Practică (iniţieri):
Activarea ombilicului energetic
Activarea centrului energetic „26 petale”
Lecţii pentru casă:
Tehnica de energizare pe noul sistem de chakre – primită de la Tirumular (Thirumoolar)
Tehnica de armonizare inimă-minte – primită de la Tirumular (Thirumoolar)

Tehnici de accesare a energiilor vital-telurice, a energiilor lunare şi solare

Nivelul 1, Gradul 3

Teorie:

Introducere în ştiinţa spirituală atlantă:

Vectori energo-informaţionali

Animatori energo-informaţionali

Geometria sacră:

Energiile celor cinci platonice (cub, icosaedru, octaedru, tetraedru, dodecaedru)

Energiile celor cinci corpuri 3D curbe (sfera, con, cilindru, tor, spirala)

Programe energo-informaţionale

Dinamica spiralei evolutive

Evoluţia pe orizontală

Evoluţia pe verticală

Autodezvoltarea**:**

Dezvoltarea câmpurilor energetice

Dezvoltarea extrasimţurilor (clarvăz, clarauz)

Conexiunea cu ghizii spirituali

Accesarea energiei vortexului Anahata planetară – vibraţia 1 Multidimensionalitate

Caracteristicile spaţiului 4D

Caracteristicile spaţiului 5D

Practică (iniţieri):

Activarea centrului energetic al timusului

Activarea centrului energetic al frunţii

Activarea centrului energetic al creştetului

Temă pentru casă:

Tehnici pentru dezvoltarea extrasimţurilor

Tehnici energetice dacice (nivelul 2)

Teorie şi practică:

Lucrul cu spiritele grup:

Nivelul 1, Gradul 4
Spiritele grup minerale
Spiritele grup vegetale
Spiritele grup animale
Spiritele grup elementale
Lucrul cu spiritele grup umane:
Structura societală umană
Dinamica grupurilor
Animatorii societali
Animatorii civilizaţionali
Accesarea energiei vortexului anahata planetară – vibraţia 2 Conexiunea cu vieţile anterioare:
Conexiunea cu timpurile apropiate (secolele 2 – 20)
Conexiunea cu vieţile din antichitate din zonele apropiate (Dacia, Grecia, Fenicia, Italia, Israel, Egipt)
Conexiunea cu vieţile din antichitate din zonele depărtate (Persia, China, India, Americi, Africa, zona australă)
Lucrul cu puterile ciclurilor Geei
Ciclul zilei
Ciclul lunar
Ciclurile sezoniere (primăvară, vară, toamnă, iarnă) Sferele cauzale:
Sfera cauzală personală
Sfera cauzală colectivă
Sfera cauzală planetară
Sfera cauzală cosmică
Tehnici energetice dacice (nivelul 3)
Lucrul cu energiile pământului
Lucrul cu energiile apei
Lucrul cu energiile aerului
Lucrul cu energiile focului

Teorie şi practică:
Cheia dimensiunii 3D

Nivelul 1, Gradul 5

Controlul triadei informaţie-energie-materie: conexiuni informaţie – energie conexiuni energie – materie

Armonizarea dinamicii grupurilor Elemente de energetică planetară:

Vortexuri dimensionale

Centre energetice

Linii de forţă

Zone de convergenţă între energiile pământeşti şi cele cereşti

Arborele sacru dacic unificat

Conexiunea cu toate sanctuarele de la Sarmizegetusa

Conexiunea cu punctele speciale Legile planului 4D

Accesarea energiei vortexului anahata planetară – vibraţia 3 Energiile din benzile energetice extraatmosferice:

Stratosferă

Termosferă

Exosferă

Energiile din benzile energetice ale scoarţei terestre Crearea şi coordonarea spiritelor grup

Formarea unui grup

Armonizarea şi dinamizarea grupului

Dezvoltarea grupului

Nivelul 1, Gradul 6

Teorie şi practică:

Conexiunea atlantă şi lemuriană

Accesarea cunoaşterii din întrupările atlante

Accesarea cunoaşterii din întrupările lemuriene Conexiunea extraterestră

Accesarea cunoaşterii din întrupările lyrane

Accesarea cunoaşterii din întrupările pleiadiene

Accesarea cunoaşterii din alte întrupări (conexiunea arcturiană, siriusiană, andromedană, zetană, reptiliană, etc.

Coconul energetic

Crearea coconului energetic

Controlul dinamicii coconului energetic

Conexiunile coconului cu structura grilei energetice rezonante:

Reţeaua energetică a Geei

— conexiunea cu alte vortexuri energetice

— conexiunea cu punctele „magice” ale Geei

Reţeaua energetică a sistemului solar

— câmpul solar

— câmpul lunar

— câmpurile energetice ale planetelor solide (Mercur, Venus, Marte, banda de asteroizi)

— câmpurile energetice ale planetelor gazoase (Jupiter, Saturn, Uranus, Neptun)

Reţeaua energetică evolutivă

Conexiuni cu fiinţele din spaţiile dimensionale superioare

Lucrul cu ciclurile cosmice

Accesarea energiei vortexului

anahata planetară – vibraţia 4

Nivelul 1, Gradul 7

Teorie şi practică:

Tranformări energetice pentru cei patru arbori interni

Sistemul circulator (venal, arterial, limfatic)

Sistemul nervos (SNC, SNP)

Sistemul respirator

Sistemul akashic

Crearea de vehicule energetice tip Merkaba

Merkaba tetraedrică (clasică)

Merkaba sferică

Merkaba toroidală

Crearea de noi straturi pentru coconul energetic

Conexiunille pe sistemul energetic al Geei

Conexiunile pe sistemul energetic al sistemului solar
Noul sistem circulator energetic
Strategia depăşirii duratei de viaţă (de la 120 la 240 ani)
Alimentaţie
— alimentaţie materială
— alimentaţie energetică
— alimentaţie luminică
Implementarea unei noi viziuni Limbajul bidimensional
Introducere în energetica nivelului 2
Vindecare, Modul 1 – Autovindecare

Teorie și practică:
Conceptul de boală
Dizarmonie pe relația trup-minte-suflet
Dizarmonie pe relația gând-cuvânt-faptă

Structura ființei umane
Corpul fizic
— noțiuni despre alimentația sănătoasă,
— cei trei arbori interni
— somnul
— sedentarism și dezechilibru
Corpul energetic
— lucrul cu chakrele (centrii energetici)
— lucrul cu zonele reflexogene
— activarea circuitelor energetice
Corpul emoţional
— structura corpului emoțional
— descoperirea si eliminarea traumelor emoționale
Corpul mental
— structura corpului mental
— descoperirea și eliminarea blocajelor mentale, precum și a schemelor negative de gândire.

Corpul spiritual
— structura corpului spiritual
— planul evolutiv (misiunea de viață)

Initieri: activări ai centrilor energetici din palme și coroană (Sahasrara)

Vindecare, Modul 2 – Vindecător

Prezentarea programului de 18 săptămâni
3 săptămâni de lucru cu corpul energetic
4 săptămâni de lucru cu corpul emoțional
5 săptămâni de lucru cu corpul mental
6 săptămâni de lucru cu corpul spiritual
Inițieri:
Întâlnirea cu ghidul vindecător
Activări ai centrilor receptori și emițători din palme

Pregătirea în vederea tratamentului
Activarea receptorilor energetici, emoționali, informaționali, spirituali
Abordarea pacientului. Discuția despre afecțiune
Depistarea factorilor perturbatori de ordin fizic, energetic, emoțional, mental
Lucrul pe structurile subtile
Corpul energetic
— Lucrul cu chakrele, zonele reflexogene, câmpurile și circuitele energetice
— Chirurgie energetică
Corpul emoţional
— Lucrul cu structura corpului emoțional
— Chirurgie emoțională
Corpul mental

— Lucrul cu structura corpului mental
— Chirurgie informațională
Corpul spiritual
— Abordarea planului spiritual
— Infuzie, alchimie și chirurgie cu lumină divină Purificările după intervenții

Amănunte despre cursuri și seminarii găsiți la adres a:
remerra.blogspot.ro

Editura Deceneu
Cartea care te transformă

„În această lucrare se revelează măreția Atlantidei, dar și aspecte mai puțin cunoscute despre lumea în care trăim. În ce privește Atlantida, sunt scoase la lumină multe dintre caracteristicile acestei civilizații, precum organizarea socială, învățământul, spiritualitatea, cultura, arta, știința și relațiile cu alte civilizații.

În țara noastră deja s-au întrupat destul de mulți atlanți, iar această carte va constitui pentru ei un prilej de aducere aminte. Cu această ocazie ei vor descoperi și câteva chei, cu ajutorul cărora vor descătușa anumite vibrații, scoțându-se astfel la lumină cunoștințe ezoterice valoroase, rămase ascunse în multe zone ale subconștientului. Foarte multe spirite evoluate au venit în trup, în această zonă geografică, încărcați fiind cu inestimabile comori spirituale.

Cu ocazia acestei lucrări, mi s-a dat acceptul de a prezenta câteva aspecte legate de alte zone importante ale planetei. Aceste zone vor avea, alături de România, roluri vitale în viitoarele transformări planetare. Mi s-a mai cerut să fac și anumite lămuriri cu privire la „temutul" an 2012, deoarece informațiile apărute în ultima vreme au creat un val de teamă referitor la această dată."

Remer Ra

ISBN 978-973-9466-37-0
9 789739 466370